

BİR HAZ MARKASI

BEAUTIFUL YOU

CHUCK PALAHNIUK

İngilizce'den Çeviren:
Ahmet Aybars Çağlayan

AYRINTI

3. BASIM

Asilerin,

kaybedenlerin,

hayalperestlerin,

küfürbazların,

günahkârların,

beyaz zencilerin,

aşağı tırmananların,

yola çıkmaktan çekinmeyenlerin,

uçurumdan atlayanların...

dili, sesi

Yeraltı Edebiyatı...

CHUCK PALAHNIUK: Gerçek adı Charles Michael Palahniuk olan yazar 21 Şubat 1962'de Burbank, Washington'da doğmuştur. Annesi ve babası Chuck henüz on dört yaşındayken ayrılır. Chuck ve kardeşleri annelerinin ebeveyninin sığır çiftliğine yerleşir ve burada büyür. 1980'de Columbia High School'u bitirdikten sonra Oregon Üniversitesi'nde gazetecilik öğrenimi görür. Üniversite yılları boyunca yazar olmayı aklından geçirmez. Geçimini Freightliner adlı şirkette otomobil tamirciliği yaparak sağlamaktayken, 1996'da, arkadaşlarıyla birlikte bir edebiyat grubuna katılır ve burada Project Mayhem (Kargaşa Projesi) adlı bir kısa hikâye yazar. Söz konusu hikâye üç ay gibi bir zaman zarfında *Fight Club*'a (1996) [*Dövüş Kulübü*, Çev. Elif Özsayar, Ayrıntı Yay., 2001] dönüşür. İlk romanını yayımlatması kolay olmaz. Pek çok kez reddedilir. Chuck Palahniuk her reddedilişinde daha da "karanlık" yazmaya başlar. Nihayet yayımlanan ilk romanı *Dövüş Kulübü*, özellikle de 1999 yılındaki film uyarlamasının ardından büyük bir ses getirir ve kitap Pacific Northwest Booksellers Association Award ve Oregon Book Award ödüllerine değer bulunur. Yazarın bugün itibarıyla on üç kitaplık külliyatının toplam satış adedi beş milyondan fazladır: *Survivor* (1999) [*Gösteri Peygamberi*, Çev. Funda Uncu, Ayrıntı Yay., 2002]; *Invisible Monsters* (1999) [*Görünmez Canavarlar*, Çev. Funda Uncu, Ayrıntı Yay., 2004]; *Choke* (2001) [*Tıkanma*, Çev. Funda Uncu, Ayrıntı Yay., 2003]; *Lullaby* (2002) [*Ninni*, Çev. Funda Uncu, Ayrıntı Yay., 2007]; *Fugitives and Refugees* (2003) [*Kaçaklar ve Mülteciler*, Çev. Esra Arışan, Ayrıntı Yay., 2005]; *Diary* (2003) [*Günce*, Çev. Funda Uncu, Ayrıntı Yay., 2005]; *Haunted* 2005 [*Tekinsiz*, Çev. Funda Uncu, Ayrıntı Yay., 2009]; *Rant* (2007) [*Çarpışma Partisi*, Çev. Funda Uncu, Ayrıntı Yay., 2010]; *Snuff* (2008) [*Ölüm Pornosu*, Çev. Funda Uncu, Ayrıntı Yay., 2011]; *Pygmy* (2009) [*Pigme*, Çev. Gökçe Çiçek Çetin, Ayrıntı Yay., 2013]; *Stranger Than Fiction* (2004) [*Kurgudan da Garip*, Çev. Ahmet Ergenç, Ayrıntı Yay., 2013]; *Tell-All* (2010); *Damned* (2011) [*Lanetli*, Çev. Gökçe Çiçek Çetin, Ayrıntı Yay., 2014] ve *Doomed* (2013) [Ayrıntı'nın yayın programındadır.]. Chuck Palahniuk orijinali *Crown Journey Series* adlı gezi hikâyeleri dizisinde yer alan *Kaçaklar ve Mülteciler* adlı öykünün yanı sıra, *Kurgudan da Garip* adlı kurmaca olmayan derlemenin de yazarıdır. Halen ABD'nin Pasifik Okyanusu kıyısındaki Pacific Northwest bölgesinde yaşamaktadır.

Ayrıntı Yayınları

Yeraltı Edebiyatı

Bir Haz Markası "Beautiful You"

Chuck Palahniuk

Ayrıntı: 888
Yeraltı Edebiyatı Dizisi: 85

Bir Haz Mar ası "Beautiful You"
Chuck Palahniuk

Kitabın Özgün Adı
Beautiful You

İngilizce'den Çeviren
Ahmet Aybars Çağlayan

Yayıma Hazırlayan
Derviş Aydın Akkoç

Düzelti
Yeliz Eke

Originally published in the
English language under the title Beautiful You
Copyright © 2014, Chuck Palahniuk
No part of this book may be reproduced, in any
form without written permission
from the publisher.
Published by arrangement with Donadio and
Olson, Inc. & AnatoliaLit Ajans

Türkçe yayım hakları AnatoliaLit Agency
aracılığıyla alınmıştır.
Türkçe yayım hakları Ayrıntı Yayınları'na aittir.

Kapak İllüstrasyonu
Sevinç Altan

Kapa Tasarımı
Deniz Çelikoğlu

Kapak Düzeni
Gökçe Alper

Dizgi
Hediye Gümen

Baskı ve Cilt
Kayhan Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti
Merkez Efendi Mah. Fazılpaşa Cad. No: 8/2
Topkapı/İst. Tel.: (0212) 612 31 85 - 576 00 66
Sertifika No.: 12156

Birinci Basım: İstanbul, Haziran 2015
İ inci Basım: İstanbul, Haziran 2015
Üçüncü Basım: İstanbul, Mayıs 2017
Baskı Adedi 2000

ISBN 978-975-539-999-7
Sertifika No.: 10704

AYRINTI YAYINLARI
Basım Dağıtım San. ve Tic. A.Ş.
Hobyar Mah. Cemal Nadir Sok. No: 3 Cağaloğlu - İstanbul
Tel.: (0212) 512 15 00 Fax: (0212) 512 15 11
www.ayrintiyayinlari.com.tr & info@ayrintiyayinlari.com.tr

Bir Haz Markası
"Beautiful You"

Chuck Palahniuk

Ayrıntı Yayınları

Yeraltı Edebiyatı

YERALTI EDEBİYATI DİZİSİ

ARA BÖLGE
William S. Burroughs

BEYAZ ZENCİLER
Ingvar Ambjørnsen

BALKON
Jean Genet

NİNNİ
Chuck Palahniuk

BETTY BLUE
Philippe Djian

PARAVANLAR
Jean Genet

BROOKLYN'E SON ÇIKIŞ
Hubert Selby Jr.

CENAZE MERASİMİ
Jean Genet

TEKİNSİZ
Chuck Palahniuk

ZEN KAÇIKLARI
Jack Kerouac

ÇARPIŞMA PARTİSİ
Chuck Palahniuk

BİR DÜŞ İÇİN AĞIT
Hubert Selby Jr.

ÖLÜM PORNOSU
Chuck Palahniuk

BÜYÜK MAYMUNLAR
Will Self

HÜCRE
Hubert Selby Jr.

PİGME
Chuck Palahniuk

VAHŞİ OĞLANLAR
William S. Burroughs

YOK EDİCİ
William S. Burroughs

DEVRİMİN KIZLARI
Carolyn Cookef

TRAVESTİ
Mircea Cartarescu

KURGUDANDA GARİP
Chuck Palahniuk

BEKLEME DÖNEMİ
Hubert Selby Jr.

İBLİS
Hubert Selby Jr.

GALLER'İN RUHU EJDERJA
Niall Griffiths

LANETLİ
Chuck Palahniuk

AFFEDİLEMEYENLER
Philippe Djian

TEHLİKELİ YAKINLAŞMA
Jenn Ashworth

DÜĞÜN UÇUŞU
Yusuf Yeşilöz

ANLAT BAKALIM
Chuck Palahniuk

PARILTILI ARMAĞAN
Manuel Vilas

"VAY..."
Philippe Djian

EVREN BOZMASI
Anıl Nişancalı

KAÇAN ŞEHİR
Hovhannes Tekgyozyan

BİR HAZ MARKASI
"Beautiful You"
Chuck Palahniuk

İZMARİT
Will Self

ADAM STRAND'IN
39 ÖLÜMÜ
Gregory Galloway

SİYAH YILDIZ NAİROBİ
Mu¯koma Wa Ngu¯gı¯

GECE GÜNDÜZÜ DÜŞLÜYOR
Ingvar Ambjørnsen

YANIK DİLLER
C. Palahniuk, R. Thomas D. Widmyer

NEW YORK'TA İKİ AYLAK SANATÇI
Cyrille Martinez

ÖTEKİ ŞEHİR
Michal Ajvaz

"Bir Milyar Kocanın Pabucu Dama Atılmak Üzere"

Hâkim, Penny saldırıya uğrarken bile sadece boş boş bakmıştı. Jüri irkilmiş, izleyici bölümündeki muhabirlerse sinmişlerdi. Duruşma salonundakilerden hiçbiri imdadına koşmamıştı. Zabıt kâtibi klavyeye yumulmuş, Penny'nin sözlerini kaydetmeye devam etmişti: "Herhangi birinize sesleniyorum, canımı yakıyor! Lütfen onu durdurun!" O becerikli parmaklar "Yo!" kelimesini tuşlamıştı. Stenograf uzun fonetik bir iniltiyi, bir sızlanmayı, bir çığlığı not etmişti. Bu sesler yerlerini Penny'nin yalvardığı bir dizi kelimeye bırakmıştı:

Parmaklarıyla klavyeyi tıklatıp "İmdat!" yazmıştı.

"Dur!" kelimesini tuşlamıştı.

Duruşma salonunda başka kadınlar bulunsaydı da fark etmezdi. Zaten yoktu. Geçen birkaç ay içinde kadınların hepsi gözden kaybolmuştu. Kamusal alan kadınlardan yoksundu. Penny çırpınırken seyirci kalanların –hâkim, jüri üyeleri, izleyiciler– hepsi erkekti. Bu bir erkekler dünyasıydı.

Zabıt kâtibi steno makinesiyle "Lütfen!" notunu düşmüştü. "Lütfen, yo! Burada değil!" kelimelerini kayda geçirmişti.

Bunun dışında sadece Penny hareket ediyordu. Sıyrılmış şalvar model pantolonunun paçaları ayak bileklerine yığılmıştı. İç çamaşırları yırtılmış, bakmaya yüzü olanların gözü önünde çırılçıplak kalmıştı. Dirseklerini ve dizlerini savurup kurtulmaya gayret ediyordu. Ön sıradaki eskiz sanatçıları saldırganla boğuşmasını, yırtık giysilerinin dalgalanmasını, arapsaçına dönmüş perçemlerinin havayı dövmesini seri çizgilerle ebedileştirmeye çalışıyorlardı. İzleyiciler arasından az sayıda el tereddütle yükselip avuçlanan cep telefonlarıyla gizlice resim veya birkaç saniyelik video çekmişti. Feryatları salonda hazır bulunan diğer herkesin adeta donup kalmasına yol açmış, kulağı tırmalayan sesi aksi halde çıt çıkmayan mekânda yankılanıp durmuştu. Bu tecavüze uğrayan sadece tek bir kadının sesi olmaktan çıkmıştı. Yankılanan, duvarlara çarpıp geri dönen sesin yarattığı anaforlar adeta bir düzine kadının saldırıya maruz kaldığı izlenimini veriyordu. Hatta yüzlercesinin. Bütün bir dünya çığlık atıyordu.

O, tanık sandalyesinde debeleniyordu. Bacaklarını toplayıp acıyı savuşturmak için uğraşıyordu. Kafasını kaldırıp birisiyle –herhangi bir kimseyle– göz göze gelmeye çalışıyordu. Adamlardan biri başını avuçlarının arasına almış, elleriyle kulaklarını kapatmış ve gözlerini yummuştu. Dehşet içindeki bir oğlan çocuğu kadar kızarıp bozarmıştı. Penny zor durumu karşısında *merhametle iç geçiren* hâkime umut bağlamıştı ama o düzeni sağlamak amacıyla masaya tokmak bile vurmaktan kaçınmıştı. Bir mübaşir başını öne eğip göğsüne takılı mikrofona doğru mırıldanmıştı. Tabancası kılıfında, gergin bir şekil-

de ağırlığını bir bacağından ötekine aktarırken, Penny'nin her feryadında yüzünü buruşturmuştu.

Diğerleriyse Penny'nin namına yerin dibine geçmişçesine ağırbaşlılıkla saatlerine veya kısa mesajlarına göz atıyorlardı. Ona herkesin önünde çığlık atıp kan ağlayıncaya kadar aklın nerdeydi der gibiydiler. Sanki bu saldırı ve çektiği acı onun kabahatiydi.

Avukatlar ince çizgili pahalı takım elbiseleri içinde ezilip büzülüyorlardı. Vızır vızır kâğıtlarını karıştırmakla meşguldüler. Erkek arkadaşı bile kılını kıpırdatmamış, uğradığı gaddarca saldırı karşısında ağzı bir karış açık kalmıştı. Herhalde birisi ambulans çağırmıştı. Çünkü çok geçmeden ortadaki koridordan sağlık görevlileri koşuşturmaya başlamışlardı.

Hıçkıran ve kendini korumak için yırtınan Penny bilincini kaybetmemek için çabalıyordu. Ayağa kalkabilse, kürsüden inebilse, koşabilirdi. Kaçabilirdi. Duruşma salonu bir paydos vakti otobüsü kadar hınca hınç doluydu. Ama hiç kimse ne ona saldıranı yakalamış ne de sürükleyerek dışarıya çıkarmaya çalışmıştı. Hatta ayaktakiler birkaç adım geri çekilmişlerdi. İzleyicilerin hepsi duvarlara yapışırcasına geri gitmiş, Penny ve ırz düşmanını salonun ön tarafındaki büyüyen boşlukta bırakmışlardı.

İki sağlık görevlisi kalabalığı yara yara ilerlemişti. Penny yanına varır varmaz onları topa tutmuştu. Hâlâ nefes nefeseydi ve debeleniyordu ama onu yatıştırıp ona gevşe diye seslenmişlerdi. Emin ellerde olduğunu söylemişlerdi. O en berbat an geçmişti. Ter içinde kalmıştı. Kanı donmuştu. Yaşadığı şoktan ötürü zangır zangır titriyordu. Etrafını saran etten duvardaki her bir göz ortak utançları yüzünden renkten renge giren diğerlerinin bakışlarıyla karşılaşmamak için kör noktalar arıyordu.

Sağlık görevlileri onu kaldırıp tekerlekli sedyeye yatırmışlardı. Biri kasılmalarla sarsılan bedenini sıkıca battaniyeyle sararken, diğeri düşmesin diye kayışları bağlamıştı. Hâkim de

nihayet duruşmaya ara verdiğini ilan etmek için masayı tokmaklamaktaydı.

Kayışları sıkan sağlık görevlisi "Hangi yıldayız, söyler misin?" diye sormuştu.

Penny'nin boğazı yanıyordu, yırtınmaktan tahriş olmuştu. Sesi kısılmıştı ama lafını şaşırmamıştı.

Sağlık görevlisi "Devlet başkanı kim?" demişti.

Penny az daha Clarissa Hind diye cevap verecekken kendini frenlemişti. İlk ve yegâne kadın devlet başkanı artık yaşamıyordu ki.

"Adın ne?" Şüphesiz iki sağlık görevlisi de erkekti.

"Penny" demişti, "Penny Harrigan."

Ona doğru eğilen iki erkeğin birden nefesi kesilmişti. Onu tanımışlardı. Bir an için suratlarındaki ciddiyet kaybolmuş, yerini ağızlarının kulaklarına vardığı bir gülümseme almıştı. İçlerinden biri, gözleri parlayarak "Yüzünü bir yerlerde gördüğümü *düşünmüştüm* zaten" diye konuşmuştu.

Diğeriyse parmaklarını şıkırdatmış, aklına gelmeyen kelimelerden ötürü öfkeden deliye dönmüştü. Sonunda haykırmıştı: "Sen... sen *osun*, şu *National Enquirer*'dakisin!"

İlki parmağıyla bütün erkeklerin gözlerini diktiği sedyeye bağlı ve çaresiz Penny'yi göstermişti. İtham edercesine "Penny Harrigan" diye bağırmıştı. "Sen Penny Harrigan'sın, şu Gıcık'ın Külkedisi'sin."

İkili tekerlekli sedyeyi bel hizalarına kaldırmış, kalabalık da çıkışa doğru sürebilmeleri için bölünüp yolu açmıştı.

İkinci sağlık görevlisi hatırladığını belirtmek amacıyla kafa sallamıştı. "Şu terk ettiğin herif, o sanki dünyanın en zengin adamıydı değil mi?"

"Maxwell" demişti ilki üstüne basa basa, "Adı Linus Maxwell'di." Ardından da hayretle başını sağa sola sallamıştı. Penny tıka basa dolu federal duruşma salonunda saldırganı durdurmak için kılını bile kıpırdatmayan insanların gözü önünde tecavüze uğramakla kalmamış, şimdi de ambulans görevlileri onun bir budala olduğunu düşünüyorlardı.

İlki ambulansa kadar "Onunla evlenmeliydin" diyerek haline şaştığını belirtmeyi sürdürmüştü. "Hanımefendi, o herifle evlenseydin para içinde yüzerdin..."

Cornelius Linus Maxwell. C. Linus Maxwell. Paraya para demeyen bir zampara diye nam salmasından ötürü boyalı basın onu genellikle "Climax-Well"* diye adlandırıyordu. Dünyanın en zenginiydi. Bir mega-milyarderdi.

Aynı boyalı basın Penny'ye de "Gıcık'ın Külkedisi" adını takmıştı. Penny Harrigan ve Corny** Maxwell. Bir yıl önce tanışmışlardı. Ama bir ömür geçmiş gibi geliyordu. Dünya tamamen değişmişti.

Artık daha iyi bir dünyaydı.

İnsanlık tarihinde varlığını bir kadın olarak sürdürmek için bundan daha uygun bir zaman asla vuku bulmamıştı. Penny bunun farkındaydı.

Büyürken bu gerçeği bir mantra*** gibi tekrarlayıp durmuştu: *İnsanlık tarihinde varlığını bir kadın olarak sürdürmek için bundan daha uygun bir zaman asla vuku bulmamıştı.*

Dünyası mükemmel bir haldeydi, aşağı yukarı. Kısa bir süre önce hukuk fakültesini üçüncülükle bitirmiş ama baro sınavlarında üst üste iki defa çakmıştı. İki defa! Kendinden şüphe etmiyordu. Gerçekten de ama bir düşünce bir türlü yakasını bırakmıyordu. Bu Penny'nin canını sıkıyordu. Kadın özgürlüğü hareketinin dişini tırnağına takarak kazandığı onca zafer yüzünden, iyimser, iddialı bir kadın avukat mevkiine yükselmesi onda pek de bir zafer kazanmış duygusu uyandırmayacaktı. Bundan böyle. Bu ona 1950'lerde bir ev kadını olmaktan daha fazla yüreklilik gerektiren bir *durum gibi gelmiyordu.*

* "Orgazm-Pınarı" diye Türkçeleştirilebilecek bu lakap, ad ve soyadının harfleriyle oynanarak türetilmiştir. (ç.n.)

** "Güçbeğenir" diye Türkçeleştirilebilecek bu lakap, adlarından Cornelius'tan türetilmişti. (ç.n.)

*** Hinduizm ve Budizmde mistik etkisi olduğuna inanılan kutsal kelime, hece veya mısra. (ç.n.)

Birkaç kuşak önce toplum onu evde oturan bir anne rolünü benimsemeye teşvik ederdi. Oysa şimdi bütün baskılar avukat çıkması içindi, ya da bir hekim, ya da bir füze mühendisi. Öyle veya böyle, bu rollerin geçerliliği Penny'nin kendisinden çok moda ve politikayla ilgiliydi.

Daha öğrenciyken kendini Nebraska Üniversitesi toplumsal cinsiyet sosyolojisi bölümündeki hocalarının onayını almaya hasretmişti. Ebeveyninin hayallerinin yerine hocalarının dogmalarını koymuştu ama bu bakış açılarının hiçbiri iliğine işlemiş değildi.

Doğrusu Penelope Anne Harrigan hâlâ ebeveyninin –uysal, akıllı, sorumluluk sahibi– hayırlı kızı gibi davranıyordu. Laf dinliyordu. Her zaman başkalarının, yaşlıların öğütlerine uyuyordu. Ama o ebeveyninin ve onu kendi evlatlarıymış gibi koruyanların rızasını almanın ötesindeki bir şeyin hasretini çekiyordu. Penny ne, Simone de Beauvoir affetsin, üçüncü dalgaya özgü *herhangi bir şey*, ne de, Bella Abzug üstüne alınmasın, post-*herhangi bir şey* olmak istiyordu. Susan B. Anthony ve Helen Gurley Brown'ın zaferlerini tekrar etmeyi canı çekmiyordu. Ev kadınına karşı avukatın, Bakire Meryem'e karşı kaltağın dışındaki seçeneklere ihtiyacı vardı. Bütünüyle ortadan kalkmamış bir Victoria dönemi hayalinin kırıntılarının bulaşmadığı bir şıkkı arıyordu. Penny dosdoğru feminizmin ötesinde, yüreğini hoplatan bir şeyi arzuluyordu!

Ona rahat vermeyen, onu baro sınavını geçmekten alıkoyan, kendini belli etmeyen bir güdüsü bulunduğu düşüncesiydi. Bu örtülü yönü hukuku meslek edinmek istemiyor ve sürekli başına gelecek bir şeyin onu küçük çaplı, öngörülebilir hayallerinden kurtaracağını umuyordu. Onun hedefleri bir yüzyıl önceki radikal kadınların amaçladıklarıydı... erkeklerle dişe diş rekabet etmekti. Ama bütün elden düşme hedefler gibi, bu ona sıkıntı veriyordu. Buna başka kadınlar tarafından on milyon kere ulaşılmıştı zaten. Penny kendine ait bir hayal arıyordu. Ne var ki bunun neye benzeyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Bu hayali ebeveyninin uslu kızıyken bulamamıştı. Ne de ona hocalarının tutucu ideolojisini harfi harfine tekrarlarken rastlamıştı. Kuşağının bütün genç kızlarının aynı krizle yüz yüze geldiğini düşünmekle avunuyordu. Hepsi bir özgürlük mirasına konmuştu ve bir sonraki genç kadınlar kuşağına yeni bir cephe açma sorumlulukları vardı. Bir çığır açmalıydılar.

Penny baştan aşağı yeni, alışılmamış, özgün bir hayal güzel yüzünü gösterinceye kadar inatla eskisinin peşinden gidecekti: Donut alıp getireceği, koltuk kavgası vereceği bir hukuk bürosunda giriş seviyesinde bir mevkiinin yanı sıra gelecek baro sınavı için inekleme.

Şimdiden, daha yirmi beş yaşındayken bile çok geç kaldığını düşünüyor, endişeleniyordu.

Kendi doğal dürtü ve içgüdülerine asla güvenmemişti. En büyük korkularından biri, en derin yetenek ve sezgilerini hiçbir zaman keşfedip geliştirememe ihtimaliydi: Tanrı vergisi *özel* yeteneklerini. Hayatı başka insanların onun adına belirlediği hedeflerin peşinde koşması yüzünden boşa gidecekti. Oysa o cinsiyet rollerinin sınırlarını aşan bir güç ve otorite –ilkel, karşı konulmaz bir kuvvet– geliştirmek istiyordu. Uygarlığın kendisinden bile önce gelen el değmemiş bir büyüyü kuşanmayı hayal ediyordu.

Baro sınavını geçmek için üçüncü bir girişimde bulunmak üzere cesaretini toplarken, Manhattan'daki en saygın hukuk bürosu Broome, Broome, and Brillstein [BB&B] şirketinde de boy gösteriyordu. Doğrusu tam bir ortak değildi. Ancak stajyer de sayılmazdı. Tamam, arada sırada yarım düzine son dakika latte ve yarım kafeinli soya sütlü kapuçino *siparişlerinden ötürü* lobideki Starbucks'a koşturuyordu ama her zaman değil. Bunun dışında bazı günler büyük bir fikir alışverişi toplantısına ilave koltuk alıp getirmeye de yollanıyordu. Her şeye rağmen stajyer addedilemezdi. Penny Harrigan henüz avukat olamamıştı ama kesinlikle boynu bükük bir stajyer de sayılmazdı.

BB&B'deki mesainin bir türlü sonu gelmezdi ancak heyecanlı günler de yok değildi. Örneğin bugün aşağı Manhattan'ın kuleleri ortasında yankılanan bir gök gürültüsü duymuştu. Bu binanın çatısına doğru inişe geçen bir helikopterin gümbürtüsüydü. Altmış yedi kat yukarıya, tam bu binanın heliportuna akılalmaz ölçüde önemli biri geliyordu. Penny birinci katta içinde yarım düzine büyük boy sıcak moka bulunan uyduruk bir karton kutuyla adeta hokkabazlık yapıyordu. Asansör bekliyordu. İşte oradaydı. Görüntüsü asansör kapılarının parlak çeliğinden yansıyordu. Ne güzeller güzeli ne de çirkindi. Ne kısa ne de uzun boyluydu. Saçları hoş görünüyordu. Temiz ve dökümlü saçları sade Brooks Brothers bluzunun omuzlarında toplanmıştı.

Kahverengi gözlerindeki bakışlar masum ve candandı. Ne var ki bir an sonra yalın ve huzur dolu yüzünden eser kalmamıştı.

Asansörün kapıları kayarak açılmış ve kabinden dışarıya itişip kakışarak bir sürü irikıyım adam çıkmıştı. Hamle yapan bir futbol takımı oyuncuları gibiydiler. Hepsi birörnek lacivert takım elbise giymişti. Bir yıldız *quarterback** için hızlı hücuma kalkmışçasına sabırsız kalabalığı itmişler, omuz atıp kendilerine yol açmışlardı. Mecburen kenara çekilen Penny de, ister istemez, korudukları kişiyi görmek için boynunu ileri uzatmıştı. Ondan başka hareket özgürlüğüne sahip herkes ellerini dosdoğru yukarı kaldırmış, avuçladıkları telefonlarının kameralarıyla tepeden video ve resim çekmeye başlamışlardı. Penny mavi serj** hücumunun arasından hiçbir şey seçemiyordu ama yukarı bakabiliyor ve sayısız kayıt cihazının ekranındaki ünlü yüzü görebiliyordu. Ortalık elektronik tıkırtıdan geçilmiyordu, keza telsiz cızırtısı ve laklağından da. Bütün bunların arkasından boğuk hıçkırık sesleri geliyordu.

* Amerikan futbolunda oyun kuran kilit oyuncu. (ç.n.)

** Genelde ipek veya yün gibi, çeşitli ipliklerden dokunmuş bir tür kumaş. (ç.n.)

Sayısız telefonun küçük ekranlarındaki kadın bir mendilin ucuyla yanaklarını kuruluyordu, keten ve dantel şimdiden gözyaşı ve rimelle lekelenmişti. Koskocaman güneş gözlüklerine rağmen, bu yüzü tanımamak imkânsızdı. Mükemmel göğüsleri arasından sarkan göz kamaştırıcı mavi safir de şüphe bırakmıyordu. Süpermarket kasasında sıra beklerken okunanlara inanmak mümkünse, bu tarihin en büyük kusursuz safiriydi, neredeyse iki yüz karattı. Bu taş antik Mısır kraliçelerinin boyunlarını süslemişti. Roma imparatoriçelerinin de. Rus çariçelerinin de. Herhangi bir kadının böyle bir mücevher taktıktan sonra ağlayacak ne bulduğu Penny'nin aklına hayaline gelmiyordu.

Birden ayılmıştı: Bu sarsıntı geçiren dilber kendini zemin kattan dışarı dar atarken, helikopter binanın çatısına bir megaşöhreti bırakıyordu. Kıdemli ortaklar bugün tarafların yeminli ifadelerini alıyorlardı. Gündemdeki konu şu büyük [partnerler arası] nafaka davasıydı.

Çevresini saranlar içindeki bir erkek "Alouette! Alouette! Onu hâlâ seviyor musun?" diye bağırmıştı. Bir kadınsa "Sana dönse, kabul eder misin?" diye seslenmişti. Sanki kalabalık topluca nefesini tutmuştu. Ortalık sessizliğe bürünmekteydi. Adeta bir ifşaat bekliyorlardı.

Yüzlerce telefonun küçük vizörü sayesinde her yönden ve açıdan görüntüsü yakalanan gözü yaşlı dilber, ince çenesini kaldırıp "Bir köşeye atılmayacağım" demişti. Dört bir tarafa yayılan parça bölük görüntüsü yutkunup devam etmişti: "Maxwell tanıdığım en harika sevgiliydi."

Yeni bir soru yağmuruna aldırmayan güvenlik ekibi meraklı kalabalığı yararak giriş kapısına doğru ilerlemişti. Binanın önündeki kaldırımın kenarında bir limuzin konvoyu bekliyordu. Gösteri birdenbire sona ermişti.

Bütün o gürültü patırtının merkezindeki kadın Fransız aktris Alouette D'Ambrosia'ydı. Altı kere Altın Palmiye ödülüne layık görülmüştü. Dört defa da Oscar'ı kazanmıştı.

Penny anne ve babasına e-posta gönderip bu hadiseden bahsetmek için sabırsızlanıyordu. Bu BB&B'de çalışmanın avantajlarından biriydi. Sadece kahve alıp getirse bile, Penny memleketinden ayrıldığına hâlâ memnundu. Nebraska'da film yıldızlarıyla karşılaşmak asla mümkün değildi.

Konvoy gitmişti. Herkes hâlâ gözden kaybolduğu yöne doğru bakarken, dostane bir ses "Omaha kızı" diye bağırmıştı.

Bu Penny'nin dikkatini çekmek için parmak şıkırdatan ve el sallayan, şirketteki mesai arkadaşlarından Monique'ti. Avusturya kristali çakılı porselen tırnaklı, boncuk ve tüylerle birlikte örülmüş kaynak saçlı Monique'e nazaran Penny, kendini hep fazlasıyla bayağı, gri bir serçe gibi hissediyordu.

"Gördün mü?" diye sordu Penny kekeleyerek. "Alouette D'Ambrosia'ydı!"

Monique bir yol bulup daha da yaklaşmış, "Omaha kızı, altmışıncı katta olman lazım" diye seslenmişti. Penny'yi dirseğinden yakaladığı gibi bekleyen asansöre doğru çekmişti. Bardaklar çalkalanmış ve sıcak kahveler dökülmekten son anda kurtulmuşlardı. "Kaptan Brillstein bütün bir tayfayı topladı ve daha fazla koltuk için çığlık koparıyor."

Penny doğru tahmin etmişti. Konu yeminli ifadeydi. Şu nafaka davasıyla ilgiliydi: *D'Ambrosia davacı, Maxwell davalıydı.* Herkes bunun başa bela bir dava olduğunun farkındaydı. Reklama dönük bir numaraydı. Dünyanın en zengin adamı 136 gün boyunca dünyanın en güzel kadınıyla çıkmıştı. Tam 136 gün. Penny davanın ayrıntılarını gıda marketindeki kasa kuyruklarından ötürü biliyordu. New York'ta kasiyerler o kadar ağır ve aksiydiler ki, erimeye yüz tutan bir pint* Ben & Jerry's marka *butter brickle*** dondurma bedelini ödemek için beklerken, *National Enquirer*'ı satır satır okumak mümkündü. Boyalı basına göre milyarder kadına dünyanın en büyük safirini vermişti. Fiji Adaları'nda tatil yapmışlardı. Büyüleyici Fiji

* Yaklaşık yarım litre. (ç.n.)

** Bir çeşit karamelli dondurma. (ç.n.)

Adaları'nda! Erkek bunun ardından selamı sabahı kesmişti. Başkaları olsa, bu mesele o noktada biterdi. Ama bütün bir dünyanın gözü bu çiftin üstündeydi. Muhtemelen görünüşü kurtarmak amacıyla, terk edilmiş kız arkadaş çektiği duygusal acı için şimdi elli milyon dolar tazminat istiyordu.

Asansörlerden birine adım attıklarında lobinin ortasından biri neşeli bir sesle "Hey, Hillbilly!"* diye bağırmıştı. İki kız dönüp baktıklarında onlara doğru gülümseyerek doludizgin koşan, ince çizgili takım elbise giymiş şen şakrak genç bir adam görmüşlerdi. İnsanlar arasından sıyrılmış, birkaç adım kala da seslenmişti: "Asansörü tutun!"

Monique bunun yerine kapıları kapatma düğmesine basmıştı. Hatta düğmeye mücevher kaplı başparmağıyla defalarca vurmuştu. Sanki Mors koduyla bir imdat sinyali gönderiyordu. Penny altı aydır the Big Apple'da** yaşıyordu ve henüz bir asansör düğmesine yirmi kereden daha az basan kimseyi görmemişti. Kapılar küt diye genç avukatın gaga gibi kıvrık burnunun dibinde kapanmış, o dışarıda kalmıştı.

Adı Tad'di ve her karşılaşmalarında Penny'ye asılıyordu. Tad'in ona taktığı ad "Hillbilly" idi ve annesinin diyeceği gibi Tad "gerçek bir koca adayını" temsil ediyordu. Oysa Penny bunun doğruluğundan kuşku duyuyor, aksine inanıyordu. İçten içe, ona ilgi göstermesinin nedeninin kendini Monique'e sevdirmek olduğunu hissediyordu. Bu herhangi bir erkeğin güzel bir kızın gözüne girebilmek için kullandığı yöntemdi: Şişman, kokoroz kız arkadaşının eteğini öpmek.

Aslında Penny ne kokorozdu ne de pek şişman sayılırdı.

Monique'in onu umursadığı da söylenemezdi. Şehirli tavrıyla caka satıyordu. Kurnazlığıyla bir yatırım fonu müdürünü veya yeni zengin bir Rus oligarkını elde etmeye çalışıyordu. Yüzsüzce, herkese yegâne özleminin bütün gün yatakta tem-

* ABD'de dağ köylülerine takılan aşağılayıcı ad, kıro. (ç.n.)

** New York şehrine takılmış lakaplardan biri. (ç.n.)

bellik edip hapır hupur Pop-Tarts* yediği Upper East Side'da** yaşamak olduğunu anlatıyordu. Derin bir nefes alıp iç çekme numarası yaptıktan sonra Penny'ye dönüp "Omaha kızı, şu biçare çocuğun kaygan küçük iribaşını içine sokmasına izin vermelisin!" demişti.

Tad'in göz kırpmaları ve ıslık çalmaları Penny'nin gururunu okşamıyordu. Farkındaydı. O sadece bir kokorozdu. Atlama tahtasıydı.

Monique asansördeyken Penny'nin gündelik kıyafetini şöyle bir süzmüştü. Ardından da bel kırmış ve parmak sallamıştı. Şık kızın parmaklarının hiçbirinde bir tane daha şatafatlı bir yüzük takacak yer kalmamıştı. Sürdüğü üç farklı tonda mor parlatıcıyı göstere göstere dudaklarını büküp "Şekerim, şu retro görünüşüne bayılıyorum!" diyerek, boncuklu saç örgülerini çalkalamıştı. "Etli butlu halinden bu kadar memnun oluşuna da hayranım."

Penny iltifatı tereddütle karşılamıştı. Monique bir iş arkadaşıydı ve bu gerçek dostlukla aynı şey değildi. Buradaki hayat Ortabatı'dan farklıydı. New York'ta ayak uydurman gerekiyordu.

Şehirde her jest hükmetmeye yönelikti. Bütün tavırlar buna göre takınılıyordu. Bir kadının görünüşünün her ayrıntısı bir statü göstergesiydi. Penny aniden sıkılganlaşmış, ılık kahvelerin bulunduğu karton kutuyu kucaklayıvermişti. Onu vanilya kokulu bir oyuncak ayı gibi tutuyordu.

Monique gözünün ucuyla ona bakmış, Penny'nin yüzündeki bir şeyden ötürü dehşetle irkilmişti. Monique'in ekşittiği suratına bakılırsa, bunun ağını ören bir tarantuladan aşağı kalır yanı yoktu. Sözlerine "Çin Mahallesi'ndeki bir yer... ?" diye başlamıştı. Bir adım geri çekilmişti. "Ağzının etrafında çılgınca biten kurt adam kıllarının hakkından gelebilirler." Ardından da bir suflör gibi fısıldayarak, "O kadar ucuz ki buna sen bile para yetirebilirsin" diye eklemişti.

* Tost makinesinde veya mikrodalgada ısıtılıp yenilen bir hamur işi markası. (ç.n.)
** Manhattan, New York'ta bir zenginler mahallesi. (ç.n.)

Penny, Shippee Nebraska'daki ebeveyninin çiftliğinde büyürken, kümese tıkılmış tavukların birbirlerini ölesiye gagalarken bile daha incelikli davrandıklarını görmüştü.

Bazı kadınların evrensel kız kardeşlikle ilgili hatırlatma notunu hiç almadıkları besbelliydi.

Altmışıncı kata vardıklarında asansörün kapıları açılmış ve iki genç kadını dört Alman kurdunun burnu karşılamıştı. Bunlar bomba arama köpekleriydi. Cüsseli bir üniformalı koruma yaklaşıp onları bir metal el detektörüyle yoklamıştı.

Monique "Bu kattan yukarısı tecrit edilmiş durumda" diye açıklamıştı. "Laf aramızda, malum kişinin binada bulunması nedeniyle altmışıncı katla çatı arasındaki her yeri boşalttılar." Her zamanki küstah haliyle Penny'yi dirseğinden yakalayıp tekrarlamıştı, "Koltuk, kızım. Git getir!"

Bu gülünçtü. BB&B ülkedeki en dişli şirketti ama hiçbir zaman yeteri kadar oturacak yeri yoktu. Sandalye kapmaca oyununa benzer şekilde, önemli bir toplantıya geç geldiğinde ayakta kalırdın. En azından Penny gibi bir emir kulu sana koltuk bulmaya yollanıncaya kadar.

Monique vakit kazanmak için toplantıya koşarken, Penny kapı kapı dolaşmış ancak hepsinin kilitli olduğunu fark etmişti. Koridorlar acayip ıssızdı. Kilitli her kapının yanındaki pencereden her ortağın koltuğunu kesinlikle masasının arkasında bıraktığını görüyordu. Yönetici katlarının ari ortamına her zaman sessizlik h kimdi ama şimdiki durum ürkütücüydü. Lambri duvarlardan ve Hudson Vadisi'nin zevkli manzara resimlerinden ne insan ne de ayak sesi yankılanıyordu. Evian* şişeleri ağzı açık bir şekilde ve o kadar alelacele bırakılmışlardı ki hâlâ fışırdamaktaydılar.

Dört yıllık toplumsal cinsiyet politikaları lisans programını bitirdikten sonra iki yıl da hukuk fakültesinde okumuştu. Oysa şimdi aşırı üşengeçlik veya aşırı kendini beğenmişliklerinden ötürü toplantılara kendi koltuklarını götürmekten aciz insan-

* Bir memba suyu markası. (ç.n.)

lar için koltuk devşiriyordu. Bu çok küçük düşürücü bir durumdu. Bu, hayır, bu hiç de Penny'nin ebeveynine e-posta gönderip övüneceği bir şey değildi.

Telefonu titremeye başlamıştı. Monique kısa mesaj göndermişti: "HEMŞİRE, NEREDE ŞU KOLTUKLAR?!" Penny artık koridorlar boyunca tazı gibi koşuyordu. Bir eliyle kahve dolu karton kutuyu zar zor dengede tutmaya çalışıyor, öteki eliyle de kapılara asılıyordu. Tokmaklara ancak dönüp dönmeyeceklerini anlayacak kadar el atabiliyordu. Çileden çıkmış, neredeyse hiç umudu kalmamıştı. Nefesi kesilmiş, son hızla bir kapıdan ötekine gidiyordu. Tokmaklardan biri tam anlamıyla döndüğünde hazırlıksız yakalanmıştı. Kapı içeri doğru savrulmuş ve anında dengesi bozulmuştu. Kapı ağzından boylu boyunca her tarafa saçılan sıcak kahveyle birlikte yere serilmiş, yonca tarlası kadar yumuşak bir şeyin üzerine düşmüştü. Karın üstü uzanmışken, çok yakından birbirine sarılmış nefis sarı, yeşil ve kırmızı çiçekler görmüştü. Çok sayıda çiçek vardı. Bir bahçeye düşmüştü. Gül ve zambakların arasına egzotik kuşlar tünemişti. Ancak tam karşısında pırıl pırıl siyah bir pabuç sallanıp duruyordu. Bu bir erkek pabucuydu. Burnunun yönü suratını dağıtmak üzere tekmelemeye hazır gibiydi.

Bu gerçek bir bahçe değildi. Kuşlar ve çiçekler bir Şark halısının üzerindeki desenlerden ibaretti. El boyaması saf ipekten dokunmuştu. Bütün BB&B'de eşi benzeri yoktu. Penny burasının tamı tamına kimin ofisi olduğunu fark etmişti. Pabucun koyu pırıltısında kendi aksini görmüştü: Kahveye batmış saçları gözlerinin önünde sallanıyor; yanakları kızarmış, dili bir karış dışarı sarkmış, nefesi kesilmiş halde yerde hızlı hızlı soluyordu. Göğsü inip kalkıyordu. Düşerken eteği kalkmış, kıçı meydana çıkmıştı. Bereket ki gelenekçiliği yüzünden içini göstermeyen pamuklu iç çamaşırı giymişti. Kıçına açık saçık bir tanga geçirmiş olsaydı, utancından yerin dibine girerdi.

Siyah pabuçtan yukarı doğru göz gezdirdiğinde baklava desenli bir çorabın sardığı kalın, kaslı bir ayak bileğiyle karşılaşmıştı. Adamın yeşil ve altuni desenli şık çorabı bile altındaki kasları gizlemeye yetmiyordu. Daha yukarıda pantolon paçasının kenarı vardı. Dar bir açıdan gözleriyle gri flanel pantolon paçasının keskin ütü çizgisini dizine kadar takip etmişti. Özenli bir kesim ve terzilik güçlü bir uyluğun konturunu ortaya koyuyordu. Bacaklar uzundu. Penny bunlar bir tenis oyuncusu bacakları diye düşünmüştü. Pantolonun iç dikişleri gözlerini pürüzsüz, yumuşak flanelin sarmaladığı koskocaman bir yumruk gibi duran büyükçe bir kabarıklığa kaydırmıştı.

Bedeniyle zemin arasındaki sıcak ıslaklığı hissetmişti. Ezilmiş kâğıt bardakların üzerinde yüzüyordu. Bir galon* soya sütlü latte ve yağsız-şekersiz yarım kafeinli moka ve *chai*** ve de büyük boy macchiato karışımı hem giysilerine sızıyor hem de odanın paha biçilmez döşemesini mahvediyordu.

Penny pabucun parlak derisinden yansıyan bulanık görüntüsünde bile yanaklarındaki kızarıklığın yayıldığını görüyordu. Yutkundu. Ne var ki anın hipnoz edici büyüsünü bir ses bozacaktı.

Adamın biri bir şey söylemişti. Tok ama ipek halı kadar kadife gibi bir sesti. Tatlılıkla ve dalgın dalgın tekrarlamıştı: "Tanışıyor muyuz?"

Penny uzun, kırpışan kirpiklerinin perdelediği gözlerini yukarı dikmişti. Uzakta bir yüz belirmişti. Hayal meyal seçebildiği gri flanel manzaranın uç noktasında süpermarketlerdeki boyalı basında sıkça rastladığı yüz hatları duruyordu. Gözleri maviydi; alnını mısır püskülü gibi sarı saçlar çevreliyordu. Hafifçe gülümsemesi sinekkaydı tıraşlı yanaklarına birer gamze kondurmuştu. Oyuncak bebek kadar cana yakın yüz ifadesine bakılırsa yumuşak başlıydı. Ne alnında ne de yanaklarında kırışıklık vardı. Bu asla kaşlarını çatmadığını veya du-

* Yaklaşık dört buçuk litrelik bir tür ölçü birimi. (ç.n.)
** Bir Starbucks çayı. (ç.n.)

dak sarkıtmadığını akla getiriyordu. Penny boyalı basında kırk dokuz yaşında olduğunu okumuştu. Göz kenarlarındaki kırışıklığın yok denecek kadar azlığı da pek sık gülmediğini belli ediyordu.

Penny hâlâ boylu boyunca uzanmışken, ağzı bir karış açık kalmış halde, "O sensin!" "Sen o adamsın! Yani, düpedüz sensin!" demişti. Şirketin bir müvekkili değildi. Tam aksine nafaka davasının davalısıydı. Penny'nin aklına tek bir şey geliyordu: Yeminli ifade vermek üzere buradaydı.

Büronun kırmızı deri kaplı, inceden inceye oyulmuş Chippendale* misafir koltuklarından birinde oturuyordu. Burnuna keskin bir deri ve ayakkabı boyası kokusu geliyordu. Odanın duvarlarını çerçevelenmiş diplomalar ve cilt cilt deri kaplı hukuk kitapları kuşatıyordu.

Arkasında bir yüzyıl boyunca elle ovulmaktan ve balmumundan iyice kıpkızıl kesilmiş maun bir çalışma masası vardı. Masanın öteki tarafındaysa ileri yaşından ötürü lekelenmiş ve kızarmış dazlak kafası, neredeyse gurup gibi parlayan, kamburu çıkmış bir figür duruyordu. Kemikli yüzündeki çapaklı gözleri öfkeden kan çanağına dönmüştü. İnce, titrek dudakları nikotinden sararmış dişlerini açığa vuruyordu. Bütün diploma ve sertifika ve ödüllerin üzerinde gösterişli bir şekilde gotik harflerle Av. Albert Brillstein yazılıydı.

Kekelemesi üzerine gençten adam istifini bozmadan, "Siz kimsiniz acaba?" diye nazikçe sormuştu.

Masanın arkasında duran adamsa, yani şirketin kıdemli ortağı, "Hiç kimse" diye homurdanmıştı. "Burada bile *olmaması* gerekiyordu! O sadece bir sekreter parçası. Baro sınavında *üç defa* çaktı!"

Kelimeler Penny'nin yüreğine oturmuş, tokat yemiş gibi hissetmişti. Utancından bakışlarını mavi gözlerden kaçırmış, gözü bir kere daha gençten adamın pabucundaki aksine iliş-

* On sekizinci yüzyılda yaşayan İngiliz mobilya tasarımcısı Thomas Chippendale'in yarattığı üslup. (ç.n.)

mişti. Patronu haklıydı. O sadece bir ayakçıydı. Bir hiçti. Aptal bir köylüydü o kadar. New York'a bir... nasip bulma hayalleriyle taşınmıştı. Tanımlayamadığı bir şeyi elde etmek için. Acı bir gerçekti ama baro sınavını muhtemelen hiçbir zaman geçemeyecekti. Dosyalamayla ve kahve alıp getirmeyle ömür çürütecekti. Başına asla harikulade bir şey gelmeyecekti.

Bay Brillstein, daha ayağa kalkmasını beklemeden "Dışarı" diye patlamıştı. Titrek, kemikli işaret parmaklarından biriyle açık kapıyı göstererek, "Yıkıl karşımdan!" demişti.

Eteğinin cebindeki telefon titremeye başlamıştı. Mesaj gönderenin, haklı nedenlerle öfkeden deliye dönmüş, Monique olduğunu anlamak için bakması gerekmemişti.

Brillstein haklıydı. Onun burada yeri yoktu. Ona Omaha'nın banliyöleri uygundu. Güle oynaya cana yakın, kendi halinde bir Sigma Chi'yle* evlenmeliydi. Yaptıkları iki bebekten sonra, bir üçüncüsüne de hamile kalmalıydı. Bu onun kaderiydi. Bardak bardak pahalı iki ölçü espresso yerine çocuk salyasına bulanmalıydı.

İşte oradaydı, pabuçtan yansıyan görüntüsü, Alouette D'Ambrosia'nın pek çok cep telefonu ekranında ufalması gibi, minnacık bir hale gelmişti. Penny gözlerinin dolduğunu hissetmişti, hatta bir damlanın yanağından aşağıya kaydığını görmüştü. İçini kendinden tiksinti kaplamıştı. Eliyle gözyaşını silmiş ve iki adamın da bu hareketinin farkına varmadığını ummuştu. Parmaklarını iyice açıp halıya yüklenerek kendini kaldırmaya çalışmıştı ama krem şanti, karamel ve çikolatalı şurup karışımı onu yere yapıştırıyordu. Ayağa kalkabilse bile, sıcak sıvının bluzunu şeffaflaştıracağından korkuyordu.

Hayat dolu rengine rağmen mavi gözler onu bir kameraymışçasına odaklanmış bir şekilde ve duraksamadan izliyordu. Onu ölçüp biçiyor ve kaydediyordu. O ne kadar güzelse, o da o kadar yakışıklıydı, ne eksik ne de fazla. Ama belli ki dişli tırnaklıydı. Güven veriyordu.

* Kuzey Amerika'nın en eski ve en büyük üniversiteli erkek öğrenci birliği. (ç.n.)

Bay Brillstein kekeleyerek, "Bay Maxwell, görüşmemizi sekteye uğratan bu kabalıktan ötürü ne kadar üzüldüğümü anlatamam" demişti. Telefonunun ahizesini eline alıp birkaç numara tuşlamış, "Bu genç hanımın binadan derhal çıkarılacağından emin olabilirsiniz" diye devam etmişti. Ahizeye doğru böğürmüştü: "Güvenlik!" Sesindeki şiddete bakılırsa, bu basit bir uzaklaştırma değildi. Kulağa onu karga tulumba çatıdan aşağıya attırmayı planlamış gibi geliyordu.

Sarışın adam "Size yardım edebilir miyim?" diye sorup elini aşağıya uzatmıştı.

Parmağında büyük kırmızı taşlı bir mühür yüzüğü parıldıyordu. Penny daha sonraları bunun Sri Lanka madenlerinden çıkarılan ülkenin gelmiş geçmiş üçüncü en büyük yakutu olduğunu anlayacaktı. Eskiden sultanlara ve mihracelere aitken şimdi onun imdadına yetişiyordu. Pırıltısı göz kamaştırıcıydı. Onunkileri kavrayan parmaklar şaşırtıcı bir şekilde buz gibiydi. Aynı ölçüde hayret uyandırıcı bir güç onu yerden kaldırırken, film yıldızlarını ve kadın mirasyedileri öptüğünü gördüğü dudaklarından "Artık bu gece müsait olduğunuza göre..." kelimeleri dökülmüştü. Ardından da "Bana akşam yemeğini beraberce yeme zevkini bahşeder misiniz?" demişti.

Bonwit Teller mağazasındaki kadın tezgâhtar Penny'yi küçümseyici bir ifadeyle süzmüştü. Alaycı bir dille "Size bir şey göstermemi ister misiniz?" diye sormuştu.

Penny metrodan büyük mağazaya kadar, tam sekiz ada boyunca koşmuş ve henüz soluklanamamıştı. Kekeleyerek, "Bir elbise?" demişti. Duraksamadan da "Bir gece kıyafeti" diye eklemişti.

Satış danışmanı onu tepeden tırnağa süzmüş, hiçbir ayrıntıyı gözünden kaçırmamıştı. Penny'nin Omaha'daki bir fabrika satış mağazaları alışveriş merkezinden aldığı feci çakma Jimmy Choo marka ayakkabılarının da, kayışı yıpranmış pikan cevizi turtası lekeli omuz çantasının da farkına varmıştı. Sözde-Bur-

berry marka trençkotuysa giysilerinin soğuk kahve ve yapışkan krem şantiye battığı gerçeğini gizlemekte pek az işe yarıyordu. Tatlı kokusunu alan birkaç karasinek onu kala balık tren peronundan beri takip ediyordu. Penny umursamaz bir edayla onları elinin tersiyle itmeye çalışmıştı. Yabancı biri onu kesinlikle çatlak yerine koyar diye düşünmüştü. Penny'ye kadın tezgâhtarın değerlendirmesi bitmek tükenmek bilmeyecek gibi gelmişti. Küstah kadından ona sezdirmeden ve aşınmış topuklarını sürüyerek uzaklaşma arzusuyla yanıp tutuşmuş, bu duygudan kurtulmak için de debelenmişti.

Ona göre satış danışmanı pekâlâ Beekman Place'te* yaşayan ve hayır için kenar mahalleleri dolaşan bir çekmekat sosyetiği olabilirdi. Üstündekiler baştan aşağı Chanel'di. Kusursuz tırnaklara sahipti. Sırnaşık karasinekler mükemmel Fransız şelale saç örgüsü çevresinde uçuşmadıkları gibi, alnının pürüzsüz derisi üzerinde de aylak aylak dolaşmıyorlardı. Danışman bir güzel envanterini çıkardıktan sonra Penny'yle göz göze gelmişti. Soğuk bir ifadeyle "Özel bir vesile için mi?" diye sormuştu.

Penny önce durumu açıklamaya yeltenmiş ama sonra dilini tutmuştu. Dünyanın en zengin adamı onu bu akşam yemeğe davet etmişti. Saat sekizde şehrin, belki de dünyanın, en seçkin lokantası Chez Romaine'de bir araya gelmeyi önermişti. İnsanlar burada yıllar öncesinden yer ayırtıyorlardı. Yıllar! Hatta orada buluşmayı bile kabul etmişti. Penny tabana kuvvet çıkılan altıncı kattaki iki arkadaşıyla paylaştığı tek yatak odalı dairesini katiyen görmesini istemiyordu. Tabii ki patlamak üzereydi. Birisine anlatmaya can atıyordu. Ona göre en azından bir düzine arkadaşa yetiştirilmeyen iyi bir haber pek gerçek sayılmazdı. Zaten Bonwit Teller'ın *elbise reyonundaki* kuşkucu yabancı asla ona inanmazdı. Böylesi akılalmaz bir hikâye Penny'nin boş yere danışmanın kıymetli vaktini yiyen evsiz barksız bir kaçık olduğu izlenimini doğrulamaktan başka bir işe yaramazdı.

* Manhattan, New York'ta eski ama prestijli konutların yükseldiği bir semt. (ç.n.)

Bir sinek burnunun ucuna konmuş, Penny de onu kışkışlamıştı. Sakinleşmesi için kendi kendine telkinde bulunmuştu. Deli değildi. Ayrıca kaçmaya da niyeti yoktu. Cesaretini toplayıp düzgün bir sesle, "Bu sezonun Dolce & Gabbana anvelop elbisesini, şu belden büzgülü olanı görmek istiyorum" demişti.

Danışman onu yokluyormuşçasına gözlerini kısarak bakmış ve "Krep şifondan dikileni mi?" diye sormuştu.

Penny çabucak "Saten kumaşlısını" diye karşılık vermişti. "Etek ucu asimetrik kesileni." Bir kere daha gıda marketi kasa kuyruklarında uzun süre beklemenin acısını çıkarmıştı. Aklından geçirdiği Jennifer Lopez'in geçen yıl Oscar töreni kırmızı halı çekimleri sırasında giydiğiydi.

Vücut ölçülerini gözden geçirip sormuştu: "Kırk dört beden mi?"

Penny "Kırk beden" diyerek terslemişti. Karasineklerin saçlarına konduğunu fark etmiş ama siyah Tahiti incileri taşır gibi davranmıştı.

Danışman elbiseyi aramak üzere gözden kaybolmuştu. Bu çılgınlıktı. Şimdiye kadar bir elbiseye elli dolardan fazla para vermemişti ve görmek istediğinin fiyatı beş bin dolardan az olamazdı. Birkaç tuşuna bastığında telefonu kredi kartı limitinin buna yeteceğini göstermişti. Elbiseyi kredi kartıyla alsa, yemek sırasında birkaç saatliğine giyip ertesi sabah geri getirse, ortaya kalan ömrü boyunca anlatacağı bir hikâye çıkacaktı. Bu akşamın ötesini hayal etmeyi yersiz bulmuştu. Bu geceki bir kumardı. Riskliydi. Cornelius Maxwell kibar tavırlarıyla ünlüydü. Bu tutumunun başka bir açıklaması yoktu. Öfkeli patronunun gözü önünde halıya serilmişken küçük düştüğüne tanıklık etmiş ve kırılan onurunu onarmaya çalışıyordu. Nezaket gösteriyordu, işte o kadar.

Penny'nin boyalı basından okuduğuna göre Cornelius Maxwell centilmenliğiyle tanınıyordu.

Geçmişleri o kadar da farklı değildi. Onu hemşirelik yapan bekâr bir anne dünyaya getirmişti. Hep annesine bir gün özel

dikiş kıyafetler içinde geçireceği bir hayat sağlamayı hayal etmişti. Ancak anneciği bir otobüs kazasında ölmüştü. Bu kaza Washington Üniversitesi'nde lisansüstü öğrencisiyken meydana gelmişti. Ertesi yıl yurttaki odasında Data MicroCom'u kurmuştu. Bundan bir yıl sonra da dünyanın en zengin girişimcileri arasında yer almıştı.

Onunla ilk ilişki kuran kadınlardan biri, seçilmesi beklenmeyen New York eyalet senatosu adaylarından Clarissa Hind'dı. Onun mali desteği ve siyasi bağlantıları sayesinde seçilmişti. Daha senatodaki ilk dönem görevi bitmeden gözünü eyaletin Washington, D.C.'ye seçip göndereceği en genç senatör unvanına dikmişti. Medyanın heykel gibi acemi çaylak senatör ve başıbozuk ileri teknoloji milyarderi diye çifti putlaştırması ona zarar vermemişti. Cornelius'un parası ve Clarissa'nın azmi oyçokluğuyla seçilmesini sağlamıştı. Buradan üç yıl öncesine atlarsak, Clarissa Hind sadece kendi hayallerini yerine getirmekle kalmamış, milyonlarca Amerikan kadınının rüyası da gerçekleşmişti. Birleşik Devletler'in ilk kadın başkanı seçilmişti.

Seçim kampanyasını baştan sona kadar bıkıp usanmadan onun adına Corny Maxwell yürütmüş, her zaman onu övmüş, herkesin önündeyken de baş başayken de daima ona arka çıkmıştı. Ne var ki asla evlenmemişlerdi. Clarissa'nın bir düşük yaptığı haberi ağızdan ağıza dolaşmıştı. Hatta bir dedikoduya göre ona seçime birlikte katılmayı önermişti. Ancak seçimler sonuçlandığında yayımladıkları ortak bir basın bildirisiyle ilişkilerini sonlandıracaklarını duyurmuşlardı. Nitekim ikisinin birden kürsüye çıktıkları bir basın toplantısında madam seçilmiş-başkan ve havalı gözdesi birbirlerine karşı duydukları şefkat ve saygının sürdüğünü ama aşk hikâyesine noktayı koyduklarını teyit etmişlerdi.

Penny bu tür bir başarının yoğun bir çabanın yanı sıra fedakârlık da gerektirdiğini biliyordu. Oysa paparazzi fotoğrafları bunu sorunsuz ve kolay gerçekleşmiş gibi gösteriyorlar-

dı. Başkan Hind avukatlık mesleğini seçerken ona ilham vermişti. Hayal kurmakla haddini mi aşmıştı acaba? Ya Corny Maxwell himayesi altına alacağı yeni bir kimseyi arıyorsa? Onda Tanrı vergisi bir potansiyel fark etmişse? Bu hiç de ihtimal dışı değildi. Bu akşamki belki de bir giriş sınavıydı. Penny Harrigan sınavı geçtiği takdirde kendini pekâlâ dünya sahnesinde önemli bir rol oynamak için yetiştirildiği bir noktada bulabilirdi. Dünyanın en seçkin kızlar birliğine adım atmak üzereydi.

Vızıldayarak ağzına kaçan büyük bir karasinek keyfini bozmuştu. Orada, Bonwit Teller'ın elbise reyonunda hayallere dalan Penny öksürüp tıksırmaya başlamıştı.

Hayırlısı olsun, beterin beteri vardır diye düşünmüştü. Hayallerine kapılıyordu. Ayrıca gelecekten çok fazla şey beklediğinde öyle veya böyle gönlün kırılırdı. Bir aşk macerasından ötekine koşup eli böğründe kalan C. Linus Maxwell örneği ortadaydı. Clarissa'nın ardından Britanya kraliyet ailesinden biriyle aşk yaşamıştı. Hem de bir prensesle, daha aşağısı kurtarmamıştı. Üstelik ne çirkindi ne de yakın akraba evliliklerinden doğmaydı. Prenses Gwendolyn güzeldi. Halefiyyet silsilesinde üçüncü sıradaydı. Tahtın iki varisinin son nefeslerini ondan önce vermeleri halinde kraliçe olacaktı. Bu bir defa daha Avrupa aristokrasisiyle ileri teknoloji yöntem bilgisine sahip Yankee'nin kusursuz ilişkisi gibi gözüküyordu. Bütün dünya evlilikleri için gün sayıyordu. Kral bir anarşistin kurşunuyla yıkılınca babasının cenazesinde yaslı prensesi teselli eden Corny'ydi. Tanrının işine bakın ki görünmez bir kaza sonucunda, düşen bir uydu meydandaki varis Gwendolyn'in erkek kardeşini öldürünce de, onun taç giymesi kesinleşmişti.

Gidişata bakılırsa, Corny Maxwell Buckingham Sarayı'nda lüks hayat yaşayan bir prens olacaktı ama tarih tekerrür etmişti. Kodaman ve aristokrat dostça ayrılmışlardı.

İki kere dünyanın en güçlü kadınlarından biriyle evlenecekken yan çizmişti.

Dedikodulara kulak asılırsa, statüleri onunkiyle boy ölçüşür hale gelen kadınlar onun gözünü korkutuyordu. Boyalı basın onu küçümsüyordu. Ne var ki birçok insan gibi Penny de, C. Linus Maxwell'in hâlâ sevgi ve servete boğacağı kaybettiği annesini aradığını, ilelebet de bir yetim olarak kalacağına inanıyordu.

Maxwell'in eski göz ağrılarından hiçbiri onunla yaşadığı aşk macerasından ötürü zarar görmemişti. Clarissa Hind acemi çaylak politikacılıktan özgür dünyanın liderliğine sıçramıştı. Gwendolyn bir parça iriyarıydı, hoş ama kiloluydu; ilişkileri sırasında incelmişti. Hatta kraliçe o gün bugündür bir şıklık örneği haline gelmişti. Alouette bile zaaflarıyla mücadele etmişti. Boyalı basın onun sarhoşken, kafayı eczayla* bozmuşken başına gelen talihsizliklerle doluydu. Maxwell onun alkol ve eczadan kurtulmasını sağlamıştı. Aşkı mahkeme kararıyla uygulanan bir düzine bağımlılık tedavisi programının yapamadığını yapmıştı.

Penny'nin telefonu Bonwit Teller'dayken titremeye başlamıştı. Mesaj gönderen Monique'ti. Artık koltuklar hakkında dırdır etmiyordu. "ARA BENİ!" diye yazmıştı. Muhtemelen BB&B'deki herkes şimdiye kadar haberleri almıştı. Penny aklının bir köşesiyle bunu hiç kimsenin öğrenmemiş olmasını diliyordu. İnsanların zihninde Başkan Hind ve Kraliçe Gwendolyn ve Alouette D'Ambrosia'yla ilişkilendirilmesi onu mahcup edecekti. Penny arada meydana gelen aşk hikâyeleri için hafızasını yoklamıştı. Hayatına şu Nobel ödüllü şair girmişti. Bir başkası bir Japon çelik servetinin varisiydi. Bir de şu medya grubu patroniçesi vardı. Camdan ayakkabı bugüne kadar hiçbirinin ayağına uymamıştı. *Penny bunu düşünmemeye çalışmıştı. Ne var ki bu anla gece yarısı arasında yaptıkları hayatının geri kalanını belirleyebilirdi.*

---

* Eserin orijinal dilinde uyuşturucu/uyarıcı ayrımı yapılmamıştır. Uyarıcılara da uyuşturucu demek yanlıştır. Dolayısıyla bu eserde "çeşitli amaçlarla kullanılan kimyasal madde" tanımından hareketle "ecza" kelimesi kullanılacaktır. (ç.n.)

Monique'in kısa mesajına cevap veremeden, satış danışmanı çıkagelmişti. Kolundan aşağıya bir kırmızı şifon şeridi sarkıyordu. Kalem gibi kaşlarından birini kuşkuyla kaldırmış halde homurdanmıştı: "Alın bakalım... kırk beden." Onu soyunma odasına doğru izlemesi için Penny'ye eliyle işaret etmişti.

Başkan Penny Harrigan. Bayan C. Linus Maxwell. Zihni bulanmıştı. Kalın puntolarla yazılı adı yarınki *Post*'un Altıncı Sayfası'nda onca şöhretin arasında yer alacaktı. Yarın bu kendini beğenmiş kadın onun bir yalancı olmadığını anlayacaktı. Şehirdeki herkes adını duyacaktı.

Öyle veya böyle bu elbiseyi çok çok özen göstererek giyecekti.

Saat üçe gelmişti. Yemek sekizdeydi. Hâlâ ağda ve saç yaptırmanın yanı sıra ebeveynine telefon edecek kadar vakit vardı. Belki bunlar durumun daha gerçek gibi görünmesini sağlayacaktı.

Kadın tezgâhtarın peşinden seğirtirken, gergin bir şekilde "Yüzde yüz para iade garantisi politikanız var, öyle değil mi?" diye sormuş ve elbisenin fermuarını sonuna kadar çekebilmek için talihinin yaver gitmesini dilemişti.

Kwan Qxi ve Esperanza, Jackson Heights'taki daracık bir stüdyo daireyi paylaşacak ideal oda arkadaşlarıydı. Aylar önce Penny ülkeyi baştan başa katedip New York'a taşınmak üzereyken annesi eşyalarını toplamasına yardım etmiş ve arif yaşlı kadın bilgece, "Kira sözleşmesine ortak edeceğin bir Çinli ve az çok Latin kökenli birini bul" diye üstelemişti.

Penelope'ın ebeveyni zaman zaman kulağa geri kafalı, ırkları aşağılayan canavarlarmış gibi gelebilirler ama aslında kızlarının iyiliğini düşünüyorlardı, hem de içtenlikle. Yürüttükleri akla göre hane halkı çokkültürlüyse, değişik ırkların mensubu insanlardan meydana geliyorsa, kızların birbirlerinin makyaj malzemelerini izinsiz kullanma ihtimali azalıyordu. Kozmetikler pahalıydı ve bunların paylaşılması öldürücü stafilokok enfeksiyonlarına yol açabilirdi. Bunlar makul nasihatlerdi.

Çünkü uçuk ve tahtakurusundan geçilmiyordu. Zaten onlarınki uyulması gereken dünyanın en saygıdeğer insanlarının nasihatleriydi.

Ebeveyninin taşralı ama masum niyetlerine rağmen, büyük ölçüde üç ayrı telden çalan kültürün mensubu üç genç oda arkadaşının hatırlarından geçmediği kadar çok ortak yönü vardı. Kaşla göz arasında giysilerini, sırlarını, hatta kontak lenslerini paylaşır hale gelmişlerdi. Yasak bölge ilan ettikleri pek bir alan kalmamıştı. Şimdiye kadar da bu rastlantı eseri samimiyet bir sorun teşkil etmemişti.

Esperanza, şeytan bakışlı kara gözlerinde şimşekler çakan, dipdiri kalkık göğüslü bir Latin'di. Sık sık –bir ampul değiştirmek, bir tabak yıkamak gibi– basit ev işleri sırasında öfkeden deliye dönmüş numarası yapar, "*Ay, caramba!*"* diye haykırırdı. Çünkü böylesi açıkça kalıplaşmış bir parlama şaşmaz bir şekilde her seferinde Penny'nin anırır gibi kahkaha atmasına yol açardı. Esperanza'nın salonun ortasına allı pullu bir sombrero atıp kenarında tepinerek kıvrak bir şapka dansı yapabilmesi, aslında onun kişisel kimliğin post-siyaseten doğru geleceğine evriminde epeyce yol aldığını ortaya koymaktaydı.

Kwan Qxi'yse o kadar sessiz, o kadar katıydı ki, asabi *señorita*'nın** zıddıydı. Asyalı sıkışık daire içinde çıt çıkarmadan ilerler, süpürgeliklerin tozunu alır... *bonsai*'sini budar... tuvalet kâğıdının ucunu katlayıp origami figürleri yaparak bir sonraki kullanıcıyı şaşırtır, genelde her zaman kaosu düzene dönüştürürdü. Huzur dolu yüzü ve sakin tavırları Penny'ye ilaç gibi geliyordu. Gür, düz kesim siyah saçları Penny'nin çoğu gün bukleli *doo-wop*** stili atkuyruğu şeklinde topladığı saçlarına nazaran harikuladeydi.

---

* İspanyolca "kahretsin". (ç.n.)

** İspanyolca genç kız. (ç.n.)

*** Bu terim 1940'larda ortaya çıkan bir müzik tarzını ifade eder. Ancak zamanla giyim kuşamdan saç stiline kadar birçok başka alan için de kullanılır olmuştur. Nitekim yakın tarihlerde bu kabarık saç stilini benimseyenlerden biri Amy Winehouse idi. (ç.n.)

Penny, Chez Romaine'deki yemeğe saatler kala iki kıza da görünüşünü mükemmelleştirmek için ustalıklarının en iyisini ortaya koyup katkıda bulunmalarını rica etmişti. Esperanza'dan gözkapaklarını Havana gurupları gibi parlayacak şekilde boyamasını istemişti. Kwan Qxi'dense henüz çekilen yoğun ham ipek çileleri gibi sarkan bir saç dilemişti. Oda arkadaşları bıkıp usanmadan işe dört elle sarılmış, telaşlı bir geline refakat eden arkadaşları misali üzerine titremişlerdi. Elbirliğiyle onu süsleyip püslemişler ve giydirmişlerdi.

Kıyafetiyle göz kamaştıran Penny hayal gibiydi. Kwan Qxi görünüşünü tamamlamak için zarif bir pandantif ortaya çıkarmıştı. Bu ejderha şeklinde işlenmiş parlak yeşil bir yeşimdi. Göz niyetine iki inci kullanılmıştı. Gerçek bir aile yadigârıydı. Esperanza da, suni elmas taşlarla kaplı birer minyatür *piñata** gibi şekillendirilmiş en sevdiği küpelerini arayıp bulmuştu. Oda arkadaşlarının Penny'nin dünyanın en zengin adamıyla akşam yemeği yiyeceği hikâyesine inanıp inanmadıkları belirsizdi. Ancak onun bir şıklık örneğine dönüştüğünü görür gör*mez ikisinin de gözleri* sulanmıştı.

Biri apartman girişindeki zile basmıştı. Çağırdıkları taksi gelmiş ve bekliyordu.

Penny son anda nefesini tutmuş ve uzun bir süre önce banyoya sakladığı küçük, gri plastik kutuyu almaya gitmişti. Kutuda diyaframı vardı. *Ne karanlıkta yat, ne kara düş gör* deyimindeki gibi, gedikleri tıkaması gerekiyordu. Ona lisans eğitiminin son sınıfındaki kış balosundan beri ihtiyaç duymamıştı. Onu bulmak için banyo dolaplarını karıştırırken, bu kadar uzun süre kullanmamasının doğum kontrol aracını hasara uğratıp uğratmadığını merak etmişti. Acaba lateks, prezervatiflerin başına geldiği gibi, kuruyup kırılganlaşmış mıydı? Çatlamış mıydı? Daha da kötüsü, zamanla üstünü küf bürümüş olabilir miydi? Gri kutuyu karmakarışık bir çekmecenin içinden çekip çıkarmış ve açarken nefesini tutmuştu. Kutu boştu.

* Meksika kültüründe şenliklerde kullanılan kukla-oyuncak. (ç.n.)

Öfkeden deliye dönmüş numarası yaparak topuklarını yere vuran Penny, mutfakta iki kıza birden meydan okumuştu. Boş kutuyu itham eder gibi tutuyordu. Kutunun üstündeki etikette Penelope Harrigan dışında, Omaha'daki aile hekiminin adı ve adresi yazılıydı. Kutuyu tezgâha paslı, peynir kaplı tost fırınının yanına koymuş ve "Işıkları söndürüp ona kadar sayacağım, tamam mı?" diye ilan etmişti. İki kızın yüzünden de aklından geçenler okunmuyordu. İkisinin de ne yüzü kızarmış, ne de gözlerini kaçırmışlardı. "Sorgu sual olmayacak" demişti. Duvardaki anahtarı indirmesiyle birlikte oda zifiri karanlığa gömülmüştü. Saymaya başlamıştı.

Zayıf bir şapırtıyı, bir soluk soluğa kalma hali izlemişti. Sonra da bir kıkırdama.

Penny saymaya devam etmişti: "... sekiz, dokuz, on." Oda ışımış, ağzı açık kutunun tanıdık pembe bir şekille dolduğu gözler önüne serilmişti. Diyafram parlıyordu, kurumamış gibi görünüyordu. Üstü buğuluydu, birinin boncuk boncuk sağlıklı vajina sıvısıyla kaplıydı. Üzerine tek bir kıvırcık kasık kılı yapışmıştı. Penny aklının bir köşesine, gecenin ilerleyen saatlerinde kullanması gerekirse, sudan geçir diye yazmıştı.

Hiç şaşmazdı. Taksi Chez Romaine'e varmakta gecikmişti. Tünelde trafik sıkışmıştı. Cep telefonu sinyali almak da imkânsızdı. Bir bu eksikti. Taksi şoförü dikiz aynasından bakıp duruyor, özür diliyordu. Harika göründüğünü söylüyordu.

Penny sadece nezaket gösterdiğinin farkındaydı. İçinden bu öğleden sonra harcadığım onca parayla elbette güzel görüneceğim diye geçirmişti. Kadın tezgâhtarı hayal kırıklığına uğratmış, elbise üzerine tıpatıp uymuş, genç bedenini sımsıkı sarmıştı. Bir son dakika savurganlığıyla aldığı yeni Prada ayakkabıları da inanılmaz gözüküyorlardı. Penny gene de hiçbir zaman büyüleyici bir güzelliğe sahip olmadığını bilecek kadar aklı başında biriydi.

En azından etrafında vızıldayan pis karasinekler yoktu. Bu bir gelişmeydi. Ortabatı'da tıkılıp kalmanın ötesindeki her şey bir ilerlemeydi.

Nebraska asla Penny'ye göre bir yer değildi. Genç kadınken Omaha'da, hatta küçüklüğünde Shippee'de büyürken bile, kendini hep yabancı hissetmişti. Bir kere gürbüz, armut vücutlu, düztaban anne ve babasına hiç benzemiyordu. Onlar İrlanda Diasporası'nın çok çilli ve kızıl saçlı mensuplarıyken, Penny pembe beyaz bir tene sahipti. Huş ağacı kabuğu kadar soluk benizliydi. New York şehrine gideceğini söylediğinde ikisi de ona deli gözüyle bakmıştı.

Birkaç dakika önce, taksiye adım atar atmaz büyük haberi ortaya dökmek için Omaha'yı aramıştı. Penny telefonu annesi açınca, "Anne oturuyor musun?" diye sormuştu.

Annesi de ağzını ahizeden uzaklaştırıp "Arthur!" diye bağırmıştı. "Kızın hatta."

Penny "Bazı hayli heyecan verici haberlerim var" demiş, kendini zor tutmuştu. Şoförün onu izleyip izlemediğine bakmıştı. Onun kulak misafiri olmasını istiyordu.

Annesi "Keza benim de!" diye haykırmıştı.

Bir tıkırtıyla birlikte görüşmeye babası da katılmıştı. "Annen hık demiş Danny Thomas'ın* burnundan düşmüş bir domates yetiştirdi."

Annesi "Sana bir resmini göndereceğim" diye söz vermişti. "Acayip."

Babası "Senin büyük haberin ne tatlım?" diye sormuştu.

Penny etkisi için duraklamıştı. Konuştuğunda taksi şoförü kulak kabartsın diye de sesini yükseltmişti. "C. Linus Maxwell'le randevum var."

Ebeveyni tepki vermemişti, yani hemencecik.

Penny'nin babası zaman kazanmak için kahvesini tuvalette otururken içerdi. Annesi bir su yatağına sahip olmayı hayal ederdi. Her doğum gününde ona içine bir yirmi dolarlık bank-

* Bir Amerikan gece kulübü komedyeni. (ç.n.)

not sıkıştırılmış bir İncil gönderirlerdi. Ebeveyni özetle böyle insanlardı.

Penny "Bay Maxwell kim biliyor musunuz ki?" diye sorarak onları gaza getirmişti.

Annesi kararlı bir şekilde, "Elbette biliyoruz şekerim" diye cevaplamıştı. "Baban ve ben Shippee'de yaşamıyoruz artık!"

Penny sevinç çığlığı atmalarını beklemişti. Hayretten ağızlarının bir karış açık kalmasını. Herhangi bir şekilde tepki vermelerini.

Sonunda babası, "Biz seni her şeye rağmen seviyoruz, Pen-Pen. Bizi etkilemek için çılgın hikâyeler uydurman gerekmiyor" demişti. Yani ona yalancı diyordu.

Taksi o noktada nehrin altına girmişti. Bağlantı kopmuştu. Oda arkadaşları da ona inanmamışlardı. Gene de üstüne titremişler, sanki birer nedimeymiş gibi far sürmesine ve dudak kalemi çekmesine yardım etmişlerdi. Yarın ona herkes inanacaktı. Normalde görünüşü için asla bu kadar özenmezdi. Onu sadece Maxwell görecek diye süslenip püslenmemişti. Bu gece bütün dünya onu izliyordu. Penny restorana tamamen önemsiz biri olarak girecek ama sıra tatlıya geldiğinde artık onu herkes tanıyacaktı. Kahramanı Başkan Hind bile Penny'nin adını duyacaktı.

Trafik durduğunda Penny'nin dikkatini yanı başlarındaki siyah sedan içinde oturan iki adam çekmişti. Alouette D'Ambrosia'ya eşlik eden korumalar gibi, bunlar da ısmarlama lacivert takım elbise giymiş ve aynalı güneş gözlüğü takmışlardı. Sert, keskin yüz hatları hiçbir duyguyu açığa vurmuyordu. Hiçbiri başını Penny'den tarafa çevirmemişti ama yılların deneyimi sayesinde ikilinin onu gizlice gözlediğinin farkındaydı.

Kendini bildi bileli benzer tuhaf adamların onu takip ettiğinin farkındaydı. Kimi zaman ya ağır ağır ilerleyen arabalarla peşinde dolaşmışlar, ya da ilkokul kaldırımının kenarında park edip arabalarının içinde oturmuşlardı. Kimi zamanlarda

da bile bile ardında gezinmişler ama onu her seferinde ölçülü davranıp arada mesafe bırakarak izlemişlerdi. Hep düz koyu renkli takım elbise giymiş ve aynalı güneş gözlüğü takmış iki, bazen de üç adam bulunurdu. Saçları kısa kesilmiş ve düzgün taranmış olurdu. Cornhuskers takımının yağmurdan sırılsıklam futbol sahaları ve Manawa Gölü'nün kumsalları boyunca iki ayaklı kan tazısı gibi izini sürdüklerinde bile zımbalı pabuçları bir hayli parlardı.

Bu şaperonlar nice kış günü ikindi vakti gelip de alacakaranlık kaybolmaya yüz tuttuğunda, okuldan eve ıssız tarım arazilerinden geçerek yorgun argın yürürken peşini bırakmazlardı. Rüzgârın kavurduğu, kuru mısır sapları arasında zikzak çize çize ilerlerlerdi. Bir ihtimal içlerinden biri ceketinin klapasını kaldırıp oraya tutturulmuş mikrofona fısıldardı. Bir başka gözcü kolunu yukarı doğru hareket ettirip gene Penny'nin her adımını izleyen bir helikoptere işaret eder gibi görünürdü. Bazen usulca yer değiştiren kocaman bir keşif balonu üstünde uçardı. Günlerce.

Gene bu şaperonlar Penny akıl erdirebildiğinden beri hayatının kıyısına köşesine musallat olmuşlardı. Ama onları hep gözünün ucuyla bakarken fark etmişti. Daima arka plandaydılar. Çok büyük ihtimalle bu gece ikinci dereceden masalarda otursalar da, Chez Romaine'de yemek yiyenler arasında onlar da yer alacaktı. Gözlerini üstünden hiç ayırmayacaklardı.

Hiçbir zaman kendini tehlike altında hissetmemişti. Zerre kadar. Bilakis üzerine titrendiğini ve korunduğunu düşünmüştü. Penny takip edildiğine dair ilk sezgisinden itibaren bunların *Homeland Security** mensupları olduğunu varsaymıştı. Bütün Amerikalılar aynı şekilde bu özenli gözetimden yararlanıyorlar diye de akıl yürütmüştü. Korumalarına o kadar hayran kalmıştı ki zaman içinde onları koruyucu melekleri yerine koymuştu. Onlara defalarca yerine getirdikleri bir rol biçmişti.

* ABD'de 11 Eylül saldırılarından sonra terörle mücadele amacıyla kurulan "İç Güvenlik Bakanlığı". (ç.n.)

Berbat bir kış akşamı eve doğru dönümlerce çürüyen silaj* arasından güçlükle ilerliyordu. Henüz akşamüstüydü ama gökyüzü iyice kararmıştı. Morarmıştı adeta. Buz gibi havada ağır, insanın burnunun direğini kıran bir çürük kokusu vardı. Ortaya aniden müthiş bir hortum bulutu çıkıp araziyi birbirine katmış, kaldırdığı humus ve uçuşan süt ineklerini pis bir bulamaca dönüştürmüştü. Etrafını saran jilet kadar keskin çiftlik alet edevatı tangırdayıp duruyordu. Yumruk büyüklüğündeki dolu taneleri körpe kafa derisini dövüyordu.

Penny tam öleceğini düşünürken, bir güç onu yüzükoyun karıkların içine devirmiş, nazikçe ve ısrarla kendi ağırlığını onun üstüne vermişti. Kasırga bir anda şiddetini kaybetmişti. Üzerindeki yük hafiflemiş ve onun adı sanı bilinmeyen gözcülerden biri olduğunun farkına varmıştı. İnce çizgili takım elbisesine çamur bulaşmıştı. Abandığı sırtından çekilmiş ve bir teşekkür bile beklemeden uzaklaşmıştı. O sadece pasif bir koruyucu değildi. Bir kahramandı. Yabancı hayatını kurtarmıştı.

Yıllar sonra, Penny yüksekokuldayken birayla alkol duvarını aşmış bir Zeta Delt** onu rastgele bir merdivenden aşağıya sürükleyerek, toz toprak kaplı bodrum katına indirmişti. Bu hareketli bir And İçme Haftası tanışma toplantısı sırasında başına gelmişti. O gün genç adama belki de razı geldiğinden fazlasını vadetmişti. Bunun da sonradan, dönüp geriye baktığında farkına varmıştı. Genç adam hayal kırıklığına uğrayıp onu yere fırlatmış ve bacaklarını ayırmıştı. Dizlerini çırpınan gövdesinin iki yanına dayamıştı. Kaslı elleriyle rengârenk çiçek desenli ikindi robunu vahşice lime lime etmeye koyulmuştu. Chino*** pantolonunun fermuarını el yordamıyla indirmek için epeyi debelenmiş, sonunda aşırı sertleşip kıpkırmızı kesilmiş

* Yeşil bitkilerin silolarda sıkıştırılıp mayalandırılmasıyla hazırlanan hayvan yemi. (ç.n.)

** Yazar burada farazi bir üniversiteli erkek öğrenci birliği mensubundan bahsetmektedir. (ç.n.)

*** Bir zamanlar sadece Çin'de üretildiği için Chino adını alan pamuklu gabardin. (ç.n.)

penisini ortaya çıkarmıştı. Durum vahim gibi gözükse de, Penny'nin şansı yaver gitmişti.

Gri flanel takım elbiseli bir yabancı bodrum duvarlarının dibindeki gölgelerin arasından sıyrıldığında Penny içinden *Homeland Security* ajanlarına şükürler olsun diye geçirmişti. Ajan saldırganının nefes borusuna bir karate vuruşu yapmıştı. Penny tecavüze niyetlenenin nefesi kesilir kesilmez kendini oradan dar atmıştı.

Koruyucu melekleri, doğup büyüdüğü eyaletine veda ettikten sonra bile onu yakından izlemeyi sürdürmüşlerdi. Big Apple'da ölçülü davranıp arada mesafe bırakarak ona kol kanat gerdiklerinde de onları güneş gözlüklerinde parıldayan neon lambalarından tanımıştı. Keza Bonwit Teller'da. Güneş gözlüklerini BB&B'nin içindeyken bile takıyorlardı. Bununla birlikte onu koruyorlardı. *Homeland Security* ajanları olarak bütün Amerikalıları kolladıklarını varsayıyordu. Her zaman.

Dalıp gittiğinde trafik de akmaya başlamıştı. Hatta içinde bulunduğu taksi artık Chez Romaine yazılı tentenin önündeki kaldırım kenarına yanaşıyordu. Bir vale kapısını açmak için yaklaşmıştı. Penny şoföre ödeme yapıp derin bir soluk almıştı. Cep telefonundaki saate göz atmıştı. On beş dakika geci işti.

Elbisesine de kollarına da bir son kontrol yapmıştı. Sinek yoktu.

National Enquirer sayfalarına bakılırsa, Jennifer Lopez veya Salma Hayek kırmızı halı üzerinde asla eşlik edilmeden yürümemişti. Penny Harrigan için böyle bir ihtimal bulunmuyordu. Climax-Well'den eser yoktu. Bir fotoğrafçı ekibi kadife kordonun arkasında toplaşmıştı ama ona pek yüz vermemişlerdi. Hiçbiri onun şipşak fotoğrafını çekmemişti. *Hiçbiri mikrofonuyla* ne ona doğru yürüyüp ne kadar hoş göründüğünü söylemiş, ne de elbisesi hakkında soru sormuştu. Kaldırıma bir başka araba yanaşmış, vale bir başka kapıyı açmıştı. Restoranın yaldızlı kapısından içeriye girmekten başka çaresi kalmamıştı. Hem de tek başına.

Fuayede metrdotelin onu fark etmesini beklemişti. Fark etmemişti. Hiç kimsenin dikkatini çekmemişti. Şık giyimli erkek ve kadınlar arabalarının gelmesini veya yer gösterilmesini beklerken oyalanıyorlardı. Çınlayan kahkaha ve konuşma sesleri kendini daha görünmez hissetmesine yol açmıştı, tabii böyle bir şey mümkünse. Elbisesi burada ancak zevahiri kurtarıyordu. Mücevherlerine şaşkın bakışlar atılıyordu. Penny Bonwit Teller'daki münasebetsiz kadın tezgâhtardan nasıl kaçıp kurtulmak istediyse, gene dönüp gözden kaybolmayı aklına koymuştu. Enfes kırmızı elbiseyi orijinal pelür kâğıdına sarıp yarın geri götürürüm diye düşünmüştü. Maxwell gibi adamlar onun gibi kızlarla çıkmaya cüret etmezlerdi.

Bununla birlikte bir şey kafasının etini yiyordu. Aklından keşke bu randevu için hiç böbürlenmeseydim diye geçirmişti. Oda arkadaşları... ebeveyni... hatta taksi şoförü bile onun yalan söylediğini düşünmüştü. Aksini ispatlaması gerekiyordu. Tek bir dedikodu yazarı onu Corny Maxwell'le görse veya bir fotoğraf meraklısı beraberlerken şipşak resimlerini çekse aklanacaktı. Bu düşünce onu fuayeyi geçip ana yemek salonunun kapısına doğru sürüklemişti. Kata basamakları halıyla kaplı bir merdivenden iniliyordu. Buradan içeriye kim girecek olursa olsun geniş, kalabalık mekândaki herkesin dikkatini üzerine toplayacaktı.

Penny en üst basamakta dikilmişken kendini bir uçurumun kenarındaymış gibi hissetmişti. Önünde ona el eden gelecek vardı. Arkasındaki zengin ve nüfuzlu kalabalık çoktandır adım atamıyor, sokaklardaki kilitlenmiş trafik gibi birbirlerinin üstüne yığılıyorlardı. Biri gürültülü bir şekilde boğazını temizlemişti. Aşağıdaki salon hıncahınç doluydu. Boş bir tek masa yoktu. Gözünden nispeten hiçbir şey kaçmayacak müşterilerse asma kattaydı. Penny'nin ister istemez sürüklendiği merdiven bir sahne gibiydi. Her yerden görülüyordu.

Salonun ortasında, bir adam yalnız başına oturuyordu. Sarı saçları avizenin ışığında parlıyordu. Masasının üstünde küçük

bir defter açık duruyor, içine gümüş bir kalemle harıl harıl birtakım notlar karalıyordu.

Penny bir yabancının nefesini kulağında hissetmişti. Arkasındaki bir işgüzar fısıldayarak, "Müsaade eder misiniz, küçük hanım?" demişti. Sonra da sesli sesli burnunu çekmişti.

Restorandaki herkes yalnız adamın çiziktirmesini izliyordu. Ama o New Yorkluların ihtiyatlı üslubuyla: Menülerinin tepesinden göz kaş süzerek, tereyağı bıçaklarının gümüş ağızlarındaki aksini gözetleyerek.

Penny'nin ensesindeki işgüzar daha da ısrarlı bir şekilde, "Yolu açık tutmamız gerekiyor" diye fısıldamıştı. "Kenara çekilmenizi rica ediyorum."

Penny donmuş kalmıştı. İçinden tek başına oturan müşterinin başını kaldırıp onu görmesi için dua etmişti. Onun ne kadar hoş göründüğünü fark etmesini istemişti. Arkasında biriken kalabalık söyleniyor, kıpır kıpır kıpırdanıyordu. O ise kımıldayamıyordu. Kapıcı, arabaları park eden vale, herhangi birisinin onu kucakladığı gibi karga tulumba taşımasından başka çare yoktu.

Defterine yazan adam nihayet gözlerini yukarı dikmişti. Bakışları Penny'ninkilerle karşılaşmıştı. Devasa salondaki bütün başlar onun sabit bakışlarını izlemeye yönelmişti. Adam ayağa kalkmış, onca insanın gürültüsü de giderek azalmıştı. Sanki operada perde açılıyordu, salon sessizliğe gömülmüştü.

Adam bakışlarını onunkilerden ayırmadan merdivenin dibine kadar gitmiş ve ona doğru tırmanmaya başlamıştı. İki basamak önce durmuş ve elini uzatmıştı. Bir zamanlar ofisteki halının üstünde ondan daha aşağıdayken ona doğru uzanmıştı. Benzer şekilde şimdi o altındaydı.

Penny de elini uzatmıştı. Parmakları aklında kaldığı kadar soğuktu.

C. Linus Maxwell, *National Enquirer*'da gördüklerini andıran şekilde ona eşlik etmişti, tıpkı pek çok kadının beraberinde yürüdüğü gibi, kalan basamaklardan aşağıya, sessiz salonun

bir başından bir başına. Koltuğunu çekip onu oturtmuştu. Kendi yerine geçip not defterini kapatmıştı. Etraflarındaki sesler ancak o zaman yükselmeye başlamıştı.

"Benimle buluştuğunuz için teşekkür ederim" demişti. "Enfes gözüküyorsunuz."

Ve Penny bu sefer öyle görünebileceğine gerçekten inanmıştı.

Bir an sonra eliyle bir hamle yapmıştı. Onu tokatlayacakmışçasına öne doğru da eğilmişti. Kolunu o kadar hızla savurmuştu ki, Penny hareketini açık seçik görememişti. İrkilmişti.

Gözlerini açtığında karşısında sadece yumruğu vardı. Kocamandı. Havada asılı duruyordu. Parmaklarının boğumları yüzüne o kadar yaklaşmışlardı ki neredeyse burnunun ucuna değeceklerdi.

"Sizi korkuttuysam özür dilerim" demiş, "Ama galiba onu yakaladım" diye devam etmişti. Corny Maxwell avucunu açıp ona ezilmiş bir karasineğin minik cesedini göstermişti.

Bir gün sonrasıydı. Penny Bonwit Teller'ın kilitli kapılarının önünde bekliyordu. Mağazanın açılış vaktinden yarım saat önce gelmişti. Gece elbisesine harcadığı paranın bir günlük kredi kartı faizine bile katlanamayacaktı. Bu yüzden işe geç kalsa dahi, elbiseyi hemen iade edecekti.

Peri masallarında hiçbir zaman Külkedisi'nin, uyanık bir satış elemanı bir hasarı fark edip hesabına paranın tamamını alacak geçmeyi reddedecek diye kapıldığı dehşetle, elbise ve ayakkabılarını geri götürmek için sabahın köründe kalktığı dile getirilmez.

Yiyecek ve şarabın fevkaladeliğine rağmen, akşam yemeği pek büyüleyici sayılmazdı. Üzerlerine dikilen gözler fırsat vermemişti. Bir akvaryumda keyif çatmak ve eğlenmek imkânsızdı. Mesele Maxwell değildi. Nezaket göstermişti. Hatta neredeyse aşırı nazik davranmıştı. Penny'nin her kelimesine kendini kaptırmıştı. Birkaç defa defterini açıp çarçabuk, kar-

gacık burgacık bir stenografiyle az sayıda kelime yazmıştı. Sanki dikte edilenleri kâğıda döküyordu. Romantik bir gizli buluşmadan çok keyifli bir iş görüşmesi gibi gelmişti. Zaten kendisiyle ilgili dedikodu sütunlarından okumadığı neredeyse hiçbir bilgiyi vermeye gönlü razı olmamıştı. Penny heyecanından soluk almaksızın çene yarıştırmıştı. Çaresizlikten, suskun kalabileceği bir an bırakmamak için de ebeveyni Myrtle ve Arthur'un yanı sıra banliyö hayatlarından bahsetmişti. Hukuk fakültesinde geçirdiği uzun saatlere dair anılarını anlatmıştı. Can yoldaşı, Dimples adlı İskoç teriyeri ve onun bir yıl önceki ölümü hakkında zırvalamıştı.

Maxwell monoloğu boyunca sakin sakin gülümsemişti. Bereket masaya arada sırada garsonlar uğramış da, ona bir an için olsun çenesini tutup soluklanma imkânı vermişlerdi.

Garsonlardan biri beyaz eldivenli eliyle yaptığı gösterişli bir hareketin ardından, "Madam müsaade ederseniz" demişti. "... deniztarağı suşisi restoranımızın spesiyalitesidir."

Penny tatlı tatlı gülümsemişti. "Bu ağızlara layıkmış gibi geliyor."

Max ona kuşku dolu bir bakış atmıştı. "Bunun çiğ *aoyagi** deniztarağından yapıldığını biliyorsun, öyle değil mi?"

Bilmiyordu. Aslında Maxwell pekâlâ hayatını kurtarmış bile olabilirdi. O habersizdi ama Penny'nin kabuklu deniz hayvanlarına karşı ciddi bir alerjisi vardı. Ağız dolusu bir ısırıkla yere yığılması, ödemden can vermesi işten değildi. Penny'nin telaşı kesinlikle yüzüne vurmuştu çünkü Maxwell onun siparişini hemen düzelterek, "Hanımefendi Tavuk Divan** alacak" demişti.

Bereket birisi ona kulak asıyordu. Gemi azıya almış halde heyecanla yürüttüğü monoloğuna kaldığı yerden devam etmişti.

Acıma duygusu uyandırdığının farkındaydı. Penny, gene de kendine gem vuramıyordu. Burada ona kimse ilgi gösterme-

* Bir tür turuncu deniztarağı. (ç.n.)

** Bir tür beşamel soslu tavuklu güveç. (ç.n.)

mişti, yani New York şehrinde. Ebeveyninin küçük mucizesiyken, mutsuz ve görünmez olmuştu. Çoğu gece, mahalle sessizliğe gömülünceye ve yorgun düşüp yatağa serilinceye kadar kendini sokaklarda dolaşmaya zorlardı. Upper East Side'da her binanın şık lobisindeki camın arkasında dikilen ve onun geçişini izleyen kapıcılar dışında tek başına amaçsızca gezerdi. Bu göz alıcı sıra evler ve şaşaalı kooperatif daireleri, bunlar herkesin can attığı yerlerdi. Bir bakıma bunları onun da canı çeksin diye kendi kendini eğitmeye çalışıyordu. Doğrusu bunlarda gözü yoktu. Aslında Penny, Cartier'in vitrinindeki mücevherleri ve Bloomingdale's'in kürklerini yalandan gönlünden geçiriyordu.

Sadece başarının getireceği payeleri istemiyordu. O gerçek kudrete imreniyordu. Elbette bu ona bile aşırı iddialı bir hevesmiş gibi geliyordu.

Her şeyden önce Penny'nin diğer kadınların arzu duydukları numarası yaptıklarında gönlü yoktu. Aynı sıradan şeylere üşüşmelerine bakılırsa, onları sanki cin tutmuştu. Ve bu onu kaygılandırıyordu; kendini bir şekilde topluluktan dışlanıyormuş gibi hissediyordu. Eğer filmlerdeki doğru çekici erkekler ve kokulu mumlar için can atmıyorsa, onda tüyler ürpertici bir sorun olmalıydı. Bunu dert ediyordu.

Gözüne her gün kudurmuşçasına hesap kitap yapıp taleplerini telefonda uluyarak ileten kadın avukatlar ve üst düzey yöneticiler ilişiyordu. Hiçbiri gitgide artan kayda değer bir aydınlanma taşıyormuş gibi görünmüyordu. Onlarınki kuş uçmaz, kervan geçmez bir yol değildi artık. Penny cinsel kimlik politikalarının yol açtığı alışılagelmiş reflekslerin sınırlarını aşan kariyer adımlarının peşinden koşuyordu.

Penny sıra tatlılara geldiğinde ne istediğini bilmediğini itiraf etmişti.

Bütün hayali avukat çıkmak değildi. Lisede okuyan bir yeniyetmeyken herkes –ebeveyni, öğretmenleri, papazı– ona insanın uzun vadeli bir amacının ve bunu gerçekleştirecek bir

planının olması gerektiğini söylemişti. Herkes hayatını bir şeye hasretmen lazım demişti. Hukuk kariyerini hiç tasasına düşmeden bir şapkadan niyet çeker gibi seçmişti. Nasıl Metropolitan'da Verdi'yi dinlemek için samur kürk giymek ve pırlanta tasmalı iki Afgan tazısıyla dolaşmak Penny'nin zevkini okşamıyorsa; Başkan Hind'a rağmen, avukatlığa da bunlardan fazla ilgi duymuyordu. Hayır, Penny ne istediğini bilmediğini söylemişti ama doğrusu bir şeyin farkındaydı... çok yakında, başına fevkalade bir talih kuşu konacaktı.

Maxwell bunların hiçbirini sormamıştı. Gene de dikkat kesilip dinlemişti. Onu ezberliyormuşçasına izliyordu. Yemeğin bir yerinde, iştah açıcılarla salata arasında, Penny geldiğinde notlar karaladığı küçük defterini tekrar masanın üstüne koymuştu. Boş bir sayfa açmıştı. Gümüş bir dolmakalemin kapağını çıkarıp yazmaya başlamıştı. Görünüşte korkularını kaydediyordu. Penny tam emin değildi. Çünkü okunaksızdı, karınca duası gibiydi. Durmadan çiziktiriyordu. Maxwell ya dikkat çekecek ölçüde kabaydı, ya da epeyi empati kurabiliyordu ve müşfik biriydi.

Anlattıklarının kaydedilmesinden ötürü eziklik hissetmişti ama mahcubiyeti bastırılmış duygularının taşmasını engellemeye yetmemişti. Şimdiye kadar kimseye açıklamadığı bir şey yaşıyordu. Felce uğramış gibiydi. Yirmi beş yıl boyunca iyi notlar alıp edepli davrandıktan sonra korkunç bir çıkmaza girmişti. Elinden geleni yapmıştı. Penny konuşurken bu adamı büyük ihtimalle bir daha görmeyeceğinin farkındaydı. Bu da onu güven içinde günah çıkarılabilecek biri haline getiriyordu.

Yüreğinin ferahladığı belliydi. Baygın bakışları altında Penny'nin gözleri parlamıştı. Kasım kasım kasılmıştı. Gösterdiği ilgiden cesaret bularak başını sallamış, *piñata* şeklindeki küpelerini dans ettirmişti. Elini göğsüne götürmüş, parmak uçlarını yeşim ejderhanın yılankavi kıvrımları üzerinde gezdirmişti. Aksesuarların ikisi de ona kız arkadaşları bakımından ne kadar şanslı olduğunu hatırlatmıştı.

Max mavi gözlerini ondan alamıyordu. Her hareketine hayran kalıyordu. Gülümsüyor ama sözünü kesmiyordu. Gözlerini ondan hiç ayırmıyordu. Buna rağmen parmaklarıyla kalem oynatmaya devam ediyordu.

Ona âşıkmış gibi bakıyordu. Bu sevdalanmanın ötesindeydi. Yıldırım aşkından daha güçlüydü. Sanki sesi Maxwell'in aklını başından alıyordu. Adeta bütün bedeni yanıp tutuşuyor, arzudan iki büklüm oluyordu. Yüz ifadesindeki bir şey ömrü boyunca onu aradığını anlatıyordu.

Penny dünyadan da böyle bir ilgi bekliyordu. Yedi mahallenin adını bilmesini ve onu sevmesini istiyordu. Ancak elinden halkın bu çapta alkış tutmasını hak edecek bir şey gelmiyordu. Kesinlikle bir akıl hocasına, bir öğretmene, onu keşfedecek birine ihtiyacı vardı.

Büyük mağazanın kilitli kapılarının dışında dikilen Penny, elbisenin poşetini kaldırıma sürünmemesi için yukarıda tutuyordu. Yemekte tadına varamadığı lezzetli tabakları teker teker zihninde canlanıyordu. Kucağına yiyecek düşürecek diye ödü patlamıştı. Minnacık bir leke olsaydı, hayatının gelecek beş yılını pasaklılığının cezasını çekmekle geçirirdi. Kapıcı kilitleri açar açmaz dosdoğru elbiseyi aldığı reyona koşturmuştu.

Yirmi dört saatten daha az bir süre önce ona yardım eden kadın tezgâhtar kasada duruyordu.

Penny elbise poşetini gösterip elinden geldiğince tok bir sesle, "Bunu iade etmek istiyorum" demişti.

Kadın tezgâhtar poşeti askının yanına götürmüştü. Elbiseyi tezgâhın üstüne yaymış, fermuarını indirmiş ve kırmızı saten pililerini incelemişti.

Konuşmasını "Eve gittiğimde denedim" diye sürdürmüştü. Bir eliyle de durumu hafifsediğini anlatır diye umduğu bir hareket yapmıştı. "Üzerimde hiç aklımdan geçirdiğim gibi durmadı."

Kadın tezgâhtar elbisenin eteğini hafifçe karıştırıp düzleştirmiş, çaktırmadan dikiş yerlerine ve etek ucuna bakmıştı. "Yani bunu gerçekten giymediniz mi?" diye sormuştu.

Penny "Hayır" demişti. Sökük bir dikiş veya ter lekesi onu yalancı çıkaracağı korkusuyla nefesini tutmuştu.

Asık suratlı kadın bastırmıştı: "Hafif bir akşam yemeği için bile mi?"

Penny kadının bir şarap lekesi bulduğundan emindi. Ya da köpük çikolata kirine rastlamıştı. Yahut kumaşa sinmiş bir parfüm veya sigara kokusu almıştı. Belki hayal görüyordu ama reyona birdenbire müşteriler, satış danışmanları, hatta bir güvenlik görevlisi doluşmuştu. Hepsi konuşmalarına kulak misafiri oluyordu. Penny ısrar etmişti: "Hayır." Artık terliyordu.

"Chez Romaine'de bile mi?"

Penny "Hayır" diye cıyaklamıştı.

Kadın tezgâhtar gözlerini ona dikip öfkeli öfkeli bakmış ve "Size bir şey göstermem lazım" demişti. Elbiseyi tekrar çantasının içine sokuşturduktan sonra, tezgâhın altına uzanmış ve ortaya bir şey koymuştu. Bu bir gazeteydi: O günkü *New York Post*. Baş sayfada bir manşet vardı: "Gıcık Prens Yeni Külkedisi'ni Karanlıktan Çekip Çıkardı."

Ve bu büyük lafların yanı başında Maxwell'le omuz omuza oturan Penny'nin bir renkli fotoğrafı vardı. Güneş balçıkla sıvanmıyordu: Elbise üzerindeydi.

Kadın tezgâhtar, suçlayıcı bir ifadeyle "Kusura bakmayın ama küçük hanım" demişti, "bu kabul edilemez!"

Penny battıkça batıyordu. Kafadan çabucak bir hesap yapmıştı. Elbisenin fiyatı ve geçerli kredi kartı faizinden yola çıkarsa, borcunu aşağı yukarı kırkıncı doğum günü civarında kapatacaktı.

Kadın azarlayarak "Bu tür bir reklam için" diye devam etmişti, "Dolce & Gabbana'dakiler kıyafetlerini giymen için *üstüne para vermeli*." Gizli kapaklı bir iş çeviriyormuş gibi ona doğru eğilerek, "Prada. Fendi. Hermès. Hepsi medyada bu kadar yer almak için can atarlar" demişti. Göz kırpmıştı. "Müsaade edin, sizin adınıza birkaç kişiyle irtibata geçeyim. Bay Maxwell'e eşlik edecekseniz, bazı modacıların tanıtımını yaparak servet sahibi olabilirsiniz."

Bu baş ağrıtabilirdi. Maxwell onu arayıp arayamayacağını sormuştu ama daha önce yaşadıklarına bakılırsa, aslında sadece nezaket göstermişti. Bu asla ikinci bir randevu sözü değildi. Kesin bir plan yapmamışlardı. Hemen büyük laf etmek istemiyordu ancak belki de onu bir daha göremeyecekti.

Penny elbise reyonunu göz ucuyla süzdüğünde yabancıların ona doğru yöneldiklerini fark etmişti. Erkekler. Kadınlar. Bazı üniformalılar. Kürklere sarınmışlar. Hepsi *Post* gazetesinin sabah baskısını avuçlamıştı. Dahası alayının gözleri parlıyordu.

Sadece bir gün önce ona soğuk davranan kadın tezgâhtarın yüzünde şimdi zoraki bir tebessüm belirmişti. Gözleri ışıl ışıl yanıyordu. Derin bir nefes almıştı. Hızlı hızlı çarpan kalbini yatıştırmak ister gibi avucu göğsüne yaslayarak, "Meslek kurallarına aykırı davranışım için beni affedin ama..." demişti.

Penny kadının koyu makyajına rağmen yüzünün kızardığını görüyordu.

Günün *Post* gazetesini ona doğru uzatarak, "Kızım için resminizi imzalar mısınız?" diye sormuştu.

C. Linus Maxwell aramamıştı. Ne ertesi gün, ne de ondan sonraki gün. Bir hafta geçmişti.

Penny işe gitmiş ve Chez Romaine hakkında onu soru yağmuruna tutan Monique'e omuz silkerek tepki vermişti.

Penny işten sonra Chase Manhattan'ın Jackson Heights şubesine uğrayıp bir kasa kiralamıştı. Açmak için iki anahtar gerekiyordu. Banka memuru kendi anahtarını deliğine sokarken onu izlemişti. Penny de kendi anahtarını yerine oturtup sıra madeni kutuyu açmaya geldiğinde, memur onu küçük bir oda*da yalnız bırakmıştı.* Penny memur izin isteyip ayrılır ayrılmaz, çantasından küçük pembe bir şey çıkarıp kutunun içine koymuştu. Kutuyu çarçabuk kilitleyip memura el etmişti. Her şeyi eşit bir şekilde paylaştığı oda arkadaşları diyaframını bir daha ödünç alma imkânından mahrum kalacaklardı.

Daireye dönünce, küpeleri ve kolyeyi geri vermişti. Telefonun bir çağrı veya kısa mesaj nedeniyle her çalışında, Kwan Qxi ve Esperanza'nın bir umutla onu izledikleri gözüne çarpmıştı. Ne var ki her seferinde ya annesinden ya da babasından mesaj gelmişti. Yahut mesajlar Bonwit Teller'daki satış danışmanındandı. Penny'nin Külkedisi olarak bir sonraki gecesi için eline birkaç göz alıcı Alexander McQueen marka elbise veya bir çift Stella McCartney marka topuklu pabuç geçtiğini haber veriyordu.

Gıda marketi kasa kuyruğunda dondurmasının parasını ödemek için beklerken, can sıkıcı boyalı basın manşetlerini görmezden gelmeye çalışıyordu: "Külkedisi Atlatılıyor!" Bir başka baş sayfada dondurma alırkenki resmine yer verilmişti. Haberin başlığında da, "Reddedilen Külkedisi Tıkınırken" diye yazılmıştı. Bu gerçeküstüydü. Bir yandan *butter brickle* dondurma alıyor, diğer yandan da bir gün önce gene dondurma alırken çekilen resmine bakıyordu. Üstüne üstlük yakın geçmişin fotoğraflarında şimdiden daha şişman gözüküyordu! Mağazadaki herkes onu tanımıştı. Sırtını sıvazlayıp onu teselli etmeye hazır bulunuyorlardı. Kasiyer "Sana bedava canım" diyerek, ona ödeme yapmadan geçmesi için el etmişti. New York'ta –şu merhametsiz şehirde– ona merhamet duyuluyordu. İşte bu kadar ayağa düşmüştü.

Birkaç gün sonra pantolonun düğmelerini zar zor ilikleyebilmişti. Bu bedava gönül avutucu yiyeceklerde ifrata kaçmanın sonucuydu. Bundan ötürü Tad onu The Russian Tea Room'da* öğle yemeğine davet edince afallamıştı. Restoranda köşedeki özel bir kabinde, o gösterişli dekorun içinde otururken anlattığı Yale'deki şamatalı külot kapmaca oyunu hikâyeleriyle onu güldürmüştü. Tad hayat hikâyesini baştan *sona sayıp dökmüştü*. Anlaşılan kendini Penny'nin son günlerdeki milyarder âşığıyla kıyaslayınca özgüven eksikliği duyuyordu. Yale kürek takımı kaptanlığı hakkında şişinmişti.

* New York'taki seçkin bir restoran. (ç.n.)

Bunu ispatlamak için de bir açık yeşil Yale svetşörtü giymişti. Penny, ne hazin ki bütün sıkıcılığına rağmen gene de ona minnettardı. Tad'in gevezeliği ve böbürlenmeleri onu halihazırdaki aleni aşağılanma ve yıpratıcı yürek acılarından uzaklaştırmış, zihnini dağıtmıştı. Tad orta derecede yakışıklıydı. Donuk, sarışın Max'ten daha gösterişliydi ve aylak bir *Post* foto muhabirinin çiftin şipşak fotoğraflarını çekip bunu "Külkedisi Kendini Toparladı!" başlığı altında yayınlama ihtimali vardı.

Farkında olmadan beyaz keten masa örtüsünün üzerinden Tad'in elini tutmuştu. Seyirci kalanlara sırf Tad'le onun birbirlerini okşadıkları izlenimini vermek istemişti ama... fevkalade şeyler meydana geliyordu. İçi pırpır ediyor, cinsel dürtüleri harekete geçiyor, yerinde duramıyordu. İkisinin parmakları da çoktan sımsıkı kenetlenmişti. Kapanış saatinden önce bankaya gidip kiralık kasasına erişip erişemeyeceğini merak ediyordu.

Penny iffetlilik taslayan biri değildi. Onun için kuralcı, cık cık ederek onu bunu ayıplayan bir namus bekçisi de denilemezdi. Ona göre evlilik dışı cinsel ilişki günah sayılmazdı... sadece rastgele sekste hiçbir zaman bir fayda görmemişti. Toplumsal cinsiyet sosyolojisi ödevini yaparken, kabaca kadınların yüzde otuzunun hiçbir zaman orgazma ulaşamadıklarını öğrenmişti. Sanki o da aynı dertten muzdaripti. Bereket ki hayatta başka hazlar da vardı: Örneğin Salsa müziği. Dondurma. Tom Berenger'in oynadığı filimler. Erişilemez cinsel doyum için herpes, genital siğil, viral hepatit, HIV ve istenmeyen gebeliği davet etmek manasızdı.

Her şeye rağmen Tad'in parmakları *çok güzel kokuyordu.* Ona haksızlık etmişti. Hem de çok. Genç, hırslı avukat Monique'i değil onu arzulamıştı. Gözlerinden öyle okunuyordu. Belki seks hakkında da yanılmıştı. Belki uygun bir herifle kalbini güm güm attıran bir boşalma yaşayacaktı.

Tad "Penny" diye kekelemişti.

Penny de "Evet" deyip yutkunmuştu. Sakinleşmek için gözlerini çekingence peynirli kırıkkırak sepetine dikmişti. Dönüp ona bakmayı göze aldığında "Evet, Tad?" diye tekrarlamıştı.

Tad elini daha bir sıkı kavramıştı. Bak şu *İribaş*'a*. Sade öğle yemekleri Chez Romaine'deki dillere destan yemekten umulanın aksine dönüşüyordu: tutkulu... şehvetli... erotik çağrışımlar yüklü.

Penny'nin el çantasının derinlerine zula ettiği telefonu çalıyordu. Sesi onu gafil avlamıştı.

Tad "Penny" diye devam etmişti. "Daima... sevdim."

Telefonu tekrar çalmıştı. Penny sese kulak asmamaya çalışmıştı. Bedeni tepeden tırnağa kaskatı kesilmişti.

Tad cesaretini toplamıştı. "Eğer hâlâ... çıkmıyorsan" demişti. Dudaklarını büzmüş ve ona doğru eğilmişti. İyice yaklaşmıştı. Nefesindeki Dana Etli Prens Orlov kokusunu alıyordu.

Penny öpücükten kaçınmıştı. Çağrıya kulak asmamak imkânsızdı. Telefonunu çantasından bulup çıkarırken "Pardon" diye kaçamak bir cevap vermişti.

Zil sesine bakılırsa arayan Max'ti.

İnsafsızlık ediliyordu. Penny'nin insanlara anlatmaya çalıştığı gibi, C. Linus Maxwell sadece bir internet cininden ibaret değildi. Çok daha fazlasıydı! Bilgisayar ağı, uydu haberleşmesi ve bankacılık alanlarında dünya lideri bir çokuluslu şirketler grubunu yönetiyordu. İnatla Monique'e Maxwell'in kuruluşlarının nasıl bir milyondan fazla insanı istihdam ettiğini, yüzlerce milyon insana da hizmet verdiğini anlatacaktı. Sadece yardım vakfı bile her yıl açlıkla mücadele etmek, hastalıklara çare bulmak, kadın haklarını desteklemek için gündemden düşmeyen her bir davaya milyarlarca dolar akıtıyordu. Başkan Hind'ın da doğrulayacağı gibi, cinsiyet eşitliği Maxwell'in çok ilgilendiği bir idealdi. Pakistan ve Afganistan'da kız çocuklarının daha parlak bir gelecek için çaba gösterebilecekleri okullar

* Bu kelimenin İngilizcesi "tadpole" Tad'in lakabıdır. (ç.n.)

işletiyordu. Her ülkede kadın liderleri en yüksek mevkilere çıkaran siyasi kampanyalara mali destek veriyordu.

Penny herkese bütün bu yücelik ve diğerkâmlığın Maxwell'i zengin bir gıcıktan çok daha çaplı biri yaptığını söylemişti.

Kendine hatırlattığıysa onunla birlikte vakit geçirmekten hoşlandığıydı.

Bunu satması zordu. Özellikle de kendine.

Monique ofisteyken "Omaha kızı, diyafram takıyor musun?" diye sormuştu. Ardında da başını işveli işveli bir sağa bir sola çevirmiş, saç örgülerindeki boncukların tıkırdamasına yol açmıştı. Penny'nin cevap vermesini beklemeden, "Çünkü eğer takıyorsan – Çıkar onu! Yak onu! Doğum kontrol aracını tuvalete atıp sifonu çek ve *adamın seni hamile bırakmasına müsaade et!*" demişti.

Monique'i ilgilendirmiyordu ama bir aydır çıkmalarına rağmen Penny onunla hâlâ yatağa girmemişti. Ebeveyni ona gecenin geç saatlerinde telefon ediyorlardı. Onu Maxwell'le uygunsuz bir vaziyette yakalama umuduyla aradıkları inancındaydı. Telefonu açtığında uykulu uykulu "Saat kaç?" diye soruyordu.

Şehirlerarası arama yapan annesi bir keresinde "Onu nasıl sevmezsin? O kadar zengin ki!" diye bağırmıştı.

Paralel telefondaki babasıysa, "*Onu seviyormuş gibi yap*!" diye eklemişti.

Sonra da annesi ağzından kaçırmıştı: "Baban ve ben onunla hiç karşılaşmadık ama onu şimdiden ailemizin parçası sayıyoruz."

Penny telefonu kapatıp fişini çekmiş ve yeniden uykuya dalmıştı. Ona çantada kekik muamelesi *yapılmasını istemi*yordu. Kızlar birliğinden çok fazla sayıda arkadaşının dünyaevine girdiğine tanıklık etmişti. O evliliklerin haddinden fazlasının yerini ömür boyu süren tatsız zoraki "randevu geceleri" almıştı. Bu durum müebbet hapis mahkûmlarının eşleriyle az sayıdaki ve epeyi aralıklı mahrem görüşmelerine

benziyordu. Zengin veya fakir, o ve Maxwell aynı yastıkta kocayacaklarsa bütün bunlara rağmen karşılıklı bir tutkuya ihtiyaç duyan iki insandı.

Şu gerçek hiç aklından çıkmıyordu: Ünlü aşk maceralarından hiçbiri 136 günden fazla sürmemişti. Bu bir tesadüf olamazdı. Hepsi tam 136 gün devam etmişti.

Ayrıca Maxwell'in seks için ona baskı yaptığı da pek söylenemezdi. Epeyi önyargısızdı. Aynı ölçüde cana da yakındı ama o kadar mesafeliydi ki, Alouette D'Ambrosia Maxwell için o güne kadar tanıdığı en harika sevgili iddiasında bulunduğunda yalan konuşup konuşmadığını merak ediyordu. Fransız dilber mutlaka daha iyi erkeklerle ilişki kurmuştu, ateşli tutkulu erkeklerle. Maxwell tam girişken sayılmazdı. Hemen hemen gözlemek ve dinlemek ve küçük defterine birtakım notlar karalamaktan başka bir şey yapmıyordu. Yat partilerinde Penny'nin hiç tanımadığı kadınlar bile ona dik dik bakıyorlardı. Kürdan gibi süper modeller Penny'nin normal kalçalarına dudak büküyorlardı. Gözlerine inanamıyorlarmış gibi elmacık kemikleri çıkık kafalarını bir o yana bir bu yana sallıyorlardı. *Erkeklerse onu yan gözle* süzüyorlardı. Herhalde Maxwell'i cezbeden birtakım erotik becerilere sahip bulunduğunu varsayıyorlardı. Zampara bakışları zihinlerinde çılgın anal seks ve usta işi oral seks sahnelerini canlandırdıklarını akla getiriyordu. Onlara dünyanın en zengin adamının onu kayak yapmaya Bern'e, boğa güreşi için Madrid'e götürmekle birlikte, asla yatağa atmadığını anlatsa amma da komik olurdu.

Penny bakire değildi, yani o ve Maxwell ilk defa buluştuklarında. Yüksekokuldayken delikanlılarla seks yapmıştı, birkaçıyla ama her seferinde bir tanesiyle. *Sadece* delikanlılarla ve *asla* arkadan değil! O ne bir sapık ne de bir sürtüktü. Erkek arkadaşlarının çoğu ona araba kapılarını açıp centilmenlik yapar gibi görünen Sigma Chi'ydi. Buzlu orkide demetleri getirip onları titrek parmaklarıyla elbisesine iliştirirlerdi. Karşılaştığı erkeklerin hepsi dansçı doğduklarını ve yatakta iyi olduklarını

düşünüyorlardı. Doğrusu çoğu erkek tek bir dans figürü –genellikle pogo*– bilir ve yorgan altında bir doğa belgeselinde bir karınca tepesini çubukla dürtüp duran bir maymun gibi davranırdı.

Cinsel ilişki kurmuş ama asla orgazma ulaşmamıştı. Yani *doyurucu*-orgazmı, hani her zaman *Cosmopolitan*'da okuduğu türden, insanın dişlerini kamaştıran, yeri göğü inleten bir orgazmı yaşamamıştı.

Hayır, Penny hukuk fakültesinden mezun olduğunda bakire değildi ama uslanmaya da hiç niyeti yoktu.

* Dansçıların sıçrayıp durdukları bir dans hareketi. (ç.n.)

Penny, Paris'te Eiffel Kulesi'nin tepesinde yer alan seyir terasındaki sadece davetlilere açık bir ziyafette, Alouette D'Ambrosia'yla şahsen tanışma fırsatı bulmuştu. Sürekli emirlerine amade özel bir süpersonik jet sayesinde, Paris Manhattan'ın merkezinden daha uzakmış gibi gelmiyordu. Maxwell onu sakin bir akşam yemeği için kaşla göz arasında dünyanın herhangi bir noktasına götürüp, gece yarısı civarında Jackson Heights'taki bakımsız dairesine geri getirebiliyordu. Üst üste her gece, partilerde ve film prömiyerlerinde, aynı uluslararası jet sosyete mensuplarının bir karış asık suratlarını ve eğri bakışlarını göre göre sanki dünya daha bir küçülmüştü. Penny Eiffel Kulesi'nin tepesinde, göz kamaştıran Paris ayakla-

rının altındayken bile, bir bardak şampanyayı yudumluyor, diğer güç ve itibar sahipleriyle yakınlaşmaktan adamakıllı çekiniyordu. Ilık bir geceydi ama Vera Wang marka elbisesinin derin dekolteli sırtı yüzünden belkemiği boyunca bir ürperti hissetmişti. Ona eşlik etmekten genelde hiç geri kalmayan Maxwell, bir başka yere çağrılmış ve onu yalnız bırakmıştı. Penny hasmane bakışların üzerinde toplandığını hissediyordu. Etrafa göz gezdirdiğinde, yanılmadığını anlamıştı. Kulenin açık terasının karşı köşesindeki bir çift lazer şimşek gibi çakmıştı. Bu Akademi Ödülü'nü dört defa kazanan film yıldızıydı. Gene aday gösterilmişti. Bu yıl da üstünlük sağlayacağına inanılıyordu. Muhtemelen birkaç hafta sonra beşinci Oscar'ını alacaktı. Penny'nin sayısız cep telefonunun ufak ekranında parça bölük gördüğü kadın karşısında duruyordu. Şimdi ondan bir tane vardı, olduğundan daha büyük ve korkunç gözüküyordu.

Karşılıklı bir meydan okumanın eli kulağındaydı ve bütün misafirler Alouette'in uzun adımlarla ona yaklaşmasını neşe içinde izliyorlardı. Penny'yi çembere alıyordu. Avına gizlice sokulduğu besbelliydi. Vücudunun bütün kıvrımlarını ortaya çıkaran, siyah deriden bir tulum giymiş aktris bir panter gibi hareket ediyordu. Enfes burun deliklerinden adeta ateş püskürüyordu. Ağzı köpürmüş halde, diş gösteriyordu.

Bonwit Teller'ın kadın tezgâhtarı verdiği sözü tutup, onu akılalmaz bir şekilde giydiren özel dikiş stilistleriyle tanıştırmıştı. Ancak Penny kendini bu insan eti yiyen yırtıcıya nazaran aç açık kalan bir kadına benzer hissediyordu. Her zamanki gibi meydanı bırakıp kaçma dürtüsüyle mücadele ediyordu. Keşke Maxwell dönse diye düşünmüştü. *Monique kızgın bir* Amazon'u püskürtmeyi bilirdi. Jennifer Lopez veya Penelope Cruz Fransız'a dünyanın kaç bucak olduğunu göstermek için kendini zor tutardı. Oysa Penny'nin aklına sırtını dönüp yaklaşan çarpışmaya hazırlıklı bulunmaktan başka bir şey gelmiyordu.

Birisi "Fındık faresi" demişti. Bu onca filmden bildik şu aksanı bozuk sesti.

Ardından uzun tırnaklarının sivri uçlarını Penny'nin omzuna geçirip yavaş yavaş çekmiş ve yüzünü kendine doğru çevirmişti. O inanılmayacak kadar ince hatlı yüz artık çarpılmış, ağzı burnu birbirine karışmış bir haldeydi.

Alouette D'Ambrosia, "Korktun mu fındık faresi?" demişti. Çenesini dürterek, "Ödün patlamalı. Ciddi bir tehlike altındasın" diye de devam etmişti.

Penny şampanya bardağını daha da sıkıca kavramıştı. Bıçak kemiğe dayanırsa, tatlı köpüklü şarabı aktrisin gözlerine fırlatacaktı. Sonra da tabana kuvvet kaçacaktı.

Alouette "Ne yaparsan yap..." demişti. Manikürlü uzun parmaklarından birini Penny'nin yüzüne doğru sallayarak onu uyarmıştı: "Max'le sakın yatma. Maxwell'le *asla* seks yapmamalısın."

Film yıldızı dönüp giderken, kalabalık bariz bir şekilde hayal kırıklığına uğramıştı. Salon boyunca sinsi sinsi ilerlerken insanlar kenara çekilmişti. Kimseye ağzını açma fırsatı vermeden hızla bir asansöre binmiş ve gözden kaybolmuştu.

Penny için Alouette'in aklının ayarının kıskançlıktan bozulduğu aşikârdı. Bu Fransız tanrıça ona hâlâ deli divane âşıktı. Penny kendi haline gülmüştü. Dünyanın en kışkırtıcı seks simgesi ona, yani alelade Penny Harrigan'a gıpta ediyordu. Maxwell bir dakika sonra dönmüş ve yanında dikilmişti. Her zamanki gibi küçük defterine birtakım notlar karalıyordu. Bazen o kadar ayakta uyuyordu ki.

Penny'ye durgunluk çökünce, "İyi misin?" diye sormuştu.

Kaçırdığı sahneyi ona anlatmıştı. Alouette'in ona nasıl yaklaştığını, onu nasıl tehdit ettiğini açıklamıştı.

Maxwell'in suratı allak bullak olmuştu. Bu Penny'nin daha önce hiç görmediği bir ifadeydi. Yüzünde beliren öfkeyle karışık bir başka duyguydu. Muhtemelen sevgiydi. Ilık rüzgâr sarı saçlarını darmadağın etmişti.

Her neydiyse buna karşı koyamıyordu. İster fiziksel cazibe ister Alouette'i küplere bindirme ihtimali olsun, Penny Max'le yatma düşüncesine direnemiyordu. Elini avucuna alıp, "Bu akşam dönmeyelim" demişti. Soğuk elini dudaklarına götürüp bir öpücük kondurmuş ve "Burada geceleyip New York'a sabah uçalım" diye eklemişti.

Maxwell'in yataktaki dokunuşları o kadar isabetliydi ki onu adeta klinik bir muayeneden geçirmişti. Parmaklarını neredeyse bir çap pergeli gibi, sadece onu ölçüp biçmek için kullanmıştı. Onu bir hekim veya bir bilim adamıymışçasına parmak uçlarıyla tutmuştu. Sanki nabzını saymıştı. Sık sık onu tam okşarken durmuş, eğilip komodine uzanmış ve esrarengiz, kargacık burgacık stenografisiyle bir not çiziktirmişti.

Penny Paris'teki ilk gece kendini onun yatağında, hafif tertip sarhoş ve çıplak bulmuştu. O ise Penny'nin ayırdığı bacaklarının arasında diz çökmüş bir haldeydi.

Komodinin üzerinde bir yığın tuhaf eşya duruyordu. Parfüm şişelerine benzer, her birinde farklı dikkat çekici renkte sıvı bulunan kesme kristal şişeler vardı. Kocaman yakutlar, topazlar ve zümrütler gibi gözüküyorlardı. Ona Alouette D'Ambrosia'nın boynunda gördüğü muazzam safiri hatırlatmışlardı. Bu renkli şişelerin arasında, Penny'nin daima lisedeki kimya dersiyle ilişkilendirdiği türden, alelade cam beherler ve test tüpleri de yer alıyordu. Kâğıt mendil içinmiş gibi duran küçük bir karton kutu vardı ama anlaşılan içi lateks eldivenle doluydu. Hatta bir tanesi uç vermiş, çekip çıkarmaya hazır durumdaydı. Bir balonun içine de çeşitli renklerde ambalajlanmış prezervatif konulmuştu. Maxwell'in defteriyse bunların arasına sıkıştırılmıştı. Öyle ya, o defter neredeyse bir uzantısıydı. Penny'nin belirleyebildiği son eşya, çok meşgul bir yöneticinin düşüncelerini dikte edebileceği, dijital bir kayıt cihazıydı. En yakındakiyse bir şişe şampanyaydı.

Maxwell'in penisi çoktan sertleşmişti ama bu uyandırılmış halinin pek farkında değil gibiydi. Penny'nin çıplak bedeninin

dibinde, yataktan yarı beline kadar sarkmıştı. Önce şampanya şişesini açmış ve birazını beherlerden birine dökmüştü. Pembe pembe fışırdıyordu. Pembe şampanyaydı. Beheri Penny'ye vermişti. Şişeyi ağzına götürerek kadeh kaldırmıştı: "Yenilik ve ilerleme için." İkisi de sırayla kendi şampanyasından içmişti.

Maxwell, "Hepsini lıkır lıkır içme, iki gözüm" demiş ve parmağını şıkırdatarak beheri geri istediğini belirtmişti. Bir damla daha şampanya ekleyip şişeyi kenara koymuştu. Enine boyuna inceleyip kristal şişeler arasından bazılarını seçip ayırmıştı. Pembe şarap dolu beherin içine bir kısmından azar azar koyu renkli şuruplar eklemişti. Şifreli bir tarifi dikkate alır gibi de defterinin sayfalarını bir öne bir arkaya çevirmişti.

Maxwell, dikkatli bir şekilde çalışırken konuşmaya dalmıştı: "İnsanlar o kadar yanlış yollara sapıyorlar ki. En önemli konunun üstünde durmayıp, kendilerini bunun dışındaki her şeyi araştırmaya adayabiliyorlar." Dudağını büküp suratını ekşitmişti. "Duyumsal âlemin en ince noktalarını alabildiğine inceledim. Hekim ve anatomistlerden bilgi aldım. Hazzın mekaniğini anlamak üzere çok sayıda, hem erkek hem de kadın kadavrası teşrih ettim."

İçindekiler iyice karışsın diye beheri çalkalayan Maxwell, Penny'ye kaşlarını çatarak bakmış ve "Hiç orgazmın zevkine vardın mı?" diye sormuştu.

Penny "Elbette" diyerek hemen cevabı yapıştırmıştı. Alelacele. Bu bir yalandı. Zaten kulağa da öyle geliyordu.

Maxwell sırıtıp devam etmişti: "Dünyanın en usta seks uzmanlarının çıraklığını yaptım." Sözlerinde övünme yoktu, sadece tereddütsüz bir kararlılık vardı. "Fas'ta Tantra uzmanı şamanlarla çalıştım. Zamanımı *kundalini** enerjisini özümsemeye hasrettim. Farklı ten türleri arasındaki sürtünme katsayısını anlamak için dünyanın önde gelen organik kimyagerlerine danıştım."

* Tantra Hinduizmine göre bedenin en alt kısmındaki ruhsal merkezde yatan dişil güç. (ç.n.)

Penny onun çıplak bedenine göz gezdirmişti. *National Enquirer*'dan kırk dokuz yaşında olduğunu biliyordu. Babası yaşındaydı ama sıska gövdesiyle neredeyse bir böceği andırıyordu. Kolları da bacakları da bir karınca veya eşekarısınınki gibi düzgün ve orantılıydı. Soluk, kılsız cildi usta elinden çıkmış potsuz giysileri kadar biçimliydi, görünürde tek bir kırışıklık veya sarkma yoktu. Omuzlarını ve ellerini çil veya ben için yoklamış ama bir tane bile bulamamıştı. Cinsellikle ilgili araştırmaları hakkındaki konuşma şeklinden ötürü meme başlarında pirsinglere rastlamayı ummuştu. Gövdesinin dövmelerden veya karşılıklı rızaya dayalı işkence oyunlarının izlerinden geçilmemesini beklemişti. Ancak bunlara dair hiçbir kanıt yoktu. Bu bir erkek bedeninin kas yapısını örtmek üzere yayılan insan eli değmemiş bir çocuk derisiydi.

Beheri koklasın diye Penny'ye uzatarak, "Gizli reçetem" demişti. Esrarengiz ilavelerle karıştırılmış şaraptı.

Kabarcıklar azalmıştı ama hâlâ pembe şampanyaya benziyordu. Tatlı tatlı kokuyordu. Çilek aroması gibiydi. Penny ağzına kadar dolu behere kuşku içinde dikkatle bakmış ve "Bunu içmemi mi istiyorsun?" diye sormuştu.

Maxwell "Pek değil" cevabını vermişti. Komodin çekmecelerinin birinden lastik oyuncaklara benzeyen bir şeyi ortaya çıkarmıştı. Kabaca greyfurt büyüklüğünde, yumuşak kırmızı kauçuktan yapılmış, yumurta şeklinde bir toptu. Topun bir ucundan bir tür uzun, beyaz bir emzik çıkıyordu. Maxwell, Penny *incelesin* diye onu havaya kaldırarak "Bir vajina şırıngası" demişti. Emziğin nasıl gevşetilerek söküldüğünü göstermiş, topun ağzındaki çişli deliği göz önüne sermişti. Bu deliğin içi*ne pembe şampanya* karışımını dökmüştü. Penny, emziği sıkarak tekrar yerine taktığında Maxwell'in aklından ne geçtiğini anlamıştı.

Gergin bir şekilde, "Bu bir duş* mu?" diye sormuştu.

Max başını sallamıştı.

* Vajinal duş sıvısı. (ç.n.)

Penny işkillenmişti. "Temiz olmadığımı mı düşünüyorsun?"

Maxwell parmaklarını açıp ellerine lateks eldivenleri geçirmiş ve "Bu şey derine bulaşmamalı" demişti.

Bu Penny'nin kulağını tırmalamıştı. Yoksa bu pembe şeyi içine fışkırtmayı planlamıyor muydu?

"Merak etme" diyerek belli belirsiz kıkırdamıştı. "Bu sadece çok hafif bir sinir uyarıcı ve coşturucu, bayılacaksın." Ardından da ince emziği apış arasından ileri doğru itmişti.

Emzik kayarak içine girmişti. "Keyfine bak" demiş ve kauçuk topu sıkmaya başlamıştı. Şırıngayı.

Penny soğuk, efervesan şampanyanın içine dolduğunu hissetmişti.

Serbest kalan eliyle Penny'yi yatar vaziyette tutmuş, daireler çizerek usul usul karnını okşamıştı. Maxwell'in bütün bedeni parmakları kadar buz gibi ve kaskatıydı.

Maxwell hazneyi boşalınca geri çekmişti. Penny'nin içinden sızan pembe damlayı yumuşak, temiz bir bezle silmişti. "Aferin" demişti. "Kısa bir süre içinde öylece tut." Plastik ambalajını ısırıp kopardığı bir prezervatifi sertleşmiş penisinin dibine kadar sıvazlayarak açmıştı. "Çok iyi gidiyorsun."

Penny ağırbaşlı Başkan Hind'ın kendini benzer sihirli şampanya temizliğine tabi tuttuğunu aklından geçirmemeye çalışmıştı.

Hâlâ Penny'nin ayırdığı bacaklarının arasında diz çökmüş halde oturuyordu. "Seni bu kadar vasat biri olduğun için seviyorum" demişti.

Bu bir komplimansa Penny daha iyilerini duymuştu.

Yumuşak bir ses tonunla "Lütfen alınma" diye devam etmişti. "Bir bak kendine. Örnek gösterilebilecek bir vajinan var. '*Labia majora*'ların* tam anlamıyla simetrik. Perianal bomben muhteşem. *Frenulum clitoridis*** ve iç dudak gemciğin..." Ne di-

* Vajinanın dış dudakları. (ç.n.)

** Klitorisi kısmen örten deri kıvrımı, klitoris gemciği. (ç.n.)

yeceğini şaşırmış gibiydi. Elini göğsüne bastırmış ve derin bir nefes almıştı. "Biyolojik bakımdan erkekler böylesi düzenliliğe çok değer verir. Üreme organlarının orantısı mükemmel."

Penny Maxwell'in bakışları altında kendini bir kadından çok bilimsel bir deneme tahtası gibi hissediyordu, bir kobay yahut laboratuvar faresi.

Maxwell'in, "Dünyanın çoğu mamul mallarının hedef müşterileri senin yaşındaki kadınların bulunduğu grup ve ekonomik katmandır" diye eklemesinin de yararı dokunmamıştı.

Bir şey, belki de duş, Penny'nin dişleri ağzında dağılıyormuş gibi hissetmesine yol açmıştı. Sanki bacaklarındaki kemikler de eriyordu.

"Bu aldığın zevki artıracak" diyen Maxwell dizlerini iyice açmış, Penny'nin bacaklarını da itip adamakıllı ayırmıştı. Önceden bir prezervatif geçirdiği sertleşmiş penisi tepesinde şaha kalkmıştı. Maxwell ilk prezervatifin üstüne ikinci bir tane daha takmış ve çene çalmaya devam etmişti.

Konuşurken bir yandan da komodinin üzerindeki ışıl ışıl şişe dizisini tekrar süzmüştü. İçlerinden birini seçmiş, avucunun içine birkaç damla saydam bir şey dökmüştü. Buna ilaveten ikinci ve üçüncü bir şişeden de bir miktar damlatmıştı. "Cildinin pH'ı bir parça asidik. Erotik ihtiyaçların için kesinlikle en uygun kayganlaştırıcıyı karıştırıyorum."

Avuç dolusu yağlı şeyi ağır ağır vulvası etrafına sürmüş, parmaklarını çok fazla içine daldırmamaya özen göstermişti. Geri kalanını da sertleşmiş cinsel organı üzerine yaymıştı.

Penny kıkırdamıştı. Bir bez bebek kadar hamur gibiydi.

Komodinden bir şey çekip çıkarmıştı. Bu ufak bir dijital kayıt cihazıydı. Bir düğmeye basıp, "Bir mahzuru yoksa araştırmalarım için bu seansımızı kaydetmek istiyorum" demişti. Cihazın üstünde kırmızı bir ışık parlamıştı. Cihaza doğru konuşan Maxwell, "Deneğin az çok *oynak* haline bakılırsa, vajina suyunun kesinlikle tam olarak etki gösterdiği söylenebilir" demişti.

Ve artık üstüne abanıp kalkmışını sıvıyı yararak köklemişti. İçine içine sokuyordu. Karışımı kaynaştırıyor ve çalkalıyordu.

Penny'nin nefesi kesilmişti. Aldığı haz kadar duyduğu huzursuzluktan da çığlık atmıştı. İçindeki sıvının sızıp çarşafı ıslattığını hissetmişti. Sanki sıvı içinde genleşiyordu. Çaresizce kıvranmış, bu duyumdan kurtulmaya çalışmıştı. Penny, hazzın şiddeti artıp da cezbeye kapıldıkça, Alouette'in neden bu kadar dolduğunu ve öfkeden deliye döndüğünü anlamıştı. Pembe sıvı her ne içeriyorduysa, Maxwell'in inip kalkan kalçaları ve derinlere girip çıkan siki, onu kanına karıştırıyordu. Bacakları gitgide o kadar hafiflemişti ki, havalandıklarına yemin edebilirdi. Bu his kollarına da yayılmıştı. Sanki göğüsleri şişiyordu. Zihninde varlığından asla haberdar olmadığı bir keyfe yer açılmıştı.

Onun hayal meyal farkındaydı. Maxwell bir taraftan kalçalarını apış arasında usul usul hareket ettirip dururken, bir taraftan da ifadesiz bakışlarıyla Penny'nin yüzündeki tepkileri gözlüyordu. Parmaklarını yalamış, bir kasa hırsızı gibi dikkatini topladığı meme başlarını hafifçe çimdiklemişti. Köklemeye aralıksız devam ederken, eline kalemini alıp defterine bir not karalamıştı.

Uyluklarının içini ve klitorisini okşuyordu. Kalçalarıyla kökleme açı ve hızına sonsuz küçük düzeltmeler yapmıştı. Tepkisini ölçümleyerek, her bir vuruşunun derinliğini ayarlıyordu. Kayıt cihazına doğru konuşarak, "Deneğin pelvis tabanı had safhada gevşedi" demişti. Lateks eldivenli ellerinden biriyle belinin çevresinden boş böğrüne doğru uzanmış, aradığını buluncaya kadar omurgasını parmaklamıştı. Parmak uçlarıyla yaptığı masajı o küçük noktada yoğunlaştırmıştı.

Maxwell, "Olup biteni anlaman için" diyerek yaptığını açıklamıştı: "İki parmağımla ön Hibbert atardamarına basınç uyguluyorum. Bu Sri Lanka'daki bir yoginin lütfedip öğrettiği basit bir Tantra tekniği." Bir tur rehberi gibi konuşuyordu. Çenesi düşmüştü. Kısmen de tepeden bakıyordu. "Kasıklarındaki

derin kan dolaşımını yavaşlatarak, klitorisini uyuşturuyorum." Her ne ediyorduysa bakmasına gerek yoktu. Parmakları işlerini biliyorlardı. Gözünü gözünden ayırmamıştı.

Maxwell, "Geribildirimin bu süreç açısından çok önemli" demişti. Penny sesini zorlukla seçiyordu. Buna rağmen dikkatini toplamaya çalışmıştı. "Anlıyor musun?" diye sormuştu. "Anlıyorsan başını salla."

Penny başını sallamıştı.

"Hazırlıklı olmalısın. Korkma. Çığlık atmaktan çekinme. Bırak haz iliğine işlesin" diye devam etmişti. "Tatmin duygusunun içini kaplamasını engellersen, bu seni öldürebilir."

Penny gene başını sallamıştı. Kendi âlemine dalmıştı. Hemen hemen dünyayla irtibatı kesilmişti. Keyfini çıkardığı sırada ne geçmiş ne de gelecek vardı. Duyumların zirvesine tırmandığı o anın dışında hiçbir şey bulunmuyordu. Dalga dalga bedenine yayılan o enerjiden başka bir dünya yoktu.

"Birazdan, basınç uygulamaktan vazgeçtiğimde, *uris major*'una kan hücum edecek, bugüne kadar hatır ve hayalinden geçirdiğinden bile daha güçlü bir tatmin duygusu yaşayacaksın." Penny bu ikazdan sonra parmak uçlarının omurgasından geri çekildiğini hissetmişti. İçinde bir şey, muhteşem ve muazzam bir şey patlak vermişti.

Maxwell, "Çığlık at!" diye buyurmuştu. "Kendini tutma, vecde gel. Ahmakça davranıp iffetlilik taslama Penny. Çığlık at!"

Ne var ki Penny haykıramamıştı. Bir dizi müstehcen feryat dilinin ucuna gelmişti ama dişini sıkmıştı. Kıvrım kıvrım kıvranmış, kolları bacakları istemsizce seğirmişti. Galeyana gelip danalar gibi böğürmek ve ağzından makara gibi küfür kaçırmak üzereydi. Üstelik kayıt cihazı da çalışıyordu. İnlemelerini dizginlemişti. Soğuk bir el boynunun yan tarafına dokunmuş ve orada kalmıştı.

Maxwell açıkça "Kayıtlar için, deneğin nabzı hızlı ve düzensiz atıyor" diye belirtmişti. Cihazına doğru konuşuyordu. "So-

lunumu seyrek ve bütün belirtiler cinsel duyumların yol açtığı bir komaya girdiğine işaret ediyor."

Penny can çekiştiğini hissediyordu. Maxwell'in görüntüsü buzlanmış ve kenarları çepeçevre kararmıştı.

Maxwell komodinin üzerindeki bir şeye uzanmıştı. Lateks kaplı başparmağının etli tarafıyla düşen gözkapaklarından birini kaldırmış ve irisine kuvvetli bir ışık kalemi tutmuştu. "Gözbebeği büyümesi yavaş" diye bildirmişti. Kalçaları bütün bu çetin deneyimin başından sonuna kadar pompalamaya devam etmiş, çelik gibi sertleşmiş penisini boyuna bir yerleştirip bir geri çekmişti.

Max, "Neden sekse farklı bir şekilde yaklaşılsın ki?" diye atıp tutmuştu. "Her şey –filmler, müzik, resim– bizi yönlendirme ve heyecanlandırma niyetiyle yapılıyor." İki parmağını yalayıp Penny'yi makaslamıştı; kan hücum eden alt takımlarına seri dokunuşlarla çimdik atmıştı. Bu küçük numaralar Penny'yi daha bir hazza boğmuş, aklını başından almıştı. "Eczalar alabildiğine etkili olsun diye tertip ediliyor" demişti. "Neden seksin ayrıntılarına aynı ilgiyi göstermeyelim ki?"

Penny elektrikli sandalyeye oturtulmuş bir hükümlü gibi sarsılıyordu. Eli ayağı titriyor, gövdesi bir ipli kukla gibi hop oturup hop kalkıyordu. Dili bir karış dışarı sarkmış, şap şup sesleri çıkarıyordu.

Sert bir şekilde "Dayan Penny" diyerek onu hazırlamıştı. "Şoka giriyorsun."

Penny alnına bir şeyin koyulduğunu hissetmişti.

"Deneğin vücut ısısı düşüyor. . otuz altı nokta dokuz derece. Otuz altı nokta dört..." Bu bir alın termometresiydi. Dudaklarına bir çift soğuk dudak yapışmıştı. Bunlar Maxwell'in dudaklarıydı. Ilık nefesi gırtlağına dolmuş, ciğerlerini şişirmişti. "Deneğin solunumu durdu" diye belirtmişti. Onun ciğerlerindeki nefes bir defa daha Penny'ninkileri kaplamıştı, penisinin içini kapladığı gibi. "Deneği hayata döndürmeye çalışacağım." Penny, bütün bunlara rağmen Maxwell'in hâlâ onu

aynı uzun, hafif tempolu vuruşlarla sikmeye devam ettiğinden belli belirsiz haberdardı. "Nefesimi kullan" diye dayatmıştı. "Çığlık atmak için sana verdiğim nefesi kullan. Coşkunluğunu dışa vur." Donuk, tekdüze bir sesle, "Daha keyfini çıkarabileceğin onca haz varken ölme..." demişti.

Penny boyalı basının ona neden "Climax-Well" dediğini nihayet anlamıştı.

Onu çıplak halde ilk ve son defa o gün görmüştü. Gelecekte daha pek çok seks anı yaşayacaktı, belki de bıktıracak kadar ama bunların hiçbirinde Maxwell'in cinsel organları işin içinde bulunmayacaktı.

Penny, Maxwell banyoya gitmek için odadan çıkar çıkmaz kayıt cihazını başa sarıp feryadını bulmaya çalışmıştı. Silmek için. Ağzından dökülen püsür çok onuruna dokunuyordu. Kendi sözleri kulağına cin tutmuş birininkiler gibi geliyordu. Aklını kaçırmış olmalıydı. Ses kendininkinden ziyade dolunaya karşı uluyan kızışmış bir hayvanın iniltilerini andırıyordu.

Climax-Well'e inanmak mümkünse, hayatını kurtaran o hayvani feveranıydı. Bu sayede hayati tehlike meydana getiren bir orgazmın kalıcı bir hasara yol açmadan gelip geçmesini sağlamıştı. İddiasına göre, bir kadının amacı bir kap değil bir oluk olmaktı. Sağ kalması her şeyin gelip geçmesine bağlıydı.

Maxwell, birer maratona dönüşen ve akla zarar bir orgazmla sonuçlanan uyarılma seansları arasında Penny'ye nutuk çekiyordu. Islak bir parmağını içine sokuveriyor, duygusuzca "Bu sidik borun" diyordu. Parmağını döndürüp "Ve bu... genellikle 'G-noktası' denilen, üretral sünger."

Parmaklarıyla yaptığı gezinti tüylerini diken diken ediyordu.

Ellerine pembe, gül kokulu bir jel sürüp içine iki parmağını birden sokuyordu. "Vajinal kubbenin arka duvarına masaj yaptığımda..."

Bunu belli etmeden yapıyordu çünkü Penny dizginsiz bir keyifle seğiriyor ve ürperiyordu. Max her ne uyguluyorduysa kalçalarını eline yanaştırıyor, daha fazlasını arzuluyordu.

"Bu, *perineal** süngerin. Yani *pudendal*** sinir vasıtasıyla klitorisine bağlanan sertleşebilir doku kütlesi" diye açıklıyordu.

Penny'nin klitorisinin sertleştiğini anlaması için bakması gerekmiyordu. Daha el sürülmeden sızlaya sızlaya kan hücum ediyor ve küt küt atıyordu.

Önüne çıkana masaj yapan Max, klitorisini uzaktan kumandayla uyarıyordu. Bir keresinde "Kadınlar anal seks sırasında *perineal* süngerin sayesinde orgazma ulaşır" demişti. Ardından içine üçüncü ve dördüncü parmağını da sokmuştu. "Aferin, vajinan 'balon gibi şişiyor'." Uyarıldığında iç vajina genişler, uzayıp serviksin öbür tarafında adeta bir çıkmaz sokak meydana getirir diye açıklamıştı. Artık elinin tamamı içindeydi.

Penny yukarıdan baktığında sadece pürüzsüz, akça pakça bileğinin içinde kaybolduğunu seçebilmişti. Bunu görür görmez de inlemişti.

Maxwell'in gözlerini duman bürümüştü. Aklı başka yerdeydi. Dikkatini hiçbir şey üzerinde toplayamıyordu. Belli ki eliyle gizli bir dünyada keşfe çıkmıştı. "Sanırım bu serviksin" demişti. "Buna düzenli bir basınç uygularsam..."

Penny'nin parmakları gayri ihtiyari ağzına gitmiş ve boğumlarından birini ısırmıştı. İnildiyordu. Gözlerini kapatmıştı. Gırtlağının derinlerinden yükselen mızıldanma sesinden utanmıştı. Gönlünün aklının terazisi bozulacak ölçüde çelinmesi dehşete düşürücüydü. Hep hayal ettiği gibi, bu kalp krizi geçirilirken hissedilecekler kadar korkutucuydu ama asla durmak istemiyordu.

Hayranlık ve meraktan sesi kesilen Maxwell, "Bu nadir rastlanır bir şey. Her zaman bu miktarda mı fışkırtırsın?" diye sormuştu.

Penny gözlerini açmış ve dikiz geçmişti. Kukusunun tepesi yakınlarından oluk oluk, parıldayan bir sıvı püskürüyordu.

* Apış arasıyla ilgili. (ç.n.)

** Dış üreme kısımlarıyla ilgili. (ç.n.)

Maxwell'in dirseğinden damlayıncaya kadar kolundan aşağıya akmıştı. "Pardon" diye fısıldamış ve anında mahcup olmuştu.

Maxwell "Ama neden?" diye sormuş, elini içinin derinliklerinde bükmüştü.

"Üstüne işiyorum."

Gülmüştü. Serbest eliyle sıvıdan bir damla almıştı. İki parmağı arasında ovalamış, parmaklarını burnuna götürüp koklamıştı. Sonra da dilinin ucuyla tadına bakmıştı. "Enzimler" diye söylemişti, "Skene bezlerinden salgılanıyor. Bu yüzden vulvan yerine sidik borusundan sızıyor." Islak parmaklarını Penny'nin ağzına yaklaştırmış ve "Sen de tatmak ister misin?" demişti.

Cinsel duyguları o derecede uyandırılmıştı ki, bir hayvan gibi hırıldıyor, çırpınıp duruyordu. Penny'nin kendini toplayıp onun parmaklarını yalayacak kadar hali yoktu. Zaten mecbur da değildi.

Ne var ki Maxwell parmaklarını Penny'nin ağzına tıkmıştı. Onu öğürtmüştü. Nefesini kesmişti. Kendi beden salgılarının tadı madeni ve tuzluydu. Ona sonsuzluk gibi gelen kısa bir süre için ne konuşabilmiş ne de soluk alabilmişti.

Maxwell'in sesi sitem doluydu. "Sanki diyafram takıyorum demiştin."

Takmıyordu. Diyaframı Jackson Heights'daydı –Chase Manhattan'daki bir kiralık kasa içinde emniyetli bir şekilde kilit altında duruyordu. Penny hamile kalmaya çalışmıyordu. O gece seks yapmayı planlamamıştı, işte o kadar.

Parmaklar ağzından çekilmiş, eline soluklanma fırsatı geçmişti.

"Beni kandırabileceğini sanma Bayan Harrigan." Parmaklar hâlâ içinde dolanıp duruyor, o gizli dünyanın haritasını çıkarıyorlardı. "Eğer bir gün dünya evine girersem aşk için evleneceğim. Yıllar önce vazektomi yaptırdım."

Penny açıklamak istemiş ama mecalsiz düşmüştü. Bunun yerine yan gelip yatmış, o klitorisinin başını okşadıkça keyfini

çıkarmıştı. Maxwell kısa klitoris sapının nasıl derisinin altına gömülü bulunduğunu tarif etmişti. Hafif bir basınç uygulayarak, iki kola ayrıldığı ve "*krura*" diye adlandırdığı yere kadar elini sapın üzerinde gezdirmişti. Bu kolların ["bacakların"] vajinal boşluğu sarıp sarmaladığını anlatmıştı.

Penny'nin asla adım atmadığı bir diyarla ilgili uzun uzun sayıp dökmüş, gelişigüzel bir gezi konferansı vermişti. Bu adeta içinde saklı dünyaya dair bir tarih dersiydi.

Maxwell hekimlerin nasıl ta Hipokrat zamanlarından 1920'lere kadar kadın hastalarını "*paroksizm*'e"* ulaştırmak için ciddi bir eğitim gördüklerini açıklamıştı. Ona göre hekim ve ebelerin histeri, uykusuzluk, depresyon gibi kadınlarda sıkça görülen pek çok hastalığın tedavisinde yağ ve parmaklarını kullanarak tatbik ettikleri standart bir uygulamaydı. Buna *Praefocatio matricis* deniliyordu. Bir başka deyişle "annenin [rahmin] boğulması" diye adlandırılıyordu. Hatta büyük Galenos vajinanın sıvı birikimini rahatlıkla dışa vuruncaya kadar sıkı bir şekilde ellenmesi gerektiğini tavsiye etmişti.

Vibratörlerin elektrikle çalışan ilk ev aletleri arasında yer aldığını ileri sürmüştü. 1893'te Mortimer Granville adlı bir adam pille çalışan vibratörü icat ederek muazzam bir servetin sahibi olmuştu. Böyle bir seks oyuncağı yelpazesinin tamamı genellikle yüksek tirajlı ulusal dergiler ve Sears'ın, Roebuck kataloğu aracılığıyla satılıyordu. Titreşen zıbıklar ancak 1920'lerin derme çatma pornografik filmlerinde belirmeye başladıklarında utanılacak şeyler haline gelmişlerdi.

Galenos. Hipokrat. Ambroise Paré. Penny bu adları ve tarihleri doğru dürüst aklında tutamamıştı. On altıncı yüzyıldan sonra uyuyakalmıştı. Rüyasında Eiffel Kulesi'nin tepesinden yere çakıldığını görmüştü. Hızla baş aşağı düşüyordu çünkü Maxwell onu itmişti.

---

* Sözlük anlamı nöbettir, yani hastalık nöbeti. Ancak burada sempatik sinir sisteminin aşırı derecede uyarılması sonucu gerçekleşen ani boşalma kastedilmektedir. (ç.n.)

Uyandığında yatakta Maxwell'in tarafı boştu. Banyo kapısı kapalıydı ve ucundan akan suyun sesi geliyordu.

Betty Friedan mı yoksa Gloria Steinem miydi? Penny hatırlayamıyordu ama içlerinden birinin "ayak bağsız düzüşme", yani hiçbir duygusal yükümlülüğe açık kapı bırakmayan, fiziksel bakımdan tatmin edici ideal bir seks türü hakkında yazdığını sanıyordu. Maxwell'le seks pekâlâ yazarın aklından geçirdiği bu türden cinsel ilişki olabilirdi. Bu Penny'yi halsiz bırakıyor, kendini gribe yakalanmış gibi hissediyordu. Ancak bu durum birkaç dakika sürüyor, ardından gözü dönüyordu. Yemek yiyorlar ve düzüşüyorlar; sonra gene yiyorlar ve gene düzüşüyorlardı. Durmadan. Ayak bağsız.

Resmen. Penny Harrigan o zamana kadar asla gerçek bir orgazm yaşamamıştı. En azından Maxwell'in iş edinip arzulu bedeninde yol açtığı o nefes kesici duyumlar kadar. Hayatında ilk defa, *Cosmopolitan*'da defalarca okuduğu şu havai fişek patlaması ve kasılma tarifleri abartı değilmiş gibi gözüküyor, aksine bunlar yaşadıklarının yanında hafif kalıyordu.

Penny'nin kasığını okşayan Maxwell, "Seni tıraş etmek isterim. Bu deneyin daha da kesin sonuçlar vermesini sağlar" demişti. Penny razı gelmişti. Dert değildi. Daha önce de tıraş edilmişti; okuldayken bahar tatilinde bikini giyebilmek için ağda yapılmıştı. Maxwell, "Ancak bu sefer asla tekrar uzamayacaklar" diye onu uyarmıştı. Özbek boylarının erkek fertleri tarafından binlerce yıldır kuşaktan kuşağa aktarılan özel bir formül kullanmıştı. Bu onu ebediyen bir çocuk kadar tüysüz bırakacak, sarısabır ve ezilmiş çam fıstığından mamul bir losyondu.

Penny çarşafların arasına yayılan kırpılmış buklelerine mahzun mahzun bakmıştı. İçindense zaten hiçbir zaman fırça gibi kıllardan hazzetmediğini geçirmişti.

Maxwell'in seksin en çok hoşlandığı yönü onu daha fazla doyuma ulaşmaya razı edecek yollar bulması gibiydi. Adeta tek haz kaynağı buydu. Penny ona ne zaman gelmek isteyip istemediğini sorsa, sadece omuz silkiyor ve "Belki bir dahaki

sefere" diyordu. İlk ilişkilerinin dışında asla gömleğini bile çıkarmamıştı. Çok geçmeden de giysileri kirlenmesin diye beyaz bir laboratuvar önlüğü kuşanır olmuştu.

Maxwell'in gelmeyi beceremmemesi büyük ihtimalle Alouette gibi bir dilberi, erkekleri şehvete gark etmeye alışmış bir kadını çıldırtmıştı. Onu ölümle tehdit eden Fransız dilberi aklından çıkarmaya çalışmıştı ama bu kolay değildi. Alouette Maxwell'le 136 gün boyunca düşüp kalkmıştı. Gwendolyn de 136 gün hoşça vakit geçirmişti. *National Enquirer* asla yalan yazmazdı. Yanlış saymadıysa, hesabına göre Penny'nin daha 103 günü vardı. Seks böyle devam ettiği sürece o kadar uzun yaşayıp yaşayamayacağından emin değildi. Amma da muazzam bir hayata gözlerini yumma şekli! diye düşünmüştü.

Keşke ulamasının kaydını bulabilseydi. Bulup silebilseydi. İşte o zaman Penny mutluluktan uçacaktı. Banyo kapısı hâlâ kapalıydı. İçerideki su da akmaya devam ediyordu.

Kayıt cihazını komodinin üstünden alıp, belleğini geri sarmıştı. Çalma tuşuna basmış, "...Ahmakça davranıp iffetlilik taslama" kelimelerini duymuştu. Kendini ikiyüzlüymüş gibi hissediyordu ama ağzından çıkan o deli saçmasını asla bir başka insanın dinlemesini istemiyordu. Tekrar Çalma tuşuna basmıştı. Bu sefer işittiğiyse bir çığlıktı.

Duş tam tazyikle aktığından Maxwell bunu banyodan duymamıştır diye ummuştu.

Birisi Fransızca feryat ediyordu. Penny'nin Fransızca'dan anladığı yoktu ama kendi başından geçenlerden ötürü bir tahminde bulunabiliyordu. Bu pembe şampanya ve esrarengiz bileşenlerin etkisi altındaki Alouette'ti. Hızla ileri sarmış ve Çalma tuşuna basmıştı. Kayıttaki ses "Dayan Penny" diyordu.

Tam kaydı büyülenmiş vaziyette dinlerken, elindeki cihaz kulak tırmalayıcı bir zil sesi çıkarmıştı. Bu sadece bir kayıt cihazı değildi, bir telefondu da! Penny o kadar irkilmişti ki, neredeyse telefonu elinden düşürecekti. Ama bunun yerine gerisingeri komodinin üstüne fırlatmıştı. Orada zır zır çalıp

durmuştu. Arayanın kimliğini kontrol ettiğinde, "Gizli numara" yazılı olduğunu görmüştü.

Penny hızla yataktan kalkmıştı. Banyonun kapısını tıklatmış, "Max, telefonun çalıyor!" diye bağırmıştı. Tokmağını çevirmeye çalışmıştı ama kilitliydi. İçerden duş sesi geliyor, Maxwell de seçemediği bir şarkı söylüyordu. Birkaç zil sesinden sonra merakına yenik düşmüştü. Telefonu kulağına götürmüş ve "Alo?" demişti.

Ortamı sessizlik bürümüştü.

Banyo kapısı açılmış ve Maxwell beline sardığı bir havluyla dışarıya çıkmıştı. Saçlarından sular damlıyordu. Penny'nin telefona cevap verdiğini görünce, kaşlarını çatmış ve parmaklarını şıkırdatarak kapatması gerektiğini anlatmıştı.

Bir ses "Alo? Corny?" diye sormuştu. Tanıdık bir sesti. Bir kadındı. "Max" demişti. "Bu benim hatam değil. Lütfen canımı yakma" diye yalvarmıştı.

Penny telefonu Maxwell'e uzatmıştı. Hâlâ hattaki heyecanla, bağıra bağıra konuşan sesi duyabiliyordu. Yalvarıyordu. Maxwell telefonu kulağına götürmüş ve dinlemişti. Yavaş yavaş gözleri yere kaymış, dalıp gitmişti. Arayan konuşmayı sürdürdükçe, yüzündeki öfkeli ifade yerini kara kara düşünmeye bırakmıştı.

Maxwell, "O bir sorun olmamalı" demişti. "Aktif bileşenler herhangi bir şekilde kontrol altında tutulması gereken veya sağlığa zararlı maddelerle ilgili federal listelerde yer almıyor." Başını sallayarak, dinlemişti. "O halde FDA'ya* yeni bir başkan ata. Bu görevi ürünlerle ilgili süreci hızlandırmayı *becerecek* birine ver."

Telefon eden Penny'nin televizyonda gördüğü biriydi. Akla makul, saçları omuz hizasında kesilmiş bir kimseyi getiren bir sesti. Lacivert döpiyesli. İnci gerdanlıklı. Bir dolu mikrofona konuşan bir kadındı.

---

* Açılımı *U.S. Food and Drug Administration* olan "Amerikan Gıda ve Ecza Dairesi". (ç.n.)

Telefonda konuşmakla birlikte göz ucuyla da Penny'yi süzen Maxwell, "Halihazırda nihai deneme aşamasındayım. Seri üretime geçip yazın piyasaya çıkmayı hedefliyoruz. Gelecek aya kalmaz yarım milyon perakende satış noktasında yer alacağız" demişti. Penny'ye arkasını dönüp banyodan içeri girmişti. "Buradaki riski biliyorsun. Beni pişman olacağın adımları atmaya mecbur etme." Kapı kapanmıştı. Muhtemelen görüşmenin devamı gizli kalsın diye duş tekrardan tam tazyikle akmaya başlamıştı.

Penny tahmininde yanılmadıysa, bu ses, yani arayan kadın Birleşik Devletler'in başkanıydı. Başkan Clarissa Hind'dı.

Deneme aşamasını neredeyse bitirecekleri bu yeni parlak buluşun aslı astarını merak etmişti.

Bu biteviye seksten kudurma durumu, gece gündüz devam eden düzenleri halini alacaktı. Max'in habire üzerinde denemek istediği bir oyuncağı, bir iksiri, fevkalade bir kayganlaştırıcısı vardı.

Onu sırtı ağrıyıp bacakları tutmayıncaya kadar hazzın en yüksek noktasına iteleyecek ve ona hafiften dayılanıp, "Tamamlamak üzeriyiz. Sadece tek bir ölçümleme kaldı" diyecekti. Ardından da "Bir programa göre hareket etmeliyiz..." diye üsteleyecekti.

İçine yerleştirdiği eliyle derinliğine araştıracaktı. "Pudendal sinir bloğunu arıyorum. Tam *burada* olmalı."

Başka zamanlarda boynunu bükmüş bir halde, serbest kalan eliyle katlanmış bir anatomi levhasını bir yol haritasıymışçasına silkeleyerek açıp yanı başına yatağın üstüne seriyordu. Solaktı ve vajinasına yerleştirdiği parmaklarını bir kitapta kaldığı yeri işaretlermişçesine içerde bırakıyordu. Yani *Buradasınız* der gibiydi. Bir eli içerideyken, diğer elini buruşmuş levhayı düzeltmek için kullanıp, parmaklarından biriyle bir rotayı izliyor ve kendi kendine mırıldanıyordu: "*Nervi pelvici splanchnici* dalları *nervi erigentes*'inin* yanında...". Varış nok-

* Her ikisi de lifleri leğene (havsalaya) kadar uzanan parasempatik sinir sistemiyle ilgilidir. (ç.n.)

tasını bulduğunda, içinin derinliklerindeki bir şeyle oynuyor, muzafferane bir edayla haykırıyordu: "Penny? Kuyruk sokumu sinir ağının iki santimetre öne doğru kayık olduğunu biliyor muydun?" Parmaklarıyla dokunmaya devam ederek, "Canını sıkma. Değişken değerlerin normal sınırları içinde kalıyor gibi" diye de ekliyordu.

İkide birde hangi haz aracını deniyorsa onu geri çekiyordu. Boylu boyunca komodinin bir köşesine yaslayıp metal veya plastiği azıcık büküyordu. Ya da komodin çekmecesinde bulundurduğu bir kargaburun veya ayarlı pense kullanıyordu. Daha kötüsünü de yapıyordu. Aracı komodine kuvvetli bir şekilde küt diye vuruyor, vurdukça vuruyor, istediği eğimi elde edinceye kadar güzelim mobilyayı zedeliyordu.

Bunlar yaşandığında yatak odasının hali Penny'nin Thomas Edison'un Menlo Park laboratuvarında çekilen sepya fotoğraflarında gördüğü manzaraya dönüyordu. Ya da Henry Ford'un atölyesini andırıyordu. Penny'ye gelince, o da kendini bir kız arkadaştan çok laboratuvar asistanı gibi hissediyordu. Kendine Dr. Watson* veya Igor** yahut Pavlov'un köpeği gözüyle bakıyordu. Max, ruh haline, artan uzaklaşma ve zoruna gitme eğilimlerine rağmen, onu aldığı hazdan yepyeni kasılma ve nöbetlere gark ederek kurcalayıp durdukça, Penny de onun neredeyse "*Eureka*!" diye haykırmasını bekliyordu.

Maxwell gözünü, bir İsviçre saatçisi veya beyin cerrahı gibi, pürdikkat kesildiği işinden ayırmıyordu. Elindeki prosedürden santim kaçırmamak için sık sık oda hizmetçisinden veya uşağından bir araba dolusu steril aleti yatağın yanı başına sürmesini istiyordu. "Çap pergeli!" diye bağırıp ellerinden birini uzatıyor, ona eşlik eden hizmetkâr da aleti avucuna yerleştiriyordu. "Terimi sil!" emri veriyor, emir kulu da bir kâğıt havlu büklümüyle Max'in alnındaki ter damlacıklarını siliyordu.

---

* Sherlock Holmes'un yardımcısı. (ç.n.)

** Drakula veya Frankenstein gibi filmlerde "kötü adam"ın yardımcısının değişmez adı. (ç.n.)

Max zaman zaman bir ışık kalemini dişlerinin arasına sıkıştırmış, bir kuyumcu lupunu da gözüne kıstırmış halde, dizlerinin arasına çömelip ayrıntıya iniyordu. İşine yoğunlaştığında yüzü düşüyordu. Bir keresinde "Seni seçtim çünkü daha önce asla orgazma ulaşmamıştın. Bir erkek bunu anlar. Hâlâ da uyuyorsun ve henüz ortada seni uyandıracak kimse yok. Yardım etmeye çalıştığım kadınların tipik bir örneğisin" diye açıklamıştı.

Max, " 'Kadınlar epeyi bir zamandır bedenlerinin el verdiği derinlikli hazdan mahrum bırakılmışlardır.' " diye sayıp dökmeye başlamıştı. Bir sayfadan okuyordu. Bu bir basın bildirisiydi. "Birçok tıp erbabı gibi, ben de inanıyorum ki, kronik ruhsal ve bedensel sağlık sorunlarının büyük bir bölümü kadınların yakasını bırakmıyor çünkü aksi takdirde doğru araçlarla rahatlıkla ve çarçabuk kurtulabilecekleri stres birikimine maruz kalmaktadırlar..."

Konuşma Penny'nin böyle bilgilerden bihaber kulağına bile satır satır örtmece gibi geliyordu. Maxwell'e göre böyle *olması şarttı. Seks satma*nın yolu buydu. Daha da tartışma götürecek yönüyle, güya bu, kadınlara bugüne kadar herhangi bir erkekle yaşadıklarından daha iyi bir seks imkânını satmaktı. Bazı dinleyiciler açısından bu duyuru adeta farta furta, adeta köhne bir kadın hijyen spreyi reklamı sayılacaktı. Ama başka dinleyicilerin, yani sadece kendi bitmez tükenmez cinsel ihtiyaçlarını göz önünde tutan erkeklerin kulağına dünyanın sonu gibi gelecekti.

İkili yatakta oturuyordu. Son günlerde yataktan hiç çıkmıyorlardı. Penny hiçbir zaman bornozdan başka bir şey giymiyordu, onu da bir şef garsonun getirdiği gurme yemeği karşılarken kuşanıyordu.

Maxwell " 'İşte bu nedenle, *Beautiful You* kişisel bakım ürün grubunu takdim etmekten kıvanç duyuyoruz...' " diye sürdürmüştü.

C. Linus Maxwell muazzam şirketini daha da genişletip atıl vajinalar alanında büyük oynamaya hazırlanıyordu. Komodinin üstündeki bütün mücevher renkli jel ve sıvıları, sihirli pembe şampanya duşunu, sürtünme katsayısını düzenlemek için terkip edilen sıvıları, bunların hepsini yalnızlık çeken kadın tüketicinin ayağına götürecekti.

Pembe ama göze batmayacak bir ambalaj kullanılacaktı. Bütün ürün grubu *Beautiful You* adlı marka şemsiyesi altında pazarlanacaktı. Maxwell akıllı telefonunun ikonlarını parmaklayarak Penny'ye *Beautiful You* adının kıvrımlı beyaz harflerle kaleme alındığı reklamın prototipini göstermişti. Her bir reklam afişinin altında "Aşktan İyi" sloganı yazılıydı. Maxwell, duş nihayetinde küçük bir paket içinde, su veya şampanyayla karıştırılabilecek çözünen bir toz halinde satılacak diye açıklamıştı. Bu şoke edecek ölçüde yenilik getiren birkaç kişisel bakım ürününden sadece bir tanesiydi. Çok yakında her kadın makul bir fiyatla akla durgunluk veren orgazmların keyfini çıkarabilecekti.

Maxwell bütün araştırmalarının yanı sıra *svamiler**, kabile büyücüleri ve zenginlerle düşüp kalkan hayat kadınlarından öğrendiklerini –antik dünyanın seks sırlarını– modern kadına pazarlamak üzereydi. Omaha'dan Oslo'ya kadar kızların hepsi, Penny'nin kısa bir süre önce keşfettiği, kurtlarını dökecekleri yürek çarpıcı orgazmların tadına varacaktı. Bunun dünyayı nasıl değiştireceğini hayal etmek bile insanı hayretlere düşürmeye yetiyordu. Maxwell'in sevgililerinin gözler önüne serdiği gibi, eğer kadınlar tam bir cinsel doyuma ulaşırlarsa pekâlâ çiçeklenebilirlerdi, kilo verebilirlerdi, eczanın pençesinden kurtulabilirlerdi. Bütün kadınların kişisel cinsel isteklerini giderip rahatlamalarına sadece haftalar kalmıştı.

Penny, dünyadan elini eteğini çektiği Maxwell'in Paris'teki çatı katında sadece geçen birkaç gün içinde üç dört kilo ver-

* Hindistan'da belirli bir tarikata bağlı çileci keşişlere verilen ad. (ç.n.)

mişti. Bir bebek gibi mışıl mışıl uyuyordu. Kendini hiçbir zaman bu kadar rahatlamış ve huzurlu hissetmemişti.

Projeye katkıda bulunduğu için gizliden gizliye birazcık kıvanç duyuyordu. Max hâlâ bazı tariflere ince ayar yapıyordu. Kalan pürüzleri çabucak gideriyordu. Yakın gelecekte, Penny gibi heykel misali vücutlara ve göz okşayan yüzlere sahip olmayan ortalama kızlar, halihazırda sadece film yıldızlarının keyfini sürdüğü hazzın benzerine, insanın iliğine işleyen bir zevke erişebileceklerdi.

Penny seks oyuncağı, kayganlaştırıcı ve gecelik prototiplerinin fotoğraflarını kaydırarak ilerletirken, "Neden 'Beautiful You' " diye sormuştu.

Maxwell omuz silkmişti. "Reklam ineklerine göre yoklamalarda en kullanışlısı bu çıkmış. Artı, her dile çevrilebiliyor."

Genç ya da yaşlı, şişman ya da bodur, milyarlarca kadın can bulduğu bedenini sevmeyi öğrenecekti. *Beautiful You* bütün kadın milletine ilaç gibi gelecekti. Kitlesel olarak pazarlanan ürünler, Penny'nin üzerinde deneyip etkisini ortaya koyduğu prototiplerin yarısı kadar işe yararsa C. Linus Maxwell servetini çabucak ikiye katlayacaktı. Penny işi şakaya dökerek, "Yeterince paran yok mu?" diye sormuştu.

Yüzünde kısa bir süre için gene o acı gülümseme belirmişti. "Bu elde edilecek kazançlarla ilgili değil" demişti. "Hele aklımdan geçen fiyat düzeyinde hiç değil."

Penny bunun annesiyle ilgili olduğunu tahmin ediyordu. Zaten her erkek çocuğunun rüyası uzun zaman çile çeken anneciğinin yüzünü güldürmek değil miydi? Maxwell'inki oğluna hayata atılırken avantajlı bir başlangıç yapması için köle gibi çalışmış ve Maxwell ona gönül borcunu ödeyemeden göçüp gitmişti. Bu biraz tuhaf ve ürperticiydi: Yani annesinin anısına kadınları muazzam bir sekse boğarak saygı gösterme fikri... gene de yüce dürtülerle hareket ediyordu ve bu tutumu dokunaklıydı.

Beyninde şimşekler çakmıştı. Onu alakadar etmiyordu ama "Onu hâlâ özlüyor musun? Anneciğini?" diye sormuştu.

Cevap vermemişti. Sessizce basın bildirisini kaldığı yerden okumaya devam etmişti.

Penny düşünmeden eğilip yanağına bir öpücük kondurmuştu.

Maxwell, "Bu ne için?" diye sormuştu.

"Bu kadar müşfik bir oğul olduğun için."

Ve gene yüzünde kimsesiz küçük bir yetimin o ruhsuz, sinsi gülüşü belirmişti.

Israrla "*Spanish fly* gibi değil. Kıyas kabul etmez" demişti.

İkili ender aleni baş başa yemeklerinden birindeydi. Paris'in altıncı bölgesinde yer alan Saint-Germain semtindeki şık bir restorandaydılar. Her zamanki gibi mumlarla aydınlatılmış masaları ilgi odağıydı. Kibirli Parisliler bile arsızca onları süzüyordu.

Maxwell, dillere destan *Spanish Fly* adlı afrodizyağın zümrüt yeşili kabarcık böceği, *Lytta vesicatoria*'dan üretildiğini açıklıyordu. Ölü böcekler kurutulup un haline gelinceye kadar öğütüldüğünde bir meşrubata karıştırılabiliyordu. Kokmuş içecek idrar yolunda ciddi bir yangıya yol açıyordu. Kadınları cinsel ilişki için sözüm ona yalvarmaya iten efsane-

vi etki buydu. Aslında zehirli meşenin neden olduğu iç hastalıklar ne ölçüde tahrik ediciyse, bu etki de o kadar cinsel isteği uyandırıyordu.

Pembe bir kapsülü parmaklarının arasında yuvarlayarak "Bu" demişti Maxwell, "bu farklı."

Bu yeni buluşunu biraz önce cebinden çıkarmıştı. Bütün diğer oyuncakları gibi pembe hap da yeni *Beautiful You* ürün grubuna dâhildi. Aşağı yukarı kızılgerdan yumurtası büyüklüğünde ve bir şeker tanesine benziyordu. Adeta yeri Paskalya sepetiydi. Sakız rengindeydi.

Penny onu elinden almıştı. "Yani bunu yutmam mı lazım?"

Maxwell saflığı karşısında gülmüştü. Başını sallayıp, "Hayır, iki gözüm, bu kadınların arzularını artırmak için geliştirilen bir vajinal fitil" demişti.

Penny'nin pembe boncuğu parmakları arasında yuvarlamasını gözlemişti. "Üst tabakasının belli belirsiz yapışkan oluşuna dikkatini çekerim" diye devam etmişti. "Bu hafif bir bitkisel uyarıcı emdirilmiş bir silikon tabakası. Penis eğer vajinal boşluğa girip boncuğa değerse, çiftin her ikisi de yaratacağı etkinin zevkine varır."

Penny boncuğu parmaklarıyla sıkıştırmıştı. Yumuşaktı. Oysa avucuna koyduğunda hayrete düşürücü ölçüde ağır gelmişti. Belli etmeden gülmüş, kucağındaki peçeteyi kaldırıp dudaklarına götürmüş ve zarifçe ağzını silmişti. Gelip geçen bir garsona, "*Excusez moi, toilette*'iniz nerde?" diye sormuştu.

Tuvaletten dönüşünde baş düşmanını görmüştü: Alouette. Kimsenin gözüne batmayacağı korunaklı bir yere çekilmiş, kuytudaki bir köşe bankında oturmuştu. Alouette'in yüzü süzülmüş gibi görünüyordu. Avurtları Penny'nin hatırladığından daha fazla çökmüştü. Gözleri adeta çukura kaçmıştı.

Her nasılsa o haftanın yatak çilesi Penny'yi sakinleştirmiş ve ona huzur vermişti. Bu durumdan cesaret alıp hasmının masasına doğru uzun adımlarla yürümüştü. Pembe boncuk içindeydi. Maxwell onunla hangi sihirbazlığa niyet etmişse, işe

yarıyordu. Penny bitik kadına dikkatle bakmış ve "Alouette, iyi görünüyorsun" demişti.

Aktris, "Hayır, hiç de öyle değilim" diye onu terslemişti. "Bok gibiyim ve bu Max yüzünden."

Penny gözlerini kısmıştı. "Beni takip mi ediyorsun?"

Alouette iç geçirmişti. Beş parmağını uzun, gür saçlarının arasına daldırmıştı.

Penny gayri ihtiyari saç tellerinin parmaklarının arasında kaldığını fark etmişti. Dökülen saçları çoktan masanın ve kabinin döşemesi üstüne yayılmıştı.

Alouette, "İkazım seni kurtarmaya yönelikti, fındık faresi" diye söze başlamıştı. "Ne yazık ki, seni şimdiden budala bir sürtüğe çevirmesine izin verdiğini görüyorum."

Penny bu ağır lafın karşısında yüzünü buruşturmuştu.

"İkazıma rağmen Maxwell'in aklını çelmesine rıza gösterdin." Acıma duygusu kabaran Alouette'in gözleri dolmuştu. Konuşurken sesine kuyruk acısını yansıtmıyordu. "Daha önce bir kişiliğe sahiptin. Ne kadar çabuk hayallerini bir tarafa bırakıp sırf doymak bilmez *connasse*'ının* doğrultusunda gider oldun."

Penny tam dönüp gitmek üzereydi ki Alouette, "Söylesene. Sana henüz siyah boncuğu verdi mi?" demişti.

Penny, her ihtimale karşı "Siyah boncuk da nesi?" diye sormuştu.

Aktris cevap vermemiş, sadece gülümsemişti. Sırıtarak dokundurmuştu: "Anlaşılan çok eğleneceğiz."

Penny kendi masasına yöneldiğinde, Maxwell onu oturtmak için ayağa kalkmamıştı. Aksine ona yaklaşması ve avucunu açması için işaret etmişti. Elini avucuna alıp kısa bir süre canıgönülden kavramıştı. Çevirip arkasını öpmüş ve avucuna bir şey yerleştirmişti. Penny parmaklarını açtığında içine bıraktığı ortaya çıkmıştı: Siyah bir boncuk. Boyutları ve şekli bakımından ilk boncuğun aynısıydı. Sadece rengi farklıydı.

* (Argo) Fransızca vajina demektir. (ç.n.)

Max, "Vajina için pembe" diye ilan etmişti. "Güzelim anüsün için de siyah. Sadelik her zaman işe yarar; bütün bir *Beautiful You* ürün grubunda aynı renk kodlama sistemi kullanılacak."

Penny görev duygusuyla tuvalete ikinci bir ziyarette bulunmuştu.

Boncuklar daha masaya dönmeden etkilemeye başlamışlardı. Maxwell koltuğunu çekip önce onu oturtmuş, sonra da karşısındaki kendi koltuğuna geçmişti. Menülerine göz gezdirmişlerdi.

Duyum kasıklarındaki hafif bir yanmayla kendisini göstermişti. Bunu bir dizi hoş kasılma izlemişti. Bu fevkalade yumuşacık dişleriyle iç organlarını kemirip duran, onu içeriden yalayıp yutan bir aç kurt harekete geçmiş gibi gelinceye kadar da artmıştı.

Nefes nefese kalmış, gürültüsü insanların dikkatini çekmişti. Kuaförden yeni çıkmış gibi görünen başlarını ondan yana çevirmişler, dik dik bakmışlardı. Zevahiri kurtarmak için peçetesini ağzına götürmüş ve öksürme numarası yapmıştı. İnsanların veremli olduğunu düşünmeleri, arka arkaya birden fazla orgazma ulaştığını anlamalarından daha iyiydi.

Maxwell, "Merak etme, kalıcı bir hasar olmaz. Silikon tabakası çok yumuşak" demişti.

İçindeki bir şeyin döndüğünü ve ite kaka iyice derinlere gömüldüğünü hissetmişti.

Max, "İki boncuk da nadir toprak mıknatısı" diye açıklamıştı. "Aralarındaki çekim gücü o kadar fazla ki, onları sana aynı anda veremezdim." Bir şeyler karalamak üzere kalemini eline alıp devam etmişti. "Antik Peru kabilelerinden *Chichlachi mensupları* bunlara 'başları bağlı taşlar' adı vermişlerdi çünkü birbirlerini bulduklarında onları ayırmak neredeyse imkânsızdı."

Tarifine göre, siyah boncuk rektumunun ön duvarına yerleşmişti. Pembesiyse vajinasının arka duvarına çakılıp kalmıştı. Taşlar, silikonla kaplansalar ve iki farklı deliğine

sokulsalar dahi, birbirlerini bulmuşlardı. O anda bile iki boşluğun ortasındaki yoğun bir sinir uçları ağının yanı sıra kas lifleriyle örülü ince duvar iki güçlü mıknatıs tarafından dövülüp yoğrulmaktaydı. Aralarındaki en hassas noktayı ezmekteydiler.

Penny'nin tepkisi hoşuna gidip gözleri fıldır fıldır eden dâhi el sallayarak bir garson çağırmıştı. "Onları sadece perineal süngerin ayırıyor. Elinden bir şey gelmez. Bütün bir *erojen** sinir sistemin saldırı altında."

Penny çığlık atmamak için itinayla manikür yapılan parmağını koparırcasına ısırmıştı. Meme başları o kadar sertleşmişti ki, göğüsleri destekli sütyen kaplarından dışarı fırlayıp havalanacaklarmış gibi geliyordu.

Maxwell, "Sen hâlâ bir genç kızsın" demişti. Dikkatle tepkisini incelemişti. "Bir kadın bedeninin bütün potansiyeliyle baş edemezsen, bunu anlayışla karşılarım." Onu alaya alıyor, herkesin önünde gerçekleşen bu sınamayı kaldırması için ona meydan okuyordu. Yakınlarındaki şık çiftler yemek yiyip laflarken, doyuma ulaşmakta olan Penny'nin her tarafını cinsel enerji dalgaları basmıştı.

Masalarına yaklaşan bir garson, "Sipariş vermek ister misiniz madam?" diye sormuştu.

Sanki pelvisinde gezegenler çarpışıyor, birlikte içinde dolanıp duruyorlardı. Uçsuz bucaksız denizler kabarıyor, suları beynini kemiriyordu. Kuş gibi çırpınarak, şaha kalkan coşkusunu bastırmak için sıkıca bacak bacak üstüne atmıştı.

Maxwell, buğulu bir ses tonuyla garsona "Hanımefendi bu gece kendini kalın bir dilim ete kaptırmayı arzuluyor" demişti. Penny'ye hitap ederek de, "Yoksa canın bir porsiyon sulu dil mi çekiyor?" diye eklemişti.

Penny, bütün bir bedeninde dörtnala koşturan tüyler ürpertici vect spazmlarına rağmen, Maxwell'in pabucunun burnunu bacağının içinden yukarıya doğru kaydırdığını his-

* Cinsel duyumların oluşmasına yol açan. (ç.n.)

setmişti. Pürüzsüz sertliği ayak bileğinden dizine kadar gezdirip kasığını dürtmeye başlamıştı. Bu Penny'ye ilk tanıştı ları anı hatırlatmıştı: Sere serpe uzandığı halının üzerindeyken, parlak el yapımı ayakkabısında çarşamba pazarına çevrilmiş yüzünün aksini görmüştü. Dili tutulmuştu. Titreyen ellerini elbisesinin eteğine götürmüş, sırılsıklam olduğunu fark etmişti. Keza kucağındaki peçete de adamakıllı ıslanmıştı. Garsona aldırmadan Max'in ayağını iteklemiş ve dikilmek için debelenmişti. Koltukların arkasına asıla asıla, oturan paralı müşterileri rahatsız ede ede, tuvaletlere doğru sendeleyerek yürümüştü. Haz kasılmalarından zayıf düşen bacakları titriyordu. Penny tam tuvaletlerin kapısına varmak üzereyken dizlerinin bağı çözülmüş ve düşmüştü. Dermanı kalmamıştı. Saçı başı birbirine karışmış halde son adımlarını emekleyerek atmış ve soluğu seramik döşeli sığınakta almıştı. Saklandığı kabinlerden birinde ıslak eteğini yukarı çekip iki parmağını birden içine daldırmıştı. Pembe boncuğu hissediyor ancak yakalayamıyordu. Silikon yüzeyi çok kaygandı.

Sırtını kamburlaştıran Penny bu sefer iki parmağını anüsünün içine kaydırmış ve siyah boncuğu bulmak için boşu boşuna uğraşmıştı.

Arkasındaki bir ses, "Onları kendi kendine çıkaramazsın" demişti. Bu Alouette'ti. Film yıldızı tuvalet abinine kadar peşinden gelmişti. Ayakta durmuş, soğukkanlılıkla Penny'nin erotik ikilemini inceliyordu. "Geçen yıl" diye söze başlayan Alouette, itiraf etmişti: "Aynı tuvalette kapana kısılmıştım. Aklımı başıma toplamamı sağlayan bir komiydi. Cesur bir delikanlıydı. *Derrière*'imdeki* siyah boncuğu yılan zehriymiş gibi emmişti."

Penny çıplak kasığını ileri iterek, "Lütfen" diye yalvarmıştı. Adeta inlemişti.

Alouette cascavlak vulvayı gözden geçirmiş ve yumuşak bir ses tonuyla fısıldamıştı. "Demek Maxwell'in gönlünü çelen

* Fransızca kıç, makat. (ç.n.)

buymuş, fındık faresi. Bugüne kadar gördüğüm en güzel kukuya sahipsin." Dudaklarını yalamıştı. "Harikulade."

Penny'nin salgıları bir gölcük oluşturmaya başladıkları yere damlıyordu.

Alouette, "Kendini koyuver" diye önermişti. "Aşk taşını koltuğundan ancak dişil salgıların indirebilir!" Alouette seramik kaplı zemine diz çökmüş ve elleriyle Penny'nin kalçalarını kavramıştı. Film yıldızı ağzını ondan genç kadının damlayan vajinasına yapıştırıp emmeye başlamıştı. Penny kendini o güzel yüze dayamış, bir eyermişçesine üstüne binmişti. Alouette'in parmaklarının da rektumunun içini araştırdığını hissetmişti.

Yavaş yavaş uyartı seli azalmıştı. Alouette ağzını Penny'nin kasığından kaldırmış ve pembe boncuğu klozetin içine tükürmüştü. Partnerinden mahrum kalan siyah boncuk da bulunduğu yerden kayıp çıkmıştı. Aktris onu parmaklarıyla kıstırmış ve cup diye suyun içine bırakıvermeden önce Penny'nin gözden geçirmesi için elinde tutmuştu. İki mıknatıs korkunç bir güçle şaklayarak birbirine yapışmış, Alouette de üstlerine sifonu çekmişti. Penny'nin zarar gören *masque*'sini* değerlendiren Alouette, "Bana şükran duyma, fındık faresi. Bir gün keşke zevkten ölmeme izin verseydi diye yakınacaksın" demişti. Sonra da aynanın karşısına geçip ağzına burnuna sıvaşan rujunu tazelemeye girişmiş, "Zaten senin için çok geç. Yakında geri kalanımıza döneceksin, onun kölesi haline geleceksin" diye de eklemişti.

Anlı şanlı insanların bulunduğu ortamlardaki leziz yemekleri midelerine indirmedikleri zamanlarda, özel şoförlerinin kullandığı arabalarla Maxwell'in kâh Paris'teki çatı katına kâh Loire Vadisi'ndeki şatosuna gidip geliyorlardı. Penny şatodayken seslerin yankılandığı salonlarda amaçsızca dolaşıyor, Max'ten önce kim bilir kaç ünlü arasında el değiştiren paha biçilmez antika eşyayı inceliyordu. İnsanın bu kadar ünlü olmasında onu toplumdan soyutlayan bir şey vardı. Şatonun

* Maske kelimesinin Fransızcası, aldatıcı görünüş. (ç.n.)

muntazam tarhlara bölünmüş bahçelerinde başıboş dolaşırken, makineli tüfek kuşanmış halde devriye gezen güvenlik görevlileri onu çatıdan izliyor, kapalı devre kameralar da onun her adımını kaydediyordu.

Penny vect feryatlarını bastırmak için parmaklarını kemiklerine kadar dişlemişti. Birkaç ay boyunca kendini kaptırırsa, dozunu kaçırdığı hazla ömür boyu doygunluk hissedeceğini düşünmüştü. Ne zaman bir an için Sudan'daki açlık gibi büyük bir sorun üzerinde kafa yorsa, Max el altından ona yeni bir ürün sokuveriyor ve zihni boşalıyordu. Coşku her şeyi siliyordu. Geciken hukuk kariyeri veya Nebraska'daki gitgide yaşlanan ebeveyninin keyfini kaçıran gelecekleri hakkında endişelenecek hali kalmıyordu. Ne de küresel iklim değişikliği için tasalanabiliyordu. Aklı fikri tamamen bedenine, halihazırdaki harikulade duyum anına çakılıp kalıyordu. Ne geçmiş ne de gelecek vardı ve Max onu hep o halde tutabiliyordu. Onun kontrolü altındayken dünyasından geçiyordu. Paris'in, Maxwell'in yatağının, nabız gibi atan klitorisinin ötesinde hiçbir şey bulunmuyordu.

O zamana kadar onu mutlu kılacağı öğretilen her şeyi – Gucci marka giysiler, muazzam bir seks, adının herkesçe bilinmesi– elde ediyordu ama gün geçtikçe kendini daha da mutsuz hissediyordu. İnsanların onun kendinden geçmesini beklemeleri işe yaramıyordu. Hiç kimse düş kırıklığına uğramış bir Külkedisi'nin dertlerini dinlemek istemiyordu; güya sonsuza kadar mesut olacaktı. Ama bu... bunların hiçbiri bulmayı umut ettiği o hayatın fevkalade amacı değildi.

Neredeyse sabırsızlıkla gün sayıyordu. Sadece seksen yedi gün kalmıştı.

O yaşta gününü gün etmeli, insanlar onu kolaylıkla elde edebilmeli ve aksilikler yaşamalıydı. Penny bunun pekâlâ farkındaydı. Arkadaşı Monique'in muhtemelen tam o anda verdiği gürültülü büyük partilerden birinde küfelik olmaya can atıyordu. Bira fıçılı ve erkek öğrenci birliği üyelerinin her daim

sertleşmiş penisleriyle kız okul arkadaşlarını rahat bırakmadığı bir Sigma Chi tanışma toplantısıyla bile yetinebilirdi.

Çatı katında veya şatoda baş başayken, Max'in canı asla konuşmayı çekmiyordu. İstediği tek şey tantrik seks zamazingolarını üzerinde denemekti. Kafasından Maxwell'in baskı altında olduğunu geçiriyordu. *Beautiful You*'nun piyasaya çıkmasına sadece bir ay kalmıştı. Her şeyde mükemmellik arıyordu. Penny onun bu ruh haline rağmen onu yumuşatmaya çalışıyordu. Ona fıkra anlatıyordu. Arabaları, saçı, giysileri konusunda ona iltifat ediyor ancak o bu komplimanlara omuz silkiyordu.

Fransız başkentindeki o dillere destan alışveriş bile pek eğlenceli değildi. Hele haftalarca girip çıktığı şık butiklerden sonra artık bundan keyif almıyordu. Zirvedeki stilistler tasarladıkları kıyafetleri Penny giysin diye birbirleriyle yarışıyorlardı. Ne denerse denesin ona üstünde şahane durduğunu anlatıyorlardı. Herkesçe bilinen etkinliklerde kendi markalarını giymesi için ona komisyon bile teklif ediyorlardı. Bunların hepsi o kadar yapmacıktı ki. Korkunç göründüğünün farkındaydı, onların yegâne amaçları da reklamlarıydı. Boynu kısa ve kalındı. Göğüsleri çok küçüktü. Hatta boyutları farklıydı. Kalçaları aşırı genişti. Atölyelerdeki aynalar yalan söylemiyorlardı.

Üne kavuşmadan önce New York'taki insanlar vücudundan ötürü onu aşağılıyorlardı. Ama en azından desteksiz atmıyorlardı.

Anatomisinin tek güzel kısmı edep yeriydi. Ne var ki Penny, Christian Lacroix'dan dikkatleri bu bölgeyi çekecek bir giysi tasarlamasını pek isteyemezdi.

Alışverişteyken Max'i neşelendirecek hediyeler arıyordu. Ancak bu zor bir zanaattı. Her şeyi olan bir adama ne verebilirdin ki? Herkesin *sahibine*? Maxwell'in hoşuna giden tek şey bir prototipin veya yeni bir formülün Penny'yi hazzın daha yüksek kreşendolarına taşıdığı andı. Onun ayranı daha fazla kabardık-

ça, Maxwell de daha fazla coşuyordu. Bunun farkına varan Penny, ona vermesi mümkün yegâne hediyede karar kılmıştı.

Bir gece, diğerlerinden farklı bir araç –Kolomb öncesi devirden kalma bir zımbırtıdan hareketle, içindeyken genişlemek üzere tasarlanmış çam kozalağı benzeri bir oyuncak– işe yaramadığında Penny bunu belli etmemişti. Hoştu ama o kadar. Acaba artık bıkkınlık mı gelmişti? Bu onu endişelendiriyordu. Belki de bir tür haz noktası bitkinliğinden muzdaripti. Max'in düş kırıklığını hissettiğinde, kendini tutamamış gösterisini abartmıştı. Yatağın içinde bir denizaslanı gibi yuvarlanıp durmuş, kollarını çırpmıştı. Bir köpek gibi ulumuş, horoz gibi ötmüştü.

İyi niyetli ama ne yazık ki sahte orgazmının zirvesindeyken Maxwell ona "Dur" demişti.

Çenesi kilitlenmiş halde Penny'nin yüzüne bakmıştı. Kordonuna asılmış ve oyuncak Penny'nin apış arasından kayıvermişti. Bir çocuk gibi somurtup kordonunu aracın üzerine sararken, "Beni kandırabileceğin kanısına asla kapılma. Bir bilim adamı her şeyden önce keskin bir gözlemcidir. Kalp atış hızın hiçbir zaman dakikada yüz beşin üstüne çıkmadı. Tansiyonun da başladığımızdan beri kımıldamadı" demişti.

Düş kırıklığı yaşadığı açıktı. İşe yaramayan aracı komodinin üzerine koymuştu. "En değer verdiğim yanın dürüst ve samimi geribildirimin." Bir düğmeye basıp uşağı çağırmıştı. "Bu geceyi unutalım. Boşa gitti."

Maxwell eline uzaktan kumandayı almış ve televizyonu açmıştı. Geniş yatak odasına silah ve patinaj sesleri dolmuştu. Gözlerini ekrandan ayırmadan, "Sakın bana bir daha numara yapma" demişti.

Bakışlarını televizyon ekranına dikmiş halde, "Uydurma sonuçlar isteseydim, fahişeler üstünde denerdim" diye de eklemişti.

O gecenin ilerleyen saatlerinde bir şey Penny'yi aniden uyandırmıştı. Bu boğuk bir sesti. Nefesini tutup beklemiş, çatı

katı yatak odasının sessizliğine kulak kesilmişti. Klima penceredeki perdeleri kıpırdatıyordu. Max yanı başında boylu boyunca uzanmış, saten çarşaflara yumulmuş bir vaziyette uyumaktaydı. Başucu saati sabah üç on sekizi gösteriyordu. Tekrar rüyalar âlemine dalmadan önce, aynı ses kulağına bir defa daha gelmişti: Bu bir erkek sesiydi, mırıldanıyordu.

Maxwell uykusunda konuşuyordu. İniltilerden farksız kelimelerle, "Mümkün" demişti. Ağzından belki de iki kelime çıkmıştı: "Beni besle." Penny emin olamamıştı. Dirseğine yaslanıp biraz daha yaklaşmıştı. Tekrar mırıldanmıştı. "Bana ihtiyaç duy" demişti.

Daha da yaklaşmıştı. Çok ileri gitmişti. İkaz ediyor gibiydi. Sesi çatlamış, "Phoebe!" diye bağırmıştı. Çılgınca parlamıştı. Feveranının şiddeti Penny'yi afallatmıştı. Bu isim kulağında çınlamıştı. *Phoebe*. Sonrasındaysa sesi kesilmişti.

Anlaşılan C. Linus Maxwell'in sakin tabiatının derinliklerine gömülü güçlü duyguları vardı. Bu bilim adamının akça pakça, kemikleri sayılan göğüs kafesinin içinde hakiki bir yürek çarpıyordu. Penny keşke sırlarını açığa vurabilse diye düşünmüştü, hüzünlenerek. Belki o zaman ilişkileri harika bir seksin ötesine geçer, filizlenip gerçek bir aşk macerasına dönüşürdü.

Penny'nin aklı Maxwell'in küçük hesaplar peşinde koşmasını bir türlü almıyordu. Görünüşte anti-sosyal, kafasını bilime takmış bir oğlan çocuğu olarak kalmıştı. Mesafeli bir despottu. Samimi duygularını ve şefkatini insanlardan esirgiyordu. Teni kokusuz ve çivi gibiydi. Adeta bir bilimkurgu filminden fırlamış robottu. Ama onu uyardığında...

Max onu uyardığında, içinde Paris Opera Binası'ndaki ünlü bir tenor kulağını okşuyormuş veya açık havada leziz bir İtalyan şeyinin tadına varıyormuş duygusu uyanıyordu. Max ona âşık değilse de, bezlerini uyardığında Penny kendini tutamıyordu. Bütün soğukluğuna ve acımasızlığına rağmen, kendini geçici bir süre için Maxwell'e sevdalanıyormuş gibi hissediyor-

du. *Beautiful You* araç-gereçleri içindeki tutkuyu canlandırdığında, Penny gözlerini onun dalgın mavi gözlerine dikiyor ve canı koca dünyada ondan başkasını çekmiyordu. Sanki onu büyülemiş gibiydi.

Penny sevişmenin sinir uçlarını, deli dolu kimyasallar limbik sisteminin etrafına üşüşünceye kadar, kurcalamanın ötesindeki bir şey olduğuna inanmak istiyordu. Farkındaydı. Gerçek aşk uzun süren ve duygulandıran bir şeydi. Kişiyi ayakta tutar ve beslerdi. Sanki orgazmları sönerken, Max'in vücuda getirdiği "aşk" da buharlaşıyordu. Yürek çarpıcı etkilerine rağmen, *Beautiful You* ürünleri etkili bir şekilde aşkın yerine geçiyorlardı, o kadar. Yoksa yerini tutamazlardı.

En büyük korkusu dünya kadar kadının bunların arasındaki farkı ayırt edemeyeceğiydi.

Ertesi gün aklına parlak bir gelmişti. Omaha'daki annesine telefon etmişti.

Annesi laf çakarak, "Paris nasıl?" diye sormuştu. "Gözünü seveyim, bana âdetinin geciktiğini söyle!"

Penny, "Paris'te olduğumu nereden biliyorsun?" diye kafa tutmuştu.

Annesi kıtalar ötesinden cık cık sesi çıkarmıştı. "Şekerim, her gün *National Enquirer*'ın baş sayfasında arkanda Eiffel Kulesi bulunan boy boy fotoğrafın yayımlanıyor!"

Penny irkilmişti. Haftalardır hastalık bahanesiyle işe gitmiyordu. Brillstein'a hepatit C kaptığını anlatmıştı. Eğer BB&B'deki herkes mağarada yaşamıyorsa, yalan söylediğinin pekâlâ farkındaydılar.

Annesi, "Sana 'Gıcık'ın Külkedisi' adını taktılar" diye bağırmıştı. Zaten şehirlerarası görüşmelerde hep bağıra bağıra konuşurdu.

"Anneciğim?"

Annesi haykırarak, "Başkan Hind'ın geçen hafta basılan fotoğrafını gördün mü?" demişti. "Hali korkunç!"

Penny "Belki hepatit kapmıştır" diye sallamıştı.

"Hele şu Alouette D'Ambrosia daha beter görünüyor" diyen annesi, "Sakın Maxwell'i elinden kaçırma. Ondan ayrılan bütün hanımefendiler cehennemi boyluyor" diye de uyarmıştı.

Penny görüşmenin dümenini elinde tutmaya çalışmıştı: "Zaten bunun için aramıştım, anneciğim. Elinde *Enquirer*'ın herhangi bir es i sayısı var mı?"

Annesi göğsünü kabarta kabarta, "Bir tarih ver" demişti. "1972 kadar eski tarihlerden beri çıkan bütün sayılar var."

"Şaka ediyorsun."

Annesi, "Bu hayatımın meşgalesiydi" diye övünmüştü.

Penny, "Max'e sürpriz yapmak istiyorum" demişti. "Ama onun hakkında fazla bir şey bilmiyorum –yani çocukluğu, hoşlandıkları ve hoşlanmadıkları."

"Neden şu *Wiki* şeyini kullanıvermiyorsun ki?"

"*Wikipedia*, anneciğim. O da işe yaramaz." Penny, sönen umudunun verdiği baygın bir sesle, "Climax-Well'in" emri altında işleri güçleri interneti tarayıp toplumdaki imajını yönetmek olan sürü sepet bilgisayar korsanı bulunduğunu anlatmıştı. Erişilmesi mümkün her ayrıntıyı kontrol ettiğini söylemişti. "İnternet çağı öncesinden kalma hikâyeci ler arıyorum."

Annesi bu açıklamaya pek inanmamış gibiydi. "*Enquirer* bu, *The New York Times* değil."

"Gözünü seveyim, anneciğim."

"Aklından ne geçiyordu?"

Penny düşünmek için kısa bir süre susmuştu. "Evcil hayvanlarının adları. Eski hobileri. Belki annesiyle ilgili tatlı bir anı; ismi 'Phoebe' miydi?"

"Göçüp gitti."

Penny ısrar etmişti, "Biliyorum, es i bir takma adını bulma hoşuna gidebilir. Çok sevdiği bir dondurma çeşidi. Bir *ninni. Bu minvalde şeyler.*"

Penny'nin annesi adeta kuvvetini toplamış, böyle bir projede seferber edileceği için büyü heyecan duymuştu. "Bir an önce dosdoğru bodruma ineceğim."

"Teşekkür ederim, anneciğim."

Doğrusu Penny bir kere orgazm taklidi yapınca, ister istemez hepsini sorgular hale gelmişti. Artık kendi fiziksel tepkilerine inancı sarsılmıştı. Her gece seansında ona hizmet etmenin veya onun muamelelerine aşırı tepki göstermenin derdine düşüyordu. Maxwell'e asla tutulmamıştı ama bedeninde meydana getirebildiklerine bayılıyordu. Ancak bundan böyle orgazmların bile hükmü geçti geçiyordu.

Clarissa Hind'la ilişkisinin de bundan ötürü sona erip ermediğini merak ediyordu. Ve Prenses Gwen'le. Ve Alouette'le.

Sadece altmış yedi gün kalmıştı.

Kasten veya değil, Penny arada sırada numara yapmaya devam etmişti. Böyle gecelerde Alouette'in apış arasına kenetlenen sıcak ağzının şehvet uyandıran anısı bile orgazma ulaşmasına yetmiyordu. Birkaç defa onu inandırmıştı. Çoğu zamansa kandıramamıştı. Maxwell bedenini ondan daha iyi tanıyordu.

Kalp atışı taban çizgisinin, ter pH'ının, derisinin morarma seviyesinin ihanetine uğrayıp yakalandığı zamanlarda, Maxwell alelacele prototipi çekip çıkarıyordu. Notlarındaki ilgili sayfaları yırtıyor, hatta gösterişe kaçarak onları paramparça ettikten sonra yatağın yanı başındaki çöp kovasının içine serpiştiriyordu. Dizüstü bilgisayarını açıp *Beautiful You* pazarlama malzemesinin provalarını gözden geçiriyordu.

Penny bir seferinde, Maxwell'in dönen nevrini yenmesine yardım etmek için bakışlarını not defterine doğrultarak, "Hepsi orada mı?" demişti.

Max gözlerini bir televizyon reklamının ön izleme kopyasından ayırmadan, "Kim?" diye sormuştu. *Penny açısından bu* videoların hepsi aynıydı: Ellerindeki, kıvrımlı harflerle yazılmış *Beautiful You* logosu basılı, aynı şeker pembesi kutuyla mağazadan veya postaneden koştura koştura evlerine dönen, hınzırca gülümseyen, gözleri parlayan kadınlar. Bütün reklamların sonundaki sloganı okuyan bir kadın da yumuşak dış

sesiyle tatlı tatlı "Bir milyar kocanın pabucu dama atılmak üzere!" diyordu.

Penny, "Eski sevgililerinin hepsi" diye sorusunu açıklığa kavuşturmuştu. "Hepsi orada mı?" Başıyla kargacık burgacık stenografi dolu not defterini göstermişti. "Başkan, prenses, çelik servetinin varisi?"

Hepsinin orada yer aldığını biliyordu. Maxwell verileri bir hurda toplayıcısı gibi bir araya getiriyordu.

Ekranında dünyadaki bütün kadın dergilerinde yayımlanacak –*Beautiful You* logosunun Bask ve Afrikaner dillerinde, Fransızca, Hintçe, Mandarin Çincesi'yle yazıldığı– basın reklamlarının örneklerini aşağı kaydırarak ilerleten adam, "Bu bir yığın not defterimin sonuncusu" demişti. "Bunu duymak istediğinden emin misin?" diye sormuştu.

Emin değildi ama gene de kafa sallamıştı.

"Yaşları altıyla iki yüz yedi arasında, yedi bin sekiz yüz yirmi dört kadının somut verilerini endeksleyip bu endekslerin çapraz başvurularını çıkardım." Tepkisini ölçmek için yüzünü Penny'ye dönerek, "Çocuk esirgeme kurumu yetkililerini aramak üzere telefona sarılmadan önce belirtmeliyim ki, altı yaşındakiyle ikimiz de aynı yaştayken ve ailesinin Ballard'daki evlerinin bodrumunda 'doktorculuk' oynarken birlikte olduk" diye eklemişti. "İki yüzyıllık denek de Everest Dağı'nın yükseklerinde yaşayan bir mistikti."

Gülümsemişti. Max dobra dobra, "Kendimi her kadını tatmin etmeyi becerecek şekilde eğittim" demişti. Böbürlenmiyordu, hiç değilse kendince. "Genç ya da yaşlı, şişman ya da zayıf, herhangi bir ırktan, herhangi bir kültürden. Herhangi bir kadını çabucak ve gereğince, orgazmın hatır ve hayalinden geçenden bile daha yüksek noktasına ulaştırabilirim."

Başını tekrar bilgisayar ekranına çevirerek devam etmişti. "Lisedeki, karma yüksekokullardaki kız öğrencilerin, genç profesyonellerin cinsel uyartı hassasiyetleri hakkında veri topladım. Tacikistan'daki tapınak fahişelerinin... Alman seks te-

rapistlerinin... Sufi rakkaselerin erotik oyunlarını inceledim. Tanıdığın kadınlar, yani zengin ve nüfuzlu olanlar cinsel aysbergimin sadece görünen ucundakiler. Onlarla yatıncaya kadar haz vermenin bin türlüsünü çoktan denemiştim."

Penny bu sayıları duyunca, partnerlerinden pek azının Max'in iltifatına, o da ancak birkaç dakikalığına, mazhar olduklarının farkına varmıştı. "Bu nedenle mi Clarissa Hind'ın peşinden koştun?"

"Hayır. Clarissa ve Alouette gibi kadınlarlayken amaçladığım araştırma değildi. Denemeydi. Deneme ve bağlantılardı. Ayrıca reklamdı da. Başkanı ve İngiltere kraliçesini bu kadar içli dışlı tanımanın çok faydasını gördüm. Ve onları tanımanın sağladığı itibar sayesinde çok daha fazla sayıda denek pençeme düştü."

Penny aynı anda hem koltukları kabararak hem de dehşete kapılarak, "Benim gibi denekler mi?" diye sormuştu.

Maxwell ona şefkatle bakmıştı. Yatağın üzerinde bağdaş kurmuştu. Dizüstü bilgisayarının kapağı açık halde önünde duruyordu. "Hayır, güzel kızım. Sen benim zafer turumsun."

Dünya tarihinin gelmiş geçmiş en alışılmadık erotik araçlar koleksiyonu çığırını açmıştı. İşe yaradıklarını biliyordu. Aslında bir kısmı lüzumundan fazla iyiydi. Verdikleri haz pekâlâ ortalama bir Jane Doe'yu* öldürebilirdi. Bu son sınama turuyla en tehlikeli oyuncakların gücünün köreltilmesi amaçlanıyordu. Bununla birlikte *Beautiful You* koleksiyonu dünyaya dava korkusu olmaksızın adım atabilirdi.

"Kendini kötüye kullanılmış gibi hissetmeden önce" diye devam etmişti, "birlikte geçirdiğimiz zamanın epeyi tadını çıkardığını lütfen unutma. Dünya basını seni parmakla gösterdi. Ayrıca gardırobun bir hayli etkileyici hale geldi."

---

* Jane Doe genelde kimliği belirsiz kadın cesetlerinin takma adıysa da, yazar burada bir tecavüzcüyü yakalamak için yem olarak kullanıldığını iddia eden kendisi de tecavüz kurbanı Kanadalı bir kadına atıfta bulunmaktadır. (ç.n.)

Penny bu lafların hiçbirini çürütemezdi ama Alouette gibi bir kadının neden çektiği duygusal acı için elli milyon dolar tazminat istediğini şimdi daha iyi anlıyordu.

Maxwell, "Kuzum eğer gururunu okşayacaksa, birçok masumun kurban gitmesini önlediğini bilmelisin" demişti. Tuşlara tek tek basıp ekrana yeni bir reklam seçkisi getirmişti. "Ancak" diye eklemişti, " 'masum' terimini kabaca kullanıyorum."

Penny, daha maratona dönüşüp saatler süren her bir erotik mutluluk seansı bitmeden, kaslarının gerildiğini ve acıyla yandığını hissediyordu. Sanki Everest Dağı'nın zirvesine tırmanmış veya Manş Denizi'ni yüzmüş gibi bir hale giriyordu. Daha beteri, bazı fasıllar onu adeta çocuk felci geçirmiş kadar dermansız bırakıyordu. Düzelinceye kadar daha fazla seks söz konusu değildi, Max de bunu biliyordu. Onu zorlamıyordu. Uyguladıkları bazı pozisyonlar bacaklarının bir sirk cambazınınki kadar esnek olmasını gerektiriyordu. Kas zedelenmesi veya bağ dokusu yırtılması yeni denemelerin haftalarca ertelenmesine yol açıyordu.

Böyle durumlarda çatı katına sel gibi bir tabur fizik tedavi uzmanı akardı. Masörler hızla iyileşmesini sağlamak için onu kokulu yağlarla saatlerce sıvazlar; kaslı, hassas ellerini ta içine kadar sokarlardı. Akupunktur uzmanları batırdıkları incecik iğneleriyle mucizeler yaratırlardı. Maxwell bir sonraki araç veya afrodizyak için ona ancak kuvvetini tamamen topladığında yanaşırdı. Zevki çıkan, rızaya dayalı işkencesini ona yamar, onu nefes nefese ve ağrılar içinde bırakırdı. Ardından kurtarma ekibi süründüren yepyeni bir keyif turu için Penny'ye hastabakıcılık yapıp onu bir süre sonra tekrar sağlığına kavuştururdu.

Max bir seferinde, 'Dermansızlığın duygularını köreltmesini istemiyorum" demişti. İriyarı ayı gibi bir Türk sızlayan uyluklarının arasını parmaklarken, Max on iki bin dolarlık ısmarlama takım elbisesiyle tamamen giyinik halde yanı ba-

şında durup, çürük var mı diye çıplak bedenini inceliyordu. "Denemelerimize giriştiğimizde iyice dinlenmiş ve esnek olman son derece önemli."

Penny'nin sırtüstü yattığı, yağdan parıldadığı masaj masasına yaklaşmıştı. Dış dudakları bir önceki gece ifrata kaçtıkları erotik zevklerden ötürü kızarmış ve şişmişti. Başını bedenine doğru adamakıllı eğip dudaklarını yangılı klitorisine yerleştirmişti.

Penny irkilmişti.

Max, "Laktik asit dağılmalı. Hâlâ aşırı duyarlısın" diye açıklamıştı. "Sıradaki sınamalarımızı iki gün için erteleyeceğiz."

Penny son birkaç haftadır Maxwell'in kaç *Beautiful You* ürününü üzerinde denediği konusunda artık ipin ucunu kaçırmıştı. Az sayıda ürünün orta karar, etkisiz, sıradan olduğu anlaşılmıştı. Ancak çoğu onu doygunluktan cansız düşürüp pelte gibi yapmıştı. Kendi can korkusundan Max'ten bazılarında etken maddenin dozunu azaltmasını talep etmişti. Hukuk fakültesini henüz bitirmiş, genç, zinde, sağlıklı bir kızdı. Daha yaşlı bir kadında veya vaktiyle bir rahatsızlığı bulunan birinde bu çok etkili ürünler ölüme yol açabilirdi.

Penny, dakikalar önceki erotik oyunlar yüzünden daha fazlasını kaldıramayacak kadar hırpalandığı gecelerde, yatakta uzanıp Max'ten not defterindeki test sonuçlarını okumasını istiyordu. Henüz çıktığı masajın ardından bir bardak Côtes du Rhône yudumlarken, saten çarşaflar arasındaki yuvasına kıvrılıyordu. Max'se yatağın yanındaki düz arkalıklı bir sandalyede oturuyordu. Smokin giyip beyaz papyon takan Max, parmaklarından birini yalıyor ve en uygun deneği buluncaya kadar defterinin sayfalarını bir öne bir arkaya çeviriyordu.

Bir keresinde " 'Tarih: 17 Haziran 20-' " diye okumaya başlamıştı. " 'Test Yeri: Minneapolis, Minnesota'daki Mall of America Alışveriş Merkezi. Ürün: iki yüz on altı sayılı *Beautiful You* kalemi, Oyuncak Sebze Şekillendiricisi, herhangi bir çiğ sebze-

yi erotik oyuncağa dönüştüren bir mutfak robotu.' " Maxwell tekdüze, robot gibi sesiyle, katlanır bir masanın başında dururken akıp giden alışverişçileri tasvir etmişti. Birkaçı oyalanmış, çiğ havuç ve kabakları plastik bir hazneye yerleştirirken onu izlemişti. El çabukluğuyla bir kolu hareket ettirmişti. Aletin içindeki görünmez bıçaklar sebzeyi şekillendirmiş ve birdenbire maksimum tatmin için hazırlanan bir fallus belirmişti. Maxwell, meraklı alışverişçilerin sayısı artıp bir kalabalığa dönüştükçe, haznenin içindeki bıçakların ortaya çıkan seks oyuncağının daha uzun veya daha kısa, daha kalın veya daha ince olması için nasıl ayarlanabileceğini göstermişti. Diğer bıçaklarsa vajina ağzını uyarmaya yarayan girinti ve çıkıntılar meydana getirebiliyorlardı. Çevresindekiler kâh kıkırdamış kâh ağızları bir karış açık halde onu izlemişler, oradan bir türlü ayrılmamışlardı. Kalabalığın arka taraflarından birisi, "Patlıcanla da yapılabilir mi?" diye seslenmişti.

Maxwell bu konuda güvence vermişti.

Bir başka alışverişçiyse, "Peki, patates?" diye sormuştu.

Max bir gönüllü aramıştı.

Yatağının yanındaki düz arkalıklı bir sandalyede otururken, aşırı ciddi bir şekilde tam dizinden bacak bacak üstüne atıp dizüstü bilgisayarını da bacaklarının tepesinde dengeleyen Maxwell, Penny'ye okumaya devam etmişti: "Kendini Tiffany Jennifer Spalding diye tanıtan, bin yedi yüz altmış dokuzuncu denek, yirmi beş yaşında, üç çocuk annesi ve ev kadını. Boy: yüz yetmiş santimetre. Kilo: altmış bir kilogram."

Mall of America Alışveriş Merkezi'nde, aletin ayar düğmelerine basarken, "Ne kadar kalın istersiniz?" demişti. Ardından da çapkın çapkın sırıtmıştı. "Patateslerinizi yani?"

Kadının yüzü kızarmıştı. "Çapı çok geniş olmasın. Orta."

"Düz mü, dokulu mu?"

Tiffany Jennifer parmaklarından biriyle hafifçe şakağına vurup kısa bir süre için düşüncelere dalmıştı. "Dokulu."

"Çıkıntılarını sivri mi, yoksa yuvarlak mı istersiniz?"

Kadın, "İkisini birden yapabilir misiniz?" diye sormuştu.

Aletin kapağını kaldırıp yumru sebzeyi besleme borusundan parçalama haznesinin içine sürerken, kalabalık topluca nefesini tutmuştu. Sahnede hile yapan bir sihirbaz gibi gönüllü izleyicisine merasimle bıçakları çalıştıran kola basmasını istemişti. "İlk seferiniz mi?" diye de sormuştu.

Kadın kafa sallamıştı. Titriyordu. Seks vakti kapıya dayanınca duraksamıştı.

Sakinleştirmek için kolunu Tiffany Spalding'in beline dolamıştı. Tiffany'nin ellerini kolun üstüne, kendininkileri de onunkilerin üzerine yerleştirmişti. "Hızlıca ve sarsmadan itmelisin." Üçe kadar sayıp kola birlikte basmışlar, seyirciler de nefeslerini tutmuşlardı.

Maxwell koruyucu panoyu kaldırdığında ortaya mükemmel bir fallus çıkmıştı. Parlaktı. Hafifçe eğikti. Hiç de alete tepesinden sokulan kaba Idaho patatesini andırmıyordu. Seyircilere, hijyen konusunda yeterince tedbir alınır ve iyice pişirilirse, bunun tarladan yatak odasına oradan da ailenin akşam sofrasına gitmemesi için hiçbir neden bulunmadığı konusunda güvence vermişti. Bu da kısıtlı bir gıda bütçesine sahip genç bir anne açısından birkaç hafta içinde kendi masrafını çıkarmak anlamına gelecekti.

"Artık sayesinde hayatın zevkini çıkardıklarınızı yiyebilirsiniz de!" diye övünmüştü.

Birkaç kişi gülmüştü. Herkes alkışlamıştı. Elde para, satın almak için öne fırlamışlardı. Hiç kimse onu tanımamıştı. Zaten hiçbir zaman hatırlayamıyorlardı. Bu tür ortamlarda tebdil gezerken kullandığı kıyafet basit ve etkiliydi. Takma bıyığı oral seks sırasında düşse bile ki sık sık düşüyordu, denekler kiminle oynaştıklarının asla farkına varmıyorlardı. Yatak takımları arasında bucak bucak takma bıyık ya da sakalını arayan o yabancının dünyanın en zengin adamı C. Linus Maxwell olması hiç mümkün değildi.

Maxwell Paris'teki çatı katında hâlâ okumaya devam ediyordu. Sandalyesini yavaş yavaş yatağa yaklaştırmıştı. Bir eliyle not defterini tutarken, diğerini parmakları Penny'nin yorgun kasığına değinceye kadar çarşafların arasına uzatmıştı.

"Oyuncak Sebze Şekillendiricisi peynir ekmek gibi sattı. Stok erise bile, alışverişçilerden biri oradan ayrılmadı." 1769 numaralı denek "Hani bana?" diye sormuştu. Sesi hazza boğulmuşçasına bir mırıltıya dönüşmüştü.

Maxwell Paris'teki çatı katında parmak uçlarını Penny'nin aşırı derecede zorlanmış kukusunun yumuşak konturunda gezdirmişti. Küçük daireler çizmiş, salgıların içinin derinliklerinden yüzeye çıkıp kukusunu ıslatmasına yol açmıştı.

1769 numaralı denek yontulmuş patatesini hâlâ sımsıkı elinde tutuyordu. Kırpışan kirpikleri arasından onu süzerek, "Gayet iyi bir seyyar satıcısın" demişti. Dudaklarına *Avon Pink Palace* ruj sürmüştü. Patatesi de manalı manalı ağzına yakın tutuyordu. Maxwell cildinin tonundan kızgınlık vaktine on yedi gün kaldığını tahmin etmişti. Notlarına göre, "İlgilenebileceğim başka bir şeyiniz var mı? Bir başka kolaylaştırıcı alet?" diye sormuştu.

Max'in dili durmamıştı. Ses tonu da değişmemişti. Hâlâ biteviye konuşuyordu. Parmaklarını Penny'nin içine daldırmış, süt sağar gibi ılık salgılarını akıtıyordu. Penny bu sefer günün daha erken saatlerindekinin aksine irkilmemişti. Hatta inlemeye başlamış ve yalpaladığı hırpalanmış pelvisini iyice eline yaslamıştı.

Max sesli okuyordu: " 'Denek bin yedi yüz altmış dokuzun şampanya duşu ürününün ön değerlendirmesine katılmaya canıgönülden hevesli olduğu anlaşıldı...' "

Daha da fazlası vardı. Maxwell saatlerce okumuştu. Ama *mutat büyüsünü icra* ettiğinden Penny artık ona kulak vermiyordu.

Maxwell bir başka toparlanma gecesinde, Penny'nin uzandığı yatağın yanına bir sandalye çekmişti. O gece geyşalar ve Çinli şarkıcı fahişeler ve zenginlerle düşüp kalkan hayat kadınlarıyla ilgili onca anısının arasından neredeyse rastgele işe koştuğu sıradan bir ev kuşuna dair notlarını okumuştu: " 'Denek üç bin sekiz yüz doksan bir. Yer: Hillshire İlkokulu Oditoryumu, Bakersfield, California. Saat: akşam yedi, Ekimin ikisi, 20-.' "

241 numaralı ürünün işe yaradığını ispatlamakta iri bir kadını kullanmak üzere etrafı kolaçan ediyordu. Vajina yumuşak dokusu fevkalade emiciydi ve Maxwell bu yönünden yararlanmak için Püsküren Fişek adını verdiği aleti icat etmişti. Bu

dört taneye kadar oyuk barındırabilen bir vibratördü. Her bir oyuk sıvı doldurulabilen bir rezervuar işlevi görüyordu. Kullanıcı ister hızlı bir uyarı amacıyla kahve, isterse de daha coşturucu bir etki gayesiyle öksürük şurubu doldurmuş olsun, aleti kullanım sırasında ölçülü miktarda sıvı salıvermesi için programlayabiliyordu. Antibiyotik bile koyulabiliyordu. Ya da ihtiyaca göre ekstra kayganlık sağlayan bir uçucu yağ. Vibratörün ucundan arzulanan zamanda püskürtme yapılabiliyordu. Maxwell istenilen sonucun elde edilebileceğini ispatlamak amacıyla yalnız bir anneye yaklaşmış ve onunla çene çalmaya başlamıştı. Onu anne sürüsünden koparabilmek için görünüşüyle ilgili iltifat etmişti. Strateji işe yaramış ve çok geçmeden onu ıssız bir köşeye, o sırada boş bir ana sınıfına çekmişti.

" 'Deneği kafese kapatılmış *gerbil*ler* arasında baştan çıkardım.' " diye okumuştu.

Gözlerini kapatmış Maxwell'i dinleyen Penny iç geçirmişti. 241 numaralı ürünü çok iyi biliyordu. Kafeinli salgıları dayanıklılığının sınandığı çoğu uzun geceye katlanmasını sağlamıştı.

" 'Beden kitle endeksine rağmen, denek alete canıgönülden cevap verdi.' " Maxwell'in sesi her zamanki gibi monotondu. İfadesiz bir suratla konuşuyordu. " 'Alet uygulanmaya başlar başlamaz, denek anlaşılmaz bir nedenle düzenli aralıklarla Fabio diye bağırdı.' "

Penny, Maxwell'in kültürel bağlantıyı kavramaktaki bariz başarısızlığı karşısında gülümsemişti.

Max, " 'Deneğin nabzı hızla dakikada yüz elli yediye yükseldi.' " diye okumaya devam etmişti. " 'Deri iletkenliği çarpıcı şekilde arttı.' " Sayfayı çevirmek için duraklamıştı. " 'Bu deneyi yürüten bilim adamının ürünü tam anlamıyla elinde tutmakta zorlandığını belirtmeliyim. Üç bin sekiz yüz doksan bir numaralı denek çok güçlü bir pelvise sahipti ve alete el koyup işlemi kendi başına tamamlamakta kararlıydı.' "

* Bir kemirici türü. (ç.n.)

Penny bunu kafasında canlandırmıştı. Yalnızlık çeken kadının biri püskürten bir seks oyuncağının kontrolünü ele geçirmek için soluk benizli, sıska Maxwell'le boğuşuyordu. İzleyici bölümündeki kafese kapatılmış hamster ve tavşanlar da uslu uslu bu maskaralığa tanıklık ediyorlardı.

" 'Denek zevkin zirvesine vardığında –ki solunumu dakikada yirmi beş, tansiyonu yüz yetmiş beş bölü yüz iki idi– test koşulları köklü bir değişikliğe uğradı.' " Maxwell kendi solmuş kısaltmalarını çözüp, " 'Ürünün uygulaması mutlak bir başarıyken, test mahalli yeterli mahremiyet sağlamaktan uzaktı.' " diye okumuştu.

Biri onları uygunsuz vaziyette yakalamıştı.

Max, " 'Kilise okulunun ihtiyar heyeti beklenmedik bir şekilde içeri girdi. Anlaşılan işlemimizin gürültüsü onları alarma geçirdi.' " diye doğrulamıştı.

Bilimsel bir arasözde bu durumu şöyle açıklamıştı: " 'Altını çizmeliyim ki, denek muhakkak nadir rastlanır büyüklükte bir *corpus spongiosum*'a* sahipti. Sahneye fazladan birileri çıkar çıkmaz, sidik borusundan bol miktarda hatta akarsu gibi sıvı püskürtmüş, onları tepeden tırnağa sırılsıklam etmişti.' "

Parmaklarının kılsız boğumlarıyla hızla Penny'nin aşırı duyarlı klitorisini dürtmüştü. Bu teknik onu neredeyse çıldırtıyordu. Penny belli belirsiz kıkırdamıştı. Bakersfield'deki zavallı denek sözleşmeli dini okulun ileri gelenleri üzerine bir güzel sıvı fışkırtmıştı. İçinden umarım bunlar Maxwell'in oyuncağının sağladığı ömürsüz keyfe değmiştir diye düşünmüştü. Gene de Püskürten Fişek'in gücüne dair ilk elden bilgiye sahip olduğundan, kadının bu gizli kapaklı beraberliğinden asla pişmanlık duymadığı inancındaydı.

Şef garson çatı katının yatak odasına elinde gümüş bir tepsiyle girmişti. Saten yastıklarla yumuşacık çarşaf kıvrımları

* Klitorisin her iki yanındaki kanla dolarak sertleşme özelliği gösteren doku kitlesi. (ç.n.)

arasında uzanan Penny, tepsiden bir kadeh şampanya almıştı. Buz gibi, nefes kesici şarabı yudumladıktan sonra, başını arkaya atmış ve eliyle Maxwell'in dizinin üstünde açık duran defteri göstererek, "Bana bir tane daha oku" diye yalvarmıştı.

Maxwell'in denemelerini kesintiye uğratan etmenler sadece incinme ve dermansızlık değildi. Penny'nin âdet vakti geldiğinde bunu normal karşılıyordu. Onun kramplardan sarsıldığını, karnının şiştiğini görünce yardımına koşuyor, ona morfin tabletleri ve küçük likör bardaklarıyla tatlı *sherry** veriyordu. Beyni bulanan Penny de kestiriyor, yarı uykulu haldeyken onun yanı başında oturup yüksek sesle not defterini okuduğundan başka hiçbir şeyin farkına varmıyordu.

Bu sefer " 'Üç bin sekiz yüz yirmi sekiz numaralı denek.' " diye okumaya başlamıştı. " 'Yer: Zuccotti Parkı, Manhattan. Tarih: Eylülün on yedisi 20-.' " Bu notunda *Wall Street'i İşgal Et* eylemine katılmak için Oklahoma'dan geleli birkaç günü geçmeyen, genç bir idealisti nasıl baştan çıkardığını anlatıyordu.

" 'Yaşının on dokuz olduğunu söyledi.' " diye devam etmişti; " 'Bu durumu ehliyetiyle doğrulamasını istedim çünkü tam gelişmemiş, henüz yetişkinliğe adım atmamış birinin cinsel organlarından toplanan verilerle istatistiki örüntüleri çarpıtmaya hiç niyetim yoktu.' "

Hadise gecenin geç bir vaktinde yaşanmıştı. Maxwell, protestocuların çoğu uyurken, deneğe Aşk Kertenkelesi adlı 223 numaralı *Beautiful You* ürününü uygulamıştı. Bu basit ama dâhiyane bir teleskopik dil uzatıcısıydı. Oral *coitus*** sırasında erişme mesafesini katlamak ve sevgiliyle sıkı bir temas sağlamak için silikondan takma bir dildi.

Penny, eczanın etkisiyle kendinden geçtiği o anda bile, zekice tasarlanmış yenilik aracını ve onun nasıl Maxwell'in ağzındaki nispeten bodur kalmış organının içinin derinliklerine

* Genelde aperatif olarak içilen bir likör şarabı. (ç.n.)
** Latince seks, birleşme. (ç.n.)

erişmesini sağladığını hatırlamıştı. Yaptığı kurların anısıyla şehvetten kudurmuşçasına kıvranmıştı.

Maxwell, " 'Denek, simgesel bir politik sokak tiyatrosu numarasıyla, deneyi yürüten bilim adamının onu kolları ve bacakları gerilmiş halde Bank of America binasının güvenlik kapısına zincirlemesini istedi.' " diye okumuştu.

Sahne kafası dumanlı Penny'nin hayalinde etkili bir şekilde canlanmıştı. Kız ay ışığı altında çıplaktı. Muntazam kolları ve bacakları birbirinden alabildiğine ayrılıp bağlanmıştı. Denek 3828 kapitalizmin sunağında kendini bu halde, taze bir kurban gibi sunmuştu. Maxwell ayaklarının dibinde diz çökmüş, dil uzatıcısını boylu boyunca tam iş görecek şekilde ayarlamıştı. Sonuna kadar açtığı ağzını vantuz çeker gibi kızın kasığına yapıştırmıştı.

Okumaya devam etmişti: " 'İşin püf noktası dili adeta şarkı söylercesine sallamaktı. Çeneni sıkmamalısın. Yoksa çene kaslarını yorarsın. Ürünün kısa bir süre uygulanmasından sonra, denek "Bedenimi sana, yüzde doksan dokuza* teslim ediyorum!" diye bağırarak onay verdi.' "

Maxwell, bu feryatların nasıl çok sayıda ve teste katılmaya hevesli sakallı radikalin oraya akın etmesine yol açtığını aktarmıştı. Notlarından da, " 'Kısa bir özel eğitimle, hazır bulunanların hepsi iki yüz kırk üç numaralı ürünü kullanmayı başardılar.' " diye okumuştu.

Penny'ye hayalle gerçek arasındaki sınırlar buharlaşmış gibi geliyordu. Morfin rüyalarının içinde yüzerken sanki bir dolu kıllı politik eylemci onu yalıyordu. Maxwell'in sesi olay mahalline bir grup New York çevik kuvvet polisinin vardığı halüsinasyonlarının birini delip geçmişti. Yüzleri kasklarının *Kevlar*** siperlikleri arkasında gizli polisler, coplarını kınlarından çıkarıp deneğin çıplak, edep yerleri görünen bedenine dadanmışlardı.

* Yazar *Wall Street'i İşgal Et* eyleminde kullanılan sloganlardan birine atıfta bulunuyor: "Biz %99'uz". (ç.n.)

** DuPont firması tarafından geliştirilen karbon kökenli liflerden oluşan bir malzeme. (ç.n.)

Maxwell, " 'Denek test sona erdiğinde, mahcup gibi göründü ve midesine belirsiz miktarda genellikle LSD adıyla anılan eczadan indirdiğini itiraf etti. Prangalarının çözülmesini ve Tulsa'ya tek yönlü bilet alacak kadar para istedi...' " sözleriyle notlarını okumayı bitirmişti.

Olimpiyat eğitim kampları. Aymaz dolu kitap kulüpleri. Dikiş nakış meraklısı çevreler. Max bu yerlerin hepsinden denek buluyordu. Penny'nin ayak attığı da işte bu seçkin kız kardeşlik topluluğuydu.

Orgazm taklidi yüzünden Maxwell'den defalarca azar işiten Penny, gayri ihtiyari tersini yapıyordu. Kendini frenliyor, Maxwell'in girişimlerine tepki vermiyordu. Onu memnun etmek için ne kadar çabalarsa çabalasın, Penny dehasının teyidi niteliğindeki her zamanki haykırışlarını ondan esirgemeye başlamıştı. Açıkçası Penny onu cezalandırıyordu ama pek umurunda da değildi. Artık zoruna gidiyordu. Max'in dünyasında kendini tek işlevi onun başarı düzeyini kaydetmek olan bir aletten farksız hissediyordu.

Maxwell bir gece üzerinde bir çift meme başı kıskacı denemiş; onu omurgasının bir başından bir başına, oradan da kol ve bacaklarına yayılan, sinüsoidal uyarı dalgaları yağmuruna tutan düzensiz bir alçak gerilime maruz bırakmıştı. Elektrikli vect kıvılcımları parmaklarının uçlarında tutuşuyor, başının üstünde bir hale gibi parlıyorlardı. Keyiflendirici ama çetin deneyimin başından sonuna iradesine hâkim olup sesini çıkarmamıştı. Hâlâ hatırlayabildiği birkaç baro sınavı sorusunu aklından geçirip dikkatini dağıtmaya çalışmıştı. Yılmamış, Abraham Lincoln'ın Gettysburg Söylevi'ni kelimesi kelimesine içinden sayıp dökmüştü.

Ansızın aküleri devre dışı bırakmış ve meme başlarındaki kıskaçları kasten özensizce çıkarmıştı. Bir şey söylemeden önce, kabloları derli toplu bir deste haline getirmiş ve cihazı bir kenara koymuştu. Ancak ondan sonra Penny'ye "Bana kızgınsın, öyle değil mi?" diyerek meydan okumuştu.

Penny, "Beni suçlama" diye cevap vermişti. "Şu senin aletin kesinlikle dandik olmalı."

Maxwell "Dandik mi?" demiş ve gevrek gevrek gülmüştü. Defterine karaladığı notlarına gözlerini kısarak bakmış ve "Bayan Harrigan, nabzın dakikada yüz seksen atıyordu. Analındaki sıcaklık yüz üç fahrenhayttı. Eğer bu 'aygıt' daha etkin çalışsaydı, ya koroner ya da beyin embolisi geçirirdin" demişti.

Penny Alouette D'Ambrosia'yı bizzat en son Boulevard Saint-Germain'deki bir kokteylde görmüştü. Aktrise o yılın Nobel Edebiyat Ödülü'ne layık görülen yakışıklı romancı Pierre Le Courgette eşlik ediyordu. Herkesin gözü çiftin üzerindeydi. Penny onların izini kaybetmişti ama partinin sonuna doğru Alouette onun yanına gelmişti. Gergin bir şekilde etrafı kolaçan eden Fransız dilber, "Max nerede?" diye sormuştu. Penny'nin cevap vermesini beklemeden de, fısıldayarak "Sana güvenmemekte yanılmışım. Sen ve ben ittifak etmeliyiz. Eğer böyle yapmazsak, ikimiz de ciddi tehdit altındayız" demişti.

İki kadın başları bağlı taşlar hadisesinden beri ilk defa karşılaşıyorlardı. Fransız kadın açlıktan eriyip bitmiş gibi görünüyordu. Eski halinden eser yoktu. Bir deri bir kemik kalmıştı. Nefesi içki kokmuyordu ama yerinde duramadığı besbelliydi. Boynundan sarkan ağır safir vücudunu cömertçe sergileyen dekoltesinin önünde parıldıyordu. "Sana başka erkekler için yazık edecek." Maxwell salonun en dipteki bir kapısından içeri girmişti. Her zamanki gibi başını öne eğmiş defterine birtakım notlar düşüyordu. Alouette daha Maxwell'in gözüne ilişmeden, "Kız kardeşliğimiz yani bir kenara attığı bütün sevgilileri, bizler onun dünya çapındaki haremiyiz" diye üstelemişti.

Maxwell yaklaştıkça gerilmiş ve "Yeni bir Oscar için aday gösterildim. Dolayısıyla orada bulunmam lazım ama gelecek ay daha uzun uzun konuşuruz, tamam mı?" demişti.

Penny'nin dili dolaşmış, "Sevinirim" diyebilmişti. Ansızın Alouette'in enfes ağzını ona dayadığı andaki duyum aklına gelmişti.

Aktris, "Söyleyeceklerim hoşuna gitmeyecek" diye uyarmıştı. Her şeye rağmen Penny'ye attığı bakış sıcaktı. "Canciğer arkadaş olacağız, değil mi?" Maxwell döne dolaşa onlara yaklaşırken, Alouette Penny'yi yanaklarından öpüp apar topar kendi kavalyesinin yanına dönmüştü.

Maxwell gözlerini Penny'nin dalgalanan bedeninden ayırmadan komodin çekmecelerinden birini açmıştı. İçinden çıkardığı şeyi bir maske gibi gözüne geçirmişti. Bu bir video kameraydı ve çıplak bedeninin üzerinde ağır ağır baştan aşağı gezdirmişti.

Penny korkmuyordu. Bir yere kadar emniyette olduğunu biliyordu. Eğer bu görüntüler bir gün ortaya dökülürse, bundan ötürü Penny'den çok Maxwell zor durumda kalacaktı. Çoğu sabah uyandığında onu zevkini çıkaracağı yeni bir aracı hazırlarken buluyordu. Bir taraftan yeni bir oyuncağı hafiften içine sokuştururken, diğer taraftan Sudanlı kabile erkeklerinin antik seks büyüsü ayinlerini anlatıyordu. Kullandığı daha temel başka aletler vardı. Örneğin tıbbi kelepçeler. Bunlarla kendi rahatı için Penny'nin kalçalarını ayırıp iki yana açıyordu.

Bir seferinde Maxwell onu kameranın lensiyle yakından incelerken, "Aferin, debelenme. Kamerada film yok" demişti. "Kendini gözlem altındaymışsın gibi hissetmeni istiyorum, o kadar" diyerek ona güven vermişti. Onu kaydetse de kaydetmese de Penny birinin onu bu derecede dikkate almasından hoşlanıyordu. Bütün deneklerinin, gösterdiği ilgiye, yol açtığı fiziksel duyumlar kadar (veya çok daha fazla?) bayılıp bayılmadığını merak ediyordu.

Gündüzleri yüksek pencerelerden yatağa gün ışığı vuruyordu. Pamuk gibi çarşaflar arasına sokulmuş Penny de, çıplak halde *brioche** kemiriyor, latte yudumluyor ve eski ders kitaplarından haksız fiil hukuku çalışıyordu. Böyle günlerde modaevleri giysilerini ayağına getiriyordu. Stilistler terzi gibi çalışıyorlardı. Israr ederse Maxwell onu konsere veya tiyatroya götürüyordu. Aksi takdirde çatı katından dışarıya neredeyse hiç adım atmıyordu.

Beautiful You bir ay sonra piyasaya çıkacaktı ve Max'in ona bundan sonra ihtiyaç duyup duymayacağını merak ediyordu. Penny kendini kandırmıyordu. Hiç saklamadığı soğukluğunun gösterdiği gibi ona asla tutulmamıştı. İhtiyaçlarını bu ka-

* Bir tür Fransız ekmeği, tatlı çörek. (ç.n.)

dar sezgisel bir şekilde kavrayan birinin varlığı Penny'ye yeterli gelmişti. Max sık sık masaj uzmanlarını defedip onu kendisi sağaltıyordu. Gergin kaslarını sıvazlayabiliyor, onun ruh halini tamı tamına anlayabiliyordu. Sarf ettiği sözler kadar nefesine de kulak veriyordu.

İş öyle bir noktaya varmış, Maxwell onu o derecede tanır hale gelmişti ki, Penny'nin nadiren konuşması gerekiyordu.

O, Penny'yi adamakıllı ilgi çekici bulan ve onu coşkunun, varlığını hatır ve hayalinden bile geçirmediği, zirvelerine taşımaktan haz duyan bir adamdı. Ondan hoşlanıyor ve onu takdir ediyordu.

Milyarlarca insan onu, yani dünyanın en zengin, büyük bir ihtimalle de en güçlü adamını, o da Penny'yi izliyordu. Kamerasının sabit bakışı, not niyetine karaladığı kısaltmalar, bunlar hayatına daha fazla renk katıyordu. Gözünden bir şey kaçmaması sayesinde kendini güvende hissediyordu. Hatta kıymetli. Ama yo, sevgilisi olarak değil.

Beautiful You ürün grubunun piyasaya arzına iki hafta kala Max, sevişmenin tam ortasında birdenbire buz kesilmişti. O sırada kullandığı aygıtı, işi oluruna bırakmanın ağırlığıyla, dikkatli bir şekilde içinden çekmiş ve komodinin üstüne koymuştu. Lateks eldivenlerini çıkarıp, "Artık işime yaramıyorsun" demişti. Not defterini eline almış ve konuşmasını "Tepkilerinin dürüstlüğüne... özgünlüğüne... doğruluğuna fazlasıyla gölge düştü" diye sürdürmüştü.

Bir yandan notlarını alırken, bir yandan da kol saatine bakmıştı. "Jetim çoktan hazır. Giysi ve şahsi eşyalarının hepsinin toparlandığını ve bagajının hanidir uçakta beklediğini fark edeceksin."

Maxwell başı hâlâ saten yastığa gömülü Penny'ye doğru dönmüştü. İki parmağını boynunun yan tarafına bastırıp nabzını saymıştı. "Pilota dünyanın neresine gitmek istiyorsan seni oraya götürme talimatı verildi." Penny açısından akan sular durmuştu. Oysa daha bacaklarını bile birleştirememişti.

Kalp atış hızı ve vücut ısısıyla ilgili son istatistikleri not etmişti. "Bir İsviçre bankasındaki gizli hesaba senin adına elli milyon dolar yatırdım. Sana bu hesaba nasıl erişeceğini e-postayla bildireceğim, tabii eğer benimle bir daha irtibat kurmamayı kabul edersen." Talimatlarını vurgulamak için yüzüne bakmıştı. "Birlikte yaşadıklarımız hakkında asla konuşmamalısın. Yoksa o paraya erişimini engellerim."

Sanki ölüm sessizliği çökmüştü. Buz gibi tavrına rağmen, Penny Max'in çocuk kalmış yüreğinin acı çektiğini hissetmişti.

Sonunda "Anlıyor musun?" diye sormuştu.

Gözyaşlarını bastırıp dizlerini toplayan Penny cevap vermemişti. Ona birdenbire yüz çevirmesi karşısında şaşırmıştı.

"An-lı-yor-mu-sun?" diye bağırmıştı. Barut kesilmesi Penny'yi kendine getirmiş ve kafa sallamıştı.

Maxwell işine koyulmuş, "Denek tepki vermiyor" diye mırıldanmıştı. Penny yanlış anlamıyordu. Sesi kulağına yüreği boğazına tıkanmış gibi geliyordu.

Penny ona sırtını dönüp yatağın içinde kıvrılmıştı. Sona ermişti. Külkedisi sayılmak bir rüyaydı ve uyanma vakti gelip çatmıştı.

Maxwell monoton bir ses tonuyla konuşmaya devam etmişti: "*Beautiful You* ürün grubunun gelişmesine önemli bir katkıda bulunduğunu bilmelisin. Minnettarlığımın işareti olarak jete bir hediye bıraktım. Umarım uygun görürsün."

Penny yatağın yerinden oynadığını hissetmişti. Maxwell'in şiltedeki ağırlığından eser kalmamış, halı kaplı zemin üstünden çıplak ayaklarıyla geçip gittiğini duymuştu. "Evimi bir saat içinde terk edeceksin" demişti. Ardından da banyo kapısı kapanmıştı.

Tam 136 gün dolmuştu.

Penny Gulfstream'a bindiğinde, ağır bavul ve elbise çantaları yığılmamış yegâne koltukta, kurdele sarılı küçük bir kutu bulmuştu. Çatı katından o kadar çarçabuk ve ite kaka çıkarılmıştı ki, ancak yerleri süpüren bir çinçilya kürkle Prada marka

topuklu ayakkabı giyebilmişti. Sessiz kabinde tek başınaydı. Kemerini bağlarken hediyeyi alıp kucağına yerleştirmiş, pilot da kalkış anonsu yapmıştı.

Havalandıktan sonra kurdelesini sıyırıp kutunun kapağını kaldırmıştı. İçinde ince bir altın zincir vardı. Zinciri çekip çıkardığında ucunda bir yakutun salladığını görmüştü. Bu Maxwell'in sürekli parmağına taktığı yüzüğün taşıydı. Bu sefer bir pandantife mıhlanmış, Sri Lanka madenlerinden çıkarılan ülkenin gelmiş geçmiş üçüncü en büyük yakutuydu. Kutunun içinde bir de şeker pembesi plastikten bir yusufçuk bulmuştu. Kanatları kalın ve yumuşaktı. Üstüne kıvrımlı harflerle yazılmış *Beautiful You* logosu basılmıştı. Penny antenlerini ve plastik karnını dikkatle incelemişti.

Yusufçuk şeklindeki hatıra eşyası bir seks oyuncağıydı. Max defalarca üzerinde denediği bir prototipten seri üretim yapılmıştı. Çırpan küçük kanatların yarattığı etkiden hiçbir zaman bıkmamıştı. Bununla gerçekleşen coşkun seanslar en yoğun anıları arasındaydı ve aracı görür görmez yanakları kızarmıştı.

Elli milyon dolarlık bir emanet fonu. Bir büyük mağazayı dolduracak kadar giyim eşyası. Penny içinden hayır, o kadar da hor tutulmadığını geçirmişti. Zinciri boynuna takıp ılık göğüslerinin arasındaki çivi gibi yakutun ağırlığını hissederken, plastik yusufçuğu mantosunun cebine indirmiş ve yeni hayatının ilk gününü planlamaya başlamıştı. Elinin altında bir buz kutusu içinde kabarcıklar çıkaran ağzı açık bir şampanya şişesi vardı. Uçuş görevlisi bir kadehe şampanya doldurmuş ve Penny'nin talebiyle kabin ışıklarını kapatmıştı.

Köpüklü sek şarabı yudumlarken, aylar önce bunun nasıl bir spesiyalite olduğunu ve ne kadar lezzetini çıkardığını hatırlamış, içi burkulmuştu. Yürek çarpıcı çoklu orgazmla şampanya arasında gidip gelen, Max'le geçirdiği hayat iyice şımarmasına yol açmıştı.

Şımarmıştı ama çaresiz değildi. Aslında geleceği iple çekiyordu. O gece uykuya dalmasını sağlayacak şampanyadan başka bir şeye ihtiyacı vardı.

Uçuş ekibinin görmeyeceğinden emin olur olmaz, mantosunun önünü açıp yusufçuğu bacaklarının arasına sokmuş, güvenli bir şekilde yerli yerine oturtmuştu. Max bunu yaparken defalarca izlemişti. Satış için fazladan bir özellikle donatılmıştı. Max oyuncağı ideal sıcaklığa ulaşıncaya kadar kendi kendini ısıtacak şekilde tasarlamıştı. Aracı çalıştıracak düğmeyi el yordamıyla bulmuştu.

Beautiful You piyasaya çıkar çıkmaz Max'in nasıl vakit geçireceğini merak ediyordu. Belki de şimdiden ürün grubuna ilaveler yapmayı planlıyordu. Bir ihtimal "ideal" cinsel organlara sahip yeni bir kız arkadaş edinecek ve prototiplerini onun üstünde deneyecekti. Uyarıldığını ifade etmekten çekinmeyecek birini bulacaktı.

Kız arkadaş yanlış kelimeydi. Sanki *kobay* demek daha doğruydu.

Penny, Atlantik Okyanusu'nun epeyi yükseklerindeki zifiri karanlıkta yol alırken, kadehini bir daha doldurmuş ve uyluklarının arasındaki tadına doyulmaz titreşimlerin zevkine varmak üzere yan gelip yatmıştı.

New York'a döndüğünde ilk haftalar sönük geçmişti.

Maxwell'in ona bağışladığı para yıllık ödenekler halinde geliyordu. Toplamını bir çırpıda çekemiyordu ama biriken getirisiyle pekâlâ ömrünün sonuna kadar geçinebilirdi. Basiretli davranmış, Upper East Side'daki küçük bir sıra eve yatırım yapmıştı. Emlakçı cıvıl cıvıl seramik kaplı mutfağı, inceden inceye işlenmiş ferforje asansörü ve mermer oyma şömineleri gösterdiğinde Penny, istenen bedelin tamamı için bir çek yazmıştı. Evde filizlenen gardırobunun neredeyse tıka basa doldurduğu epeyi gömme dolap alanı vardı.

BB&B'ne geri geldiği ilk gün evini paylaşacak birini bulmuştu.

Kendi kendine yakıştırdığı doğa düşkünü bohem kimliğine rağmen Monique'in, Kosciuszko Köprüsü altındaki iki göçmen ev arkadaşıyla oturduğu perişan stüdyo daireden ayrıldığı

için, etekleri zil çalıyordu. Penny verdiği kararı daha yüreğine sindirmeye bile vakit bulamadan, o bir taksiden indirdiği kolileri çeke çeke sıra evin fuayesine taşımıştı. Sandalağacı kokusundan kaçış yoktu ama Monique'in garip sitar müziği evdeki boşluğu doldurmaya yaramıştı. Alıştığı çevreden ayrılan neohippi birlikte geçirecekleri ilk akşamı kutlamak için körili tofu ziyafeti çekmişti. İki genç kadın daha sonra ev sineması odasındaki kanepeye lap diye devrilmişlerdi. İkisi de birer kâse patlamış mısır kucaklayıp canlı yayınlanan Akademi Ödülleri törenini izlemişti.

Kodak Tiyatrosu'ndaki kamera izleyici kalabalığının üzerinde gezindikçe Penny kendini tutamamıştı. Gözleriyle Maxwell'in soluk çocuksu benzini ve dağınık sarı saçlarını aramıştı. Alouette'in erkek arkadaşı Pierre Le Courgette oradaydı. Koridor yanındaki bir koltukta oturuyordu. Elbette hazır bulunacaktı; en iyi kadın oyuncu ödülünü kazanmasına kesin gözüyle bakılıyordu. Penny başka tanıdık yüzler de görmüştü. Bunlar onu hiçe sayan veya ona yan bakan güçlü insanlardı. Onlarla bir zamanlar ahbaplık ettiğine inanamıyordu. Hayatının bu yönü cinsellik yüklü bir rüya gibi bulanıklaşıyordu. Maxwell'in onu alışkanlık yaratan ve duygusal bağlanmanın bulunmadığı bir haz fantezisinin içine çekip dünyadan soyutlamasına izin vermişti. Ama şimdi özgürdü.

Maxwell tarafından sürekli didiklenmekle, herkesin önünde buluştuklarında görgülü sayılan jet sosyete tarafından yargılanmak arasında kalan Penny, göz kaş süzmelerine karşı neredeyse gelişen hassasiyetini hepten kaybetmişti. Arada sırada paparazzi kameralarının örtücü tıkırtılarını duyuyordu duymasına ama artık tepki vermiyordu. Bütün gözlerin daima üzerinde olduğunu varsayıyor ve artık yeni kazandığı sakin tavırlarla hareket ediyordu.

İster bu yepyeni özgüveninden ister yeni giysilerinden olsun, erkekleri sık sık gözlerini ona dikmiş halde yakalıyordu. Ne zaman Lexington Caddesi'nde yürüse, Bloomingdale's vit-

rinlerindeki aksini neredeyse tanıyamıyordu. Camların önünden geçen pergelleri açmış uzun bacaklı bir Amazon'du. Karın bölgesindeki yağ katmanı kaybolmuştu. Saçları dalgalandıkça parıldıyordu.

Penny, dönüp geriye baktığında Işık Şehri'nin* karamelli dondurmayı hiç bilmemesinden ötürü memnundu.

O ve Monique, ev sineması odasında uzaktan kumanda yüzünden güzel güzel didişiyorlardı. Daha az bilinen sinematografi uzmanları ve yapımcılar minnettarlıklarını lafı uzatarak belirttiklerinde, ikisi birden ekrandakileri yuhalıyordu. En iyi belgesel ödülünü kazanana sahne arkasına doğru eşlik edilirken, canlı yayın reklam arası nedeniyle kesilmişti.

Televizyonda keyfinden bayılan, yüzü gülümseyen bir grup genç kadın gösteriliyordu. İçlerinden en güzeli, arkadaşları hediyeleri açsın diye onu sıkıştırırken, çekimin merkezinde yer alan bir doğum günü pastasının üzerindeki mumları söndürüyordu. İşin tuhaf tarafı, hediyelerin hepsinin sonunda epeyi kıvrımlı harflerle kazınmış beyaz logolu şeker pembesi kutular oldukları anlaşılmıştı: *Beautiful You* kutuları. Kızlar omuz silkmiş ve kıkırdamışlardı. Sanki fevkalade bir sırrı paylaşıyormuşçasına ağızlarını büzmüş ve birbirlerinin kulaklarına fısıldamak için eğilmişlerdi. Doğum gününü kutlayan kız pembe kutuların içinde nirvana varmış gibi cıyaklamıştı.

Penny'ye göre bu tür –ince, ceylan bakışlı, duru ciltli– kızların onlarla aşk macerası yaşayacak erkekler bulmakta herhangi bir sıkıntıyla karşılaşmaları ihtimal dışıydı. Maxwell'in küt küt attıran zımbırtılarına ihtiyaç duyacak son kadınlardı.

Penny'nin zihninde aniden dünyadan el etek çekip mastürbasyon yapan bir milyar yalnız eş veya bekâr kadın canlanmıştı. Varoşlardaki ucuz kiralık dairelerde veya yıkık dökük çiftlik evlerinde yaşayan, potansiyel partnerlerle tanışmak için kıçını kaldırmayan, *Beautiful You* alet edevatı dışında can yoldaşı aramadan ömür sürüp gözlerini kapayan kadınlar. Ne bir fahi-

* Paris. (ç.n.)

şeye ne de bir Meryem Ana'ya dönüşmeyen, aksine cinsel ilişkide bulunmadan habire kendi kendini tatmin eden kadınlar.

Televizyon reklamı alışılageldik sloganla sona ermişti; "Bir milyar kocanın pabucu dama atılmak üzere..." cümlesini yumuşak bir ses tonuyla bir kadın okumuştu.

Monique, ağzı patlamış mısırla dolu halde "Beşinci Cadde'de bir mağazaları var" demişti. "Yarınki açılışı için sabırsızlanıyorum."

Amiral gemisi niteliğindeki satış noktası Penny'nin de aklına düşmüştü. Kadınlar şimdiden sıraya dizilmişlerdi. Kuyruk iki ada boyunca, neredeyse Elli Beşinci Cadde'ye kadar uzanıyordu. Binanın cephesi pembe aynayla kaplıydı. Dolayısıyla içeriye dikiz geçmeye çalışan birisi sadece kendi gülkurusu renkli aksini görüyordu.

Penny nihai ürünlerin Maxwell'in Gulfstream'de onun için bıraktığından daha iyi yapıldıklarını umuyordu. Yatıştırıcı titreşimleriyle uykuya dalmıştı. Ancak LaGuardia Havalimanı'na inişe geçip de, gözlerini uyku mahmurluğuyla açtığında içindekinin kırıldığını fark etmişti. Plastik yusufçuğun iki kanadı kırılıp düşmüştü. Pembe silikon karnı da ortadan ikiye ayrılmıştı. Sanki bu şey kuluçka dönemini tamamlamıştı. Başkalaştı diye düşünmüştü. Ama kelebeklere dönüşenler tırtıllardı. Kelebeklerse sadece ölürlerdi. Yumurtalarını lahana yapraklarına bıraktıktan sonra can verirlerdi. Penny, pilot iniş hazırlıkları yaparken, içindeki silikon kırıntılarını ihtiyatlı bir şekilde toplayıp mantosunun cebine tıkıştırmıştı.

Tereddütsüz, çareyi Beşinci Cadde'deki kuyrukta beklemekte bulmadan gerçek, canlı, ete kemiğe bürünmüş bir sevgili elde etmeye karar vermişti.

Monique, "Baksana, Omaha kızı!" diye seslenmiş ve Penny'ye tuzlu, yağlı patlamış mısır taneleri yağdırmaya başlamıştı.

Ekranda Alouette vardı. En iyi kadın oyuncu ödülünü almak üzere sahne boyunca salına salına yürüyordu. Omuzları

açıktaydı ve geriye atmıştı. Straplez korsajı içindeki göğüsleri kalkıktı. Bu haliyle özgüven ve başarının mükemmel bir örneğiydi. Onu izlemek çok heyecan vericiydi.

Monique, "Tanrım, ona bayılıyorum". demiş ve iç geçirmişti. "O göz kamaştıran takı hakiki mi?"

Aktrisin dekoltesinin tam ortasındaki pırıl pırıl parlayan şey o muazzam safirdi.

Kamera on sıra geride koridor yanında oturan Maxwell'e zumlamıştı. Sevimli sap, elde taşınır elektronik bir oyunla meşgul gibi görünüyordu. Seri hareketlerle küçük siyah kutunun tuşlarına basıp duruyor, adeta Alouette'in sahnedeki zaferine aldırmıyordu.

Ünlü isimlerden meydana gelen izleyicilerin Maxwell'in aksine onu içten bir takdirle alkışladıkları dikkat çekiyordu. Şeffaf *Plexiglas** podyumun arkasında duran Fransız dilberin gözleri parlıyor, izleyicilerin övgülerini zarafetle karşılıyordu. Birkaç kişi ayağa kalkmıştı. Kısa bir süre sonraysa herkes dikilmişti. Bu bir sevgi seliydi. Alkışlar dinip ona konuşma fırsatı verildiğinde Alouette'in ince yüz hatlarına gölge düşmüştü, sanki acı çekiyordu. Neredeyse belli belirsiz bir şekilde dudaklarını sarkıtıp kaşlarını çatmıştı. Bu geçmiş, yüzü tekrar gülmüştü. Makyajına rağmen, yanakları al al olmuş gibiydi. Saç diplerinden boşanan ter, perçemlerini yanaklarına yapıştırmıştı.

Penny'ye azıcık sersemlemiş gibi gelmiş, kim afallamazdı ki diye düşünmüştü.

Aktris "*Merci*" diyerek söze başlamış ama gene yüzünü buruşturmuştu. "*Alors*"** diye feryat etmişti. Nefesi kesilmişti. Kucakladığı altın ödülü göğsüne bastırıp kulise doğru bir adım atmış ancak iğne topuk ayakkabılarının üzerinde alışılmadık bir şekilde dingildiyor gibi gözükmüştü.

İkinci bir adım atınca sendeleyip kapaklanmıştı. Altın Oscar tok bir sesle yere çarpmış ve birkaç fut öteye yuvarlanmıştı.

* Pleksiglas diye bilinen akrilik malzemenin patentli adı. (ç.n.)
** Pekâlâ! (ç.n.)

Oditoryumun bir ucundan bir ucuna dalga dalga endişe mırıltıları yayılmıştı.

Monique, "Biri hanımefendiye yardım etsin!" diye televizyona doğru bağırmıştı.

Sahnede dirsekleri üzerinde yükselip kendini yattığı yerden kaldırmaya çalışan Alouette'in bacaklarının zangırdadığı görünmüştü. Ayaklarında baş gösteren titreme dizlerine doğru ilerlemiş, ardından iki bacağının da belinden aşağı şiddetle sarsıldığı ortaya çıkmıştı. Ayak bilekleri yavaşça birbirinden uzaklaşmıştı. İzleyicilere dönük bacakları eteğini gere gere gitgide ayrılmıştı. Alouette ucuna uzanıp eteğini iffetini koruyacak bir boyda tutmaya gayret etse de, kumaş aşırı gerilmişti. Nitekim hızla sıyrılıp kasığının üstünde toplanmıştı. Penny iç çamaşırı olmadığının farkına varmıştı. Zaten vücudu bu kadar sıkıca saran ve yapışan bir kıyafetle asla giyilmez diye düşünmüştü.

Monique fısıldayarak, "Bunu görüyor musun?" diye sormuştu. Ellerinden biri havada, patlamış mısır kâsesiyle bir karış açık ağzının orta noktasında donup kalmıştı.

Penny'ye göre beş Oscar ödüllü kadın cinnet geçiriyor gibiydi. Başını şiddetle bir o yana bir bu yana savuruyor, uzun saçlarıyla sahneyi dövüyordu. Gözleri dönmüştü, sadece akları görünüyordu. Göğsü kabarmış, sırtı kavislenmişti. Hayalet bir sevgiliyle buluşmuş gibi kalçalarını havaya atmıştı.

Bozuk İngilizce aksanıyla, "Hayır!" diye çığlığı basmıştı. "Hayır, lütfen! Burada değil!" diye feryat ediyordu. Acı içindeki film yıldızı sanki gözlerini dosdoğru C. Linus Maxwell'e dikmişti.

Canlı yayına son anda reklam arası verilmişti.

Sırtüstü yatıp milyonlarca izleyiciye çıplak edep yerini gösteren nefes nefese kalmış kadının yerini birdenbire yirmili yaşlardaki kıkırdayarak şeker pembesi alışveriş poşetlerini sallayan bir kız sürüsü almıştı.

BB&B'deki herkes onun hakkında konuşuyordu. Alouette D'Ambrosia ölmüştü. Post'un birinci sayfa haberine göre, sah-

nede beyin anevrizması geçirmiş ve bir ambulans yetişinceye kadar hayata gözlerini yummuştu.

Söylentiye bakılırsa, kameralar yayına acilen ara verildikten sonra da çekime devam etmişlerdi. Alouette, sektör seçkinlerinden meydana gelen o muazzam izleyiciler grubu önünde kızışmış bir hayvan gibi davranmıştı. Hatta çok daha ileri giderek altın kaplama heykelcikle mastürbasyon yapmıştı. Penny buna inanamıyordu. Ya da inanmak istemiyordu. Fazladan çekim güya internette dolaşıyordu ancak bunu izlemeyi kendine yedirmiyordu. Aslında insanın içini dondurucu epizot, Alouette'in ciddi bir şekilde aklından zoru olduğuna dair izlenimini pekiştirmekten başka bir işe yaramamıştı. Hazin ama muhtemelen eski ecza ve alkol alışkanlıkları depreşti diye düşünmüştü.

Öyle veya böyle bu hadise çok acıklıydı. Hem de birçok açıdan. Brillstein Penny'yi ortak yapmak istiyordu. Müvekkilleri Alouette adına açılacak nafaka davasında müştekiyi temsil eden baş hukuk danışmanı olarak görevlendirmeyi planlamıştı. Harika görünecekti: Davalının son sevgilisi, yüzüstü bırakılan sevgilisini tanık sandalyesinde savunacaktı. Böyle bir strateji Alouette'i incinmiş ve haklı gösterecekti. BB&B davayı kazanamayacaktı belki ama onca saat süren danışmanlık ücreti şirketin hesabına yazılacaktı. Aktrisin ölümüyle dava da ortadan kalkmıştı. BB&B'nin yeni bir yağlı müvekkil, Brillstein'ın da Penny'nin avukatlık becerilerini sergileyeceği yeni bir vitrin bulması gerekiyordu.

Penny'ye BB&B'de kol kanat geren sadece Brillstein değildi. Tad de tekrar devreye girmişti. Hani şu, ona hep "Hillbilly" diye hitap eden Tad Smith. Yani Monique'in alt takımları dolayısıyla "iribaş" adını taktığı, genç acemi çaylak patent hukuku uzmanı. Tad, Penny'nin Paris'teki *Beautiful You* dönüşümünden sonra, onu adeta güç bela tanıyabilmişti. Artık dehşetli güzeldi, bir içim suydu; bütün gözlerin onun üzerinde olmasından hiç mi hiç sıkılmıyordu; bundan böyle kimsenin şişko kokorozu değildi. Monique'e karşı içinde hâlâ bir arzu kaldıysa

bile, halini hatırını asla sormuyordu: Aksine Penny'yi öğle yemeğine davet etmişti.

Ona La Grenouille'de eşlik etmiş ve *Yale Law Review* dergisinde çıkan yazıların redaksiyonunu yaptığı günlere dair hikâyeciklerle eğlendirmişti. Yemekten sonra fayton kiralayıp Central Park'ı bir başından bir başına dolaşmışlardı. Ona bir işportacıdan bir dolu uçan balon almıştı. Bu –bütün zekâsına rağmen– Maxwell'in hiçbir zaman akıl etmeyeceği basit romantik bir jestti.

Tad ona "Gıcık'ın Külkedisi" diye takılmamıştı bile. *The New York Times* çoktan konu değiştirmiş, başka hikâyelere dalmıştı. Örneğin Alouette'in ölümü, Florida'daki bir orman yangını. İngiltere kraliçesi Çin'de üretilen tüketim mallarına uygulanan gümrük vergisiyle ilgili bir müzakere toplantısı sırasında çırpına çırpına yere yığılmıştı. Penny ileride Elli Beşinci Cadde'deki bir hayal gibi beliren pembe ayna kaplı binayı görmezden gelmeye çalışmıştı. Bir alışverişçi kuyruğu girişinde bekliyordu. Kuyruk göz alabildiğine uzanıyordu.

"Baksana" demişti Tad. "Şu Monique mi?"

*Penny Tad'in gözler*ini diktiği yöne baktığında kaldırımda kollarını kavuşturmuş, beklemekten ayaklarına kara sular inmiş bir kızın durduğunu fark etmişti. Sıram sıram dizilenlerin hepsi kadındı. Bu manzara karşısında omuzlarını çökertmiş, faytonda oturduğu yerden aşağıya doğru kaymıştı. Hayal kırıklığından ve elinden hiçbir şey gelmeyeceğinden sinmiş, saklanmak için de balonları kendine çekmişti.

Tad, "Mo!" diye seslenmişti. Kız onları nihayet görünceye kadar da el sallamıştı.

Monique bağırarak, "İnanılır gibi değil" demişti. "Bu durum Blackberry'mi aldığım zamandan da beter!" Öğle vakti güneşi tırnaklarına çakılı kristallerle saç örgülerindeki parlak kabile boncuklarını ışıldatıyordu.

Tad faytoncuya kaldırım kenarında durmasını söylemişti.

Penny kendini gene eskisi kadar boşlanmış, cafcaflı kızın uyuz arkadaşı yerine koyulmuş gibi hissetmişti. Başını kaldırıp

ev arkadaşını ancak fark etmiş numarası yapmıştı. Monique'in eve taşıyıp denemek için sabırsızlandığı bir *Beautiful You* ürünleri listesi hazırladığını biliyordu. İlk kullanıcıların çevrimiçi fısıltı gazetesindeki yorumları olumluydu. Hatta olumlunun da ötesindeydi –ürünlerin delisi olmuşlardı. Piyasaya çıkış öncesinde muazzam bir stok meydana getirilmesine rağmen, yabancı ülkelerdeki fabrikalar siparişlere yetişemiyorlardı. Övgü bir ağızdan çıkıp bin dile yayılmıştı. Şakacı medya mensupları pek çok kadının "hastalık" bahanesiyle işe gitmediğini, evde kalıp kendilerini bunlara kaptırdığını ileri sürerek, bundan ötürü gayri safi milli hasılada kısa vadeli düşüş yaşanacağı tahminlerinde bulunuyorlardı.

Penny erkek haber spikerlerinin hikâyeyi açık saçık bir fıkraymışçasına ele alıp, göz kırparak bildirmelerine ve her arada "ağızlarının suyu akar" gibi hareketler yapmalarına içerliyordu.

Tad, Monique'e "Boşuna para harcama" diye seslenmişti. "Telif hakları hukukundan Jerald sana fena halde tutkun." At huzursuzca kıpırdanıyordu. Arkalarındaki bir taksi de korna çalıp duruyordu.

Monique bağırarak cevap vermişti: "Haberin yok mu? Erkeklerin modası geçti!"

Bu açıklamaya orada toplanan kadınlar belli belirsiz alkış tutmuşlardı.

Monique kalabalığın takdirini kazanmaya çalışıyordu. "Bir erkeğin bana yapabileceği herhangi bir şeyin çok daha iyisini kendim yapabilirim!" Erkekleri ciddiye almadığını göstermek için, bu kadar basit der gibi parmaklarını şıkırdatmış, her bir tırnağına yapıştırılmış kristallerin güneşte parlamasına yol açmıştı.

Bu daha güçlü bir alkış toplamış; erkekler yuhalanmış, ona destek ıslıkları çalınmıştı.

Taksi tekrar kornasını öttürmüştü. Alışverişçi kuyruğu hareketlenmeye başlamıştı.

Tad, "Bir seks oyuncağı sana akşam yemeği ısmarlayabilir mi?" diye kafa tutmuştu. Bariz bir şekilde flört ediyordu.

"Yemeğimin parasını kendim ödeyebilirim!" Monique ve yakınındaki kadınlar bir adım daha atınca büyük pembe mağaza tarafından yutulmuşlardı.

Penny, sanki kanunsuzluğun kol gezdiği New York şehrine döndüğüne dair delile ihtiyacı varmış gibi, daha bir ay geçmeden saldırıya uğramıştı. Akşam işten geç bir vakitte çıkmıştı. Şehir merkezinin dışına gitmek üzere o sırada ıssız bir metro peronunda bekliyordu. Tembel tembel Tayland yemeği mi pizza mı ısmarlasam diye kafa yorarken, iki el onu arkadan kıskıvrak yakalamıştı. Eller göğsünü ve boğazını sıkmış, soluğunu kesmişti. Gözleri kararmış, bayılmadan önce ancak tepesindeki flüoresan ışıkların farkına varabilmişti.

Ayıldığında sırtüstü yatıyordu. Şalvar model Donna Karan pantolonu Jimmy Choo marka ayakkabılarına kadar sıyrılmıştı. Ona saldıran hakkında zihninde en fazla yer edenler üstüne sinmiş o pis idrar ve şeftalili *wine cooler** kokularıydı. Her şeyin bu kadar çabucak cereyan etmesine hiçbir zaman akıl erdirememişti. Tam limon otlu tavukta karar kılmak üzereydi ki, kaşla göz arasında yabancının sertleşmiş penisini içine sokmaya çalıştığını hissetmişti.

Aniden aklına Maxwell düşmüştü. Elbette saldırgan ona ne merakla ne de muayene eder gibi yaklaşmıştı. Ama saldırı çok gayri şahsiydi.

Penny kendini koyuvermek üzereyken bile, ateş gibi kalkmışın içine yırtıla yırtıla girdiğini hissetmişti. Ayrıca adamın çığlığı bastığını işitmişti.

Adam üstüne kapandığından daha büyük bir hızla ayağa fırlamıştı. Fermuarını indirdiği lime lime pantolonun önünden sarkan kirli penisini avuçlarının arasına almıştı. Cıyak cıyak bağırmaya devam etmiş, aşağıya bakıp kendini incelerken, gözlerinden yaşlar boşanmıştı.

İlk izlenimine göre adam derisinin hassas bir kıvrımını fermuarına kıstırmıştı. Penny, daha çığlık atmak veya kaçıp git-

* Şarabın meyve suyuyla karıştırılmasından elde edilen sodalı içecek. (ç.n.)

mek için kuvvetini toplayamadan, penisinin başında açılan bir delikten sızan büyükçe bir kan damlasının kabarmakta olduğunu görmüştü.

Yabancı kanayan yerine dikkat kesilmişken, başını kaldırıp Penny'ye dik dik bakmıştı. Ürkek bir sesle, "Kukunda ne var be hanım? Bengal kaplanı mı?" diye sızlanmıştı.

Penny kan damlasının büyüyüp oluk oluk akışını izlemişti. Yavaş yavaş geri gitmiş, kendini kanın damlayıp göle dönüştüğü peron zemininden kaydırarak uzaklaştırmıştı. Adamın baştan itibaren prezervatif taktığını fark etmişti. Ama lateks kaput da yırtılmıştı.

Bir an sonra tren gelmiş ve adam gözden kaybolmuştu. 911'ı aradığında telefona çıkan polis memuruna anlatabildikleri bunlardan ibaretti.

Zorunlu CYBH* testleri için gittiği doktor, herhangi bir enfeksiyon belirtisi göstermediğini ama ilave testler için altı hafta sonra tekrar gelmesi gerektiğinde ısrar etmişti. Penny'den yaşça büyük, kırlaşan kıvırcık kızıl saçlı sempatik doktor, pelvis muayenesi ve pamuklu çubukla DNA örneği almak için de üstelemişti. Kadın ellerine lateks eldiven geçirirken, Penny'den de ayaklarını jinekolojik muayene masasının destekleri üzerine koymasını istemişti. Nefes ver deyip içine bir spekülüm** sokmuştu.

Doktor bir ışık kaleminin tık diye düğmesine basıp dikkatli bir şekilde muayenesine başlarken, Penny pelvis röntgeni talep etmişti.

Doktor korkusunu gidermeye çalışarak, "Bu genellikle gerekmez" demişti.

Penny, "Lütfen" diye diretmişti. Bu talebini yüreğini kaplayan endişe dalgası besliyordu.

Doktor ışık kalemini dolaştıra dolaştıra hâlâ spekülümden içeriye bakmaya devam ederken sormuştu: "Nedir seni kaygılandıran?"

* Cinsel yolla bulaşan hastalık. (ç.n.)

** Vajina ve serviks muayenesi için kullanılan ışık kaynaklı vajinoskop. (ç.n.)

Penny adamın yarılan penisi hakkında açıklamalarda bulunmuştu. Prezervatifinin delinmesinden de bahsetmişti.

Doktor, "Peki, ancak burada delik açabilecek bir şey yok" demişti. "Muhtemelen ilk izlenimin doğruydu: Fermuarına kaptırmıştı." Yavaş yavaş spekülümü çekmeye başlamıştı. "Hak ettiği cezayı bulmuş hergele."

Röntgen çekimi talimatı verilmişti.

Getirilen filmde hiçbir şey gözükmüyordu.

Penny dert değil, büyük bir ihtimalle buna adamın fermuarının keskin metal dişleri yol açtı, işte o kadar diye düşünmüştü. İşin en kötü tarafının farkına ancak bu durumu aklından geçirdikten sonra varmıştı. Ismarlama takım elbiseli ve aynalı güneş gözlüklü koruyucu melekleri... onlar ömründe ilk defa imdadına yetişmemişlerdi.

Penny işteyken baro sınavını geçebilmek için deli gibi çalışıyordu. Brillstein ona dümenini elinde tutacağı dört başı mamur bir kolektif dava arıyordu ama avukat çıkmadan bu mümkün değildi. O zamana kadar hâlâ arada sırada kahve alıp getirmek için hokkabazlığın yanı sıra büyük toplantılar için ilave koltuk kavgası yapması gerekiyordu.

Monique sürekli işyerini arayıp hasta olduğunu bildiriyordu ancak bununla bir yere varacağı yoktu. Kızcağız, eve iki şeker pembesi alışveriş poşeti sürüklediğinden beri kendini yatak odasına kapatmıştı. Penny'nin anladığı kadarıyla, yemek için bile dışarıya çıkmıyordu. Kapının arkasından gece gündüz zayıf bir cızırtı sesi geliyordu. Penny bir keresinde kapıyı tıklattığında cızırdama durmuştu.

Penny "Mo?" diye seslenip beklemişti. Cızırtı sesine son derece aşinaydı. Kapıyı tekrar tıklatmıştı.

"Omaha kızı, git başımdan."

"Bugün Brillstein seni sordu."

"Git başımdan." Cızırtı sesi yeniden başlamıştı.

Monique Çarşamba gibi sendeleyerek mutfağa doğru yürümüş, çöken bir kömür madeninde aylarca mahsur kalmışçasına gün ışığıyla karşılaşınca gözlerini kısmıştı. El yordamıyla buzdolabında bir kutu süt ararken, "Kahrolası ucuz işe yaramaz şey" diye de söylenmişti. Sütü kutusundan içmişti. Kutuyu tekrar başına dikmeden önce soluk almış ve eklemişti: "Yenisiyle değiştirmek için sabırsızlanıyorum."

Penny altını çizmekle meşgul olduğu ders kitabından başını kaldırmıştı. "Kırıldı mı?"

Monique, "Herhalde" demişti. "En azından kanatları koptu."

Penny kaskatı kesilmişti. Oturuyordu. Önündeki kahvaltı masasının üstü kitaplar ve *legal** boy sarı sayfalı bloknotlarla kaplıydı. "Yusufçuk muydu?"

Sütü höpürdeterek içen Monique, homurdanarak doğrulamıştı. Tırnaklarındaki bütün Avusturya kristalleri çentiklenmişti. Saç örgüleri birbirine dolaşmış, arapsaçına dönmüştü.

Penny tereddütle, "Ortadan ikiye ayrıldı mı?" diye sormuştu.

Monique kafa sallamıştı. "Uykudaydım."

Penny bunu Brillstein'la konuşmak üzere not almıştı. Bu tastamam ihtiyaç duyduğu şu gündemden düşmeyecek dava haline gelebilirdi. *Beautiful You*'nun kısa zamanda gerçekleştirdiği büyük satış hacmi düşünüldüğünde, ürünlerin küçük bir oranının kusurlu çıkması durumunda bile geri çağırma gerekebilirdi. Ciddi bir şekilde zarar verdiğini ispatlayabilse, dünyanın dört bir tarafından pekâlâ parçalanan yusufçuklardan canı yanan bir müşteki grubu toplayabilirdi. Böylelikle eline muazzam bir kolektif dava konusu geçebilirdi. Bu düşüncenin emsali yok değildi; piyasaya ne zaman yeni bir tampon veya doğum kontrol şekli çıksa kadınlar ölüyordu. Toksik şoktan, vajina duvarı yırtılmasından vesaire. Bu tür yenilikleri erkekler tasarlıyordu ama cezasını çekenler daima kadınlardı.

Örneğin Alouette. O, Maxwell'in kontrolü altındaki laboratuvar fareleri arasındaydı. Embolisinin uyarıcı emdirilmiş sili-

* Amerika ve Kanada'ya özel kâğıt boyutu: 8,5 x 14 inç. (ç.n.)

kon tabakasının uzun vadeli sonucu olmadığı nasıl garanti edilebilirdi ki? İngiltere kraliçesinin ve Birleşik Devletler başkanının ifade vermeye zorlanmaması imkânsız değildi. Penny kendini yeni bir şu cesur Erin Brockovich* gibi görüyordu. Bu dava onun mesleğinde atılım yapmasını sağlayacaktı.

Maxwell elbette küplere binecekti. Emanet fonundan kaynaklanan ödemeleri de kesmesi ihtimal dâhilindeydi ama yüklü bir anlaşmazlığı halletmekle elde edilecek gelir ve itibar belki de bu kayıptan daha fazla bir kazanca yol açacaktı.

Patent hukukuyla ilgili bir metindeki pasajların altını çizen Penny, "Yatağında öldüğünden korkmuştum" demişti.

Monique, "Sadece yaklaşık üç bin defa" diye şaka yapmıştı.

Bunun üzerine Penny ona, "Duşu kullandın mı?" sorusunu yöneltmişti.

O sırada Monique bir yoğurt kabının tepesindeki folyoyu sıyırıp yoğurdu bir kaşıkla altüst etmekle meşguldü.

Penny "Kullanacağın zaman" diye devam etmişti, "talimatını oku. Yerli köpüklü şarap değil, ithal şampanya kullanmaya bak. Kesinlikle sek olmasın. Sıcaklığıysa kırkla elli derece fahrenhayt arasında." Bunları söyleyince acaba Max de onu yönlendirirken böyle mi hissetmişti diye meraka düşmüştü.

Sayfalardan birinin kenarına bir alıntı karalarken kendini Maxwell'in yerine koymuştu. Gözlerini Monique'in tuhaf bakışlarından kaçırarak, "Otuz sekiz numaralı ürünü kullanırken, on beş BMP'lik salınımlarla başla ve yavaş yavaş kırk beş BMP'ye yükselt. Bunu yapınca, en iyi sonucuysa yirmi yedi nokta beşle otuz beş nokta beş arasında sağlarsın."

Monique etkilenmişti. Henüz bir kaşık dolusu yoğurt yememişti. Tekmeleyerek sandalyelerden birini masadan uzak-

* 1990'larda hukuk eğitimi görmediği ve bir hukuk şirketinde memur olarak çalıştığı halde PG&E (Pacific Gas and Electric Company) aleyhine açılan davanın kazanılmasında önemli bir rol oynayan çevre eylemcisi. Biyografisi Steven Soderbergh'in yönettiği, Julia Roberts'ın Erin Brockovich rolüyle En İyi Kadın Oyuncu Oscar'ını kazandığı, ülkemizde "Tatlı Bela" adıyla gösterilen filme de ilham vermiştir. (ç.n.)

laştırmış ve kendini üzerine bırakmıştı. "...numaralı ürün hangisi?"

Cümlesini Penny tamamlamıştı. "Mest Edici Bal Topu." Ardından da "Üretral süngerinin yerini biliyor musun?" diye sormuştu.

Monique şansını denemişti: "Banyoda? Küvetin bitişiğindeki rafta?"

Penny ona boş gözlerle bakmıştı. "Şu başları bağlı Peru taş çiftinden satın aldın mı?"

"Ne çifti?"

Penny restoranda acınacak hale düşüp Alouette'in imdadına yetiştiği sahneyi hatırlayarak, "İyi" diye doğrulamıştı. "Alma."

Monique yoğurdu masaya koymuş, Penny'nin üzerinde çalıştığı malzemeden herhangi birini örtmemesi için dikkat etmişti. "Sanki bu şeyleri sen tasarlamış gibi konuşuyorsun."

Penny *onları bir bakıma ben icat etmiş sayılırım* diye düşünmüş ama söylememişti. Ev arkadaşına karşı duyduğu kızgınlık gitgide azalmıştı. Hayat çok kısaydı. Birkaç gün için kendini bu fiziksel hazza kaptırması onu öldürmezdi. Şefkatsiz bir keyifti; bunun farkında varıp vazgeçecekti. "Bana kulak ver" demişti. "Fevkalade Aşk Çubuğu'nu çalıştırırken sürtünme katsayısını aklından çıkarma ve sadece Şeffaf Kayganlaştırıcı Krem'le birlikte kullan."

Monique'in yüzündeki ifadeye bakılırsa, tamamen sersemlemişti. Hayretler içinde kalmıştı. "Bu bok, sosyal dokuyu değiştirecek" demişti.

Legal boy bloknotundan bir sayfa yırtan Penny, kâğıt kaleme sarılmıştı. "Merak etme" diye söze başlamıştı. "Bunların hepsini kayda geçiriyorum."

Aynı gün Tad'in ofisine uğrayıp onu öğle yemeğine davet etmişti. Bir erkek arkadaş olarak Tad'in dişe dokunur yönü becerilerinden çok azmiydi. Eğlenceliydi. İçinden geldiği gibi hareket ediyordu. Kalabalık bir metro vagonunda yolculuk yaparken, çoğu zaman ona sinsice yaklaşıp şipşak öper ve parmağını içine sokmaya çalışırdı. Penny bir bankta oturup sosisli sandviç yerken konuyu açmıştı. Belki o aşırı bir hassasiyet gösteriyordu ama sanki sokaklardaki kadınların yarısı şeker pembesi *Beautiful You* alışveriş poşeti taşıyordu. O poşetlerin yarısı sadece evden işe öğle yemeği götürmek için yeniden kullanılsa bile, Union Square'deki özgür, dümeni elinde tutan kadınların yeni statü simgesi halini almıştı.

Penny Max'in en büyük başarısı üzerine kafa yormuş ve bunun bizzat oyuncaklar olmadığında karar kılmıştı. Hanımefendilerin iki en önemli zevkini birleştirmişti: alışveriş ve seks. Bu *Sex and the City* gibiydi ama dört eğlence meraklısı zengin kızın Gucci kemerlere veya püsküllü bela jigololara ihtiyacı yoktu. Hatta ne *cosmo** yudumlamaya ne de kadın kadına muhabbete.

Gözlerini Tad'in bakışlarından kaçırarak, yavaş yavaş konuya girmişti: "Diyelim ki, ortada inanılmaz ölçüde başarılı yeni bir tüketim malı var ve mucidini servet sahibi yapıyor."

Tad onu dikkatlice dinliyor, uylukları neredeyse onunkilere değiyordu.

Penny sosisli sandviç hazırlanırken kullanılanları düşünmemeye çalışmıştı.

Maxwell'in oyuncakları piyasaya çıktı çıkalı, New Yorklular epeyce gevşemiş gibiydi. En azından büyük pembe mağazaya gidip bütün paralarını uçlananlar sakinlemişlerdi. Sinirleri gergin olanlar sadece sıra beklerken dişlerini gıcırdatan ve içleri vık vık eden alışverişçilerdi. Gün geçtikçe kuyruk uzuyordu. Nitekim o günkü *Post* gazetesinin manşete taşıdığı bir haberde kuyruğun ön taraflarında araya kaynamaya çalışan bir kadından bahsediliyordu. Hanidir beklemekten usanan alışverişçiler davetsiz misafiri neredeyse öldüresiye dövmüşlerdi.

Penny, "Farzet ki, bir potansiyel müvekkil bu başarılı yeni ürünlerin denenmesi ve geliştirilmesinde çok önemli bir rol oynadı" diye sallamıştı.

Pembe torbalara gerçekten de her yerde rastlanıyordu. Yoldan "Bir milyar kocanın pabucu dama atılmak üzere" sloganıyla kaplanmış bir şehir içi otobüsü geçmişti.

Penny Maxwell'le yaptıklarına dair ürpertici ayrıntıları Tad'e aktarmaktan özellikle kaçınmış değildi ama tehlikeye atmak istemediği daha önemli unsurlar vardı.

---

* Cosmopolitan kokteyli: Votka, Curaçao likörü, turna yemişi ve lime suyuyla yapılan bir kokteyl. (ç.n.)

Penny "Mesela, sözü edilen bir kadınsa" diye önermişti, "genç, masum bir kadın ve bir adamın seks oyuncaklarının prototiplerini üzerinde denemesine izin vermişse?"

Tad "Tamam. Varsayalım ki" demişti. Sesi pürüzlüydü. Tek kaşını kaldırmış, meraklı meraklı bakmıştı. "Bu kulağa seksi geliyor."

Penny "Varsayalım ki" diye sorusunu yeniden yöneltmişti, "sana göre, denek müteakip patentler üzerinde kısmi hak sahipliği iddiasında bulunabilir mi?"

Tad sosisinden Armani marka pantolonunun paçasına damlamasına ramak kalan bir miktar hardalı yalamıştı. "Müşteki yirmi bir yaşından büyük mü?"

Penny kendi sosisli sandviçindeki kıyılmış soğanları dikkati çekmeden ayıklamıştı. "Birkaç yaş daha."

"Şahsen tanıdığın birisi mi?"

Penny maalesef der gibi bakıp kafa sallamıştı.

Tad. "Çok mu güzel?" diye takılmıştı. "Pürüzsüz bir cilde ve keskin bir hukuk zekâsına mı sahip?"

Penny karşı çıkmıştı: "Tepeden bakma. O bir sürtük değil. Bu kızın gerçekten akla uygun hukuki tavsiyelere ihtiyacı var." Belki de hayal görüyordu ama şeker pembesi poşetli bazı kadınların topalladığını fark etmişti. *Beautiful You* ürünleri – özellikle de Yusufçuk– üzerinde kısmi hak iddiasında bulunmasının, kusurlu ve tehlikeli oldukları anlaşıldığında, bundan onun da sorumlu tutulabileceği anlamına gelmesi onu endişelendirmişti. Kâr payı aynı zamanda bir dava konusu olabilecek suça iştirak demekti.

Tad bakışlarını ona çevirmişti. Yüzünden belliydi, yüreği kararmıştı. "Müvekkilin duruşmaya gelip deneme sürecini alenen anlatmaya hazır mı?"

Penny yutkunmuştu. "Bu ille de gerekir mi?"

"Ne yazık ki" demiş ve "Bunu doğrulayacak herhangi bir tanık mevcut mu?" diye sormuştu.

Penny, Max'in özel jetinin uçuş ekibi, şatosu ve çatı katındaki hizmetkârları var diye düşünmüştü. Ayrıca, kontrolünü tamamen kaybedip eli dursa ayağı durmadığı kimi zamanlarda, onu kolları ve ayakları gerilmiş halde yatakta tutmak için seferber edilen birçok şoförü ve idari sekreteri mevcuttu. Ancak hiçbiri mahkemeye çağrıldığında mugayir tanıklık dışında bir şey yapmazdı. Gözleri parlayarak, "Ama mahkemeye getirtebileceğimiz el yazısı kayıtlar var" demişti.

"Ne tür kayıtlar?"

Max'in not defterlerindeki muhtemel isimlerin hepsi bir bir Penny'nin aklından geçmişti, adı sanı belirsizlerin yanı sıra seks işçileri ve dünya liderleri. "O notların ulusal güvenliğe tehdit sayılması süreci karmaşıklaştırır mı?"

Tad vicdanı sızlayarak, "Birleşik Devletler başkanını onur kırıcı bazı hallerde resmedersen mi demek istiyorsun?" diye sormuştu.

O Penny'nin önündeydi. Tad Smith her şeyi iyiye çekiyordu. Hayata karşı yaklaşımı dümeni elinde tutmaya yönelikti. Penny de bu tuttuğunu koparan umutlu adamla birlikte çalışmaktan hoşlandığını fark etmişti.

Penny konuşmadığında o bir şey söylüyordu. "Müşteki yeminli ifade verdiği takdirde, dava açıp keşfe başlayabiliriz." Kolasını yudumlamıştı. "Davalının yazılı kayıtlarını alabilirsek ve bunlar ifadeyle uyuşursa, senin farazi müvekkilin epey lehine sonuçlanacak bir dava elde edebilir."

Penny vereceği tepkiyi uzun uzun düşünmemişti. Buna ihtiyacı yoktu. "İlk adımımız nedir?"

Penny daha iki gün geçmeden Bay Brillstein'ın ofisine çağrılmıştı. Görünüşe bakılırsa, BB&B'de *sızıntı vardı*. İçeriden biri üst kademedekileri eli kulağında bir dava ihtimaline karşı uyarmıştı. Patronu bundan hiç memnun değildi. İşin kötüsü başkan Birleşmiş Milletler'de bir konuşma yapmak üzere şehirdeydi ve bu trafiğin kilitleneceği anlamına geliyordu. Milli Muhafızlar'ın silahlı anti-terör timleri metroda

bomba arama köpekleriyle birlikte devriye geziyorlardı. Sinirleri gerilmemiş az sayıdaki şehirli şeker pembesi poşetlerle dolaşan huzur dolu, gevşemiş hanımlardı. Aşağıdaki sokaklarda sakin ve soğukkanlı bir halde uzun adımlarla yürümeleri, Penny'de bile Beşinci Cadde'de kuyruğa girme isteği uyandırıyordu.

Diğer taraftan şehrin erkek sakinleri –daha ziyade hetero olanlar– her zamankinden daha mızmızdılar. Maxwell'in ömrü boyunca gördüğü erotik eğitimle hiçbir erkek boy ölçüşemezdi. Ayrıca tantrik araştırmalarının ürünlerine artık şeker pembesi *Beautiful You* kredi kartıyla ulaşılabiliyordu.

Tad'in düşüncesi işe hemen müşteki aramakla başlanmalıydı. Nitekim kusurlu Yusufçuk aracını satın alıp da, kullanırken kırıldığını anlayan tüketicileri belirlemek için televizyona bir dizi ilan vermişlerdi. Başvurular yağmış, sayıları milyonlara varmıştı. Dünyanın dört bir tarafındaki kullanıcılar iliklerine kadar işleyen titreşimlerin keyfini çıkarırken uykuya dalmışlar, uyandıklarında oyuncakları paramparça bulmuşlardı. Topladıkları her ifade tutanağındaki detaylar aynıydı: Kanatları kopmuş, karnı ortadan ikiye ayrılmıştı. Aynen Monique ve Penny'nin başına geldiği gibi.

Gerçekten zarar görülüp görülmediğini ispatlamakta zorlanacaklardı. Çünkü hiç kimsede bir sıyrık bile meydana gelmemişti. Kadınların çoğu muayene için doktorlarına gitmiş ama oyuncağın içeride saplanıp kalan bir kırıntısına dahi rastlanmamıştı.

Penny Tad'in ofisindeyken dava notlarını bir dosyanın içine tıkmıştı. Karton dosyayı da eve götürmek için Fendi marka büyük çantasına zula etmişti. Bunu hallettikten sonra sessiz, lambri duvarlı altmışıncı kattaki, Brillstein'ın adeta inzivaya çekildiği köşesine, Max'le ilk defa karşılaştığı halı kaplı ofisine koşturmuştu.

Oraya vardığında kapıyı tıklatmıştı. Tanıdık bir ses, "Lütfen girin" demişti. Bu bir kadın sesiydi. Penny tokmağı çevirip içe-

ri adım attığında haber programlarında pek çok defa gördüğü biriyle yüz yüze gelmişti. Elmacık kemikleri çıkık ve birbirinden bir hayli uzaktı. Bunlarla küçük sivri çenesinin birleşimi insanın üzerinde hep gülümsediği izlenimini bırakıyordu. Kehribar renkli gözleri yürekten bir şefkatle parlıyordu.

Penny'nin huysuz patronu cilalı masasının arkasında oturuyordu.

Başkan Hind huzur veren gülümsemesini Brillstein'a çevirmişti. "Bayan Harrigan'la beni birkaç dakikalığına yalnız bırakma nezaketini gösterir misiniz?"

Söze "Bayan Harrigan" diyerek başlamıştı.

Gençten kadınsa, "Penny" demişti.

Başkan oturması için eliyle işaret etmişti. Aşağı yukarı Penny'nin annesiyle aynı yaştaydı ama çok daha oturaklıydı. Ismarlama döpiyesi üstünde ölçüleri tam gelmiş bir üniforma gibi duruyordu. Telkâri bir gümüş broşu rozet gibi klapasına iliştirmişti. Penny'nin patronunun odadan çıkmasını beklemişti. Ardından kapıyı kapatıp içerden kilitlemişti. Penny'ye yüksek arkalıklı kırmızı deri bir koltuğu göstermiş. Karşısındaki koltuğa da kendisi yerleşmiş ve ikili keyifle çene çalan eski ahbaplarmışçasına burun buruna oturmuşlardı.

Başkan ferahlatıcı bir ses tonuyla "Bak canım" demişti. "Çok ciddi bir ulusal güvenlik meselesi için buradayım." Sanki Oval Ofis'te demeç veriyormuş gibi konuşuyordu. "Lütfen C. Linus Maxwell aleyhine herhangi bir dava açma."

Penny dili tutulmuş bir halde dinlemişti. Bu azimli liderin Max'in yakıcı egzersizlerine boyun eğdiğini hayal etmek imkânsızdı. Penny bu şık, fash kadının bir not defterindeki kargacık burgacık yazılara indirgendiğini gözünün önüne getirmekte zorlanıyordu. Clarissa Hind onun örnek aldığı biriydi ama Penny'nin tekrar tekrar zihninde canlandırdığı o cesur liderle ofisin kilitli kapısına gizli gizli bakış atan ve onunla bu kadar yumuşak bir ses tonuyla konuşan kişi arasında hiçbir benzerlik yoktu.

Başkan, "Bir meslektaş olarak" diye devam ederek, "adaletin yerine geldiğini görme arzunu anlayabiliyorum ama bu gövde gösterisi herkesin gözleri önünde gerçekleşmemeli. Girişmek üzere olduğun hukuki işlemler yüzünden dünya çapında, milyonlarca insanın çok geçmeden tehlikeye düşeceğini söylediğimde bana inan. Bu kolektif davayı örgütler veya Maxwell'in patentleriyle mücadele edersen onların hayatı kadar seninki de riske girer" demişti.

Artık *National Enquirer*'ın kapağındaki gülümseyen güzel kadın değildi. Oval Ofis'te geçirdiği üç yıl alnındaki kırışıkların yer etmesine yol açmıştı. Başkan, "Edindiğim bilgiye göre, birkaç hafta önce bir metro peronunda saldırıya uğradın" demişti. Ses tonuna bakılırsa bundan emin değildi. Cana yakın davranarak bunu gizliyordu. "Bu herhalde seni dehşete düşürmüştür. Ancak, bak canım, bunu rastgele bir suç gibi görme. Bu iş için kim tutulduysa, Max'in amacı sana zarar vermek değildi." Samimiymiş gibi bakıyor, kendini acındırıyordu. "Maxwell sadece diş gösteriyordu. Ömrünün sonuna kadar, nerede olursan ol, Max'in her zaman sana ulaşabileceğini ve seni mahvedebileceğini hiç aklından çıkarmamalısın."

Penny'nin gözüne başkanın Max'le aynı koltukta oturduğu ilişmişti. Hani dizlerinin bağı çözülmüş halde onun ayaklarının dibinde yattığında. Artık halıda kahveli içecek baskınına delalet edecek hiçbir leke kalmamıştı. Aynı sesi en son duyduğu an hatırına gelmişti. İçine düşen kurttan dili sivrildikçe sivrilmişti.

Nitekim Penny ağzını açıp gözünü yummuş, "Max sana kaç para veriyor?" diyerek ithamda bulunmuştu. "Ona yardım ettin. Paris'teyken kazara cevap verdiğim telefonundaki sendin." Beklediği inkâr gelmemişti. "Şeylerinin... kişisel bakım ürünlerinin dağıtımını onaylaması için FDA'yı ikna ettin." Penny'nin kanı beynine sıçramıştı. "İnsanlara kusurlu, tehlikeli seks oyuncakları satılıyor ve sen yardımcı oluyorsun."

Yaşça büyük kadın istifini bozmadan konuşmasını sürdürmüştü. "İşbirliğin karşılığında seni himayeme alıp sana siyasi bakımdan akıl hocalığı yapmaya hazırım."

Penny planlarını anlamıştı. Max ve başkan açığa çıkmamak için ona küresel siyasi pastadan bir dilim öneriyorlardı. Onu yozlaşmış hanedanlıklarını miras edinsin diye yetiştireceklerdi. Zayıf biri belki buna razı gelebilirdi ama pazarlıklarından tiksintiden başka bir şey duymuyordu.

Başkan "Sonuçta hangi mevkie aday olacağın hiç fark etmez" diye öne sürmüştü. "Bizimle işbirliği yaparsan, neredeyse on sekizle yetmiş yaşları arasındaki her kadın oyunu sana verir."

Siyaset şöyle dursun, bu delice bir vaatti. Penny bunun farkındaydı. "Bunu garanti edemezsiniz" demişti.

Hind, "Ben değil ama Max eder" diye karşılık vermişti. Başkan saatine bakmak için bileğini kaldırıp ceketinin kolunu geriye kaydırmıştı. "BM'de bir konuşma yapmam gerekiyor. Bu tartışmaya arabada devam edebilir miyiz?"

Limuzinin camlarından Manhattan'ın gri sokak manzarası zorlukla seçiliyordu. Başkan Hind kısa bir süre için gözlerini kapatmış ve migren ağrısı çekiyormuşçasına parmaklarının ucuyla şakaklarını ovmuştu.

Başkan bıkkın bir sesle, "Önce seni üne kavuşturur. Öyle ki, insan içine çıkamazsın" demişti. Penny'nin peşini bırakmayan basının, ilk paparazzi şipşak fotoğrafından itibaren, Maxwell tarafından hizmete alındığını ileri sürmüştü. Halkın merakını uyandırmıştı. Hind vicdanı sızlayarak, anlayışla gülümsemişti. "Önünde sonunda kendini sadece çatı katında emniyette hissedersin. Seni insanlardan soyutlar. Güvenebilecek tek insan haline gelir ve bildiğin yegâne oyalanacak şeyi sana o sağlar."

Peki, ona kara çalıyor gibi görünen boyalı basın? Başkan Hind'a göre, bunların hepsinin sahibi Max'ti. Birkaç yıl önce gazeteciler geçmişini biraz fazla kurcalamaya başladığında onları satın almıştı. Bu düzenlemeyle, yani gizli sahibi ola-

rak, hedef saptırıcı haberler yayımlatabiliyordu. Hakaretamiz hikâyelerle kendini maskaraya çevirttiriyor, bütün haber yayın organlarının itibarı on paralık edilerek, asıl gerçeğin gizlenmesini sağlayan bir esrar perdesi yaratıyordu.

Başkan, "Maxwell'le ilgili gerçeği öğrensen bile, bunu hiçbir zaman ortaya dökemezsin. Zaten hiç kimse onun hakkında okuduğu hiçbir şeye inanmıyor, en azından bundan böyle" diye uyarmıştı. Hind amaçsızca kendi kendine mırıldanıyor gibiydi: "Ben asla *herhangi bir yerin* başkanı olmak istemedim ki."

Birleşmiş Milletler binasına doğru giderken başkanın cep telefonu çalmıştı. Şoför mahallinden sesgeçirmez bir panoyla ayrılmış bölümdeki deri koltuğa yerleşen Penny, dilini kesmiş ve renkli camdan dışarıya bakmıştı.

Hind arayana, "Onu ikna etmeye çalışıyorum" demişti. Sonra bir an için susup Penny'yi süzmüştü. "Hayır, ona asla anlatmam. Ayrıca söylesem bile bana inanmaz."

Penny, hattın öteki ucundakinin ağzından çıkan tek bir lafı işitmediği halde, arayanın Max olduğunu anlamıştı.

Konvoy caddelerden trafik lambaları veya diğer araçlar tarafından engellenmeksizin ilerliyordu. Bryant Park'ı geçtiklerinde Penny'nin gözüne, Altıncı Cadde'deki Bootsy denilen bir mağazaya girmek üzere bekleyip duranların meydana getirdiği uzun bir kuyruk ilişmişti. Demografik açıdan esas itibarıyla *Beautiful You* için yanıp tutuşan aynı tüketici kesimi şimdi de akın akın bu yeni stil ayakkabılardan satın almaya çalışıyordu. Bu Penny'nin aklının almadığı bir eğilimdi. Ona göre ayakkabılar kullanışsız ve çirkindi. Hem ayak kemerinin hem de kalın topuklarının üstünde geniş kayışlar vardı. Ama bir grup dinamiği galebe çalmıştı işte. Aynı kadın kitlesi, vampirlerle ilgili banal bir romanı da ülke çapında mega-çoksatara dönüştürüyordu.

Başkan görüşmesini sonlandırıp telefonunu cebine koymuştu. Gözü ayakkabı almak için bekleşen kadınlara dalmıştı.

"Maxwell'le ilişkim herhangi bir diğer bağımlılık gibi başladı" diye aktarmıştı. "Keyifliydi. Senin yaşındaydım. O günlerde gözüm Maxwell'den başkasını görmüyordu. Bu dünyada ihtiyaç duyduğum veya duyacağım her şeyi onda bulabileceğimi düşünüyordum."

Daha genç, saf halinden bahsederken hüzünlenmişti. Pesleşen sesi kendinden utandığını belli ediyordu. "Ona güvenmiştim."

Penny'nin rahatı kaçmıştı. Yerinde duramıyordu. Başkan konuştukça gençten kadının bedeni bir tür cinsel dürtüye tepki veriyordu. Onu uyaran her ne idiyse, sertleşen meme başları adeta canını yakıyordu. O kadar kalkmışlardı ki, sanki ipek dantel sütyenine değil de zımpara kâğıdına sürtünüyorlar gibiydi. Belki de arabanın hareketi veya deri koltukların kokusu yüzündendi ama kasığında ılık bir ıslaklık hissediyordu.

Başkan Hind, "Ondan sonra bir başkasıyla cinsel ilişkiye girmeyi denedin mi?" diye sormuştu.

Penny'nin aklına tecavüzcü gelmişti ama başını sallamıştı: *Hayır.*

"Bizi koruduğunu sanıyor ama aslında bizi kontrol ediyor. Maxwell'e göre bunlar aynı şeyler."

Penny, Lexington Caddesi'ne geldiklerinde o kadar yavaş ve güçlükle soluyordu ki, nefes almak için ağzını açmak zorunda kalmıştı.

Başka Hind ona kederli gözlerle bakmıştı. "Ona yapmamasını söylemiştim." Kötü niyetli bir komplocuya oranla garip davranıyordu. Penny'yle yüz yüze oturduğu yerden eğilip zangır zangır titreyen kadının ateş gibi elini tutmuştu. "Sadece nefes al. Öylece nefes almaya devam et" demişti.

Clarissa Hind'ın sesi hipnotize ediciydi. "Hava bozmuş gibi düşün, aniden çıkan bir fırtına misali. Hiçbir şey yapamazsın. Tetik dur. Aklına takma." İki sıcak parmağını Penny'nin boynunun yan tarafına dayamış ve sessizce saymıştı. "İşte" demişti. "Normale dönüyorsun."

Penny'nin ellerini avuçlarının içine alan Hind, "Dinle!" diye üstelemişti. "Dünya kadınlarını tek bir kişi kurtarabilir. Bir mağarada oturuyor, Everest Dağı'nın yüksek yamaçlarında. Adı Baba Kır-Sakallı ve o kadın yaşayan en büyük seks mistiği" diye açıklamıştı. Başkan Penny'yi kendine doğru çekmiş ve gençten kadına sarılıp onu bağrına basmıştı. Hind yanak yanağayken Penny'nin kulağına fısıldamıştı: "Ona git! Ondan öğren! Ancak o zaman Maxwell'le eşit şartlarda mücadele edebilirsin!"

Hind kollarını ayırmış ve tekrar yerine oturmuştu.

Penny her neye uğradıysa uyarılma azalıyordu. Serseme dönmüştü ama araba gittiği yere varıncaya kadar kendini tamamen toparlamıştı. Başkan Hind'ın eşliğinde güvenlikten rüzgâr gibi geçmişti. Penny'ye göre, Birleşmiş Milletler binasındaki gizli servis görevlileri yeminli ifade verdiği gün Alouette'e eşlik eden korumalardan farksızdı. İki kadını da kulise götürmüşlerdi. Oradaki bir makyöz Hind'ı bir tuvalet masasının karşısına oturtmuş ve onu şekle sokmaya başlamıştı.

Penny'ye aynadaki aksinden hitap etmişti. "Cüret edebildiğim kadarıyla sana her şeyi anlattım. Daha fazlasını söylersem, ikimizi birden öldürür." Bakışlarını aynadan ayırmadan Dooney & Bourke marka el çantasını kaldırıp tezgâhın üstüne koymuş, içinden bir ilaç şişesi çıkarmıştı. İki tanesini yuttuktan sonra şişeyi çantasına geri koyup fermuarını sıkıca kapatmıştı. "Bir gün anlayacaksın." Gözlerini sadece kendi aksini takip için kaçıran başkan, "Biraz sonra yapacağımın elimden gelenin en iyisi ve yegâne seçenek olduğunu anlayacaksın."

Madam Başkan dünyanın bütün ülkelerinden gelen elçilerin önündeki yerini alıncaya kadar ağzından tek bir başka söz çıkmamıştı. Kürsüye davet edilince o ana kadar gevezelik yapan basın mensupları mum kesilmiş, o da kulisten çıkıp, sahnenin ortasındaki yerini almak üzere kendinden emin halde uzun adımlarla yürümüştü.

Penny büyürken, özellikle hukuk fakültesindeki çetin yıllarında, neredeyse bu kadına tapmıştı. Boyalı basında aktarıldığı gibi, Clarissa Hind geçmişte Buffalo'daki yoksul devlet okulla-

rına sağlanan kaynakların iyileştirilmesi için mücadele veren, tuttuğunu koparan bir topluluk örgütçüsüydü. Kurumları sponsorluğa sevk konusunda başı çekmiş ve yüklü bir bağış için dosdoğru C. Linus Maxwell'e gitmişti. İkili anında dedikodu sütunlarının malzemesi haline gelmişti. Maxwell onda Tanrı vergisi bir özellik bulmuş ve onu büyüklük için yetiştirmişti.

Penny izlerken, içinden de işte her vakit putlaştırdığım gözü pek uluslararası lider burada diye geçirmişti.

Başkan konuşmasına "Dünya vatandaşları... Birleşik Devletler vatandaşları" hitabıyla başlamıştı. Üç yıl önce başkanlık andı içtim, hizmet edeceğime ve koruyacağıma dair söz verdim."

Yükseltilen sesi geniş konsey salonunda yankılanmıştı. "Başaramadım."

Sözlerine gösterilen tepki, düzinelerce simultane tercüman mesajının karşılığını salonda hazır bulunan herkesin kulaklıklarına ilettikçe, donakalan izleyiciler arasında yayılan bir mırıltı olmuştu.

"Başarısızlığımdan ve korkaklığımdan sadece ben sorumluyum." Özgür dünyanın lideri bir idam mangasının önündeymişçesine başını dik tutuyordu. "Elimden, korktuğum felaketin asla gerçekleşmemesini dilemekten başka bir şey gelmiyor."

Döpiyesinin ceket düğmelerini açmış ve elini belli etmeden kalbine doğru götürmüştü. "Sözlerimi bitirirken, Tanrı'dan beni affetmesini diliyorum." Önce kuliste duran Penny'ye göz atmış, sonra da sonsuzluğa bakıyormuş gibi gözlerini izleyicilere dikmişti.

Büyük bir ciddiyetle, "Gençliğimizdeki hatalarımızın bedelini ömür boyu ödüyoruz" demişti.

Bu sözlerinin ardından olan biten hiç su götürmemişti. Televizyon kameralarının görüntüsünü yerkürenin dört bir tarafındaki izleyicilere ulaştırdığı Clarissa Hind, yani Birleşik Devletler'in kırk yedinci başkanı, ceketinin iç cebinden 35 kalibrelik bir tabanca çıkarmıştı. Namlusunu başına dayamış ve tetiği çekmişti.

B&B'nin ürün sorumluluğu bölümünde endişe verici bir örüntü şekillenmeye başlamıştı. Tad, gece yarısı yenen hazır Çin yemeği kutularının üzerinden, önerilen kolektif davaya başlangıçta katılan kadınların yüzde 70'inin nasıl sonradan vazgeçtiğini açıklıyordu. Ayrıca kalan yüzde 30'un arasından da ifade tutanağı dolduran tek bir potansiyel müşteki çıkmamıştı. Böylece ellerinde çektikleri acı ve sıkıntı için tazminat isteyen kadınlar grubundan hiç kimse kalmamıştı. Grup milyonlardan sıfıra inmişti.

Aslında, Tad'in anlattığına göre, durum bunun tam tersiydi.

Soğuk bir Çin böreğini yemek çubuğuyla ağzına götüren Tad, "Hatta gittikçe daha da tuhaflaşıyor. İlk katılımcılarımızın hepsi *Beautiful You*'dan yeni bir Yusufçuk almışlar" demişti.

Penny bir yandan domuz ızgarası dilimini baharatlı hardala batırıp kemiriyor, bir yandan da dinliyordu.

Tad, "Marka sadakatleri" diye devam etmişti, "bütün tüketim malı kategorilerini kapsıyor. Aynı hanımefendiler kocaları ve erkek arkadaşlarına aynı kolonyayı almak için akın ediyorlar. Aynı yayınevinden çıkmış aynı romanları satın alıyorlar." Mikrodalga fırınmış, köpek mamasıymış, sabunmuş fark etmiyordu. Açıklamasına göre, bütün bu mallar DataMicroCom tarafından üretiliyordu.

Penny neredeyse tıkanmıştı. "Maxwell'in şirketi!"

Tad kafa sallamıştı. "Satış alma alışkanlıklarında meydana gelen bu yapısal değişim DataMicroCom'un her bir iştirakini faaliyet alanının satış lideri haline getirdi."

O noktada Penny'nin aklı karışmıştı. 150 milyon kadına kişisel bakım ürünleri satmanın nasıl koca koca sektörleri etkilediği kafasına takılmıştı.

Tad, "Özellikle bu kadınlar, dünyanın sanayileşmiş bölgelerindeki tüketim harcamalarının yüzde doksanını kontrol ediyor" demişti. Kutudaki yumurtalı Çin çorbasını yudumlamıştı. "Hane gelirinin nasıl harcanacağına beşiği sallayan karar veriyor."

Penny şakayla kızartılmış bir karidesi Tad'in yüzüne doğru sallamıştı. "Oo! İnan bana, ne iş yaparlarsa yapsınlar, o kızlar o parayı hak ediyorlar."

Tad dişlerini takırdatmış, lezzetli kabukluyu ısırıp Penny'nin parmakları arasından kapmıştı. Penny'nin kabuklu deniz hayvanlarına karşı ciddi alerjisi dikkate alındığında, aslında ona iyiliği dokunmuştu. Çiğnerken, "Sıkı dur, bir de *bunu dinle: Beautiful You* piyasaya çıkalı beri, boşanma oranı yüzde dört yüz yükselmiş. Kızlar erkeklerin yerine zamazingoları tercih ediyor" demişti.

Buna şaşakalan Penny gülmüştü: "Ben değil!"

Tad "İspatla!" diye cevap vermişti.

Tad ilişkilerini bir adım ileriye taşımak istiyordu ama Penny bunu göze alamıyordu. Tad'i haftalardır atlatıyordu. Metrodaki saldırganla yaşadıklarından sonra, pelvisindeki muhtemel bir bozukluktan hâlâ endişe duyuyordu. Tad o kadar iyi bir adamdı ki bu konuda onu sıkıştırmıyordu. Penny'yle ilgili hislerinde samimi ve gerçekten dürüsttü. Max'in tam zıddıydı. Yüksekokuldan bu yana hayatına giren tek ciddi erkek arkadaşının cinsel organlarını yarmaya hiç de can atmıyordu.

Penny sohbet konusunu değiştirmek için "Yani elimizde bir kolektif dava yok, öyle değil mi?" sorusunu yöneltmişti.

Tad omuz silkmişti. "Müşteki yoksa dava da yok."

Penny bir yandan düşünürken, bir yandan da yemek çubuklarındaki bademli sosu yalıyordu. "Ama patent haklarıyla ilgili dava dilekçemi gene de verebiliriz ha?"

Tad içini çekmişti. Yay gibi kaşlarıyla endişeli endişeli ona bakmıştı. "Yeminli ifade verme süreci senin için onur kırıcı olabilir. Brillstein hiç insaflı davranmayacaktır. Seni tabi tuttuğu her deneyin müstehcen ayrıntılarını öğrenmek isteyecektir."

Brillstein. Penny ondan nefret ediyordu. Ama davasını savunacağını biliyordu. Maxwell'in seks aletleri imparatorluğu kârlarının sadece küçük bir bölümünü ele geçirse bile, şirketin servetine servet katması işten değildi.

Tad'in gözleri koskocaman yakut pandantife takılmıştı. Penny Tad'in canını sıkmamak için aslında onu evde bırakabileceğini düşünmüştü. Mücevheri, güzel olsa da olmasa da, diyaframının durduğu kiralık kasaya zula etmeye karar vermişti.

Masaya doğru uzanıp ürün sorumluluğu davasının ifade tutanaklarını toplamaya başlamıştı. "Kolektif davadan vazgeçmeyelim." Tutanakların etrafına bir lastik bant geçirip kapıya yönelmişti. "Beni yarın izinli sayarsan, ihtiyaç duyduğumuz müştekileri bulacağımı garanti ederim."

Penny ertesi gün sıra evinden tabana kuvvet yola koyulmuştu. Ayaklarındaki Gucci çizmelerle Beşinci Cadde boyun-

ca neşe içinde çalım satarak yürümüş, kucak dolusu klipsli kâğıt altlığıyla adeta hokkabazlık yapmıştı. Kısa mı kısa Donatella Versace marka trençkotunun cepleri tükenmez kalemle dolup taşıyordu. Altına da cafcaflı, gökkuşağı renkli bir Betsey Johnson marka mikro mini etek giymişti.

Kuşlar cıvıldıyordu. Muntazam, çıplak bacaklarına vuran sabah güneşinin yanı sıra, tur atan kadirşinas yakışıklı erkeklerin ona baktıkça fal taşı gibi açılan gözlerinin keyfini çıkarıyordu. Dikkatleri koltuklarını kabartacak şekilde üstüne çekince, delil toplama misyonundan uzaklaşmaması imkânı kalmamıştı. Nitekim sıcak hava onu, şehrin sosyal dokusunda meydana gelen değişiklikleri gözden kaçırması imkânsız, Central Park'ın içinden dolanmaya sürüklemişti.

Her zamanki yaman Britanyalı dadı ve temiz pak İsviçreli çocuk bakıcısı kalabalığı, zengin Manhattanlıların ayrıcalıklı çocuklarına göz kulak olan o fidan boylu genç yardımcılar, o kızlar göze batan bir şekilde meydanda yoktu. Onların yerine pis, yapış yapış suratlı afacan sürüleri Sheep Meadow'da* yabani kır kurtları gibi aylak aylak geziyorlardı. Keza bu kır manzarasında normalde hemşirelik ve hastabakıcılık yapan, üçüncü dünya kökenli sorumluluk sahibi ekonomik mültecilerin de yokluğu hissediliyordu. Sanki az sayıda tekerli sandalyeye mahkûm yaşını başını almış hasta oracıkta terk edilmişti. Açıkçası bu bir ayakları çukurda ihtiyarlar başlarının çaresine baksınlar diye parkın taş döşeli patikalarının kıyısında köşesinde bırakılmışlardı. Penny omuzları çökmüş, battaniyeye sarılı bedenlerinin yanından salına salına geçip giderken, altlarına bağlı kalan kirli bezlerden ve kolostomi torbalarından yayılan kokular çoktan neşeyle attığı küçük adımlarını iyice sıklaştırmasına yol açmıştı.

Akla mantığa sığmıyordu ama etraftaki bir avuç dişi, ya ergenlik öncesi yaşlardaki başıboş kızlar, ya da salyası akan ihtiyar kadınlardı. Adeta çok genç ve çok düşkünlerin dışın-

* Central Park'ın batısında yer alan çimenlik. (ç.n.)

daki kadın yüzleri sadece sayısız kâğıt parçasında yer alan gülümseyen çehrelerdi. Penny nereye baksa bu ansızın asılan resimleri görüyordu. Sokak lambası direkleri... otobüs durakları... kontrplak şantiye bariyerleri, Big Apple'daki bütün dikey yüzeyler, her birinde farklı bir kadın resminin tepeden baktığı, fotokopiyle çoğaltılan afişlerle kaplıydı. Her bir fotoğrafın altında *Kayıp: Sevgili Eş* veya *Hasretle Anılan Kız Evlat* veya *Tapılan Anne* kelimeleri vardı. Ya da *Üzerine Titrenen Kız Kardeş* yazılıydı. Afişlerde "Bu kadını gördünüz mü?" diye soruluyordu. Bu soruyu son iki hafta içindeki bir günün tarihini taşıyan "...den beri kayıp" cümlesi takip ediyordu. Bunlar Penny'nin aklına mezar taşlarını, şahide tarlalarını getiriyordu. Sanki şehir uçsuz bucaksız bir kadın mezarlığına dönüşüyordu. Gerçekten de iç karartıcıydı. Hatta ürkütücü.

Bundan bir şekilde yeni *Beautiful You* ürünlerinin sorumlu olduğuna dair can sıkıcı dedikodular ayyuka çıkmıştı bile. Söylentilere göre, bu ürünleri ilk edinenler dünyadan el etek çekmiş keşişler gibi köprü altlarında veya terk edilmiş metro tünellerinde yaşıyorlardı. Aile ve kariyerlerini arkada bırakmışlardı. Artık evsizdiler. Kendilerini yeni kişisel bakım ürünlerine adamışlardı.

Penny bu korkunç ihtimali düşünürken iki aşırı derecede bakımlı herif koşarak teğet geçmişti. Koşucular apansız, o kadar yakınından geçmişlerdi ki, kâğıt altlığı yükünü düşürmesine ramak kalmıştı. Ortabatılı nazarında koşu şortları üstlerine sımsıkı oturuyor, aşırı irileşmiş kalçalarının ve habire yer değiştiren, zayıf destekli erkeklik organlarının çirkince ortaya çıkmasına yol açıyordu. Kadınsı sesi on yaşındaki bir kız çocuğu gibi cümlenin sonuna doğru tizleşen adam ötekine dönüp "*Bırak kızlar eğlensin!*" diye fikir yürütmüştü. Güçlü kuvvetli koşu partneriyse cevaben, "Asla geri gelmeseler de umurumda değil!" demişti. Ve ikili pahalı kolonya kokuları saçarak hızlı adımlarla ilerlemişlerdi.

Penny gözden uzaklaşmalarını izlerken, birdenbire önünün kesildiğini fark etmişti. Tam karşısına bir yabancı dikilmişti. Kısa, düzgün kesilmiş saçları darmadağınıktı. Çözülmüş kravatının iki ucu da buruş buruş takım ceketinin önünde dalgalanıyordu. Paltosu, pantolonu ve gömleği, hepsi sanki yatağa bunlarla girmiş gibi görünüyordu. "Bana yardım eder misiniz?" diye yalvarmıştı. Bir eliyle pastel yeşili bir kâğıt parçası uzatmıştı. Diğer kolunun kıvrımında aynısından yığınla duruyordu. "Adı Brenda" diye sızlanarak "ve o benim nişanlım" demişti.

Kucak dolusu kâğıt altlığını dengeleyen Penny uzatılan yaprağı almıştı. Üzerinde gülümseyen kadınların bir başka örneği vardı. Fotokopi makinesinde büyütüle büyütüle ince ayrıntılarının kaybolduğu grenli bir vesikalık resimdi. Jil Sander marka bluz giymiş ve kameraya çarpıcı bir gülücükle poz vermişti. Resmin altında *Allied Chemical Corp. Mali İşler Başkanı* yazılıydı. Bir telefon numarası ve *Gözünüze İlişirse Bildirmek İçin, Her Zaman Arayabilirsiniz, Gece Gündüz* kelimeleri yer alıyordu. Penny el ilanını çarçabuk trençkotunun cebindeki bir çuval dolusu kalemin dibine sokuşturmuştu.

Tıraşsız yabancı onu bileğinden yakalamıştı. Sıkıca kavramıştı. Canını acıtıyordu. Parmakları ter içindeydi. Şaşılacak bir şeymiş gibi, "Sen bir dişisin" demiş, "Bana *yardım etmek zorundasın*!" diye devam etmişti. Adeta avaz avaz bağırıyordu. "Bir kadın olarak, *bana bakmak zorundasın*!" İsterik bir halde, kesik kesik gülmüştü. Sabit bakışlarla fevkalade bedenini tepeden tırnağa süzmüştü. "Oh, o kadar uzun zamandır gerçek bir kadın görmedim ki!"

Kaçıp kurtulması Gucci çizmeleriyle hızlı, ıskalamayacağı bir tekme gerektiriyordu. Çizmesinin sivri burnu adamın kasığını bulmuş ve sıyrılabilmişti. Süründüren tekmeyi attığı ayağını daha yere indirmeden, yabancıyla ilgili son bir ayrıntıyı fark etmişti. Yüzünü, özellikle de yanaklarını... Cildi parlıyordu. Yaşlara boğulmuştu. Ağlıyordu.

Ödü patlamıştı. Penny bir defa daha bakmayı göze alamamıştı. Beşinci Cadde'den sivrilen pembe kuleye doğru delicesine fırlamış, çekip gitmişti.

Beautiful You müşterileri son zamanlarda ayna kaplı pembe binaya "Ana Gemi" demeye başlamışlardı. Sadık müşteriler her şafak vakti silme sokaktaydılar. O saatlerde kapılar hâlâ kilitli olsa da, kıpır kıpır kıpırdayan bu kadınlar şehrin iki bloğu boyunca uzanan bir kuyruk yapıyorlardı. Sabırsızdılar. Ağırlıklarını habire bir bacaklarından ötekine aktarıyorlardı. Hepsi aynı çirkin, kullanışsız ayakkabıları giyiyorlardı. Penny nasıl bir zamanlar Bonwit Teller'ın kilitli kapılarının önünde beklediyse, onlar da öyle bekliyorlardı. Her birinin elinde aynı vampir macera romanı vardı. Çoğu sürekli müşteri olduklarına işaret etmek için öğle yemeklerini şeker pembesi torbalarda taşıyordu. İçlerinden bazılarının mecali kalmamış gibiydi. Saçları cansız, yüzleri solgundu. Penny'nin aklına Monique'in güzel yüzünün son haftalarda nasıl çöküp, kuru kafa benzeri bir maskeye dönüştüğü gelmişti. Ah, bir de zavallı kızın odasından yayılan o kir kokusu... Monique o günlerde işe gelemeyeceğini bildirmek için artık şirketi aramıyordu bile. Penny kendini mazeret ileri sürüp ev arkadaşının kariyerini kurtarmaya mecbur hissediyordu.

Kuyruğun ortalarına doğru *Promise Keepers** tişörtlü orta yaşlı bir adam bir kadına asılıyordu. Penny tişörtü ayırt etmişti çünkü aynısından babasında da vardı. Adam kaba bir mağara kaçkını gibi kadının bir tutam saçını kavramış, kaldırım kenarında vakit öldüren bir taksiye doğru sürüklemeye çalışıyordu. Kadın da çömelip ağırlığını kullanarak, sabahın köründe kuyruğa giren alışverişçiler arasındaki yerini korumaya alıyordu.

Penny boğuşan çifte yaklaşırken, adamın "Lütfen hemen eve gel!" dediğini işitmişti. Hıçkırmaktan doğru dürüst konuşamıyordu. "Johnny ve Debbie annelerini özledi!"

* Üyeleri erkek olan bir Hıristiyan örgütü. (ç.n.)

Penny'nin tahminine göre, kadın adamın eşiydi. Bu karı koca kavgasında kadının oynadığı role gelince, o da kocasına durmadan şeker pembesi bir şeyle vuruyordu. Elindeki yumuşak, elastik ve upuzun bir silahtı. Penny daha dikkatli bakınca, bunun Balayı Macera Çomağı adlı, 6435 numaralı ürün olduğunun farkına varmıştı. Normalde içinde altı tane D tipi büyük boy pil bulunuyordu. Penny, karısı "Bu iri plastik parçası *her hal ve şartta* senden daha erkek!" diye bağırırken, ürünün kalın bir değnek gibi bütün ağırlığıyla adamın kaburgalarına çarptığını işitiyordu.

Penny hırgürlerine bulaşmamak için yavaşça yolunu değiştirmiş ve bir koşu kuyruğun başına yönelmişti. Üst üste yığdığı klipsli kâğıt altlıklarını kucağında taşıyordu. Her birine bir kayıt formu ve kalem takıp her şeyi hazır etmişti. Tezgâhtarlığa en haşatı çıkmış görünen kadınlardan başlamıştı. Bu gözleri çukura kaçmış biçareler sanki bütün bir gece kilitli kapıların önünde beklemiş gibi duruyorlardı. Penny, vücut kokularına ve uyku sersemi, süngüsü düşük hallerine bakılırsa, muhtemelen öyle yapmışlar diye düşünmüştü.

Kuyruğun başındaki kadına kâğıt altlığı üzerindeki formu uzatmış, cıvıldayarak "Affedersiniz, herhangi bir *Beautiful You* ürününü kullanırken başınıza bir şey geldi mi?" diye sormuştu.

Kendini seks oyuncağı kurbanlarını kışkırtıp sırtlarından para kazanan bir avukat gibi hissediyordu ama amaçları araçlarını meşrulaştıracaktı.

Sabahın ılık havasına rağmen titreyen kadın, kalemi bir deri bir kemik kalmış eliyle almıştı. Duman bürümüş gözlerini kanuni evraka çevirdiğinde yabancının suratında hiçbir zekâ pırıltısı yoktu. Penny genç biri olduğunu fark etmişti ancak bir şey yaşama gücünü soğurmuştu. Kâğıt gibi yüzünün kemikleri sayılıyordu.

Penny bu görünüşü tanımıştı. Eziyetli vect turlarından sonra o da aynada bu biçare hayaleti görürdü. Bu kadar mecalsiz

düştüğünde ona masaj yapılıp elle sıkılmış meyve suları gark edilirdi. Hızla toparlanması için Max akupunktur ve aromaterapi emirleri verirdi. Bu kızlar böyle imkânların hiçbirine sahip değildi. Zevkten ölüyorlardı.

Gözleri cansızdı, kaşlarının altındaki derin çukurlara kaçmıştı. Giysileri ter içinde kalmaktan hamurlaşıp ağırlaşmıştı. Dilleri bir karış dışarı sarkmıştı. Oysa bunlar bir hafta kadar önce Union Square civarında uzun adımlarla yürüyen kendilerinden emin, huzurlu kızlardı. Penny açısından yeni oyuncaklarının tehlikeli birer zorlanım halini aldığı aşikârdı.

İşi aceleye getirip kadına "*Beautiful You* aleyhine kötüye kullanma suçlamasıyla bir kolektif dava açmaya hazırlanıyoruz" demişti.

Kadın boğuk bir sesle cevap vermişti. Bu da Penny'nin aşina olduğu bir belirtiydi. Çoğu zaman, uzun saatler süren denemelerden sonra, vect iniltileri onun boğazını da kurutup sesini kısmıştı.

Diğerleri de yanına sokulmuştu. Yalpalıyorlar, sallanıyorlar, Penny'nin çevirdiği işi seyretmek için ince boyunlarını ileri uzatıyorlardı. Penny bu meraklı zombilerin saçlarının kökünden koptuğunu, hiç şüphesiz beslenme bozukluğundan ötürü döküldüğünü görüyordu. Kafa derilerindeki kelleşmiş alanlar pırıl pırıl parlıyordu. Daha önceki bir cinsel devrimin bunlara benzer yürüyen iskeletler yarattığına tanıklık etmişti. Yakın zamanlara kadar bu iskelet gibi işsiz güçsüzler pekâlâ AIDS kurbanı olabilirlerdi.

Penny onları toparlamak için, "Bir başka seks oyuncağına ihtiyacınız yok" demişti. Her çift ele bir kâğıt altlığı tıkıştırarak devam etmişti: "*Beautiful You*'nun kadınlara karşı işlediği suçlar yüzünden sorumluluk almasını sağlamalıyız." Artık bağırıyordu. "Faaliyetlerini durdurup telafi talebinde bulunmalıyız."

Kuyruğun başındaki kadavraya dönmüş kız yutkunmuştu. Cümle kurma gayretiyle ince dudaklarını hareket ettirmişti. "Sen... onları... *kapatmak*... mı... istiyorsun?" Cıyaklayıp

dehşet saçmış, bunun üzerine kuyruğun başından sonuna korkutan bir homurtu yankılanmıştı.

Birisi, "Ben yeni bir Yusufçuk alıncaya kadar bekle. Davanı *ondan sonra* aç" diye seslenmişti.

Bir başkası, "O her kimse, o bir kadının kendi cinsel isteklerini giderme hakkına sahip olmasına karşı" diye yüklenmişti.

Havada bir kâğıt altlığı uçmuş, Penny'nin kafasına denk gelmesine ramak kalmıştı. Patırtılı bir şekilde kaldırıma düşmüştü. Ardında da topluca yuhalanmıştı:

"O kendinden de, vücudundan da nefret eden bir anti-feminist!"

"Sakin ol hemşire! Ve o koca götünü kaldırıp kuyruğun sonuna yürü!"

"*Beautiful You*'dan alışveriş yapma hakkımızı korumalıyız!"

Penny'ye her taraftan kâğıt altlığı yağmaya başlamıştı. Etraf savrulan tükenmez kalem ve sövüp sayan öfkeli kadınların çığlıklarından geçilmiyordu. Bu hüsrana uğramış kadın ordusu vampir konulu kitaplarla onu taşa tutuyordu. Hemen ardından kullanışsız ayakkabılarını çıkarıp onu ölesiye dövmeye girişmişlerdi. Çaresizce "Maxwell sizi sadece kendi çıkarı için kullanıyor!" diye haykırmıştı. Fırlatılan kitapları savuşturmak için kollarını kaldırmış ve bağırarak, "Sizi köleleştiriyor" demişti.

Kalabalık başına üşüşmüş, sayısız el Penny'yi saçlarından ve Betsey Johnson marka mikro mini eteğinden yakalamıştı. Deliye dönmüş halde parmaklarıyla el ve ayak bileklerine yapışmışlardı. Lime lime edildiğini hissediyordu. "Zalim!" ve "Namus bekçisi!" naralarına maruz kalıyor, kolları bacakları kopartılırcasına çekiştiriliyordu. Paralanıyordu.

Biri vahşice, "*Beautiful You* ecza bağımlığımdan vazgeçmemi sağladı!" diye avazı çıktığı kadar bağırmıştı.

Bir başkası çığlığı basıp, "*Beautiful You* sayesinde yetmiş pound verdim!" demişti.

Bir kilit tıkırdamıştı ama güruhun kopardığı hayvani feryatlar yüzünden neredeyse işitilmemişti. Bir anahtar çevrilmiş ve bir sürgü patır kütür açılmıştı.

Neredeyse işitilmemişti. Nefesi kesilen Penny'nin, ağzından "Mağaza" lafı çıkmıştı. Kendini kurtarmaya çalışmaktan bitap düşmüş, soluk soluğa "Mağazayı açtılar..." diyebilmişti.

Bu duyuru imdadına yetişmişti. Binlerce çılgın alışverişçi onu bırakıp topluca büyük pembe binaya hücum etmişti. Yere düşen Penny, sayısız çirkin, kullanışsız ayakkabı nihai kaderine boyun eğmek için onu ezip geçerken, cenin pozisyonu alıp kendini korumaya çalışmıştı.

Penny o gece üstüne rahat bir L.L.Bean marka flanel pijama geçirmişti. Erkenden yatağa girmiş, az sayıdaki kâğıt altlığı şeklindeki yara bereyi dert edeceğine, gıdım gıdım bir kadeh *pinot gris* şarabını içmişti. Müştekileri bir araya getirmeye yönelik misyonunun başarısızlığa uğramasının ardından, eve süngüsü düşmüş bir halde gelmişti. Her tarafı ağrıyordu. Şık mikro mini eteği el iziyle doluydu. Kalabalık Versace trençkotunu paramparça etmişti. Tamirinin imkânsız olduğuna karar vermiş ve çöpü boylamasından önce bozuk para ve sakız kalmış mı diye ceplerini yoklamıştı. Ceplerinden birinde parktaki zıvanadan çıkmış adamın verdiği pastel yeşili el ilanını bulmuştu. Bumburuşuktu.

Üzerinde "Her Zaman Arayabilirsiniz, Gece Gündüz" ve "Ödül" yazılıydı.

Penny kâğıdı yatağa serip düzlemişti. Şarabı bir kenara koymuş ve komodinin üzerindeki telefona uzanmıştı. Aradığı numara daha bir kere çalar çalmaz bir erkek cevap vermişti. "Brenda?" demişti. Telefonu açan o yabancıydı. Adamın sıkıca kavradığı bileği hâlâ karıncalanıyordu.

Penny soruyu üzülerek yanıtlamıştı: "Hayır, size bu sabah rastladım."

Adam "Parkta" diye lafa karışmıştı. Onu hatırlamıştı çünkü gün boyunca gördüğü tek normal kadın oydu, aslında bütün bir haftadır.

Mahzun bir şekilde, "Her gün Beşinci Cadde'deki o kuyruğu baştan sona arşınlıyorum, gözden geçiriyorum... gözden geçiriyorum... ama Brenda hiçbir zaman orada değil" demişti.

Penny kelimelerini dikkatle seçip konuşması için onu yüreklendirmişti. "Yerin dibine girişi, nasıl oldu?"

Adam kederli öyküsünü anlatıp içini dökmüştü. Suçluluk duygusu yarasına tuz biber ekiyordu. Nişanlısına ilk *Beautiful You* kalemini o satın almıştı. Güya bir doğum günü hediyesiydi: 2788 numaralı ürün, yani Anında-Vect Sondası. Brenda hediyesini kalabalık bir restoranda açınca utancından yere geçmişti ama o kullanması için nazikçe teşvik etmişti. "Elbette oracıkta restoranda değil" diye ekleyerek, "Ancak bir orospu herkesçe bilinen bir restoranda bir seks oyuncağını kullanmaya razı gelir" düşüncesiyle kendini savunmuştu.

Penny'nin aniden aklına Fransız restoranında Peru taş çiftiyle kendi başından geçen macera düşmüştü. Utancından duyduğu azabı dindirmek için buz gibi *pinot*'yu ağzına dikmişti. Serilip yatmış halde taze pembe berelerinin kızarıp morarmasını izlemişti. Paris'teki günlerini teraziye vurmuş; nasıl ömrünün yarısını yatakta şarap içerek ve yara bere içinde geçirmiş gibi hissettiğini düşünmüştü. Zihninde Melanie Griffith* olmak herhalde böyle bir şey diye canlandırmıştı.

Telefondaki adam konuşmasını kesik kesik sürdürmüştü: "Brenda kimya sektörünün nüfuzlu bir kudret simsarıyken, kaşla göz arasında..." Hayal kırıklığının verdiği bıkkınlıktan, ağzından söz dirhemle çıkıyordu. "Uçup gitmişti." Nişanlısının Park Avenue'deki cubleks kooperatif dairesinde dört dönmüş ve kayıp tek şeyin Anında-Vect Sondası olduğunu fark etmişti. Bunun üzerinden iki hafta geçmişti. O günden beri birkaç kişi onun gözlerine iliştiğini bildirmek için aramıştı. Bir keresinde Hoboken yakınlarındaki çürüyen iskele ayaklarının altında

* Altın Küre ödüllü, Oscar'a da aday gösterilmiş ABD'li aktris. (ç.n.)

görülmüştü. Bir başka seferde İspanyol Harlemi'ndeki bir *bodega*'dan* pil aşırırken güvenlik kameralarına yakalanmıştı.

Penny bir yandan adamın anlattıklarını dinliyor, bir yandan da şarabını yudumluyordu. Şişenin durduğu komodine uzanmış ve kadehini bir defa daha doldurmuştu. Adamın ruh hali umutludan endişeliye, o durumdan da azılıya doğru evrilinceye kadar bir damla şarap kalmamıştı.

Hışmı telefondaki sesinden anlaşılıyordu. Penny kafayı bulmuş haliyle bile adamın kızarıp bozardığını ve bütün bir bedeninin titrediğini sezebiliyordu. "Eğer bir gün o şeytani seks oyuncaklarını icat edene rastlarsam..." Öfkeden soluğu kesilmiş, duraksamıştı. "Tanrı şahidimdir ki, elimden gelse o kadını bir kaşık suda boğarım."

Çirkin ayakkabılar ve fantezi romanları su yüzüne çıkan yeni eğilimin sadece ucuydu. Tad alışveriş alışkanlıklarındaki yön değişikliklerini günü gününe izliyordu. Bir Pazartesi aşağı yukarı on altı milyon ev kadını onlarca yıldır satın aldıkları çamaşır deterjanını bırakıp henüz bir hafta önce piyasaya çıkan bir markayı, Sudso'yu seçer oluvermişlerdi. Benzer şekilde bütün bir müziksever kadın kuşağı High Jinx adlı yeni bir delikanlı grubunun konserlerine üşüşüyordu. Kendilerinden geçiyorlardı. Çığlık koparıyorlardı. Penny televizyonda bu kızları seyrederken, Alouette'in kasılmalara yakalandığı Akademi Ödülleri gecesindeki halinden pek farklı davranmadıklarını gözlemişti.

Davranış ve pazarlama uzmanlarının akılları bu olguya ermemişti. Sanki çok geniş kadın tüketici kitleleri aynı itkiye tepki veriyorlardı. Başkanın beklenmedik bir şekilde kendini öldürmesinin gölgesinde kalan borsalar bir inip bir çıkıyordu. Neredeyse bütün halka açık şirketlerin hisse senedi fiyatları tepetakla gitmişti. Ancak, Tad'in işaret ettiği gibi, DataMicroCom'un değeri fırlamıştı.

* Şarap ve gıda maddeleri satılan küçük dükkân. (ç.n.)

"Özellikle Henhouse Music" diye ileri sürmüştü.

Etrafındakiler ona boş gözlerle bakınca eklemişti: "Bu High Jinx'i temsil eden plak şirketi. Haftalık ilk on listesindeki altı şarkı onların."

Tad açıklamasında uzak görüşlü yatırımcılar emtia borsasına akın ediyor demişti. Özellikle manganez ve potasyuma, ayrıca çinkoya da diye eklemişti. Bunlar alkalin pillerin bileşenleriydi. Spekülatörler bakır fiyatlarına tavan yaptırmışlardı. Pil sıkıntısı ayaklanmaları körüklediği gibi, güçlü karaborsa ticareti hırsızları el feneri ve çocuk oyuncaklarındaki yarı yarıya tükenmiş pilleri çalmaya kışkırtıyordu. Nasıl araç hırsızlığı bir zamanlar şoförleri arabalarının ön camlarına "Radyo Yok" etiketleri yapıştırmaya sevk ettiyse, artık ev sahipleri de hırsızları caydırır umuduyla ön kapılarına bir hayli göze çarpan "Pil Yok" levhaları çakıyorlardı.

Bütün dünya, popüler kültürün "*Beautiful You* etkisi" adını taktığına anlam vermek için çırpınıyordu. Uzman ve analistlerse uyarılma bağımlılığı diye bilinen bir şey hakkında televizyonda laklak edip duruyorlardı. O güne kadar buna kimse kulak asmamıştı çünkü bu sadece erkek çocukların hayatını güçleştirmişti. Son on yıllar boyunca insanın aklını ayarını bozan sürdürülebilir uyarılma hazlarına kurban gidenler esasen genç erkeklerdi. Video oyunları oynamanın ve cinsel içerikli web sitelerine göz gezdirmenin tetiklemesiyle tırmanışa geçen endorfin düzeyleri yüzünden baştan çıkmışlardı. Bir genç erkek kuşağı sevgisiz boşalmanın büyüsüne kapılmış ve dünyayı görmemişti. Nefislerini körelte körelte leş gibi kokuttukları bodrum katlarındaki odalara sığınmışlar, fiili aşk partnerleriyle gerçek ilişkiler sürdürmeye kayıtsız kalmışlardı.

Penny bu haberciliği erkek histerisi diye elinin tersiyle itmeye çalışmıştı ama kavramı görmezden gelmesi zordu. Uzmanlara göre, sorun modern teknolojideki ilerlemeler başlıca hayvani itkilerimizi yönlendirince ortaya çıkmıştı. *Butter brickle* dondurma bunun mükemmel bir örneğiydi. Hayvani

nefsimiz ayakta kalabilmek için kesinlikle bu şekerli, yağlı lezzete can atıyordu. Penny'nin yarım litresini silip süpürünceye kadar kendini asla dondurma yemekten alıkoyamaması bu nedenleydi. Evrim geçiren içgüdüleri ürün pazarlayıcıları tarafından kendine karşı kullanılıyordu. Düne kadar erkeklerde baş gösteren uyarılma bağımlılığı görsel araçlar, yani hızlı tempolu video oyunları ve yüksek hızlı internet pornografisi yüzündendi ama sanki Maxwell'in yeni ürün grubu da kadınlar üzerinde aynı etkiyi bırakıyordu.

Bu tamamen akla uygundu! Sürekli değişen uyartı kadın beynindeki nöron ağını gitgide yeniden yapılandırıyordu. Beynin limbik bölümü dalga dalga dopamine boğuluyordu. Hipotalamusun ödüllendirme işlevi baskılanıyor, prefrontal korteks ipin ucunu kaçırıyordu. Gözünü tıbbi araştırmalara diken Penny, Oo! diye düşünmüştü -çok çetrefilliydi, buna rağmen bir o kadar da gün gibi ortadaydı!

Hanımefendiler hazzın tiryakisi olur olmaz, kantarın topunu kaçırıyorlardı. *Beautiful You* etkisi. Keyif verici sıradan faaliyetler canlarını sıkıyordu. Alışılmış meşgaleler ilgilerini çekmiyor, devede kulak kalıyorlardı. Ve kadınlar, Maxwell'in kişisel bakım ürünlerinin sağladığı sürekli uyarılmanın yokluğunda, ağır bir bunalım geçiriyorlardı.

Sosyal yorumcular hemencecik uzun bir zaman önce reklamcıların nasıl erkeklerin doğal cinsel dürtülerini istismar ettiklerine parmak basmışlardı. Belli bir bira markasını satmak için medyanın sırf idealleştirilmiş kadın bedenini sergilemesi yetiyordu. Erkek alıcılar buna tav oluyorlardı. Bu asırlık taktik kadınları kötüye kullanıp erkekleri ayartıyor gibi görünüyordu ama durum bundan ibaret değildi. Uyanık gözlemciler zeki erkeklerin nasıl belleklerinin bu sayede habire silindiğini fark etmişlerdi. Gözlerine akıl çelici göğüslerle sıkı ve muntazam kalçaların iliştiği her seferinde, erkeklerin akılları başlarından gidiyor, dikkatlerini bir konu üzerinde toplama ve kavrama yeteneklerini kaybediyorlardı.

Max'in *Beautiful You* deneyleri Penny'nin zihnini aynı şekilde hayaller ve özlemlerden... geleceğe dair planlardan ve ailesine duyduğu sevgiden arındırmıştı. Genel kültür genç erkeklerin beynine saldırmakta seksi o kadar uzun bir zamandır ve düşüncesizce kullanıyordu ki, toplum bu zararlı uygulamayı çoktan kabullenmişti.

Belki de dünyanın kadınların aynı dipsiz kuyuya yuvarlanmalarını bu kadar çabuk benimsemesi bu nedenleydi. Yapay aşırı uyartı, gitgide daha azının elde edilebildiği bir dünyadan gün geçtikçe daha fazlasını isteyen bir genç insanlar kuşağını boğmanın dört başı mamur yolu gibi gözüküyordu. Kurbanlar ister kadın ister erkek olsun, uyarılma bağımlılığı adeta yeni normal halini almıştı.

Penny ve Tad, ofis dışında geçirdikleri nadir gecelerden birinde, Yale Club'daki tanışma toplantısına gitmişlerdi. Bucks County asilzadeleri etrafını sarınca, sanki kendi havasına dalmıştı. Hayır, Penny'nin kıran kırana çabalayıp bir miktar müştekiyi bir araya getirmeyi başaramamasına rağmen, kolektif davadan vazgeçmemişti. Makul bir bekle gör tavrını benimsemişti. Sabır gösterilirse dava açmak üzere daha fazla kadının meydana çıkacağından emindi. O zamana kadar da Penny'nin güdeceği *Beautiful You* patentleriyle ilgili sahiplik davasında yol almaya hazırdı.

O geceyi dışarıda geçirip biraz eğlenmeye kalkışmalarının nedenlerinden biri de buydu. Penny ertesi gün BB&B'nin kıdemli ortaklarıyla yüz yüze gelecek ve yeminli ifadesini vermek zorunda kalacaktı.

Penny Tad'in Yale Club'da giydiği smokin içindeki rahat haline hayranlık duymuştu. New York'taki en zengin insanların bir kısmıyla eski dostlarmışçasına selamlaşmıştı. Tam bir aynı yastıkta kocanacak adamdı. Keşke vajinal ilişki için ona baskı yapıp durmasaydı. Neredeyse bunun dışındaki her şeyi yapmışlardı ama onun canını yakmayı göze alamıyordu. Ona gitgide artan korkusunu da anlatmak istemiyordu.

Penny bu düşüncelere dalıp gitmesinden ötürü bir başka misafirle çarpışmıştı. Birkaç damla şampanya dökülmüştü. Neyse ki kalıcı bir hasar yoktu. Tokuştuğu uzun boylu sakallı adam ona tanıdık gibi gelmişti.

"Penny Harrigan'sınız değil mi?" diyen adam elini uzatmıştı. "Ben Pierre Le Courgette'im."

Bu can verdiğinde Alouette'le flört etmekte olan ödüllü romancıydı.

Adam "Çok üzücüydü" demişti.

Penny adamın kolunu sıkmıştı. "Onu çok özlüyorsunuzdur herhalde. Ne kadar da güzeldi."

Hüzünlenen adam, "Kusura bakmayın ama beni yanlış tanıyorsunuz. Biz o kadar içli dışlı sevgililer değildik" diye cevap vermişti.

Penny daha fazlasını söylemesi için beklemişti.

Açık açık konuşmuştu: "Defalarca denedik ama onunla bir türlü o şekilde yakınlaşamadım."

Penny'nin yüreğini korku kaplamıştı. Gözünün önüne metrodaki saldırganın kalkmışından fışkıran kan gelmişti.

Cümlesine "Alouette'imin içindeki bir şey..." diye başlamış ancak çektiği ıstıraptan sesi canlılığını kaybetmişti.

Penny adamın itirafını sonuna kadar sürdürmesini göze almıştı. "Size bir şey mi saplandı?"

İngilizce kelime adamın aklını karıştırmıştı: "Saplandı?"

Penny baklayı ağzından çıkarması için dil dökmüştü: "Penisini zıpkın gibi bir şey yardı."

Nihayet anlamış ve gözleri parlamıştı. "*Oui*!*" diye bağırmıştı. "*Mon dieu*!** Orada, *chatte*'ının*** içinde gizlenmişti. Alouette, doktorların hiçbir şey bulamamasına rağmen, Maxwell'in içinde bir alet bıraktığından emindi." Dirseğini kavrayıp onu sakinleştirmek için elini uzatmıştı. "İki gözüm, Alouette'in durumu hakkında *ne biliyorsun*?"

---

* Fransızca "evet". (ç.n.)

** Fransızca "aman yarabbi". (ç.n.)

*** Fransızca "kuku". (ç.n.)

Penny sendelemişti. Salon fırıl fırıl etrafında dönüyordu. Yoksa Alouette'in öğle yemeğinde açığa vurmayı planladığı sır bu muydu?

O anda Tad belirmiş ve ona sahip çıkarcasına kolunu beline dolamıştı. "Sanırım birinin yatma vakti geldi." Ona sımsıkı sarılmıştı. Penny tiril tiril smokin pantolonun içindeki sertleşmiş penisini hissedebiliyordu.

Derdi günü ortadaydı. Gene seks için ona baskı yapıyordu. Penny sırf gittikçe kabaran öfkesinden ötürü Tad'in o ciddi rizikoyu göze almasına izin vermeye hemen hemen hazırdı.

Penny ertesi gün yeminli ifadesini vermişti. Hem de altmışıncı katta, geçmişte pek çok defa ilave koltuk götürdüğü toplantı odalarından birinde bu sefer oturarak. Toplantıda hazır bulunmayan tek şirket çalışanı Monique'ti. Zavallı Monique hâlâ yatak odasına kapanmış haldeydi. Penny onun dışında masanın her iki yanına sıralanmış meslektaşları ve şirket ortaklarıyla karşı karşıyaydı. Hepsi bir umutla en ufak bir mugalatası için gözlerini dört açmıştı. Gerginlikten herhangi bir tarafının seğirmesi muhtemelen yalan söylediği izlenimi verecekti. Maxwell'in içini pembe şampanya duşuyla doldurduğu ilk geceyi anlatırken bir mikrofon kelimelerini derliyordu. Bir stenograf Max kadar hızlı bir şekilde notlar karalıyordu.

İş arkadaşlarının çoğunluğu büyülenmiş bir şekilde onu dinliyordu. Maxwell'in serviksini acı veren haz kasılmalarıyla hırpaladığı süreci kesik kesik tarif ederken hayretten ağızları bir karış açık kalmıştı.

Brillstein ona meydan okumak için düzenli aralıklarla peş peşe beklenmedik sorular yöneltmişti. "Bayan Harrigan biraz önce Bay Maxwell'in vajina ağzınızdan içeriye elini soktuğunu söylediniz. Bu mümkün mü?"

Penny bunu hatırlayınca sarsılmış ve heyecanlanmıştı. Bütün bir şirket dikkat kesilmiş, onun da dili dolaşmıştı: "Bilmiyorum."

Tad, "Telaşlanma canım" diyerek ona güven vermişti. Göz kırpmış ve baş parmağını yukarı kaldırarak, "Çok iyi gidiyorsun!" demişti.

Brillstein durmadan ve acımasızca devam etmişti. "Bayan Harrigan, anatominiz böyle derin bir incelemeye özellikle uygundu diyebilir misiniz?"

Penny ona kötü gözle bakmıştı. "Bana bir sürtük olup olmadığımı mı soruyorsunuz?"

Dudağını büken Brillstein. "Araştırma sürecine herhangi bir benzersiz yetenekle katkıda bulunup bulunmadığınızı soruşturuyorum" demişti. *Benzersiz* kelimesini açık saçık bir laf eder gibi söylemişti.

Penny, "Az daha *can vereceğim* anlar geçirdim" diye terslemişti. Delip geçen bakışlarından huzursuzluk duymamaya çalışmıştı.

"Acıdan mı?" Brillstein ondan nefret ediyordu.

"Pek sayılmaz." Nereye baksa biriyle göz göze gelen Penny bakışlarını tek güvenli yere, odanın zeminine odaklamıştı.

Brillstein lafı çevirmişti. "Bay Maxwell'in bütün erotik şeyler hakkında etraflıca araştırma yaptığından söz etmiştiniz..."

Penny cevaben aklında kaldığı kadarıyla Max'in bahsettiği çeşitli *svami* ve zenginlerle düşüp kalkan hayat kadınlarını anlatmıştı. Max'in asıl akıl hocası Baba Kır-Sakallı'yı ve bu büyük kadının nasıl Himalayalar'ın yükseklerindeki Max'in arayıp bulduğu bir keşiş mağarasında yaşadığını tarif etmişti. Penny kadim hocanın nasıl milyarder öğrencisine insan evriminin başlangıcı kadar eski erotik teknikler konusunda akıl öğrettiğini aktarmıştı. Ancak Penny ne Clarissa Hind'a ne de kader mahkûmu başkanın nasıl onu da efsanevi acuzeyi arayıp bulmaya ve ondan ders almaya sevk ettiğine değinmişti. Neden onca azabı çekmiş başkanın anısına leke süreyim? diye düşünmüştü.

Brillstein gene sözünü kesmişti. "Bayan Harrigan sorularım size düşmanca gelebilir ama lütfen size iyilik yaptığımı anlayın. Bay Maxwell'i savunacak hukuk danışmanı sizi daha az sıkıştırmayacaktır."

Penny kendini hazırlamıştı. Omuzlarını dikleştirmiş, başını kaldırmış ve beklemişti.

Brillstein ona ters ters bakmıştı. "Bay Maxwell'e sizi lüks bir Fransız yemekhanesinde anüsünüzden uyarmasına müsaade ettiğinizi mi söylüyorsunuz?" Brillstein onu acımasızca sorguluyor, bunun keyfini çıkarıyordu. Bedenini kesiyor, Paris partilerindeki birçok zengin yabancının denediği gibi tensel sırlarını çözümlemeye çalışıyordu. Belli ki onu yatakta deliren bir nemfoman yerine koyuyordu.

Buz gibi bir ses tonuyla, "Maxwell ve ben birlikte araştırma yapıyorduk" diye cevap vermişti. Ağır bir soruyla onu köşeye sıkıştırmaya hazırladığını hissediyordu. Sürekli üfleyen klimaya rağmen toplantı odası hamam gibiydi. Erkekler yakalarını çekiştirip duruyor, kravatlarını gevşetiyorlardı. Onunla empati kurup kendini kaybeden az sayıdaki kadın meslektaşsa, ellerinin altında artık her ne kanuni evrak varsa onunla yelpazeleniyorlardı.

Brillstein notlarını dikkate alıp, "On yedi Nisan günü, akşam saat yediyle sekiz arasında Bay Maxwell'e şimdi 'araştırma' dediğiniz sayesinde ayrı ayrı kırk yedi defa orgazma ulaştığınızı teyit ettiğiniz doğru mu?" diye sormuştu.

Penny kaskatı kesilmişti. Doğruydu ama Brillstein'ın bu sayıları elde etmesi kesinlikle mümkün değildi. Bundan söz etmemişti. Bu ayrıntıları ancak Maxwell'le bizzat görüştüyse bilebilirdi. Farkına vardığı şey kanını dondurmuştu: Brillstein Max'le gizlice ittifak etmişti.

Cesarete gelen Brillstein Penny'yi bu konuda sıkıştırmıştı. "Kalbiniz bir saat boyunca ortalama dakikada yüz seksen kere atmış." Başvurduğu notlarından "Solunumunuz dakikada doksan birmiş" diye okumuştu. Açıkçası bu olgular Maxwell'in küçük not defterinden seçilmişti. "Bu size şu sözde deneydeki payınızın yeterli bir karşılığı gibi gelmiyor mu?" Küstahça sırıtmıştı. Şeytanca bakışlarıyla Penny'nin imasını inkâr etmemesi için meydan okuyordu.

Kıdemli ortak cevap vermesini beklemeden toplantı masasına monte edilmiş bir düğmeye basmıştı. Tavandan aşağıya hızla bir perde inmişti. Bir başka düğme bir video projektörü harekete getirmiş ve gizli hoparlörlerden çığlık sesleri yükselmişti. Perdeyi muazzam ölçüde büyütülmüş çıplak bir kadın şekli kaplamıştı. Beyaz saten yastıkların arasına sırtüstü uzanmış yuvarlanıp duruyor, parmaklarıyla beyaz saten çarşafları kavramaya çalışıyordu. Şeker pembesi renkli bir şeyin kabzası uyluklarından dışarıya doğru uzanıyordu. Çılgınca dövünürken az kalsın pembe aleti yerinden çıkarıyordu. Bunun üzerine çekime bir erkek eli girmişti. Aleti bastırıp iyice yerli yerine oturtmuştu. Parmaklarından birinde koskocaman yakut taşlı bir yüzük takılıydı.

Bu Max'in eliydi. Perdedeki de Penny'ydi. Gövdesi uyarılmış bir Hottentot* gibi inip kalkıyordu.

Brillstein videoyu alaya almış, Penny'nin kayıttaki şiddetli hırıltılarını bastırma çabasıyla bağıra bağıra, "Bayan Harrigan, *bunu* nasıl açıklıyorsunuz?" diye sormuştu.

Penny destek için Tad'e bel bağlamış ama o sırtını çevirmişti. Dirseklerini dizlerine dayayıp elleriyle yüzünü kapatmış, üzüntüsünden kafasını sallayıp durmuştu.

Deneme sürecini yüksek bir hukuk dili kullanarak tartışmak başka, Penny'nin fiilen yuvarlanmasını, adeta delirmiş halde vahşi bir hayvan gibi boşalmasını... ağzından kaba müstehcen sözler saçılmasını izlemek başkaydı... hiç de adanmış, gayretli bir bilim kadınına benzemiyordu. Penny, hukuk erbabının onun haksızlığa uğramış bir müşterek mucit mi yoksa sefahat düşkünü bir fahişe mi diye meraklandığı, o küçük düştüğü can yakıcı anda tanıdık bir patırtı duymuştu. Güçlü bir uğultu binalarının çevresindeki ofis kulelerinden yankılanmıştı. Bir helikopter iki kat yukarılarındaki çatıya iniş hazırlığı yapıyordu.

* Farklı fizyolojileri nedeniyle 19. yüzyılda kadınları fahişelerle bir tutulan Güneybatı Afrikalı bir yerli kabilesine (Khoi) Felemenklerin taktığı ad. (ç.n.)

Penny sormaya ihtiyaç duymamıştı Kimin gelmek üzere olduğunu biliyordu.

Video durmuş, perde de tavanın içinde kaybolmuştu.

Brillstein "Beyler, yerimizi değiştirsek mi? Bu öğleden sonra almamız gereken bir başka uzun yeminli ifade daha var" diye açıkça bildirmişti.

Bezgin avukatlar koltuklarından kalkıp odayı terk etmeye başladıklarında Brillstein Penny'ye elini uzatarak, "Küçük hanım, bir sakıncası yoksa size ufak bir nasihatte bulunmak isterim" demişti. "Bu davayı gütmekle çok akılsızca davranırsınız düşüncesindeyim."

Penny Brillstein'ın onu kapıya doğru yöneltmesine izin vermişti.

Koridorda ayrılırlarken, onun için bir iyilik yapıp yapmayacağını sormuştu.

Penny afallamış, kuzu gibi kafa sallamıştı.

Alabildiğine küçümser bir edayla "Hatırım için, lütfen şu cici arkadaşın Monique'e kovulduğunu söyle!" demişti.

"Lütfen bana kızma, şekerim." Bu Penny'nin Omaha'dan arayan anneciğiydi.

Penny telefon çaldığında mutfak masasında oturmuş gazete okuyordu. Günün bütün haberleri müteveffa başkanla ilgiliydi. Beyaz Saray henüz ortaya resmi bir açıklama sürmemişti ama bir hakikatleri araştırma komisyonu raporunu yayımlamıştı. Güvenlik protokolleri gereğince başkomutan nadiren üst aramasına tabi tutuluyor veya metal detektörlerine yönlendiriliyordu. Hep onun hedef alınacağı varsayılmıştı. Nişan alan değil. Hind ikisi birden olmuştu. Başkan yardımcısına – elbette ki erkek– apar topar and içirilmişti. Radyoların sohbet programlarında konuşan tumturaklı uzmanlar kendi kendini öldürmesini menopoza bağlıyorlardı.

Tabancanın mikrofonlara çok yakın patlaması nedeniyle çıkan ses sağır ediciydi. Penny'nin kulakları hâlâ çınlıyordu ve Omaha'dan konuşan annesini duymak için dikkatini toplaması gerekiyordu.

Nebraskalı ev kadını sözlerini titizlikle tartıp "Şu *Beautiful You* zımbırtılarından bazılarını aldım" demişti.

Penny nefesini tutup beklemişti.

Bu itirafla birlikte annesinin ses perdesi değişmiş, bir genç kızınki kadar tizleşmişti. Çığlık çığlığa "Neden bana söylemedin?" diye feryat etmişti. "Akılalmaz bir duygu! Tanrı beni bu yüzden kadın yaptı!"

Penny denemiş ama laf anlatamamıştı.

"Baban bir haftadır atölyesinde somurtup duruyordu." Daha bir utana sıkıla "Ömür boyu dayansın diye üretilmemişler, öyle değil mi?" diye yumurtlamıştı.

Penny sözünü kesmişti. "Hangisi kırıldı?"

Annesinin kızarıp bozardığı belliydi. "O mühendislerin o şeylerin dayanıklılığını nasıl test ettiklerini ancak Tanrı bilir. Aslında onu adamakıllı bir zorlama testine tabi tuttum. John Cameron Swayze'nin Timex kol saatlerine uyguladığının beterini."

Penny söz konusu saatin reklam sloganını hayal meyal hatırlamıştı: *Tıkır tıkır çalışması için temiz bir dayak yeter.*

"Kırılıncaya kadar" –annesin nefesi kesilmişti– "Hayatımın baharını yaşıyordum!"

Penny talihinin yaver gitmesini dilemişti. "Bu hangi aletti?"

İçinden de dua etmişti: *Lütfen Yusufçuk olmasın.*

"Yusufçuk'tu."

Penny "Anneciğim!" diye haykırmıştı.

Annesi aldırmayıp çene çalmaya devam etmişti. "Herkesin öylesine delisi olduğu şu yeni ayakkabılardan aldın mı?" Carcar konuşan bir yeniyetme coşkusuyla, "Hoş, bana da deli diyebilirsin. O ayakkabılar çok çirkin ama TV reklamları azıcık içimi gıcıklıyor. Bu ayakkabıları televizyonda gördüğümde bile güllerim yarılıyor."

Penny o gün daha erken saatlerde ev arkadaşının yatak odası kapısını çalmıştı. Monique'e devamsızlıktan ötürü kovulduğuna dair kötü haberi verecek kadar insafsız değildi. Ak-

sine koridorda dikilmiş, kilitli kapı kolunu zangırdatıp durmadan "Aç şu kapıyı" demişti. Kulağını ahşaba dayamış ve içeriden gelen netameli vızıltıyı dinlemişti. "Aç şu kapıyı" diye üstelemişti. "Sana yardım edecek birilerini bulmamız lazım."

Nihayet kapı aralanmıştı. Yayılan pis koku iğrençti. Aralık Penny'nin ancak dağınık örgülerle çevrili kuru kafa benzeri bir surat görebileceği kadar genişti. Kuru kafa kulak tırmalayıcı bir sesle, "Kız arkadaşım, gidip bana bir miktar pil alman gerekiyor" demişti. Ardından da kapı küt diye kapanmıştı. Şak diye de kilitlenmişti. Penny tekrar boğuk vınlamayı işitmişti.

Şimdi de annesi için aynı ürkütücü takıntı yüzünden tehlike çanlarının çalması çıldırtıcıydı. Penny, yaşlıca kadının dikkatini başka tarafa çekmek amacıyla annesine "Konuştuğumuz gibi, *National Enquirer*'ın eski sayılarını araştırdın mı?" sorusunu yöneltmişti.

Penny'nin parmakları elinde olmadan boynuna gitmişti. Nabzı 127'iydi. Max'le zaman geçirmesi hayati belirtileri hakkında onu saplantı derecesinde tetikte bulunmaya itmişti.

Annesi cevap vermemişti, yani hemen değil. Penny belki kuruntuya kapılmıştı ama telefonda sanki uzaktan gelen bir vınlama işitmişti. "Anneciğim, babacığım zincir testere mi kullanıyor?" diye sormuştu.

Annesi, "Hep aklımdaydı. Baban seni arayabilir" demişti. Sesi fısıltıya dönüşmüştü. "Bana deli gömleği giydirip tımarhaneye sürmek istiyor." Çileden çıkmış haldeydi. Tıslamıştı: "Sırf kendi kendimi bu kadar çok tatmin ediyorum diye."

Penny ısrarlıydı: "Boyalı basın araştırması anneciğim? Hani, Maxwell'in çocukluğu hakkında bilgi bulacaktın?"

Annesi konuyu değiştirmişti. "Bu gece ne iş çeviriyorsun bakalım?"

Penny nabzını saymıştı. Dakikada 131 atıyordu. "Bu gece?" Bir şeyi denemek istiyordu. "Akşama bir arkadaşımı davet edeceğim."

Annesi, "Özel biri mi?" diye sormuştu.

Penny, "Evet," demişti. Sesinde zerre kadar alay yoktu. "Bu geceyi çok özel biriyle birlikte geçireceğim."

Brillstein adını çağrı tanımlama cihazı ekranında görmüş olmalıydı. Çünkü telefonu ikinci defa çalar çalmaz açmıştı. Yumuşak bir ses tonuyla cevap vermişti. Arzu doluydu. Nefes alıp, "Evet?" demişti.

Arka plandaki anaç bir kadınsa, "Canım, bu kadar geç bir vakitte arayan kim?" diye sormuştu.

Ağzını ahizeden uzaklaştırıp bağırarak "Hiç kimse" demişti. "Sadece iş. Birkaç saatliğine ofiste takılmam gerekebilir."

Penny, nefes nefese mırlayarak adresini verdikten sonra telefonu kapatmış ve gardırobuna koşmuştu. En şeytani dantel geceliği bulmak için devasa dolaplarını altüst etmişti. Paris'teki bir alışveriş çılgınlığı sırasında Maxwell'de şehvet duygusu uyandırır umuduyla düzinelerce kışkırtıcı tek parça iç çamaşırı ve gecelik toplamıştı. Hiçbiri işe yaramamıştı. Ama o gece için ustaca koyu mora boyanmış marabu tüylerinden yapılma dar bir şeridi seçmişti. Giyildiğinde, aksi halde çıplak gövdesinden aşağıya uzanıyor, göğüslerini açıkta bırakıyor ve vulvasını kısmen örtüyordu.

Brillstein'ın gelmesine birkaç dakika kala sıra evin fuayesindeki avizeyi yakmış ve gölgesi giriş kapısının buzlu camı arkasına düşecek bir vaziyet almıştı. Orada dikilip kalçalarını gölgesi sokaktan baştan çıkarıcı gözükecek şekilde dalgalandırmıştı.

Manasız ölçüde yüksek topuklar üstünde dalgalanıp durmuştu. Ayakkabılar da Max'te cinsel istek uyandırmaya yönelik bir başka satın almaydı. Tuzağını kurmuştu. Kapının zili çalmıştı: *ding-dong*.

Penny elinden geldiği kadar şehvet dolu bir sesle "Açık" diye cevap vermişti.

Brillstein kapıya omuz atıp içeri girmişti. Bütün bir yolu koşar adımlarla katetmişçesine soluk soluğaydı. Marabuya sarınmış benzersiz güzellikteki Penny gözüne ilişince, buruşuk dudaklarını büyük bir hevesle şapırdatarak "Bak şu işe, tam da

şüphelendiğim gibi... zaten edepsiz küçük bir kaltakmış" demişti.

Penny hamlesini savuşturmuştu. Geniş odalardan geçerken onu baştan çıkarmak için kollarını salmış, elleri vücudunun ipeksi kıvrımları üzerinde bir aşağı bir yukarı gezinmişti. "Ah, Bay Brillstein, ah!" Kıkırdamış ve yeni bir olta atmıştı. "Bunun gerçekleşmesini ne kadar uzun zamandır istiyordum!"

Ahmak zampara paltosunu, gömleğini, pantolonunu çoktan bir köşeye atmıştı. Kanepe ve sehpaların etrafından dolanan Penny'yi kovalamış ama körpe yumuşak tenini kapmakta her seferinde bir adım geç kalmıştı.

Onu yemleyen Penny cilveli bir şekilde "Maxwell adına mı çalışıyorsun?" diye sormuştu. Kıkırdamış ve fingirdeyerek uzaklaşmıştı.

Brillstein pişmiş kelle gibi sırıtmıştı. Dudaklarından damlayan salyayı lekeli elinin tersiyle silmişti. Çok seksi bir kanaryayı hapır hupur yemeye hazır bir kedi gibiydi.

İncinmiş numarası yapan Penny surat asmış, Brillstein'ın elinden gene kurtularak, ona bu sefer "Max'in notlarıyla ilgili bu kadar çok ayrıntıyı nasıl öğrendin?" sorusunu yöneltmişti.

Brillstein'ın Brooks Brothers şort külotu ona doğru kabarmıştı. Yağ tulumundan farksız, kıllı kalçaları da bir umutla hanidir gayri ihtiyari hareket edip duruyorlardı. Pörsümüş kaba etlerini sıkıp kanlanmış kasığıyla hücuma kalkmıştı. Gırtlağından hafif hüsran hırıltıları yükselmişti. "Hele seni bir yakalayayım, her şeyi anlatacağım" diye vaatte bulunmuştu.

Onu üst kattaki yatak odasına yönlendirmişti. Orada Maxwell'i kudurtan aynı yapmacıklıkla uyarılma, miyavlama ve kıvranma numarası yapmıştı. Brillstein sanki nabzının tekdüze attığının farkına varmamıştı. Ne de terlemişti. Brillstein yatakta üstüne çıkmış ve bacaklarını bir güzel ayırmıştı. Şort külotunu sıyırmış ve hiç de ona zevk verecekmiş gibi davranmamıştı. Sertleşmiş penisini üzerinde gezdirirken ucundan bir damla salgı akmıştı. Bu salgıyı kılsız cildine sıvazlayıp, "Ne kadar pürüzsüz! Ne kadar *pürüzsüz*!" diye mırıldanmıştı.

Basbayağı eline tükürmüş ve bu ağız dolusu tiksindirici tükürüğü Penny'ye sürmüştü. Hareket eden hedefi vurmakta biraz güçlük çekiyordu. Dolayısıyla içine girerken Penny bir parça belini kırmadan durmuştu.

Bir dürtüşte boylu boyunca içine sokmuştu. Penny gevşeyip sarkmış etini avuçlarıyla kavramış ve beterin beterine hazırlık için onu sımsıkı tutmuştu. Bütün bu zaman süresince teorisinin doğru çıkması amacıyla da dua etmişti.

Doğru çıkmıştı. Brillstein daha ikinci defa kökleyip kendini geri çekemeden bir bıçak vurulmuş Nebraska domuzu gibi böğürmeye başlamıştı. Kaçıp kurtulmak için çırpınmıştı ama Penny güçlü parmaklarıyla et parçasını bacakları arasında sıkıca tutmuştu. Her ne idiyse, içindeki bir şey canını yakıyordu. Brillstein bıraksın diye ona yalvarmıştı. Lekeli elleriyle onu itip kakmış hatta tokatlamıştı ama Penny ona sımsıkı sarılmış bir türlü salıvermemişti.

Penny onu vajinal işkence odasında tutmak için kalçalarını iyice yukarı doğru kaldırıp ısrarla, "Anlat bana!" demişti. "Maxwell'in *ne* yaptığını anlat bana!"

Brillstein ulumuştu. Max içine ne koyduysa, bekçi köpeği görevini yerine getiriyordu.

"Alouette'in ölümüyle bir ilgisi var mıydı?" diye üstelemişti. "Onu nafaka davası yüzünden mi öldürdü?"

Brillstein çığlığı basmıştı: "Evet, canımı yakıyorsun!"

Ikınmaktan kıpkırmızı kesilen yüzüne doğru bağırıp ayak diremişti: "Bunun *Beautiful You*'yla herhangi bir ilgisi var mı?"

"Bilmiyorum!" demişti. Hıçkırıyordu. Sanki gömülü kalan erkeklik organını eşekarıları sokuyormuşçasına çırpınıyordu.

Kanı içine akıyor olsa bile Penny'nin umurunda değildi. En iyi arkadaşı ve sevgili annesi tehlikedeydi. Milyonlarca kadın ateşle oynuyordu. Sorgulamaya devam etmiş, o yeminli ifadesi sırasında ona nasıl acımasızca sorular sormuşsa o da Brillstein'a aynısını yapıyordu. Gene diretmişti: "Maxwell'in şer planı ne?"

"Bilmiyorum!" diye cevap vermiş, yürek paralayıcı bir şekilde feryat etmişti.

Bunun üzerine ölesiye kıstırdığı ter boşanmış kıçını serbest bırakmış ve gözü yaşlı kıdemli ortak kendini Penny'nin kucağı üstünden atmıştı. Oluk oluk kanıyordu. Gıcırdattığı dişlerinin arasından "Belki de spiralin veya başka bir şey yerinden kaydı" lafı çıkmıştı.

Tuvalet ispirtosu ve pamuklu çubuk almak için banyoya giden Penny, ister istemez kendini temize çıkmış gibi hissetmişti. Brillstein'ın küçük itirafı şüphelerinin en kötüsünü doğrulamıştı. Yaralı edep yerini yakıcı antiseptikle ıslattığında patronu çığlık üstüne çığlık atmıştı. Apış arasından hâlâ Brillstein'ın kanı süzülürken, geniş gömme dolabından çekip çıkardığı bir bavula Vera Wang marka giyeceklerini doldurmaya başlamıştı. Aynı zamanda telefonuna "Siri*, bana JFK'den** Omaha Nebraska'ya uğrayıp Nepal'e gidecek bir jet kirala. Ne zamana mı? Bu geceye!" diye buyurmuştu.

Penny, sıra evinden apar topar ayrılmadan önce patronunu sokak kapısından çıplak ve kanamalı halde, giysilerini de kucağına yığarak ite kaka çıkarmıştı. Ayrıca Monique'in kilitli odasına gitmiş ve kapısını çalıp, "Mo? Beni duyuyor musun?" demişti. Sonra da kapının altındaki aralıktan içeriye maviyemişli Pop-Tarts'lar sürmeye başlamıştı. "Bir şeyler ye" diye üstelemişti. "Susuz kalmamaya çalış. Elimden geldiğince çabucak döneceğim."

Monique'ten çıkan yegâne ses günlerdir yatak odasında çınlayan o tanıdık boğuk cızırtıydı.

JFK'deki izdihamın içinde koştururken ondan başka kadının bulunmayışı gözüne batmış, hatta huzurunu kaçırmıştı. Gişe yetkililerinden seyahat edenlere kadar herkes erkekti. Kadınlar her bakımdan kamusal alandan çekilmişlerdi.

* Cep telefonlarında sesli komutlarla çalışan bir sanal asistan programı. (ç.n.)
** John F. Kennedy havalimanı. (ç.n.)

Saldırgan erkeklerin –New York cinsel açıdan patlamaya hazır bir barut fıçısına dönüşüyordu! – ilgisini toplamaya meydan vermemek için ihtiyaten klasik bir Yves Saint Laurent pantolon döpiyes giymişti. Görünüşü hafifçe erkeksiydi, özellikle de döpiyesiyle kaynaşan ve büstünün ana hatlarını alabildiğine gizleyen nervürlü beyaz balıkçı yaka kazaktan ötürü. Gür saçlarını kıvırıp bir örgü bere altında toplamış ve makyaj olarak da sadece pırıltılı bir dudak parlatıcısı sürmüştü. Yürürken omuzlarını öne eğmiş ve bir külhanbeyi tavrı takınmıştı. Yanından geçen bir yabancının gözüne ilişse, karaya çıkma iznindeki havalı genç bir denizci sanısından başka bir şey yaratmayacaktı.

Eli kulağındaki davayla ilgili haberi BB&B'den kim Başkan Hind'a uçurduysa, anlaşılan aynı kaynak bu bilgiyi çaktırmadan boyalı basına da vermişti. Havalimanında yer alan tezgâhlardaki gazete manşetleri adeta bangır bangır bağırıyordu: "Külkedisi Penny Harrigan Seks Oyuncakları İcat Etti!" Birinci sayfa haberleri *Beautiful You* alet edevatının onun erojen bölgeleri sayesinde mükemmelleştirildiği iddiasının ayrıntılarını yazmışlardı. Her bir gazetedeki habere Penny'nin beyaz saten yastıklara gömülü başının fotoğrafı eşlik ediyordu. Kaymış gözlerine ve bir karış sarkmış diline bakılırsa, bu fotoğraflar kesinlikle Max'in Paris'te çektiği videodan alınmış ekran görüntüleriydi. Resimler şaşılacak ölçüde seksiydiler ama onun pek de boyalı basının ileri sürdüğü söz konusu kullanışlı dâhi olduğu sanısını vermiyorlardı.

Kiralık jetin konforlu kabinine sağ salim oturan Penny, dizüstü bilgisayarını altına bir destek koyup açmış ve internette gezinmeye başlamıştı. Korkularından en kötüsünün başına geldiğini anlamasına birkaç manşet yetmişti. *National Organization for Women** tarihinde ilk defa katılımcı yokluğu nedeniyle yıllık konferansını iptal ediyordu. Oysa altı hafta önce kayıt listesi kabarıktı. Ancak *Beautiful You* piyasaya çıktığın-

* "Ulusal Kadın Örgütü" (NOW) ABD'deki en büyük feminist örgüt. (ç.n.)

dan beri delegeler katılma planlarını bozuyorlardı. Kimi daha kişisel uğraşları kovalamak istediklerine değinmişti. Geri kalanı da kendilerini göstermek için alternatif yollar araştıracaklarını ileri sürmüşlerdi. Öyle veya böyle, ne aktif üye ne de konferans olunca *NOW* buharlaşmanın eşiğine gelmişti. Benzer şekilde, Penny *League of Woman Voters** adlı birliğin genel merkezini aradığında, karşısına örgütün geçici bir personel sıkıntısı yaşadığı ve belirsiz bir süre için kapalı kalacağını söyleyen bir ses kaydı çıkmıştı. Senato ve Temsilciler Meclisi'nin kadın üyeleri neredeyse bir haftadır yoklamaları kaçırmışlardı.

Penny'nin endişeden yüreği şişmişti ama buna rağmen internette gezinmeye devam etmişti.

Görünüşte ilgisiz bir haberdeyse ABD Olimpiyat ekibinin tüm kadın sporcularının ayrıldığı yazılıydı. Çim hokeyi oyuncularından jimnastikçilere onlardan da patencilere kadar, büyük kadın atletlerin hepsi evde oturmayı tercih edip altın madalya kazanma şansını bile bile elden kaçırıyorlardı. Bir başka ana haberde *Mormon Tabernacle Choir*'daki** bütün alto ve sopranoların nasıl firar ettikleri anlatılıyordu.

Bütün yardım hizmetleri mesleklerinin kadın çalışanları arasındaki işe devamsızlık oranının neredeyse yüzde yüze ulaştığı kaydediliyordu.

Bu arada iş dünyasından haber veren web sitelerine göre, DataMicroCom'un hisseleri tavan yapmıştı. Tüm iştiraklerinin, özellikle de *Beautiful You*'nun satışları rekor üstüne rekor kırıyordu.

Omaha'da onu almak üzere geliş katında alelade beyaz bir minibüs bekliyorcu.

Şoför koltuğundaki "Penny" diye seslenmişti. Babasıydı. Şaşkın bir ifadeyle sormuştu: "Pen-Pen, neden bir denizci gibi giyindin?"

---

* "Kadın Seçmenler Ligi" ABD'de kadınların kamu işlerinde daha fazla rol oynamasını amaçlayan örgüt. (ç.n.)

** ABD'deki Grammy ve Emmy ödüllü bir kilise korosu. (ç.n.)

Minibüsün yan tarafındaki kapı kayarak açılmıştı. İçerde çömelmiş vaziyette duran bir yabancı bağırarak, "Çabuk gir" demişti. "Gidip anneni kurtarmamız gerekiyor!" diyerek, valizini vermesi için eliyle işaret etmişti.

Yabancının adı Milo'ydu. Yerel *Promise Keepers* şubesinin, babasının devam ettiği şubenin lideriydi. Minibüs Milo'nundu ve arkası bir ilkyardım çantası, az sayıda dürülmüş battaniye ve bir naylon ip kangalı dışında neredeyse boştu. Gecenin bir yarısında babası onları ıssız Omaha sokaklarında dolaştırırken, Milo ve Penny de kayıp kadın için kaldırımlara ve geçitlere göz atıyordu. Milo bir şırınganın iğnesini bir şişenin kauçuk tapasından içeriye batırıp şeffaf bir sıvının tamamını çekmişti. Köhne bir mahallede bornoz giymiş bir kadını gizlice izlemişlerdi. Takırdayan bir krom alışveriş arabasını itiyordu. Saçları önüne düşmüş, yaşlı gözleri şişmişti. Çıplak ayakları yol yol kir içindeydi. Arabanın sepetinde dingildeyip duran, lekeli ve rengi atmış çeşitli pembe *Beautiful You* ürünü vardı. Kenarına bir karton levha bantlanmıştı. Üstüne siyah keçeli kalemle de bir yazı çiziktirilmişti: "Çalışır Durumdalar 4 Pil Yeter."

Milo, "Burada sağa çek" diye fısıldamıştı. "Onu ürkütmeyelim."

Yan kapıyı minibüs tam durmadan kaydırıp açmıştı. Milo, alışveriş arabasının bitişiğinde duran kadın daha gelişlerinin farkına varmaya vakit bulamadan, ellerinin arasında açtığı bir battaniyeyle ona doğru hücuma kalkmıştı. Battaniyeyi üstüne atmış ve ikili birlikte yere yuvarlanmışlardı. Kadın artık çığlık atıyor, Milo onu sarıp sarmalanmış vaziyette tuttukça onunla mücadele ediyordu. Milo, "İp! Bana seloteyp rulosunu getirin!" diye bağırmıştı.

Penny minibüsün içinde sinmişti. Babasıysa *direksiyonun* arkasından zıpladığı gibi ip kangalını kapmıştı. İki adam bornozlu kadını sıkıca bağlamış ve çabucak vasıtaya taşımışlardı. Habire bağırıyordu: "Oyuncaklarımı almadan olmaz! Bırakın oyuncaklarımı alayım."

Milo ağır kapıyı kaydırarak kapatmış, Penny'nin babası da gaza basıp lastikleri sıyırmıştı. Terk edilmiş alışveriş arabasıyla iç karartıcı yükü arkada kalmış ve gitgide gözden uzaklaşmıştı.

Kaçırma topu topu doksan saniyeden daha az sürmüştü. Minibüsün karanlık arka tarafındaki kadın, Milo koluna şırıngayı saplayıncaya kadar acı acı bağırmaya devam etmişti.

Babası hâlâ soluk soluğaydı ama minibüsü daha yavaş sürerek, "Bunu görmek zorunda kaldığın için özür dilerim tatlım" demişti.

Penny ipe sarılı halde yerde yatan yatıştırıcı verilmiş biçareyi ancak tanımıştı.

Bu annesiydi.

Milo ağzını seloteyple kapatırken, "Bakın şuna, şu zavallı kadına" diye yorumda bulunmuştu. "Onu bu bağımlılıktan kurtarmamız lazım." Penny'nin çocukluktan hatırladığı resimsi sokaklar ve mahallelerden ilerlemişlerdi.

Babası annesinin aklının nasıl çabucak zıvanadan çıktığını anlatmıştı. O ve kiliselerinin yakın mensupları bu duruma müdahale için bir toplantı düzenlemişler ve *Beautiful You* zorlanımı hakkında annesiyle yüzleşmişlerdi ama o bir sorunu olduğunu inkâr etmişti. Şimdi onu eve götürüyorlardı. Onu orada ilaçla yatışmış halde tutarken, kendini yiyip bitiren tutumuyla başa çıkabilmesi için bir dizi hipnoz ve tiksinti terapisi görecekti.

Penny bu ateş püsküren manyağı tanıyamamasına hiç şaşırmamıştı. Annesinin yüzü dermansızlıktan sararıp solmuş ve kırışmıştı. Baba evine geldiklerinde iple bağlı bedenini dikkatlice veranda merdivenlerinden yukarı ve ön kapıdan içeriye taşımışlardı. Hasta sağ salim soyulup, el ve ayak bilekleri kendi güvenliği için tavan arasındaki karyolanın direklerine bağlanır bağlanmaz, Penny'nin gözü annesinin *National Enquirer* koleksiyonunun yerden tavana kadar yükselen raflara dizildiği bodruma inmeyi kesmişti. Her rafa derginin eski sayılarına karşılık gelecek şekilde yıl ve ay etiketi yapıştırılmıştı ama

Penny'nin onları uzun boylu gözden geçirmesine gerek kalmamıştı. C. Linus Maxwell'le ilgili olguları içeren sayılar bir kenara istiflenmişti. Kuyruğu kapana kısılmış biçare araştırmasını epeyi ilerletmiş, bu paha biçilmez nüshaları yarım yüzyıl boyunca biriktirdiği binlercesinin arasından ayıklamıştı.

Penny kendine pekâlâ hak ettiği bir kupa kakao hazırladıktan sonra, boyalı basın nüshalarını salona, şöminenin yakınındaki en sevdiği yumuşacık minderli koltuğa taşıyıp okumaya başlamıştı.

İnce eleyip sık dokunacak o kadar çok yeni bilgi yoktu. Maxwell, tam adıyla Cornelius Linus Maxwell, 14 Ocak 19 –'da Seattle'daki Harborview Tıp Merkezi'nde doğmuştu. Babasıyla ilgili herhangi bir kayıt bulunmuyordu. Annesi onu bir başına yetiştirmişti. Kadının başka çocuğu olmamıştı.

Washington Üniversitesi'ne devam etmiş ama annesinin öldürüldüğü üçüncü sınıfta okulu terk etmişti. Güya eğitimini Himalayalar'daki bir mistiğe çıraklık yapmak için bırakmıştı. Daha az yenilir yutulur dedikodulardaysa ona her şeyin alınabileceği en ücra köşelerdeki geneleyler ve gizli ecza tesisleri uygun görülmüştü. Baştan çıkarıcı seks... kaçak ecza... öyle veya böyle Corny Maxwell altı yıl boyunca gözden kaybolmuştu. Ortaya çıktığı birkaç ay içinde hayat dolu, hırslı Clarissa Hind'la birleşmişti.

On yıl önceki bir *Enquirer* sayısının iş dünyası sayfaları DataMicroCom'un süregelen araştırma projeleri hakkında on bölümlük bir dizi içeriyordu. Boyalı basın dergisi on bölüm boyunca Max'in minicik-robot teknolojisi alanında nasıl bir öncü haline geldiğinin ayrıntılarını anlatmıştı. "*Nanobot*" veya "*nanit*" denilen bu robotlar o kadar küçüktüler ki ancak bir metrenin milyonda biri boyutlarındaydılar.* Moleküllerden bir gıdım daha büyüktüler. Bilim Penny'ye hep sıkıcı gelmişti ama okuduklarını ilgi çekici bulmuştu. Nanobotların başlıca uygulama alanı tıptı. Daha doğru bir ifadeyle "*nanomedibot*" diye

* Kastedilenler nanorobotlardır. (ç.n.)

bahsedilen bu robotlar o kadar sonsuz küçüktüler ki, kan damarlarında veya sinir sisteminde serbestçe dolaşıp hasar görmüş dokuları moleküler düzeyde onarabiliyorlardı.

National Enquirer'ın bilim bölümündeki etraflı bir makale resmin eksiklerini tamamlıyordu. Bazı nanobotlar toplardamarlar ve atardamarları tarıyor, biriken tehlikeli plakları ortadan kaldırıyorlardı. Başka nanobot sürüleriyse kanserleşen dokuları arayıp buluyor ve onları ya ısıyla ya da hedefe yönelik kemoterapiyle öldürüyorlardı.

Penny'nin kafasının içindeki belli belirsiz bir ses *Ve bazı nanobotlar kişisel bakım ürünlerinden sızıp klitorisinin kollarına el koyarlar!* diye fısıldamıştı.

Nanobot gelişimi hakkında daha fazla haber aramıştı ama dergideki makaleler bıçak gibi kesilmişti. Görünüşe bakılırsa, DataMicroCom on yıl boyunca minyatür robotlar alanında çığır açıcı çalışmalar yaptıktan sonra konudan tamamıyla vazgeçmişti. Kısa bir takip makalesinde Max'in nanobotlarda maliyet etkinliği bulunmadığını belirttiğine değiniliyordu. *Bot* bölümünü kapatmış ve bunun için ayırdığı kaynakları daha kârlı *Beautiful You* ürünlerinin geliştirilmesine yönlendirmişti.

Penny dehşet içinde başkanın limuzinindeki epizodu hatırlamıştı. Bariz bir uyartı olmaksızın cinsel isteğinin harekete geçirildiğini hissetmişti. Ve sadece uyarılmakla kalmamıştı – doludizgin doyuma doğru yol almıştı. Sertleşen meme başları ve klitorisinden başka bir şey algılayamaz duruma düşmüştü. Kapıldığı o erotik girdabın içinden sadece başkanın tatlı dili sayesinde çıkabilmişti.

Alouette'in Kodak Tiyatrosu sahnesinde sinirlerinin boşanmasını düşünmüştü. Cinnet getirip üst kattaki yatağa bağlanmış kendi annesi de aklından geçmişti. Nedeni şu kırılan nesneydi: Yusufçuk. Ona göre bu fikir deliceydi, ancak ağzı köpürmüş bir kadın özgürlüğü aktivistinin ortaya atabileceği bir komplo teorisi gibi geliyordu. Belki de kırılmamış *kuluçka*

dönemini tamamlamıştı. Her şeye rağmen bu da aynı ölçüde mümkündü. Karnı ortadan ikiye ayrılmış, serviksinden akış yukarı uterusuna doğru yol alabilecek kadar küçük mikroskobik robot sürülerini salıvermişti. Yani yumurtalıklarındaki kan-beyin bariyerinin içinden geçip sinir sisteminin bir başından bir başına ilerleyebilecek, hatta beynine ulaşabilecek kadar ufak robotlar. Bunların davranış ve algılarını nasıl etkilediklerini kim bilebilirdi ki?

Penny New York'tan gelirken Times Square'de kargaşa çıkaran yirmi bin kadın alışverişçiyle ilgili bir haber okumuştu. Yeni bir parfümü almak için birbirleriyle boğuşmuşlardı. Sıra kapmaya çalışmışlardı. Keza Roma'da kadın alışverişçiler yoğun bir şekilde reklamı yapılan yeni bir yüz kremini ele geçirmek uğruna dövüşmüşlerdi.

Penny'nin metro peronunda uğradığı saldırıdan sonra çektirdiği röntgeninde elbette bir şey gözükmemişti. Nanomedibotlar bir tanı cihazının saptayabileceği herhangi bir şeyden daha küçüktüler. Penny şimdi de bunların sanayileşmiş dünyanın dört bir tarafındaki on milyonlarca kadına yerleştirildiğinin farkına varmıştı.

Eğer Brillstein'ın söylediği doğruysa ve Alouette'in ölümüne Max yol açtıysa, o halde nanobotlar belki de haz vermenin ötesinde işler de görebiliyorlardı. Bir ihtimal öldürebiliyorlardı da.

Penny kupasındaki kakaosunu bitirip usul usul tavan arasına giden merdivenleri tırmanmıştı. Karanlıkta babası ve Milo bağlandığı yerde acıyla kıvranan, inleyen ve ağzı seloteyple kapatılıp susturulmuş çıplak bedenli annesinin tepesinde dikilmiş duruyorlardı.

Milo mertçe, "Onu iyileştiremiyoruz" diyordu "ama kendi kendini yiyip bitirmesini engelleyebiliriz." İki adam yatağın birer tarafına diz çökmüş ve ellerini kenetleyip sessizce dua etmeye başlamışlardı. Bir komodinin üstü kullanılmamış şırınga ve açılmamış sakinleştirici şişesiyle doluydu.

Duruma çaresizce seyirci kalan Penny, haklı çıkıp çıkmadığını merak ediyordu. Belki de annesinin dışa vurduğu cinsel taşkınlığın gerisinde nanobotlar vardı.

"Babacığım" demişti. "Gitmem lazım."

Babası başını kaldırıp ona bakmıştı. Istırap içindeydi. "Biliyor musun Pen-Pen. Annenle Shippee'de yaşadığımız günlerde doktorlar bizi uyarmışlardı. Onun hiçbir zaman doğum yapamayacağını söylemişlerdi."

Penny dinlemişti. Bunu ilk defa duyuyordu. Saatini kontrol etmişti. Jet çoktandır pistte bekliyordu.

Gözlerini karısının sersemlemiş, çaresiz haline diken babası, "Göründüğümüz her uzman asla çocuk sahibi olamayacağını söylemişti. Sen işte bu yüzden öylesi bir mucizeydin" demişti.

Penny yaklaşıp boynuna sarılmıştı.

Diz çökmüş halde yüzüne bakıp gülümsemişti. "Sen Tanrının küçük bir lütfuydun." Umut dolu bir ses tonuyla "Eğer Tanrı bize senin kadar harikulade bir kız çocuğu verdiyse..." diye devam etmişti. Elini uzatıp saçlarını bozmuştu. "O halde Tanrı belki anneciğini de çektiği bu korkunç acıdan kurtarır."

Gözleri saf bir inançla parlayan Milo onu izliyordu. Çıplak, zihinsel dengesi bozulmuş annesi emin ellerdeydi. Milo bakışları capcanlı bir halde ısrarla "Kal" demişti. "Kal ve bize bir şey pişir!"

Penny kısa mesajlarına göz atmıştı. "Pilot havanın kapanmakta olduğunu söylüyor. Bir saat içinde kalkmamız lazımmış."

Babası "Nereye?" diye sormuştu. Zavallı adam. Dünyası başına yıkılıyordu.

Penny soğuk ve kararlı bir şekilde, *adeta bir yabancı gibi* "Nepal'e" demişti. Tekrarlamıştı: "Nepal'e gitmem lazım."

Yak Penny'yi ancak Himalayalar'ın kayalık yamaçlarına kadar taşıyabilmişti. Üçra Hop Tsing mezrasının ardından hemen hemen dikey son üç millik mesafeyi Şerpaların dar, kemikli sırtlarına binerek aşmak zorunda kalmıştı. Ve onlar

bile Penny'yi yolun sonuna kadar götürmemişlerdi. Uzaktaki bir mağara görünür görünmez Şerpalar tir tir titremeye başlamışlardı. Kötülükleri defetmek için beddualar mırıldanırken, onu güneşten kavrulmuş yere indirmişler ve geldikleri yoldan geri dönmeye koyulmuşlardı. Penny itiraz ettiğinde tıknaz bir herif uzaktaki mağarayı parmağıyla gösterip mahalli ağzıyla bir şeyler gevelemişti. Histeriye tutulmuş gibiydi.

Penny'nin tek başına devam etmekten başka seçeneği kalmamıştı.

Dağın ufalanan taşlı cephesinden tırmanmaya başladığında zihninde de Maxwell'in gençken yaptığı aynı zorlu yolculuğu canlandırmıştı. Paris'teyken yıllarını bu tuhaf, kocamış mistikle geçirdiğini anlatmıştı. Kendini ona gönüllü bir çırak olarak tanıtmış, o da tantranın en ezoterik yönlerinin akıl hocalığını yapmayı kabul etmişti. Maxwell, taze zihin gücüne rağmen, acuzeyle kalkıştığı seks büyüsü uygulamalarının az daha ölümüne yol açtığını söylemişti.

Aslını ararsanız –ki bu ayrıntı Penny'yi dehşete düşürmüştü– mistiğin yaşadığı mağara ölesiye cinsel ilişkide bulunduğu erkek ve kadınların iskeletlerinden geçilmiyordu demişti. Kemikleri Kama Sutra'ya has dayanılmaz erotik eğilip bükülme pozisyonlarında donup kalmıştı.

Sırtına kayışla bağladığı Louis Vuitton marka seyahat valiziyle azar azar yükseliyordu. Düpedüz taştan duvarın üzerindeki ayak basacak yerlere yapışa yapışa ilerliyordu. Aklına Max'in anlattığı orgazm sırasında duyduğu aşırı heyecan hikâyeleri gelince, nerdeyse mistiğin can vermiş olmasını dilemişti. On yıldır onu kimse görmemişti. Dondurucu ayaz parmak uçlarını kavradığı ince çatlaklardan çekerek çıkarma tehlikesi yaratıyordu. Yörenin kuşları ona doğru pike yapıyorlardı. Yanı başındaki yuvaladıkları alanları korumak amacıyla onu gagalayıp tırnaklıyorlardı. Pis guano* kokusu burnunun direğini kırıyordu.

* Kuş gübresi. (ç.n.)

Başka çaresi var mıydı? Başkan bile Maxwell'e karşı koymanın tek yolu bu diye yemin etmişti. Alouette'i bu kadar gözler önünde katlederek herhangi birini, herhangi bir yerde katledebileceğini göstermişti. Haberleri bulunsun veya bulunmasın, milyonlarca insanı rehin almıştı. Nanobotları keşfetseler bile artık çok geçti.

Sadece Baba Kır-Sakallı, yerleştirilen mikro robot lejyonlarını etkisizleştirecek bir panzehir... bir tedavi... bir eğitim sağlayabilirdi.

Aniden esen sert bir rüzgâr Penny'yi tutunduğu kayalıklardan açığa doğru çekmişti. Can havliyle sırtındaki valizin Prada kayışını çözmüş ve altındaki boşluğa çakılışını izlemişti. Sonsuza kadar düşüyor gibi gelmişti, patlayıp Anne Klein marka göz alıcı renklere sahip tek parça giysileri etrafa saçılmadan önce havada yavaşça dönmüştü. Yükünden kurtulunca daha hızlı tırmanmıştı. Öğle vakti kendini mağaranın ağzına attığında sanki artık takati kalmamıştı. Mağara ıssızdı.

Max'e göre Baba Kır-Sakallı yapayalnız geçirdiği günlerinin çoğunda sarp kayalıklarda emekliyor, yetersiz besin kaynakları liken ve yosunları topluyordu. Yamaçlara yuva yapan kuşların yumurtalarını yağmalayarak kıt kanaat geçiniyordu. Afrodizyak merhem ve lapaların çoğunu devşirdiği yabani mantarlardan hazırlıyordu. Max söylemişti. Geceleri de koynunda kimse yoktu. İki yüzyıl boyunca böyle bir inziva hayatı yaşamış, kendi kendini tatmin için yeni, gitgide daha güçlü yöntemler bulmuştu. Baba'nın Max'in aklına koyduğu ve onun seri üretimini yaptığı *Beautiful You* mallarına kattığı teknikler bunlardı.

Aynen Max'in tarif ettiği gibi, mağara son nefeslerini aşırı orgazmın pençesinde vermiş gibi görünen insanların iskelet ve kurumuş kadavralarıyla doluydu. Ölüler arasında başka nesneler de vardı. Kul yapısı nesneler. Bunlar Maxwell'in mükemmelleştirip Penny'nin üzerinde denediklerinin kaba prototipleriydi. Buradakiler yapayalnız Baba'nın kurutulmuş rengeyiği boynuzlarından yaptığı, birbirlerine hayvan kirişle-

riyle sıkıca bağladığı erotik icatlarıydı. Bu bir yığın aracı kendi kendini uyarıp dünyadan el etek çektiği sayısız geceye katlanmak için yapıp mükemmelleştirmişti. Bu tensel aletler definesine yol açan onun sonu gelmeyen inzivasıydı.

Penny mağaranın bir başından bir başına dolaşıp bunları incelemişti. Kayalardan yontulan ve cam gibi pürüzsüz bir hal alacak şekilde parlatılan bazısı besbelli ki perineal süngeri uyarmak için tasarlanmıştı. Diğerleri klitorisin vajinayı çevreleyen kollarını tahrik etmek üzere kuş kemiklerinden şekillendirilmişti. Bazısınınsa anal yolla kullanıldıkları aşikârdı.

Habis Maxwell. Bu usta işi seks oyuncakları, bu kocamış keşişin icatları gözüne ilişir ilişmez, bunların gücünün uygar kadınları kesinlikle etkisi altına alıp köleleştireceğini anlamış olmalıydı. Her biri ayrı ayrı hayrete düşürücüydü. Penny bunlara hayran kalmış, kamburu çıkmış bir şahsiyetin mağaranın girişine tırmandığını ve ayaklarını sürüyerek ona doğru yaklaştığını fark etmemişti.

Kulak tırmalayıcı, titrek bir ses "Bir misafirim var" demişti.

Penny fırıldak gibi dönmüş ve ansızın gözüne fazlasıyla etraftaki araçlarla iskeletleri andıran bir cadaloz çarpmıştı. Bizzat Baba Kır-Sakallı da kemikler ve kirişler, düğüm düğüm kupkuru kaslar ve gri kıllardan vücut bulmuştu. Gözleri iki adet aytaşı gibi parlıyordu. Kalın bir katarakt tabakasından ötürü tamamen beyazlaşmışlardı. Eriyip gitmiş bedeni çıplaktı. Bolluğu nedeniyle adaş kabarık, kırık beyaz kasık kılları o kadar uzamıştı ki çıplak ayaklarının arasından yerleri süpürüyordu.

Maxwell gözlerinin görmediğini söylemişti. Baba yamaçlarda yolunu tamamen dokunarak ve koklayarak bulur, bu duyularıyla tırmanır ve avlanır demişti. Bu dağlardaki her çatlak ve yarığı *dokunarak tanır*dı. Her pislik dolu aralığın farklı kokusunu bilirdi.

Burnunu kaldırıp nemli havayı koklamıştı. Kart sesiyle, "Genç, körpe bir kuku mu hissediyorum?" demişti.

Penny kaskatı kesilmişti. Nefesini tutmuştu.

Acuze "Kokunu benden saklamaya çalışma" diye çıkışmıştı. "Yıllardır bir öğrencim olmadı." Sırtladığı lime lime bir çıkıyı yere indirmiş ve içinden yosun öbeklerini boşaltmaya başlamıştı. "Sadece vücut kokundan bile New York'tan geldiğini, Omaha'ya uğradığını biliyorum" derken, bir yandan da dikkatlice küçük kuş yumurtalarını çıkarmıştı.

Maxwell, Baba'nın bir kimsenin cinsel geçmişini, erkek veya kadın, cinsel organlarının tadından anlayabileceği konusunda dikkatini çekmişti.

Cadaloz, "Gel göster kendini" diye el etmişti. "Anlatamadığın bütün gerçekleri tadın ortaya döksün." Bir adım daha yaklaşmış ama beklemişti.

Penny'nin başka çaresi kalmamıştı. Bunun farkındaydı. Belki annesi de en iyi arkadaşı da ölümle pençeleşiyordu. Nüfusun çok büyük bir kesimine varlığını inkâr ettikleri bir güç yerleştirilmişti. Yavaşça Christian Louboutin marka ayakkabılarını çıkarmıştı. Bunları DKNY marka şalvar pantolonu ve bluzu izlemişti. En son Agent Provocateur marka külotunu indirmişti. Hepsini tek tek dürüp özenle büyük bir kayanın üstüne koymuştu.

Victoria's Secret Miraculous Sutyeni'ni dışında çıplak kalınca dikilip beklemişti.

Baba Kır-Sakallı paytak paytak ona doğru yürümüştü. Abraş acuze titrek elleriyle uyluklarının arasını okşamış, boğuk bir sesle "Ah!" demişti. Hayretler içinde, "Hiç kılın yok. Bu şeytana parmak ısırtan Maxwell'in işi mi?" diye fısıldamıştı.

Öyleydi ama Penny korkusundan ağzını mühürlemişti. Kafa sallamıştı. Sarısabır ve ezilmiş çamfıstığıyla yapılan Özbek boyu yöntemiydi.

Baba gururla kurumuş bir parmak ucuyla çatlamış göğsünü tıklatmıştı. Sürekli esen ayaz göğüslerini çekiştire çekiştire birer köselemsi yelin* gibi sarkacak kadar yassıltmıştı. Kafa salla-

* Süt toplanmadığında yassılan hayvan memesi. (ç.n.)

mış ve kendi kendine gülümsemişti. "Ona bu tekniği ben öğretmiştim."

Okşamaktan çekinmeyen cadaloz aynı kıvrık parmağını Penny'ye doğru kaldırmıştı. Sadece yamuk yumuk parmağının ucunu sokup, "Vajinan ne kadar ıslak yavrum!" demişti.

Kuru bir dal parçası gibi budaklı ve katır kutur parmağının geri kalanı da son boğumuna kadar içine kaymıştı. Yaşlı kadın acı acı haykırarak gülmüştü. "Hem de çok açık! Mükemmel bir öğrenci olacaksın canım!"

Yüzyılların münzevisi onu yoklarken Penny de, dünyadaki sevdiği şeyleri düşünmeye çalışmıştı. Tad'le birlikte Central Park'ın bir başından bir başına faytonla dolaşmaları gibi şeyler. Ve karamelli doldurma. Ve Tom Berenger filmleri. Aklına Fendi marka çantalarla dönme dolaplı ve pamuk helvalı yaz karnavalları gelmişti. Clarissa Hind'a ne ölçüde hayranlık duyduğunu ve and içen ilk kadın başkan oluşunu ne kadar heyecanla izlediğini özlemle hatırlamıştı.

Penny, artık gözünün önünden huzur veren düşünceler geçmeyince, yaşlı büyücünün parmağına karşı koymak için boş yere kıvranmıştı. Sanki içini okumaya çalışıyor, ruhunu dibine kadar kurcalıyordu.

Epeyi uzun bir süre el yordamıyla araştırdıktan sonra parmağını çekmişti. Cadalozun büzük dudakları arasında kaybolmadan önce mağaranın loş ışığında göz açıp kapayıncaya kadar parıldamıştı. Parmağını emen Baba, sırrına ermiş gibi inlemişti. Ardından kursağına kadar soktuğu parmağı çekip çıkarmış ve konuşmaya başlamadan evvel gri bir dille birkaç defa yalamıştı. "C. Linus Maxwell, seni eğiten o." Penny hakkındaki her şeyi söz konusu tek bir örnekten sökmüyordu. "Sana ona öğrettiğim bütün sanatlarla ilgili eğitim vermiş. En önemli öğrencimdi. Bir öğretmen böyle bir öğrenci için can atar. Ancak modern insanlar aşırı sabırsızlar, en kestirme yoldan orgazma ulaşmanın peşinde koşuyorlar. Yaşlı bir öğretmene ayıracak zamanları yok. Maxwell'in vakti vardı."

Esaslı muayene yaşlı mistiğin merakını gidermişti. Zımparamsı kırmızı elleriyle Penny'yi okşarken, "Evet, Maxwell'i eski uygarlıkların erotik âdetleri konusunda ben eğittim" demişti. Sesi gerçekten müthiş bir yere açılan bir kapının paslı menteşeleri gibi gıcırdamıştı. "O âdetler neredeyse insanlık tarihi kadar eskidir. Hiç kimse tensel sanatlarda beceri edinmek için gereken bol vakti ayırmaz ve gayret göstermez." Maxwell ayırmıştı. Onca yılın ardından akıl hocalığı yapacağı bir öğrenciye sahip olmaktan ötürü memnundu. "Max'ten evvelki son çırağım altmış yıl önceydi. Adı Ron Jeremy'di."

Parmağı yalamaya devam etmişti. Bir yandan konuşuyor, bir yandan da tadına bakıyordu. "Bana ait öğretebileceğim her şeyi öğrendi. Yüzyıllar boyunca cinsel organlarımı kendi kendime uyararak keşfettiğim her şeyden faydalanıyor." Cadalozun içine sıkıntı çökmüş, ifadesi değişmişti. Kör, rengi atmış gözleri bile kararmıştı. "Maxwell bugün yüzyılların cinsel bilgisini birçok kadını incitmek ve kendi çıkarı için kullanıyor."

Penny mistiğin kavrayışı karşısında çok şaşırmıştı. Cadaloz dal parçası misali parmağını tekrar uzattığında, Penny ona memnuniyetle abanıp coşkuyla üstüne oturmuştu.

Yeni numuneyi tadan Baba, hissettiklerini "Büyük bir suçluluk duyuyorsun. Hemcinsin kadınlara ihanet ettin. Denetim silahlarını ayarlaması için ona el verdin. Senin yaptığın iş yüzünden sayısız insan Maxwell'in kölesi oldu" diye seslendirmişti.

Penny bunları işitince ağlamıştı. Doğruydu. Tüyler ürpericiydi. Hem de o kadar doğruydu ki. Ama bu gerçeği kabul etmeye asla yanaşmamıştı.

Baba ağzındaki parmağı emmişti. Sonra da çekip çıkarmış ve dudaklarını yalamıştı. "Sen, Penny Harrigan, onunla savaşmak için eğitim almaya geldin."

Gri dil parmağı sıyırmıştı. Kırışıklarının arasında kalan her ne gerçek varsa onların tadına bakıyordu.

Penny, "*Adımı* biliyor musun?" diye sormuştu. İnanamamıştı. Mağaraya geldiğinden beri ilk defa konuşmuş ve sesi kulak tırmalayıcı bir şekilde yankılanmıştı. "Sadece *sıvılarımın* tadından?"

Baba Kır-Sakallı'nın kavrulmuş dudaklarında bir gülücük belirmişti. "Ben çok şey biliyorum." Eliyle kurutulmuş liken ve dökülen saçlarından örme bir çulu işaret etmişti. "Gel otur. Erotik eğitimin için kuvvetini toplaman lazım. İkimize biraz çay demleyeceğim."

Penny Max'in azametli çatı katındaki deneylerine nasıl razı geldiyse, aynı şekilde şimdi de yaşlı kadının inzivaya çekildiği taşlı mağarasında kendini Baba'ya teslim ediyordu.

Penny asla bir kadınla ilişki kurmamıştı ama bu farklıydı. Kendini hiçbir zaman körpe kıvrak bedeni kadimin kart perişan bedeniyle yan yana geldiğindeki kadar cazip hissetmemişti. Baba onu eğitiyordu. Seks büyüsünün gücü konusunda onu bilgilendiriyordu. Acuze Penny'yi feryat edinceye, dünyadaki son sözlerini eder gibi çığlığı koparıncaya kadar durmadan parmaklıyordu. Büyücü ondan nadiren karşılıkta bulunmasını bekliyordu. Bununla birlikte Penny buruş buruş ihtiyara zevk verme görevini yerine getirdiğinde de ona azami derecede saygı gösteriyordu. Ve Penny öğretmeninin en ufak bir haz çığlığı atmasını sağladığında bunu zaferlerin en büyüğü yerine koyuyordu.

Penny peşinde koştuklarını bulmak için kolları sıvadığında, kadim öğretmen de onu kendi haz araçlarını yapmakta ortalıktaki çok sayıdaki kemik ve taşlardan faydalanması için yüreklendiriyordu. Bir keresinde çubuklara kalın deri sırımlarla sıkıca birleştirilen tüylerden meydana gelen bir armatürü elinde sallayan Baba, "Bunlar sana Maxwell'in soysuzlaştırdıklarının insanı süründüren versiyonları gibi gelebilir. Ama bir kadının enerjilerini ziyadeleştirmek amacıyla tasarlanmışlardır. Bunlar seni güçlendirir, zayıflatmaz" diye övünmüştü. Perde inmiş gözlerinden birini kırparak, endişelerini gidermeye

çalışmıştı: "Seni bitap düşürmezler." Ardından da ona doğru eğilip pis pis bakmıştı. "Ama *disipline* girmen lazım!"

Baba "Eski uygarlıkların erotik bilgileri bunun peşinde koşanların çoğuna fazla gelir, kaldıramazlar" diyerek onu uyarmıştı. Özlemle sırıtmıştı. "Öğrenciler bu becerileri edinmek için epeyi bir yol tepip buraya gelirler. Çoğu yolculuğun zorlukları nedeniyle can verir ama çok daha fazlası kendini öldürür." Onlara yumurta getirdiğini ama yemediklerini anlatmıştı. Onları yosun ve tüylerden yapılma yatağına davet etmiş ancak uyumamak için ayak diremişlerdi. "Ne çare." Tevekkülle omuz silkmişti. "Onlara birkaç temel tensel uygulama sunarım, ne var ki çok geçmeden kendi kendilerini tatminden eriyip giderler."

Penny bir gece farkında olmadan akıl hocasına uzun süren, şiddetli bir boşalma yaşatmıştı. Dudakları ve diliyle ustalıkla dalıp çıkarak, cingöz acuzeyi ateşli bir isteri nöbeti geçirinceye kadar tahrik etmiş, cıyak cıyak bağırtmıştı. Eneze seks büyücüsü çalı çırpıdan yapılma yataklarının üstünde coşkulu bir şekilde hoplayıp durmuştu.

Mürebbiyesinin edep yerlerine yönelik seferlerini yavaş yavaş azaltmadan önce tatlı işkencesini acımasızlığın eşiğine kadar sürdürmüştü. Penny nihayet ağzına burnuna sıvıların bulaştığı başını yerine getirdiği vazifesinden kaldırmıştı. Sırılsıklam çenesini bir emici yosun öbeğine sürterek silmişti. Cilveli hareketleriyle Baba'nın dikkati çekmiş ve "Bana bir sır ver, ihtiyar. Bir sır ver, yoksa seni aklını kaçırıncaya kadar yalarım" diye diretmişti.

Penny mürebbiyesinin epey keyiflendiğini biliyordu. Yaşlı kadın keyiften başı dönmüş gibi görünüyordu. Baba, *nefes nefese*, orgazm saldırılarından kurtulmak için kafa sallamıştı.

Penny ısrarla "Bir sır, o halde!" demişti.

Baba "Bir sır" diyerek razı gelmişti. Sırtüstü yattığı yere dirseklerini dayayıp kendini kaldırmıştı. "Maxwell sana neden beni arayıp bulmaya çalıştığını söyledi mi?"

Penny omuz silkmişti. "Bilgi almak için?"

Baba, maalesef hayır niyetine başını sallamıştı. "Kendini avutmak için. Kapısını çalan büyük bir kederi unutmasına yardımcı olmam için."

Penny "Annesinin ölümünü" diye şansını denemişti. Bu pek bir sır değildi; *National Enquirer*'da epeyi ayrıntılı bir şekilde belgelenmişti.

Mistik gene öğrencisini düzeltmişti. "Max cinsel eğitim yolculuğuna *karısının* ölümünü unutmak için çıkmıştı."

Akıl karışıklığı sırası Penny'ye gelmişti. Başka hiçbir şey onu bu kadar şaşkına çeviremezdi. "Karısı mı?"

Baba kafasını sallayarak sessizce doğrulamıştı. Maxwell bir zamanlar koltuğa girmişti. Yüksekokulda hukuk fakültesine hazırlanan erdemli bir kızla tanışmış ve onun gönlünü çelmişti. Birbirlerine sırılsıklam âşık olmuşlardı. O Penny'nin oynaştığı soğuk, duygusuz Max değildi. Bu gençten adam yeni gelinine alabildiğine düşkündü. Birlikte mutluluk içinde geçi*recekleri bir ömrün* eşiğindeki iki âşıktılar.

Seks büyücüsü göğüs geçirmişti. "Kızın ölüm nedeninin ayrıntıları önemli değil. Akut alerjik reaksiyon. O göçüp gidince, Max'in hayatı da sona ermişti."

Baba'nın mağarasına yeni bir dulken gelmişti. Hayata küsmüştü. Tek gayesi ömrünün geri kalanını hedonistik oynaşmayla heba etmekti.

Penny hikâyenin devamını öğrenmeye can atmıştı ama daha fazla ayrıntı için akıl hocasının ağzını aramaya pek uygun bir zaman değildi. "Adı neydi?" diye sormuştu. Parmaklarını usulca yaşlıca kadının üstünde gezdirmişti. Şen şakrak halde, büyücünün ince bir dokusunu dürtmüştü. Yalama olmuş deliğini kayganlaştırmak için bolca tükürmüştü.

Baba cevap vermişti: "Adı mı?" Yavaş yavaş okşamaya yenik düşmüştü. Sesi bir hayale dalıyormuşçasına hafiflemişti. "Adı Phoebe'ydi."

Phoebe. İsim uzun bir süre Penny'nin kafasının içinde çınlamıştı. Phoebe Maxwell. Büyük ihtimalle Maxwell'in adamları Phoebe'yle ilgili her bahsi ona ait gazetelerden, internetten, tarihten silmişlerdi. Yoksa Max'in Akhilleus'un topuğu halini alırdı. Phoebe kalbinin kırılabileceğine dair bir kanıt oluştururdu. Penny Maxwell'in hayatının bu yeni veçhesi üstünde kafa yorarken yüzünü, dürterek onun ilgisini çekmeye dünden hazır halde, dikilip bir hevesle bekleyen, gür kırık beyaz kıllara yaklaştırmıştı.

Penny dersine geri dönerken, Max'le Phoebe'nin ne kadar süreyle evli kaldıklarını öğrenmek için de yanıp tutuşuyordu. Ama her nasılsa daha sormadan anlamıştı.

Tam 136 gün evli kalmışlardı.

Baba soluklanması için Penny'nin hassaslaşmış zarlarına merhem sürüyordu. Şehvet düşkünü mistik onu kuru yosundan yapılma bir yatağın içine sokup yumurta ve mantar toplamak üzere dışarı çıkıyordu. Canlandırıcı çaylar demleyip kızı bunları kırışık kara kuru avucundan içmeye zorluyordu. Öğrencisine örümcekleri taşlar arasında ezerek, anal hassasiyetini artırıcı, ferahlatan bir merhem üretmenin yolunu göstermişti. Hayatı o kadar huzur dolu ve aralarındaki bağ o kadar güçlüydü ki Penny muhtemelen kan damarlarında yüzen habis robot lejyonları unutmuştu. Ancak bu durum çok uzun sürmeyecekti.

Penny bir gün, sanki Max gücünü yokluyormuşçasına, meme başlarının sertleşmeye ve seğirmeye başladığını hissetmişti. Meme başları ve klitorisinde şiddetli bir titreşim baş göstermişti. Yaşlı kadın o sabah yumurta ve kertenkele aramak üzere ayrılmadan önce onu tahrik edip birçok defa doyuma ulaştırmıştı. Dolayısıyla bu Penny'nin hiç beklemediği bir duyumdu. Tuhaf bir şekilde bunun Max'in marifetiyle gerçekleştiğini hemen anlamıştı. Başına bu geldiğinde mağara zemininde bağdaş kurmuş halde, bir kaptan liken tentürü içiyordu. Daha ayağa kalkmak için çaba sarf edemeden ikinci bir heyecan dalgasına kapılmıştı.

Cin tutmuş hissi Penny'yi zayıf düşürmüştü. Bedenini sadece o kontrol etmiyordu. Adeta apış arasındaki ayrı bir güç serpilip yayılıyordu. Göğüsleri arzudan sızlıyordu. Diken diken olan tüyleri nedeniyle teni pürtüklenirken kalp atışları da hızlanmıştı.

Max bu fiziksel süreci o kadar özlü tarif etmişti ki. Uyarılmış vajinası aynen anlattığı şekilde genişliyordu. Boyu içine sertleşmiş bir fallus yerleşmek üzereymişçesine uzuyordu. Serviksin ağzında bir cep meydana getirinceye dek balon gibi şişecekti. Böylelikle spermleri kapana kıstırıp bir yumurtayı dölleyinceye kadar içinde tutmaya en uygun şekli alacaktı. Bu doğada olağan ve harikulade bir süreçti. Ancak Penny'nin halihazırda başına gelen Max'in uzaktan kumandayla gerçekleştirdiği uğursuz bir marifetti. Mikroskobik robot timlerinin sinir uçlarına tecavüzlerini zihninde canlandırması işten değildi. Onları orada, dünyadan el etek çektiği Himalayalar'da bile etkinleştirebiliyordu. Ona cinsel içerikli mesaj gönderiyordu –ama *gerçek seksle.* Sanki onu uyaran telefonundaki bir uygulamaydı! Hangi yöntemi kullanıyor idiyse, onu Alouette'e sahnede saldırdığı yolla uyarıyordu. Bu uydu-rölesi aracılığıyla yapılan vahşi bir tecavüzdü.

Dakikalar sonra, Baba mağaraya döndüğünde, Penny hâlâ davetsiz hazdan hırıldayıp çırpınıyordu. Kocamış Lamia* yosun çıkını bir tarafa fırlattığı gibi yerde yuvarlanıp duran figürü avutmaya koşmuştu.

Baba diz çökmüş halde, "Ona karşı koy" diye üstelemişti. "Sana yapılana karşılık verebilirsin." İnce parmaklarından birini dişsiz ağzında ıslatmış ve kızın kanlanmış dış dudaklarından içeriye doğru kaydırmıştı. Baba feryat ederek, "Sen sadece bir alıcı değilsin, bu enerjiyi gerisingeri aşağılık kaynağına gönder!" demişti.

Bunu söyler söylemez çığlığı basıp kanamaya başlamış parmağını geri çekmişti. "Bu korkunç şey de ne böyle?" Bütün dikkatiyle kurumuş parmağının ucunda açılan deliği gözle-

* Mitolojik dişi şeytan. (ç.n.)

mişti. Kan yüzyılların avucunda oyduğu kırışıklıklar ve çapraz çizgiler boyunca akıyordu. "O şeytan içine ne yerleştirdi ki?"

Ona rağmen Penny'nin o aklı başında halinden eser kalmamış yerine ağzından salyalar akan bir delinin ruhu geçmişti. Sabukluyordu. Bacaklarını açmış, arkaya doğru eğilmiş, uyluklarını havaya doğru pompalıyordu. Elleri iradesi dışında kendi çıplak bedeni üstünde geziniyordu. Parmaklarıyla kendini dengesizce çimdikliyor ve kendi kendini çılgınca uyararak mastürbasyon yapıyordu. Başı arkaya yatmış, ağzı ardına kadar açılmış ve dili iniltilerin döküldüğü dudaklarından bir karış dışarı sarkmıştı.

Baba, "Hazzı yemek veya şarapta aşırıya kaçtığındaki gibi ya kus ya da bırak geçip gitsin" diye haykırmıştı.

Kızı kollarından kavramış ve onu sarsmıştı. "Güneş aynayı kavurmaz!" Çığlık çığlığaydı. "Şerrini gerisingeri ona yansıt!"

Penny erotik komanın derinliklerine dalmakta oluşuna rağmen, yaşlı kadının üsteledikleri̇ni hâlâ işitebiliyordu. "Dünyanın bütün sularını mesanende tutmaya çalışmazsın." Duyumun bastırdığı kocamış ses devam etmişti. "Karnında istiflemek amacıyla bütün bir dünyayı yemezsin. Yiyecek gibi haz da içinden geçip gitmeli. Birikirse başka bir şeye yer kalmaz. Patlarsın. Tek çaren bir hazzın yerine bir başkasını koyman. Nasıl yiyecek atıkları bedeninden dışarıya püskürtüyorsa, Max'in uyguladığı seks büyüsünü defetmek için de aşkı kullanmalısın. Sevdiğine odaklan, onun erotik büyüsünün yönünü ancak böyle değiştirebilirsin."

Baba Kır-Sakallı çırpınıyordu. El attığı bir boynuz demetini usulca ıstırap içindeki kızın apış arasına sokmaya başlamıştı. "Duyumlara karşı koyma" diye üstelemişti. "Bırak içinden geçip gitsinler yavrum. Yoksa etrafta iskeletlerini gördüğün çoğu öğrencim gibi sen de ölürsün."

Penny'nin gözleri fıldır fıldır dönüyordu. Ağzından kudurmuşçasına birbiri ardına müstehcen laflar döküldüğünde salyalar da akmıştı.

Baba, "İşte böyle" diye onu yüreklendirmişti. "Dök içini! Kus öfkeni!" Boynuzları usul usul, ritmik olarak hareket ettirirken yalvararak "İçindeki enerjiyi tutma!" demişti.

Penny şehvetten gırtlaksılaşan sesiyle anırarak küfürler etmişti. Bedeni hazza boğulmuştu. Kulak tırmalayıcı bir sesle iğrenç laflar edip cıyaklıyordu.

Cadaloz "Bırak haz akıp gitsin!" derken karga misali ötmüştü.

Penny nefes nefese kalmıştı. Yağdırdığı küfürler kesilmişti. Yavaş yavaş kendine geliyordu.

Büyücü boynuzu nazikçe geri çekerken, "Istırabın dinmeyecek" demişti. "Maxwell'i yenik düşürmeden veya o seni yok etmeden huzur bulamayacaksın." Penny'nin apış arasında meydana gelmekte olan berelere dövülmüş çıyanlardan yapılma serinletici merhem uygulamaya başlamıştı.

Baba, "Sana öğrettiklerimi dünyanın bütün kadınlarına öğretmelisin ki kendilerini bu habis güce karşı savunabilsinler" demişti.

Baba Kır-Sakallı hiç öfke yüzü göstermeksizin konuşuyordu. Yosun ve tüylerden yapılma geniş yatağına çıplak halde sırtüstü uzanmıştı. Bacaklarını ayırmış, cinsel organının buruşuk derisini arsızca sergiliyordu. Sonra bu bölgeyi okşamaya başlamış, kendini hafiften döverken anılarını anlatmıştı. Sanki her darbesi anılarının gözünün önünden geçmesine yol açıyor, adeta derisinin gri kıvrımlarından hikâyeler okuyordu. "Çok küçük bir yaşta yetim kalmıştım. Onu şafak vakti bulmuştum –annemin parçalanmış bedeni muhtemelen yağmur kuşu yumurtaları topladığı yüksek bir tepenin eteğinde yatıyordu." İfadesiz gözleri tarihe dalmıştı. "Annemin soğuk elini kaldırdım ve göğsüme yaslayarak, yalvardım." Böylelikle öksüz çocuk kaybettiği annesinden alabileceği fiziksel ve duygusal desteği son birkaç saatliğine uzatmıştı. "Seks enerjisinin dövünme veya feryatlarım yüzünden bedenimden sızmasını kısa bir süre için engelledim."

Köyündeki insafsız uçkuruna düşkünlerin kolaylıkla dara boğabilecekleri çaresiz ve savunmasız çocuğu keşfetmeleri uzun sürmemişti. Nitekim küçük Baba'nın kulübesinde yalnız kaldığı ilk akşam saldırmışlardı.

Geçmişe duyduğu özlemden ötürü sesi güçlükle çıkan Baba, "Benim yerime içimde saklı kadınlığın haritasını çıkarmışlardı. Her zorlu kökleme bana bedenimi öğretti" demişti. Geceleyin koynuna nasıl saymakla bitmeyen vahşinin girdiğini anlatmıştı. Çoğu sapıkça çocuğun körpe bedeninin keyfini çıkarmıştı ama Baba bunun karşılığında her birinden bir şey almayı kafasına koymuştu. Madem önlerini kesemeyecekti, o halde aldıkları hazzı çoğaltıp azaltarak onları kontrol etmeyi öğrenebilirdi. Genç kızlığında bu tür saldırganların bin tanesini kabul etmiş ve onları kendi çıkarı için kullanmıştı. Bu acımasız birliktelikler eğitimi halini almıştı. Çektiği ıstırapla azar azar inanılmaz bir seks uygulamaları serveti biriktirmişti.

"Büyüdükçe hevesim de arttı. Etli penislerini lap diye ortaya çıkarmalarını beklerken gözlerim parlardı. Her birinin bir deney ve seks hünerimi mükemmelleştirme fırsatı olduğunu biliyordum." Gözlerini kapatıp hayallere dalmıştı. "Gaddar akıl hocalarım arasında, beni zapt etmek için avuçları arasına aldıkları başımın arkasına parmaklarını kenetleyip, ben neredeyse boğuluncaya kadar yalvararak kendilerini bana yalatan kadınlar da vardı." Konuşurken sesi hiç ıstırap çekmemiş gibi çıkıyordu. Mağara ağzının dışında göz gözü görmüyor, bir kar fırtınası ortalığı kasıp kavuruyordu. İçerdeyse küçük bir kamp ateşi fokurdayan et suyunda pişirilen skink* yahnisini ısıtıyordu. Baba kabı karıştırarak, "Çocukluğum böyle geçmişti ama o yıllar ancak parmakla sayılacak kadardı. Ben güçlendikçe yaşlanan öğretmenlerim güçten düşmüşlerdi. O zamana kadar erotik becerilerimle onları köleleştirmiştim çünkü tensel tekniklerin zengin bir kaynağı haline gelmiştim. Başka hiçbir yerde doyuma ulaşamıyorlardı ve ben onların bana öğretebi-

* Kurak bölgelerde yaşayan bir sürüngen türü. (ç.n.)

lecekleri her şeyi öğrenmiştim. Bana hiçbir şekilde işime yaramayan altın ve mücevherler getiriyorlardı. Sonunda, eski istismarcılarımın hepsini, içimi biraz acıma biraz öç duygularının kapladığı sahnelerle, tek tek kadın veya erkek o kadar kendinden geçirttim ki, kapıldıkları coşkudan öldüler" demişti.

Baba'nın menkıbesi ayağa kalkıp damlayan mağaranın zemininde volta atmaya başladığında da devam etmişti. "Bir seks ustası olarak o kadar ünlenmiştim ki, genç yaşlı, kadın erkek öğrenciler rehberlik için peşimden koşmuşlardı." Genç bir seks büyücüsüyken biriktirdiği sırlarını, acılar içinde kıvrandığı sayısız gecede kazandığı gerçek hazinesini elde etmeye can atan taliplileriyle kuşatılmıştı. "Onları elekten geçirebilmek amacıyla bu mağarada inzivaya çekildim. Buradayken bana sadece en güçlüler ve en dinçler ulaşmaya kalkışabilir. Zayıflar, yaşlılar, onlar zorlu yolculukları sırasında ölürler ve kapıma kadar uzanan yol neredeyse onların kemikleriyle döşenmiştir." Gülmüştü.

Baba, "Şerpalar ne bana ne de evime yaklaşırlar" demişti. "Şerpalar sevgilim olmaya niyetlenenleri öldürdüğümü zannederler. Oysa can verenlerin Azrail'i kendileridir..."

Sadece en sağlıklı talipler mağaraya erişiyordu. Nitekim iskeletler arasında hiçbir kötürüm yoktu. Ne de kalıbı bozulmuşlar vardı. Mağaradakiler pırıl pırıl sağlam dişlere sahip güzel insanların kafataslarıydı. Baba buraya kendi keyifleri için geldiklerini, haz almanın peşinde koştuklarını açıklamıştı. "Başkalarına haz verme niyetiyle gelen sadece Max'ti. Ama haz vermenin bu gücünü fark edince, baştan çıkıp kendine yonttu!"

Eliyle iskeletleri işaret etmişti. Sesi derinden geliyor, kesik kesik çıkıyordu. "Eriyip biterler ve can verirler." Açlık ve dermansızlıktan derileri kemiklerine yapışıyor ve kısa bir süre sonra çıraklar dalgın ustalarından daha yaşlı görünüyorlardı. Çok geçmeden, Baba günün avından sendeleyerek mağaraya döndüğünde, onları son nefeslerini vermiş halde buluyordu.

Baba'nın canı ölmüş çırağın böğür kemiği ibiğindeki alışılmamış bir kavisi çektiğinde, yeni bir proje için bunun kabasını alıp bir kenara ayırdığı oluyordu. Hiçbir şey ziyan edilmiyordu çünkü ses telleriyle bağ dokularını hatta kurutulmuş iç organları parçaları birbirine bağlamak için kullanıyordu. Bu nedenle genç sevgilileri öldüklerinde ona daha fazla haz veriyorlardı. Şansı yaver gittiğinde, bir sonraki öğrencisi mağara ağzında belirinceye kadar yeni bir haz aracını şekillendiriyordu.

Penny feleği şaşmış halde, "Onları mı kullandın, şu kemikleri?" diye sormuştu.

Beautiful You ürünlerinin hepsi Baba'nın tasarımlarına dayanıyordu. Örneğin bir aletin kavisi bir kaburgadan kaynaklanıyordu. Bir başka oyuncağın çapıysa bir insan uyluk kemiğinin üzerine kuruluyordu.

Gözleri coşkuyla fıldır fıldır eden Baba, bir dirsek kemikleri ve bağ dokuları dolaşığını göstererek, "Max bir keresinde beni onunla öldürmeye kalkmıştı! O kadar ustalaşmış ve beni kullandığı kendi eserimle öyle bir vect nöbetine sokmuştu ki, neredeyse fücceten gidecektim!" demişti.

Maxwell'in onu nasıl erotik bir düelloya zorladığını anlatmıştı. Çırılçıplak ayakta durmuş, bacaklarını kabak gibi ayırmıştı. Kabaran genç bir erkek hayvandı adeta. Sertleşmiş penisini önce dizlerine doğru bastırmış, sonra da serbest bırakmıştı. Penisi fırlayıp küt diye gergin karnına çarpmıştı. Gözleri parlamış, yüzünde muzip bir ifade belirmişti. Kalçalarını cinsel organını bir o yana bir bu yana sallanacak şekilde sarsıp, "Yaşlı kadın gel, kendini kazığa oturt. Bu kadar iyi eğittiğin et parçasının tadını çıkar!" demişti.

Penny, "Kendini nasıl kurtardın?" diye sormuştu.

Aklına gelen anısına gülümseyen yaşlı kadın, "Kullandığı silah bedenimden uçup gitti ve parçalandı. İçimden bir şişenin mantarı gibi patlayarak çıktı ve bu kuvvet beni arkaya itti. Başımı mağara duvarına çarptım. Kendime geldiğimde Max gitmişti. Sıvışırken seks-zanaatı teknolojimin çoğunu da yanında götürmüştü." demişti.

Penny, "Tamam da, kendini nasıl kurtardın?" diye üstelemişti.

Baba göğsünü gere gere, "Bir hazzın yerine bir başkasını koymuştum. Annemin ne kadar güzel olduğunu ve ona ne kadar hayranlık duyduğumu düşünmüştüm. Çığlık atmıştım" demişti.

Penny'nin ağzı açık kalmıştı. "Vajinandan mı?"

Baba neredeyse bağıra bağıra, "Evladım, bedenenin herhangi bir deliğinden enerji püskürtebilirsin" diye cevap vermişti.

Penny liken çayından bir yudum alıp bu düşünceyi tartmıştı.

Seks büyücüsü ıslak derinliklerinden bir şeyi çekip çıkarırken "Bu" demişti, "bu annemden kalan tek şey." Elinde tuttuğu nesne kahverengimsiydi. Cilalanmış tahtaya benziyordu. Verniksiz kuşun kalem gibiydi ve yavaş yavaş çekmişti. Çıkarken hafifçe şapırdamıştı. Baba kısık bir sesle, "En uzun parmağıydı" diye açıklamıştı. "Bunu vahşi hayvanlar daha ondan geri kalanı yiyip bitirmekle meşgulken kestim." İncelesin diye Penny'ye uzatmıştı. Parmak nemden parlıyordu. Yüzeyi kırış kırıştı. Sivri ucundaki rengi atmış tırnak yara kabuğu gibi duruyordu. Küt ucundaysa kırık, sararmış bir kemik kökü baş vermişti. Ilıktı. Sanki canlıydı. Üzerine Baba'nın doğal esanslarının kokusu sinmişti. Mağaranın loş ışığında bile güzel görünüyordu.

Penny organ kalıntısını avucunda tartmıştı. Aklına kendi annesinin Nebraska'nın ruhsuz bir tavan arasında, çıplak, kolları ve bacakları gerilmiş vaziyette, bağlarından kurtulmak için çırpındığı gelince hüzünlenmişti. Cinsel tatmin yoksunluğunun yol açtığı kasılmalardan ötürü muhtemelen abuk sabuk konuşuyor, terden sırılsıklam çarşaflar arasında ateşli bir vahşi hayvan gibi acıdan kıvranıyordu. Penny zihninde canlanan bu görüntüyle yeise kapılmıştı.

Kız hazineyi iade etmeye yöneldiğinde Baba almak için elini uzatmamıştı. Aksine arkaya doğru eğilip müzelik kasığını öne itmişti. Seks ustasının arzusunu hisseden Penny, ıslatmak

amacıyla parmağın üstüne tükürmüş ve yamuk yumuk ucunu bembeyaz gür kılların tam ortasına doğrultmuştu. İleri sürdüğünde yaşlıca kadının zevkten nefesi kesilmişti.

Kadim "Sana aşılamam gereken işte bu" diye ahdetmişti. "Kendimi Max'in vefasızlığını gerisingeri kaynağına yönlendirerek kurtardım. Ayıldığımda gitmişti. Yani şeytan ve en gözde araçlarımın çoğu onunla birlikte kaybolmuştu." Max çalmadıklarını ezberden yeniden yaratmıştı –örneğin şeytani merhem ve lavmanları için bitki özlü tarifler. "Nasıl bir mermi taştan sekerse, nasıl ses kanyon duvarından yankılanırsa, sen de enerjisini ona çevirmelisin."

Penny, zamanın gitgide dolduğu mağaradaki son günlerinden birinde, çayını yere koyup taş zemini kaplayan eti sıyrılmış kemikler ve bir kenara atılmış yumurta kabukları içinde bir şey aramıştı. Baba yiyecek peşinde koşmak üzere bir süreliğine uzaklaşmıştı. Penny feci bir yanlışı düzeltme ihtiyacı duyuyordu. Çer çöpü eşeleyince aradığını bulmuştu: cep telefonunu. Ekrandaki ikonlardan biri pilinde çok az güç kaldığını gösteriyordu. Telefonun hafızasında kayıtlı bir New York City numarasını tuşlamıştı.

Telefonu daha bir kere çalar çalmaz bir adam açmıştı. "Brenda?" Sesi adeta aylardır gözyaşı dökmekten kısılmış gibiydi.

Penny üzülerek, "Hayır" diye cevap vermişti. Açıklama yaparken içi sızlamıştı. "Birkaç hafta önce karşılaşmıştık..."

Adam, "Central Park'ta" diye doğrulamıştı. Sesinde bunalıma girmiş havası vardı. Zavallı biçare. Nişanlısı hâlâ toplumla ilgisini kesen milyonlarca kadının arasındaydı.

Penny'nin telefon etme nedenini kendine hatırlatması gerekmişti. Özür dilemek ve *Beautiful You* belasında en azından kısmen sorumluluğu bulunduğunu kabul etmek istiyordu. Gönlünden bir de bu krizin üstesinden gelmek için gücü yettiğince her şeyi yapacağına dair söz vermek geçiyordu. Bu ısı-

rap çeken, yüreği yaralı yabancıya Cornelius Linus Maxwell'le çarpışmaya hemen hemen hazır olduğunu temin etme arzusundaydı. Tatlı sözlerinin bu acınacak haldeki adamı teselli bulacağı bir kozayla sarıp sarmalamasını diliyordu. Ne var ki en can alıcı anda cesareti kırılmıştı. Bunların yerine, "Adın ne?" diye sormuştu.

Hattın diğer ucundaki adam burnunu çekmişti. "Yuri" demişti. Sesindeki titreme dinmiş ve bu sefer o sormuştu: "Seninki ne?" Sorusu durup dururken garip, iğneleyici bir nitelik kazanmıştı.

Penny gerçek adını söylemeyi dikkate almıştı. Suçluluk duygusuyla gözlerini mağara ağzından dışarıya dikmiş, mavi Nepal gökyüzünün önünde süzülen bir kuşun zarafetli yol alışını izlemişti. En nihayet, "Adım Shirley" demişti.

Adam "Shirley" diye tekrar edinceye kadar uzun bir sessizlik yaşanmıştı. Artık sesi kulak tırmalıyordu. "Shirley, peki o zaman neden telefonumda arayanın kimliği 'Penny Harrigan' diye gözüküyor?"

Yalanı yakalanan Penny, donup kalmıştı. Dili tutulmuştu. Yerin dibine geçmişti. Kalp atışı hızlanmış, dakikada 165'e çıkmıştı.

Adam, yani Yuri, "Kendini kandırma" diye zalimce yüzüne vurmuştu. "*National Enquirer*'ı okurum!" Ses tonundaki keskinlik tırmanmıştı. "Penny Harrigan'ın *Beautiful You* patentleri üzerinde hak iddia ettiğini biliyorum! Haberlerde gelecek hafta duruşman olduğunu izledim!" Anırır gibi histerik bir kahkaha atmıştı. "Brenda'mı benden çaldın! Milyonlarca kocadan karılarını ve milyonlarca çocuktan annelerini çaldın!"

O kadar bağıra bağıra ateş püskürmeye başlamıştı ki, Penny telefonu kol boyu uzakta tutmak zorunda kalmıştı. Tehditleri *oyukta yankılanmıştı.* Sesindeki dehşetli hor görmeyi seziyordu. Yanılmıyordu.

Yuri çileden çıkmış halde çığlığı basmıştı. "New York'taki her kanlı canlı erkek seni öldürmeyi hayal ediyor!"

Penny'nin telefonu ikaz sesi çıkarmıştı. Pili gücünü yitiriyordu.

Yuri, "Eğer patent sahipliği duruşmasında boy gösterirsen, seni lime lime ederiz" diye yemin etmişti. "Bu gece... bu gece gidip evini ateşe vereceğiz–"

Bu tehdidiyle Penny beyninden vurulmuşa dönmüştü. *Monique*. Monique'in yalnız olduğu kafasına dank etmişti. Yatak odasında eli kolu bağlı bir haldeydi. Yanında sadece Pop-Tarts ve şişe suyu vardı. Başka donanımı yoktu. Onu arayıp uyarması gerekiyordu. Öfkeli bir güruh sıra evi ateşe verirse, Monique'in cayır cayır yanması işten değildi.

Tam o anda telefon pilinin biteceği tutmuştu.

Penny Nepal'den New York'a dönüş uçuşunda en iyi arkadaşını düşünmüştü. Bir zamanlar hayli delifişek olan, şimdilerdeyse loş kilitli odasında bir uzay çağı polimerinden yapılma insan kuyruk sokumu kemiği örneğiyle körü körüne mastürbasyon yapan Monique'i aklından geçirdiğinde ağlamak istemişti. Zavallı Monique, cıcığı çıkıp su toplayan edep yerleriyle, hiç şüphesiz hazzın yerini ölüme bıraktığı bir alacakaranlıkta sallanıp duruyordu. Penny cana yakın ev arkadaşının hâlâ soluk alıyor olması için sessizce kadim tantrik tanrılara yakarmıştı.

Uzun yolculuk boyunca vakit geçirmek amacıyla Baba'nın durmadan zihnine kazıdığı kendi kendini tatmin egzersizlerini uygulamıştı. Kıçını orgazmın eşiğine getirinceye kadar okşamış, sonra da bu hop oturup hop kalktığı duyumun yerine babacığına karşı hissettiği içten sevgi düşüncelerini koymuştu. Meme başlarını çimdikleyerek kendini hiperventilasyon noktasına kadar taşımış ve ardından tırmanan bu tutkuyu çarçabuk Habeş kedisi yavrularıyla ilgili rüya gibi düşüncelere yöneltmişti.

Acuze, birlikte geçirdikleri günler boyunca, mağaralara saçılmış erotik silahlar arasından ayırdıklarını görünüşte rastgele seçmişti. Kaba kemik, taş ve tüy bileşimlerinin her birini

Penny'nin en ulaşılmaz ve tantrik açıdan en duyarlı noktalarına gedik açmakta bir kama veya kaldıraç gibi kullanmıştı. Büyücü o noktaya ulaşır ulaşmaz Penny'yi kudurtuncaya kadar defalarca uyarmıştı. Ayrıca onu her seferinde bedenen çırpınıp avazı çıktığı kadar küfrederek, duyduğu hazzı dışa vurması için yüreklendirmişti. Her seansın ardından avuç dolusu rayihalı yosunla Penny'nin bedenindeki teri silmişti.

Beraberce liken çayı içerlerdi. Bu sırada Baba Kır-Sakallı hazzın yönetilebilir ve yönlendirilebilir ölümsüz bir enerji olduğu teorisini göz önüne sererdi. Bir keresinde hazzı, duyu organlarını bunu içine sindirmeye eğiten insanların çektiğini açıklamıştı. Ama haz alıkoyulmamalı veya biriktirilmemeli diye uyarmıştı. Hedefinin içinden akıp gitmeli, yoksa hedef ölür demişti.

Birçok coşturucu çakıl taşı ve uçucu yağla takviye edilen bir koç boynuzunu elinde sallayan büyücü, Penny'ye yere uzanması için işaret etmiş, "Derslerine kaldığımız yerden devam edelim mi, canım?" demişti.

Doğruydu. Penny'nin Paris'te Max'le geçirdiği 136 gün aşksız hazzı öğretmişti. Oysa Baba'nın nemli oyuğunda inzivaya çekildiği haftalar böyle esaslı bir vecdin daha da güçlü bir şefkatle bir arada var olabileceğini ona göstermişti. Büyücü-kadınla arasında gelişen bağlılığın derinliği Penny'yi bile şaşırtmıştı. Son sabah koyun koyuna yattıkları kurutulmuş bitkilerden yapılma döşeklerinde uyanıp dış dünyaya dönmesi gerektiğini anlayıncaya kadar bunun hiç farkına varmamıştı.

Penny o sabah iri kıyılmış yılan lapasıyla usulca kahvaltı yapmıştı. Birkaç parça kişisel eşyasını kocaman bir kırbaya doldurmuştu. O kadar uzun bir süredir her gününü çıplak geçirmişti ki, Norma Kamali marka pantolon takımı tenine değdiğinde yadırgamıştı. Eğilip uyuyan Baba'ya bir veda öpücüğü kondurmuştu. Ardından Everest'in dik yamaçlarından aşağıya çileli şafak vakti öncesi iniş yolculuğuna başlamıştı.

Bindiği kiralık özel jette tek başına oturan, tepeden tırnağa nefis Versace giysileri kuşanmış Penny, Lamia'nın tedarik ettiği sürgünler ve yak sütünden demlediği çayı yudumluyordu. E-postalarını gözden geçirmiş ve programa göre patent hakları davasının birkaç gün sonra başlayacağını fark etmişti. Max'e karşı açacağı savaştaki ilk adımı, onun *Beautiful You* tasarımlarına dair münhasır hak sahipliği iddiasına itiraz etmek olacaktı. Max'i meydan okumaya zorlayacak ve adliye mahkemesinin bir açık duruşmasında çarpışacaklardı. Kaybederse ölecekti. Ölmekten korkmuyordu. Tek umudu Baba Kır-Sakallı ile bir gün sonsuza kadar sürecek haz dünyasında yeniden buluşmaktı.

Ya o, yani Penny Harrigan, cansiparane muharebesinden galip çıkarsa? O kazanırsa ve dünya gerçekten C. Linus Maxwell'in kurduğu tezgâhtan kurtulursa, cadalozun yaşadığı gibi bir hayat geçirmek üzere geri gidecekti: O yamaç oyuğunda, kendi kendini tatmin için sonu gelmeyen yollar bulacak ve onun rehberliğine talip olan öğrencileri eğitecekti.

Penny Upper East Side'daki sıra evine döndüğünde, buzlu camlı giriş kapısını holiganlarca karalanmış halde bulmuştu. Birisi parlak kırmızı sprey boya kullanarak, kocaman harflerle "Penny Harrigan Cehennemde Sik Emer!!!" yazmıştı. Kelimeler kapı ağzının iki yanındaki zarif taş kaplama cepheye zarar verecek şekilde yayılmıştı. Her harften aşağıya korku filmi özel efektleri gibi boya damlaları akmış, uzayıp gitmişlerdi. Veranda basamaklarını tırmanırken beyaz mermer merdivenin bez bebekten geçilmediğini fark etmişti. Kabaca oyuncak bebek büyüklüğündeki her kuklaya minyatür Salvatore Ferragamo marka topuklu pabuç giydirilmişti. Yüz hatları tam Penny'nin suratını andırsın diye doldurulup dikilmişlerdi. Özenli nakışlarla açık kahverengi gözler ve pembe şişkin dudaklar yapılmıştı. Bebeklerin hepsinin kollarının bacaklarının koparıldığını ve her tarafına iğnelerin batırıldığını görmek keyif kaçırıcıydı. Penny'nin nefesi kesilmiş

ve tüyleri ürpermişti. Anladığında kanı donmuştu: Bunlar *voodoo* bebekleriydi.

Uğursuz elişi yığınının arasında birçok çürümeye yüz tutmuş tavuk da vardı. Boğazları üstünkörü bir şekilde kesilmiş, tüylerine kan sıçratılmıştı. Cansız kuş gözleri Penny'ye onu suçlar gibi dik dik bakıyorlardı. Oracıkta kurban edildikleri besbelliydi. Meskeninin eşiği yoğun bir nefretin sunağı haline gelmişti. Ezeli baş düşmanları, karasinekler dökülen kana üşüşmüşlerdi. Erimiş mum artıklarının üzerinde uçuşuyorlardı.

Penny feryatların ortasında kalmıştı. Her yönde itfaiye araçlarının sirenleri yankılanıyordu. Gökyüzünü siyah bir duman kaplamıştı. Keskin kokusu onu öksürtüyordu. Başının üstünden uğuldayarak askeri gerece benzer bir füze geçmiş, alçak bir kavis çizerek Midtown yönüne doğru ilerlemişti. Bazı binaların arkasında kaybolmuştu. Ardından boğuk bir patlama sesi gelmişti. Şehir, anlaşılmaz bir şekilde, bir muharebe meydanına dönmüştü.

Penny'nin aklına birden Monique düşmüştü.

Sıra evi her kim kuşattıysa, o anda ev arkadaşı ve can dostu muhtemelen üst kattaydı. Penny'nin korkusu geçmiş, içini şefkat dolu bir endişe bürümüş, grotesk natürmort unsurlarını çarçabuk bir kenara tekmelemiş ve anahtarını kilidin deliğine yerleştirmişti.

İçeri girdiğinde, sivri topuklu Kate Spade ayakkabılarıyla attığı her adımda kırık camlar çatırdamıştı. Vandallar birkaç pencere camını kırmışlardı. Cephaneleri –öfkeli mesajların karalandığı kâğıtlara sarılı taşlar– cam kırıkları arasında duruyordu. Bereket ki, süslü dökme tunç parmaklıklar saldırganların cismen içeri girmelerini engellemişti.

Basamakları çifter çifter çıkarak yukarı koşan Penny, "Monique? Monique iyi misin?" diye bağırmıştı.

Kilitli ev arkadaşının kilitli yatak odası kapısını parçalamak için bir itfaiyeci baltası kullanmıştı. Bir zamanların özgür ruh-

lu arkadaşını, yatağının sırılsıklam çarşafları arasına leş gibi serilmiş, ölmek üzereyken bulmuştu. Oda salya ve bayat Pop-Tarts kokuyordu. Penny bir hastabakıcı gibi kızla ilgilenmiş, çatlak dudaklarına bir fincan liken çayını dayamıştı. Eğer aşırı kullanımdan ötürü *Beautiful You* ürünlerinin pilleri bitmeseydi, Monique dermansızlık ve su kaybı yüzünden çoktan can vermişti. İşin doğrusu, Penny incelmiş kol ve bacaklarını kartal yağ bezeleriyle ren geyiği iç yağından yapılma merhemle ovarken bir zamanların işveli kızı ancak inleyerek cevap vermişti.

Penny kötürüm kızı kaşıkla beslemiş, ona yağmur kuşu yumurtaları ve mayalanmış sakız kabağından hazırladığı bir çorba içirmişti. Düşkün yoldaşı konuşmaya çalıştığında, onu susturmuştu. "Korkunç ölçüde onur kırıcı durumundan utanç duymamalısın" demişti. "Acemi hiçbir kadının karşı koyamayacağı ilkel hazların kurbanıydın."

Penny aç kalmış, tepkisiz ev arkadaşını ev sineması odasına taşımış ve pelte gibi bedenini rahat bir uzanma koltuğuna yerleştirmişti. İki genç hanım Akademi Ödülleri törenini birlikte izlerken ne yapmışlarsa, Penny aynı şekilde mısır patlatıp üzerine bolca tuz serpmiş ve tereyağı koymuştu. Ama o gece CNN'deki dünyadan haberler yayınını birlikte seyrederken bu sefer Monique'i elleriyle beslemiş, mısır tanelerini tek tek çatlamış dudakları arasına koymuştu.

Yüksek seçikliğe sahip, yetmiş iki inç düz plazma ekranda gözlerinin önüne küresel huzursuzlukların bir panoraması serilmişti. Savaş ve doğal afetler artık haberlerin en üst sıralarında yer almıyordu. *Beautiful You* etkisi bütün diğer talihsizlikleri gölgede bırakıyordu. Bazı erkekler bu hızla evrilen dünyada kendilerine çabucak yeni roller biçiyorlardı. Ama çoğu değil.

İlk grup arasında yılışık çapkınlar vardı. Kendi kendilerine gelin güveyi olan cinsel ilişki koçları, *Beautiful You* ürünlerine kapılan kadınları, insanoğlu bir cinsel partnerin sıradan oyun-

larının mutlu etmeyeceği ihtarlarında bulunuyorlardı. Oysa 3447 numaralı Dönen Gevşeme Çubuğu'nu herhangi bir erkek kullanabilir, dolayısıyla böyle birisi asla kadın milletinin dostluğundan yoksun kalmazdı. Artık "Kelebek koleksiyonumu görmek ister misin?" gibi bir tavlama cümlesi tilkilikten sayılmıyordu. Başarılı bir yakınlaşma için, bir kadına göz dikenin elinde az rastlanır *Beautiful You* ürünlerinden birinin bulunduğundan bahsetmesi yetiyordu. Matkap veya elektrikli testere kullanmayı bilen herhangi bir emekçi Oynak Kamçı veya Titreyen Aşk Yılanı'nı kolaylıkla çalıştırabilirdi. Böylece inşaat sektörünün bütün kollarında işini kaybeden işçiler, Maxwell'in kişisel bakım ürünlerini tanıtarak kendilerine yeni kariyer imkânları elde ediyorlardı: kâh perakende satış mağazalarında, kâh kapıdan kapıya satışta.

CNN kameralarını Beşinci Cadde mağazasının içindeki sergi salonunun bir başından bir başına gezdirmişti. Ürünler peynir ekmek gibi satılıyordu. Tatlı dilli erkek tezgâhtarlar kadın alışverişçileri mala boğuyorlardı. Pazarlananlar sadece ürünler de değildi. Tuzlu hisse senedi opsiyonları da satılıyordu. Ayrıca, haber spikerine göre, mali destek paketleri de. Analistler DataMicroCom'un müşterilerin şeker pembesi harcama kartlarını kullanmaktan kaynaklanan finansman masraflarından yüklü miktarda para kazandıklarını ileri sürüyorlardı. Penny herhangi bir çaresiz, sefahat düşkünü hanımın yolunu şaşırıp o vicdan yoksunu şerefsiz heriflerin inine düştüğünde yanacağını fark etmişti. O durumdaki bir kadın artık ellerinden kurtulamazdı! Zaten bu şehirdeki her erkeğin son derece imrendiği bir kariyerdi.

Televizyondaki sahne değişmişti. Kameralar amiral gemisi niteliğindeki satış noktasının dışındaki bir mil boyunca uzanan alışverişçi kuyruğunu gösteriyorlardı. Penny aralarından Bonwit Teller'daki satış danışmanını seçmişti. Zarif görünüşlü o kadın gitmiş, yerini dişleri dökülmüş, ebleh suratlı bir zombi almıştı. Keza Penny'nin eski oda arkadaşları, Kwan Qxi ve Es-

peranza da oradaydı. Gözleri kan çanağına dönmüş halde, yıpranmış şeker pembesi kredi kartlarını avuçlarında tutuyorlardı.

CNN'e göre, son haftalarda alışverişçilerin cinsiyet bileşimi değişmişti. Artık aşağı yukarı eşit sayıda erkek kadınların arasında durup bekliyordu. Bunlar vurgunculardı.

Bu duruma en hızlı şekilde uyan karaborsacı erkekler, mümkün olduğu kadar bu yeni ürünlerden fazla sayıda satın almanın peşinde koşuyorlardı. Bunlar vurguncuydular. Sırasında oyuncakları kadınlara astronomik kâr marjlarıyla satıyorlardı: zengin kadınlara, engelli kadınlara, sabırsız kızlara, açık havada bekleyemeyen veya beklemek istemeyenlere. Bu onlar için paha biçilmez bir devlet kuşuydu. Vibratörler ve zıbıklar dünyanın yeni yeraltı para birimleri halini almışlardı. *Beautiful You* kamyonlarının kıymetli yükleri nedeniyle kaçırılmadığı gün yoktu. Medya bu tür haberlerden geçilmiyordu. Depolar yağmalanıyordu. Güvenlik görevlileri hareket halindeki araçlardan açılan ateşlerle katlediliyorlardı. Mağazalara yeni stok teslimatları zırhlı araçlarla gerçekleştiriliyordu. Sokak çeteleri kısa bir süre önce alışveriş yapanları hedefliyor, malları karaborsada satmak üzere silah zoruyla alenen çalıyorlardı.

Çeteler alan hâkimiyeti için birbirlerine giriyorlardı. İnsanların köle gibi çalıştırıldığı merdiven altı işyerleri piyasayı kimseyi tatmin etmeyen taklit ürünlere boğuyorlardı.

Penny'ye göre iş hemen hemen Beanie Bebekler* veya şu Michael Jordan ayakkabıları çılgınlıkları kadar zıvanadan çıkmıştı. Neredeyse.

Monique ağız dolusu yüksek kalorili mısırı cansızca diş etleriyle çiğnerken CNN muhabiri bir helikopterle Midtown Manhattan'dan yükselmiş ve ağır ağır kuzeydoğuya, Bronx'tan çıkan muazzam bir siyah duman bulutuna doğru yol almıştı. Penny'ye helikopterdekilerin altındaki New York, çatışmaların yaşandığı bir üçüncü dünya ölüm tarlası gibi geliyordu. Sanki mahallelerin bir başından bir başına havan topları fırlatılıyor,

* Alışılageldik malzemeler yerine plastik taneleriyle doldurulan bebekler. (ç.n.)

gökdelenlerde yangınların fitillerini ateşliyorlardı. Sokaklar yanıp sönen kırmızı ışıklarıyla polis arabaları ve ambülanslarla dolup taşıyordu. Trafik yanan araçlar yüzünden kilitlenmişti.

Helikopter Yüz Yirmi İkinci Sokak'ın doğusu üzerinden uçup yön değiştirmeksizin Harlem River Drive'a* doğru ilerlemiş, yavaş yavaş Bronx tarafına geçmişti. Kamera yol boyunca çekime devam etmişti. Helikopter, ızgara planlı sokakların epey yükseklerinde asılı haldeyken aniden alçalıp yan yatmış, hızla ona doğru yaklaşan bir tür roket veya mermiyi savuşturmuştu. Patlayıcı madde aşağı yukarı bir bazuka mermisi boyutlarındaydı. Alevler saçıyor, arkasında kavisli bir duman izi bırakıyordu. Bir başka mermi daha dosdoğru helikoptere seğirtmiş, pilot da kurtulmak için pike yapmıştı.

Ev sineması odasındaki televizyonda şehrin semalarında bu alevli savaş başlıklarının çapraz çizgiler oluşturduğu görülüyordu. Nereye düşerlerse düşsünler, hepsi birer yangın bombası gibi patlıyor, binaları, arabaları ve ağaçları ateşe veriyordu. Adayı bir savaş alanına çeviriyorlardı. Penny her birinin havada çizdiği kavisin geriye doğru izini sürdüğünde bunların siyah duman kaynağından çıktığını anlamıştı.

Duman Yankee Stadyumu'nun ortasından yükseliyordu. Sanki oradaki atıcı tümseğinde devasa bir ateş ortalığı kasıp kavuruyordu.

Havadan çekim sahnesi gitmiş, yerini haber ekibince beysbol sahasından yapılan bir yayına bırakmıştı. Bu bir güruhun kafaları çektiği bir âlem sahnesiydi. Kargaşalık diz boyuydu. Görünürdeki herkes erkekti ve çoğu Promise Keepers tişörtü giymişti. Penny erkeklerin meydana getirdiği uzun zincirleri seçebilmişti. Bu zincirler her yönden birer yılan gibi şenlik ateşine doğru uzanıyorlar, bir tekerleğin jant telleri misali stadyumu kaplıyorlardı. Bunlar dünyadaki bütün *Beautiful You* perakende satış noktaları önündeki yılankavi müşteri kuyruklarının tamamı erkek versiyonlarıydı.

* New York'ta Harlem Nehri'ne paralel bir ekspres yol. (ç.n.)

Gözü dönmüş erkekler Penny'nin çocukluğundan aklında kalan bir şarkıyı söylüyorlardı: "Kumbaya*" adlı şu ilahiyi. Prangalı mahkûmlar dizileriymişçesine ölçülü, melodinin ritmine göre zamanlanan bir şekilde hareket ediyorlar, birtakım nesneleri elden ele geçiriyorlardı. Her nesneyi ateşe dayandığında da alevlerin içine fırlatıyorlardı.

Penny kameralar yaklaştığında, herhangi bir erkeğin cehennem tasavvuruna benzer bir şeye tanıklık etmişti. Sayısız yarılmış penis parçası muazzam yangının içinde kıvrım kıvrım kıvrılıyordu. Falluslar aşırı sıcaklıkta sanki uzun boylu bir azap çekiyormuşçasına eğilip bükülüyor, fiske fiske kabarıyor ve buruluyorlardı. Tutuşmuş bazı erkeklik organları sanki kendilerini ateşten dar atmaya çalışıyorlardı. Yeri ölçer gibi yürüyen tırtıllara** benziyorlardı. Lap diye devriliyorlardı. Ters dönüyorlardı. Zıplıyorlar ve seğiriyorlardı. Adeta ıstırap çekiyorlardı. Bunlar çevredeki erkekler tarafından yakalanıyor ve çabucak gerisingeri kör talihlerinin kucaklarına atılıyorlardı. Bazı penislerse sıcaktan patlıyor, pembe lav püskürtüyorlardı.

Penny farkına varmıştı: Bunların hepsi *Beautiful You* ürünleriydi. Bu cehennemi ateşin etrafında vahşiler gibi hoplayan ve şarkı söyleyen figürlerse ortak hasımlarını kurban eden erkeklerdi. Onlardan kuşaklar öncekilerin kitapları ve disko müziği plaklarını ateşe vermelerine benzer şekilde, bu erkekler de içlerini boşaltmak için kendilerinden geçercesine cıyak cıyak bağırıyorlar; çomakları ve aşk çubuklarını fıkırdayan, tıslayan alevlerin üstüne yığılıncaya kadar elden ele geçiriyorlardı. Bu yanıcı şeyler yığınının pis kokusu ve siyah dumanı sokakların üzerine çökmüştü. Hem de bitmek bilmeyen, leş gibi kokan zehirli bir lastik ateşi kadar keskindi. İnsanın genzini yakıyordu.

Falluların arasında kavrulan yusufçuklar ve patlayan duşlar da vardı. Hiçbir ürün gözden kaçmamıştı. Piller bo-

* Orijinal haliyle Tanrı'yı imdada çağıran bir ilahidir. Ancak 50'li ve 60'lı yıllarda yeniden popülerlik kazandığında kamp ateşi başında söylenen sıradan bir şarkıya dönüşmüştür. (ç.n.)

** *Geometridae* larvası. (ç.n.)

ğazlanan tavşan yavruları gibi tiz bir ses çıkararak yırtılıp açılıyorlardı.

Diğer falluslarsa havai fişekler gibi fırlıyorlardı. Havaya dosdoğru şenlik ateşinden yükseliyorlardı. CNN helikopterini az daha düşüren uçan meşaleler işte bunlardı. Bu meşaleler düşman mermileri gibi, metropol sakinlerinin üzerine ateş yağdırıyorlardı.

CNN muhabiri bu haz oyuncaklarının satın veya ödünç alındıklarını, hatta çalındıklarını açıklamıştı. Yankee Stadyumu'na her ne şekilde gelmiş olurlarsa olsunlar, hiçbiri buradan sağlam çıkmayacaklardı. Muhabir, devasa amfiteatrlardan toz toprak futbol sahalarına kadar, dünyanın dört bir tarafındaki her stadyumda azgın erkek sürüleri benzer seks aletleri yığınlarının alevlerini körüklüyorlar diye seslendirmişti.

Kamera durup dururken sarsılmıştı. Yön değiştirip CNN muhabirinden uzaklaşmıştı. Birisi, görünmez bir eşkıya, ona el koymuş ve merceğini tek bir perişan adama odaklanmaya zorlamıştı. Yüzü gözü yanan lateksin kurumundan kararmıştı. Darmadağınık bir sakal kanlanmış gözleri dışında bütün yüz hatlarını gizliyordu. Penny ancak konuşunca onu tanıyabilmişti.

Bu Yuri'ydi.

Lüks ev sineması odasındaki düz plazma ekrandan "Penelope Harrigan, çok yakında seni bir duruşma salonundan sürükleyip çıkaracağız ve senin gibi bir cadının hak ettiği şekilde bu ateşte yakacağız!" diye atıp tutmuştu.

Penny'nin döndüğü Manhattan bir erkekler şehri niteliği kazanmıştı. Kaldırımlarda sadece erkekler dolaşıyordu. Ne arabaları ne kamyonları erkeklerden başkası sürüyor, ne de metroya biniyordu. Bütün lokantalardaki bütün koltuklar erkek kıçlarının işgali altındaydı. Ve Penny aralarında yürürken adamakıllı dikkat çekiyordu. Açlık sınırındaki, organik man-

tarlara dayalı beslenme düzeni ve uzun saatler boyunca bitap düşünceye kadar kendi kendini tatmin etmesi, heykel gibi bir bedene sahip olmasına yol açmıştı. Sokakları emin adımlarla arşınlarken ince, pürüzsüz derisinin altındaki her bir kası baştan çıkarıcı bir şekilde seğiriyordu.

Tanınmamak amacıyla büyük güneş gözlükleri takmış ve bir beysbol şapkasını ters giymişti. Gözlükleri Fetch markaydı ve şık çerçevesi "bana bak" ile "benden uzak dur" arasında mükemmel bir denge meydana getiriyordu. Gıcık'ın Külkedisi diye adlandırıldığı zamanların alametifarika aksesuarı halini alan koskocaman yakut pandantifi takmamak için tövbe etmişti. Dışarıya tebdili kıyafet çıkmasına rağmen, gene de gökdelenlerden kanı beynine sıçramış düzen bekçisi kabadayıların akın edebileceğini zihninde canlandırmakta hiç zorlanmıyordu. Yuri gibi erkekler. Öfkeli, modası geçmiş penisler dünyası. Evinin giriş basamaklarında tavukları kurban eden aynı adamlar, sel gibi kaldırımlara akabilirdi. Gözünün önüne hepsinin meşaleler ve kementler taşıdıklarını getirmişti. Kim olduğunu bilseler, bu alayı erkek linç çetesi Frankenstein'ın canavarıymışçasına onun izini sürerdi.

Yankee Stadyumu'ndan çıkan duman New York Eyaleti'nin üzerine çökmüştü. Adeta bir tabut örtüsüydü. Alevli zıbıklar gökyüzünün bir başından bir başına feryadı basarak uçuyor, havadan da siyah kar taneleri gibi kül yağıyordu. Kurumun keskin kokusu Penny'nin gözlerini ve boğazını yakıyordu. Akan is pembe cepheli *Beautiful You* binasının her yanına yapışıyordu. Onu kefene sarıyordu. Kuleyi dönüştürüyor; onun, Penny'nin çok kısa bir süre önce arkada bıraktığı, kar gibi cennetin karanlık bir parodisinden başka bir şeye *benzememesine* yol açıyordu.

Kayıp kadınların fotokopiyle çoğaltılan afişleri şehirdeki kamuya açık her yüzeyi kaplamaya devam ediyordu. *Kudzu**

* Latince adı *Pueraria lobata* olan baklagiller ailesinden "istilacı" bir sarmaşık türü. (ç.n.)

gibi telefon direklerine ve duvarlara tırmanıyorlardı. Ne var ki şiddetli gün ışığı bu gülümseyen çehreleri –sevgili eşlerin ve tapılan annelerin fotoğraflarını– soldurmaya başlamıştı. Yağmur bu başarılı mali işler ve yürütme kurulu başkanlarının kariyerleri boyunca gerçekleştirdiklerini silip süpürüyordu. Adları gitgide okunmaz oluyordu. Zaten artık hemen hemen unutulmuşlardı.

Onlarla birlikte bütün kadınların güçlükle elde ettiği politik ve sosyal kazanımlar da aşınıyor gibiydi. Ortadan kalkıyorlardı.

Penny'nin gözüne, Broadway'le Kırk Yedinci caddelerin kesiştiği köşede tanıdık bir yüz ilişmişti. Bir kadın kaldırımda sere serpe oturmuş, sırtını sokak lambası direğinin tabanına yaslamıştı. Penny daha yakından bakınca bağrı yanık yabancının Tiffany'de satılan Palamo Picasso marka altın gümüş karışımı bir broş taktığını fark etmişti. Saçları, bir zamanlar sürülen pahalı makyaj malzemesi kalıntılarının artık birbirine girdiği yüzünün etrafından, asma bıyıkları gibi salkım saçak sarkıyordu. Buna rağmen saçlarına ustaca meç yapıldığı belliydi. Üstünde lime lime olmuş pembe bir Chanel döpiyes vardı. Ceketin yakası gelip geçenlerin çıplak göğüslerini göreceği şekilde açılmıştı. Eteği sıyrılıp belinin çevresinde toplanmıştı. Meydandaki cinsel organına bir *Beautiful You* oyuncağını batırıp duruyordu. Bacakları kalın bir kir tabakasıyla kaplıydı. Oyuncağın kabzasını iki eliyle birden kavramıştı. Tırnaklarının arasına pislik dolmuş halde kurum karası bulaşmış aletle içinde daireler çiziyor, bir saplıyor bir çekiyordu. Victoria dönemi tımarhanesine kapatılmış biri gibi, kıkır kıkır gülüyor, dili dönmeden kendi kendine konuşuyordu. Yanından geçen kalabalığa aldırmıyordu. Zaten onlar da gözlerini kaçırıyorlardı.

Kendini küçük düşüren bu bahtsıza yaklaşan Penny, ona "Brenda? Adın Brenda mı?" diye sorarak şansını denemişti.

Kadın cinsel oyununun hızını kesmeden başını kaldırıp Penny'ye bakmıştı. Gözleri anlamış gibi belli belirsiz parlamıştı.

"Yuri'yle nişanlısın, onunla evlenecektin hatırladın mı?" diyen Penny, ona eski hayatını geri verebilecekmişçesine kollarını açmıştı. "Sen Allied Chemical Corp.'un mali işler başkanıydın." Haz aracının farkına varmıştı. Bu 2788 numaralı *Beautiful You* ürünü, yani Anında-Vect Sondası'ydı. Silikon ve lateks kılıfı neredeyse tanınmayacak hale gelecek kadar yıpranmış ve lekelenmişti. Bunun bir vakitler verdiği özel hediye olduğunu ayırt etmeye çalışırken Yuri'nin bile göbeği çatlardı. Penny telefonunun arama kayıtları içinden çabucak Yuri'nin numarasını bulmuştu. Numarayı tuşlamış ve hattın öteki ucundan gelen onun telefonunun zil sesini dinlemişti.

Aynı zamanda Brenda'nın imdadına koşmuş, çıplak bağrını örtmek amacıyla kadının ceketinden geriye kalanları çekelemişti. Onurunu kurtarmak için çırpınan Penny, bir yandan ısrarla Brenda'nın bacaklarından aşağıya doğru eteğinin ucuna asılıyor, bir yandan da sakinleşmesi için endişelerini gidermeye çalışıyordu. Kimse koyulduğu yoluna ara verip elini uzatmamıştı. Aksine herkes hızla geçip gitmişti. Hepsi erkekti ve manzaraya kaçamak, mahcup bakışlar atıp yürümeye devam etmişlerdi. Yuri'nin telefonu da çalıp duruyordu.

Penny düğmelerle ilikleri eşleştirmeye çalışırken, "Birisi dokuz-yüz-on-biri arasın" diye yalvarmıştı. "Lütfen." İster istemez bu tükenen, zıvanadan çıkmış yaratığın kıyafetine güzelce uyan iki sıra inci gerdanlık taktığını fark etmişti. Şanlı şöhretli kimseler arasında geçirdiği 136 günden sonra, yabancının küpelerinde yer alan buz küpü boyutlarındaki parıldayan taşların iki kıratlık elmaslar olduğunu anlayabiliyordu.

Brenda buna karşılık, ganimetini koruyormuşçasına fallusa sıkıca sarılmış, dizlerini göğsüne yaklaştırmış, büzülüp top şeklini almıştı. Vahşice homurdanıp diş göstermişti.

Penny, ince çizgili takım elbise giymiş bir işadamına "Bana yardım edin!" diye rica etmişti. O ise korku içinde bakakalmış, ardından da hızla yolunu değiştirmişti. Kadının parmaklarını koyulduğu işten usulca uzaklaştırmaya çalışırken, elinin kena-

rında bir acı hissetmişti. Bu keçileri kaçırmış yabancı kron kaplı dişlerini Penny'nin etine geçirmişti. Çenesine kan bulaşmış halde, kuduruk bir hayvan gibi Penny'nin başparmağının yanındaki hassas etini kemiriyordu.

Bir bisikletli kurye fırlamadan önce "Hanımefendi, umarım tetanoz aşınızın koruyuculuğu devam ediyordur..." diyecek kadar kısa bir süreliğine duraklamıştı.

Donakalan ve acı içindeki Penny, telefonunu düşürmüştü. Ancak telefon elinden kaymadan önce hattın öteki ucundaki bir sesin "Alo? Brenda?" dediğini duymuştu. Bu Yuri'ydi ama telefon tangırdayarak olukta kaybolmuştu. Ona yetişememişti.

Penny kaçmak amacıyla uğraşıp durmuştu. Ne var ki kadının dişleri kenetlenmişti bir kere. Hızlı hızlı solurken dudaklarının ucundan Penny'nin kanını püskürtüyordu. Penny ancak kendini havaya fırlattığında deli kadının kısıldığı dişlerinden kurtulabilmişti. O daha sırtüstü yere serilmeden de, kuduruk ayaklanmış ve zikzaklar çizerek geri geri seğirtmişti. Brenda, yüzünden hâlâ kan boşanırken, omuzları çökmüş ve pembe plastik sonu gelmez takıntı nesnesini tiksinti uyandıran elleriyle kavramış halde Broadway boyunca ilerlemişti. O tabanları yağlarken, alayı erkek kalabalıklar kenara çekilmişlerdi.

Meydana çıkan yegâne diğer kadınlar Beşinci Cadde'deki sivrilerek yükselen pembe binanın kapılarından başlayıp miller boyunca uzanan kuyrukta bekleyen bitap düşmüş zombilerdi. Cinnet getiren biçareler özdeş gibi gözüküyorlardı. Hepsinin saçları öbek öbek dökülüp bir tel kalmış, tırnaklarıysa altındaki dokuya kadar yenmişti. Her bir kadın aynı çantayı taşıyor, aynı ayakkabıları ve benzer kıyafetleri giyiyordu. Penny'nin dikkatini çekmişti. Bu giyim eşyalarının ne albenileri vardı, ne de kaliteliydiler. Ancak bütün ürünler DataMicroCom ve iştirakleri tarafından imal edilmişlerdi.

Mağazanın girişi yakınlarında Promise Keepers tişörtleri giymiş, omuzları çökmüş, yenik bir erkek tayfası protesto yü-

rüyüşü yapıyor ve nöbet tutuyordu. Gelişigüzel bir çember çizerek yorgun argın ilerliyorlar, ellerinde sopalara tutturdukları "Kişisel Tatminden Aile Çıkmaz!" yazılı dövizler taşıyorlardı. Diğer dövizlerdeyse "Bebek Orgazmdan *Önceliklidir*!" diye belirtiliyordu. Dönüp duruyorlar, ayakları birbirine dolaşıyordu. Kuyrukları kapana kısılmıştı. Görmezden geliniyorlardı.

Penny, amiral gemisi niteliğindeki satış noktasının başına üşüşen hanımlara meydan okumak için, bacaklarını iyice açıp omuzlarını dikleştirerek vaziyet almıştı. Elleri belindeydi. Yumruk gösteriyordu. "Hemşireler" diye bağırmıştı. "Kız kardeşlerim, bana kulak verin! Cinsel organlarınızı kötüye kullanmaktan vazgeçmelisiniz!"

Kadınlar gözlerini kısmış, onu hafifçe yumulmuş göz kapaklarının arasından düşmanca bakışlarla incelemişlerdi. Şeker pembesi alışveriş poşetlerini birer tılsımmışçasına bağırlarına basmışlardı. Hiçbiri konuşmamış ama gürültü bir şekilde tıslamışlardı.

Penny, "Anlamadığınız bir güce erişiyorsunuz" diye seslenmişti. "Bu öğrenilip yararlananda kalıcı hasara yol açmadan güvenli bir şekilde kullanılması için onlarca yıl gerektiren antik bir kendi kendini uyarma uygulaması." Penny yılmadan gözlerini salyalı, homur homur söylenen yüzlere dikmişti. Devam ederek, "Ayrıca çoğunuza minik robot lejyonları aşılandı" demişti.

Çoğu sözünü keserek tepki göstermişti. Bazılarıysa tükürmüştü. Birörnek bitkinlikleri nedeniyle hiçbiri hepten saldırmaya kalkışmamıştı.

Penny, "Yarın, C. Linus Maxwell'in nasıl korkunç *bir dolap* çevirip bütün kadınları köleleştirmek amacıyla geçmişin seks sırlarını yağmaladığını ortaya dökeceğim" diye ilan etmişti. Artan ıslıklamaları karşısında bağırmıştı: "*Beautiful You* endorfinlerinizi gereksiz yere harcıyor. DataMicroCom'un ürettiği ve sattığı tüm ürünleri boykot etmeliyiz." Ardından da üstelemişti: "Size doğanın sunduğu hammaddelerden güvenli

temel kişisel bakım ürünleri yapma zanaatını öğreteceğim." Hatta bir teklifini açığa vurmuştu: "Yangılı, aşırı derecede zorlanmış vulvalarınızı rahatlatacak merhemler var."

Güruh ona katılmanın veya ona saldırmanın yerine bu sefer ona sırtını dönmüştü. Yuhalamalar genel bir homurdanmaya dönüşmüştü. Manevra işe yaramamıştı.

Penny kalabalıkla ilgili yanlış bir hüküm vermişti. Sadece ana gemi niteliğindeki mağazaya dönüp ilave ürünler alma hevesindeydiler. Stratejisini yeniden değerlendiren Penny, "Hemşireler, Haz bir insan hakkıdır! Hazzın burçlarına hücum edip hakkımızı almalıyız!" diye haykırmıştı. Yumruğunu havada sallamıştı. Diş izleri henüz geçmemişti. Eli pıhtılaşan kendi kanıyla kızıla boyanmıştı.

Bu hamlesi olumlu bir tepkiye yol açmıştı. Kalabalığın arasındaki çoğu kimse bu sefer ona alkış tutmuştu.

Bunun üzerine o da ağzına geleni söylemişti: "Şirket sahibi efendilerinizin sadaka verir gibi vecdi azar azar dağıtmalarını kuzu kuzu beklemeyin! Siz alın! Kırın şu kapıları ve hepsini alın!"

Böylece Penny ayaktakımı kuyruğunu düzene sokup bir isyan ordusuna dönüştürmüştü. Binlerce çaresiz kadın dalgalar halinde ileri atılıp binanın pembe aynalı cephesine yüklenmişti. Çirkin ayakkabılarının kalın topuklarıyla camı dövüyorlardı. Yıpranmış erotik aletlerini cop gibi kullanıyorlardı. Uğursuz çatlaklar her yönde hızla ilerleyinceye kadar yumruklamışlardı. Sonunda camlar ve kapılar içeri doğru bel vermiş, yıkılıp dağılmaya yüz tutmuşlardı.

Siyah bir limuzin fark edilmeden Penny'nin yakınındaki kaldırım kenarına yanaşmıştı. Arka camlarından biri inmiş; soluk benizli, neredeyse yılan suratlı birinin çıkık elmacık kemikleri gözler önüne serilmişti. İçeride Maxwell oturuyordu. Sadece Penny'ye hitap ederek, "Bin" demişti.

Penny kalabalığı göstererek, "Ha ha!" diye gülmüştü. Mağazanın cephesi öfkeli isyancılar rafları ve camekânları yağmala-

mak üzere içeriye üşüşür üşüşmez ayakları altında ezilmişti bile. "Hepimizi kontrol edemezsin, Max!" Penny, galip gelmenin sevinciyle gözleri fıldır fıldır halde, "Bize ait olması gerekenleri alacağız!" demişti.

Limuzinin arka koltuğunda oturan şahsiyet buna cevaben eline küçük siyah bir araç almıştı. Dikdörtgen şekilliydi. Pekâlâ bir telefon veya oyun düzeneği sanılabilirdi. Alouette'in öldüğü gece izleyiciler arasında otururken parmaklayıp durduğu araçtı. Kısa bir mesaj yazıyormuşçasına birkaç tuşa basmıştı. Ardından birkaç tanesine daha dokunmuştu.

Penny meydan okumuştu: "Haydi, durma. Polisi çağır. Serserilerini ara. Onlar bile bu devrimin önünü kesemezler!"

Max, "Bin şıllık" diye tekrarlamıştı. "Sana son defa *güzellikle* söylüyorum."

Penny çığlığı basmıştı: "Cehenneme kadar yolun var!"

Max dobra dobra, "Hayır" demişti. "Cehenneme kadar *senin* yolun var canım." Bunun üzerine bir tuşa başmış ve yağmacıların hepsi duraklamıştı.

Penny dahil bazıları kendilerini avuçlamıştı. Çoğunun dizlerinin bağı çözülmüş ve yere yığılmışlardı. İki elleriyle birden kasıklarını tutuyorlardı. Çok geçmeden hepsi yerde kıvranıyor, iştahla böğürüyorlardı. İnsan onurundan eser kalmamıştı. Devrim ordusu bozguna uğramış, kıpır kıpır kıpırdayan hedonistik bir yığına dönüşmüştü. Cesur asilerin yerini dalgalanan insan bedenlerinden oluşan bir halı almıştı. Zafer çığlıkları atan kalabalık meydanı bir tehlikeli iniltiler korosuna bırakmıştı. Bunlar pelvislerin şiddetle göğe doğru itilmesiyle eşzamanlı gerçekleşiyordu.

Bir başka tuşa basılır basılmaz, daha fazla sayıda kadının ağzı köpürmüş ve istem dışı ani kasılmalarla çırpınmışlardı. Alouette gibi aşırı erotik uyarının yol açtığı kalp krizi veya beyin anevrizmasıyla can vermek üzereydiler.

Penny, süründüren haz spazmları bedenine dalga dalga yayıldığında bile üstelemişti: "Onları serbest bırak!" Arabaya

doğru emeklemeye başlamıştı. İçine işleyen erotik gücü engellemeye, önünü kesmeye veya Maxwell'e doğru çevirmeye çalışmıştı. Pelvis tabanını öfkeyle bir yumruk gibi sıkmıştı. Baba'nın öğrettiği şekilde düşüncelerden uzaklaşmıştı. Bütün tantrik yöntemleri denemişti ama sanki hiçbiri işe yaramıyordu. Kendini beton kaldırımın üstünde sürüklemiş ve arabanın yanına kadar gelmişti. Yenik düşmüştü. Fısıldayarak, "Onları bırak Maxwell. Onların canını bağışlarsan hemen seninle gelirim" demişti.

Arabanın kapısı açılmış ve Max, "Bin, yoksa bir başka tuşa basarım ve hepsi ölür" diye tehdit etmişti.

Kendini arabanın içine çeken Penny, Max'in parlak pabucunda yüzünün aksini görmüştü. Kendi kendine *gücünü yansıt* demişti ama hiçbir şey olmamıştı. Penny'nin artık eli kolu tamamen bağlanmıştı. Arabanın halı kaplı zemininde tükenmiş halde titrerken Max, kapıyı çekip kapatmış ve şoförden Central Park etrafında ağır ağır tur atmasını istemişti.

Dayanılmaz haz gittikçe azalmıştı. Max küçük uzaktan kumandasını kullanarak etkisini hafifletmişti. Bakmakla yetinen herhangi birine sadece bir bilgisayar oyununun tuşlarını parmaklıyor gibi gelirdi. Uyarının son raddesine kadar gazabına uğramaktan kurtulan Penny, kendini yukarı çekmiş ve yanına oturmuştu. Max arabanın mini barında bir kadehe şampanya doldurmuş ve ona ikram etmişti. Pembe şampanyaydı. Kadehe her ihtimale karşı kuşkuyla bakmıştı.

"Endişelenme kızım" diye mırıldanmıştı. "Seni ilaçla uyutmam gerekmiyor. Zaten bedeninin üzerinde tam kontrolüm var."

Penny kadehi kabul etmişti. İçtiği onca yararlı liken çayı ve salamura sıçan kuyruğu turpundan sonra şarabın tadını yadırgamıştı. Vajina duvarları gevşemişti. Haşadı çıkmıştı. Soluk soluğa, "Nanobotlar hakkında bilgi sahibiyim" demişti. "Onların Yusufçuk'un içinden çıktıklarının da farkındayım."

Max, "Akıllı kız. DataMicroCom'un başkanlığına biçilmiş kaftansın" diye konuşmuştu.

Penny ahdetmişti: "Senin kuklan olmayacağım."

Max, "Zavallı Clarissa" demişti. "Asla başkan seçilmek istememişti. Onu oraya ben itekledim."

Clarissa'yla nasıl kapıdan kapıya ruj satan basit bir Avon hanımıyken tanıştıklarını açıklamıştı. Clarissa'nın onun için bir anlamı yoktu. Solda sıfırdı. Ama bir şeyi ölüm kalım meselesi yapınca, bu gücün sayesinde onu korkutarak istediği mevkie getirebileceğini fark etmişti. 136 günlük aşk macerasından sonra, iş işten geçmişti. Aşılanmıştı bir kere. Artık Max ne olmasını istiyorsa bunu benimsemekten başka seçeneği yoktu – ya da ölecekti. Hiçbir zaman ne senatör ne de başkan seçilmeye can atmıştı. Hatta başkanlığı daha az arzu etmişti. Ama eğer karşı koysaydı –veya başkanlık seçimleri çekişmesinde yenik düşseydi– Max onu öldürür ve sürece sil baştan bir başka kadınla devam ederdi.

Efkârlı bir şekilde, "Alouette'le de aynı şeyi yaşadım" demişti. "Güzel bir yüzdü, sadece kendi halinde bir manken kalmaktan mutluydu..."

Ne var ki nanobot taburları aşılandıktan sonra, çıkmaza girmişti. Parlak bir performans sergileyemediğinde Max onu kuvvetten düşürecek seviyede hazla cezalandırıyordu. Klitorisini, yemek ve uykudan kesilinceye kadar, günlerce vect bombardımanına maruz bırakıp deliliğin eşiğine sürüklüyordu. Başarısızlık bir seçenek olmaktan çıkmış, Alouette kendi cinsel organlarından ödü patlar hale gelmişti.

Max, "Hayatta kalabilmek için, iki kadın da buyruğum altına girmişti. İkisinden biri herhangi birine üzerindeki nüfuzumu anlatsa onu öldürürdüm" demişti.

Penny, "Bu nedenle mi Alouette'in canına kıydın?" diye sormuştu.

Max doğrulamıştı: "Sana söyleyecekti."

Max'in şoförü onları dolap beygiri gibi duman tüten, savaşın yakıp yıktığı ortamın çevresinde dolaştırıp durmuştu. Sanki aynı yaprak kaplı güzergâhta Tad'le yaptıkları romantik fayton yolculuğu üzerinden yüzyıllar geçmişti.

Penny limuzinin renkli camlarından parkı görebiliyordu. Başıboş kalmış çocuk sürüleri hâlâ aylak aylak geziyorlardı. Dik kafalı dadıları onları salıvermişlerdi. Tekerlekli sandalyeye mahkûm yaşını başını almışlar, yüzen buz kütleleri üzerinde ölüme terk edilen yaşlı Eskimolar gibi, hâlâ koyuverildikleri yerlerde bekliyorlardı. Aralarında da Yuri duruyordu. Şu haz takıntılı nişanlısı tarafından yüzüstü bırakılmış damat adayı. Sakalı uzamıştı. Öfkesiyle baş başa kalmıştı. Pejmürde bir haldeydi. Gelip geçenlere pastel yeşili el ilanlarını dağıtmaya devam ediyordu. Brenda'nın fotoğrafı, ona dair anısı gibi, fotokopiyle çoğalttığı her bir stokuyla soldukça solacaktı. Penny arabadan atlayıp ona doğru koşmak için yanıp tutuşmuştu. Sevgilisinin belirsiz bir yerde ama yaşadığının kanıtı olarak elindeki diş izlerini ona göstermeyi hayal etmişti. Dişlerin bıraktığı bu derin yara izleri sayesinde zihninde taze umutlar yeşerecekti.

Max, Penny'nin kimsesiz adama yönelik sabit bakışlarını izlemişti. Hafifseyerek başını sallamıştı. "Bir delinin seni öldürmesine izin vermeyeceğim." Elini sanki bütün bir şehri tarar gibi hareket ettirmişti. Belki de bütün dünyayı. "Nerede yürürsen yürü... doğduğun günden itibaren hayatının her anında... güvenlik güçlerim sana sürekli kol kanat germişti. O haydutların sıra evini ateşe vermelerini benim korumalarım önlemişlerdi... bir keresinde, seni bir kasırgadan onlar kurtarmıştı." Daha az içtenlikle, "Sen bana aitsin. Canına kıyacak birisi çıkarsa, o ben olacağım" diye eklemişti.

Penny tevekkülle göğüs geçirmişti. "Peki, bu büyük tasarımında benden ne bekliyorsun? "

Max gülümsemişti. Yüzünde acımayla şefkat karışımı tuhaf bir ifade vardı. "DataMicroCom'un daimi icra kurulu başkanı olarak hizmet edeceksin. Ömrünün sonuna kadar her gün kü-

lotlu çorap giyip çanta taşıyacaksın. Saçların sprey sıkılıp bir miğfer gibi şekillendirilecek ve salata yiyeceksin. Akıl sağlığını sınayacakları kadar sıkıcı yönetim kurulu toplantılarında bile yerinden kalkmayacaksın."

Max küstah bir gülümsemeyle gözlerini ona dikmişti. "Dünyanın bütün kadınları benimle evlenmeyi hayal ediyorlar."

Penny afallamış, "Bana asılıyor musun?" diye sormuştu.

"Saçmalama. Sana *evlilik teklif ediyorum*." Herhangi bir itirazı elinin tersiyle itmeye hazırlanıyormuş gibi omuz silkmişti. "Sadık bir eş olursun. İkimizin de ömrünü tek başına geçirmesi için bir neden yok."

İngiltere kraliçesi, Çinli medya baronu, çelik servetinin varisi, fethettiği daha önceki bütün kadınlar sadece ve sadece onun sözünü dinlemeyi görev bildikleri benzer iffetli hayatlar yaşıyorlardı. Bu güçlü kadınlar ağı Maxwell'in bütün bir insan ırkı üzerinde egemenlik kurmasını sağlıyordu.

Max mağrur bir tavırla, "*Beautiful You* sayesinde dünyanın sanayileşmiş bölgelerindeki yetişkin kadınların yüzde-doksan-sekiz-virgül-yedisine başarılı bir şekilde nanobot aşıladım" demişti.

Satın alma alışkanlıklarını bu yolla denetlediğini doğrulamıştı. DataMicroCom'un imal ettiği belirli ürünlerin televizyon reklamları sırasında erotik duyumları tetikleyen bir sinyal yayınlıyordu. İster bir ayakkabı ister bir sinema filmi ister bir vampir romanı olsun, kadınlar uyartıları hemencecik tahrik edilen cinsel arzularıyla ilişkilendiriyorlar ve bir koşu alışverişe çıkıyorlardı.

Max, "Yeni efendiler kadınlar ama artık kadınların efendisi de benim" diye övünmüştü.

Penny doğru söylediğinin farkındaydı. En azından kendi doğru bildikleri hakkında.

Max onu uyarmıştı: "Konuyu bir oyun alanı çekişmesine indirgeme. Bu kızlara karşı oğlanlar değil, güç hakkında. Gü-

cün esas kısmını kadınların elinde tuttukları bir çağda yaşıyoruz. Hükümette, tüketici satın alma kararlarında, dünyada yönlendirici olanlar kadınlar ve daha uzun yaşam süreleri sayesinde en büyük servet onların kontrolünde kaldı."

Avucundaki siyah kontrol kutusuna hayranlıkla bakmıştı. Elindeki cihazı daha iyi görsün diye Penny'ye doğru çevirmişti. Yüzeyi her birinin bir harf veya sayıyla işaretlendiği siyah tuşlardan meydana gelen bir mozaikti. Bir klavyeydi. "Bu kontrol cihazının on üç yaşındaki bir erkek çocuğunun eline geçtiğini tasavvur edebiliyor musun?"

Penny alaycı bir şekilde, "Geçmiş bile" demişti.

Max parmaklarını hızlıca tuşların üzerinde gezdirmiş ve Penny içini parça parça edercesine ilerleyen bir elektrik akımının uyardığı klitorisindeki spazm sonucu çığlık atmıştı.

Orgazmını bastıran Penny, "Bebek yapan insanları bundan caydıracak etkili bir şey yaratmışsın" diye konuşmuştu. Aklından her ona girmeye çalışanın yaralanması geçmişti.

Maxwell hınzırca gülümsemişti. "Harcadığın emekle beni memnun edersen, üremene izin verebilirim. İnsanlar çoğalıp duruyorlar. Bu bakımdan acizler, dolayısıyla iş bana düşüyor. Ütopyamda sadece en zeki, en doğurgan kadınların dünyaya çocuk getirmesine izin verilecek."

Penny bunu duyunca, başkanın neden kendini öldürdüğünü anlamıştı. Maxwell bütün bir sanayileşmiş dünyanın doğum oranını kontrol etmeyi planlıyordu.

Penny, "Aşırı nüfus" demişti. "Yani bu yüzden ite ot verdin."*

Kafa sallamıştı. Gururlandığı gün gibi ortadaydı. "Kastettiğin bekçilik görevi. Bazı nanobotlar yakıcı plazma enerjisi atımı yayabilir. Bu kanser hücrelerini yok etmek için bulunmuştu ama ben erkeklerin sertleşmiş penislerinde de aynı ölçüde işe yaradığını anladım."

* Yazar burada Aisopos'un (Ezop) bir fablından kaynaklandığı ileri sürülen ve "ahırdaki it" anlamına gelen "the dog in the manger" deyimini kullanmaktadır. Bu nedenle "iti ahıra yerleştirdin" diye yazmıştır. Kastettiği "çıkaramadığı bir keyfi başkasına da tattırmamaktır". (ç.n.)

Penny küçümser bir edayla konuşmuştu: "Seni sevindirecek bir haber vereyim. Himalayalı mistiklerin parmaklarında da aynı ölçüde işe yarıyor."

Max tek kaşını kaldırmıştı. "Demek, Baba Kır-Sakallı'yı arayıp buldun." Yüzünde yapmacık bir gülümseme belirmiş, "Bizim kız kurusu nasıldı?" diye sormuştu.

Penny cevaben "Seni hakir görüyor!" demişti. Ne kadar gizlemeye çalışırsa çalışsın, haberler Maxwell'i üzmüştü. İbre Penny'den yana dönmüş, onu sıkıştırmak için "Baba antik dünyanın seks sırlarını çalıp kendi çıkarın için kullanmandan ötürü senden tiksiniyor" diye eklemişti.

Max sesini çıkarmamış, kontrol cihazındaki bir kolu oynatmıştı. Bunun üzerine Penny'nin ateşi başına vurmuş, duyduğu şiddetli arzudan içi içine sığmamıştı.

İrkilmiş ama kendini çarçabuk toparlamıştı. Gözlerini kısarak bakmıştı. "Onun öğütleriyle donandıktan sonra, ben önceki kölelerine kıyasla dizginlenmesi daha zor biri çıkabilirim."

Max, Penny'nin öfkeden yumruklarını bir sıkıp bir açmasını gözlemişti. "Artık haz alma usulleri konusunda özel ders verdiğim güçsüz çocuk değilsin... Baba'nın himayesi altındayken tehlikeli bir şeye dönüştüğünü seziyorum: Bir kadına." Gözleri hayranlıktan ötürü parlamış gibiydi. "Eğer bir gün bana zarar vermeyi aklına getirirsen, bilesin ki beni öldürmek havsalanın almayacağı sonuçların ortaya çıkmasına yol açar!"

Penny burnundan soluyordu. "Ertesi gün bütün dünya senden nefret edecek." Kadehinden şampanya yudumlamıştı. "Patent hakları duruşmamdaki ilk açıklamalarımla *senin kirli* çamaşırlarını gözler önüne sermeyi planlıyorum!"

Max kontrol cihazını parmaklamıştı.

Penny bir haz dalgasının anüsünü gıdıkladığını hissetmişti. Bu bir ikazdı. Aldırmamıştı.

Max bir başka tuşla oynamış ve meme başlarının irileşmeye yüz tuttuğunu fark etmişti.

Penny, "Bundan daha iyisini yapabileceğinden kuşkum yok" diye sataşmıştı.

Max sövüp saymıştı: "İnan yaparım. Beni açığa vurmaya kalkışırsan, duruşma salonunda kızışmış kuduz bir köpek gibi yerlerde süründürüp uluturum. Arzudan delirtirim. Ve seni öldürürüm."

Penny o gece uzun zaman öncesinin tantrik tanrıları için bir sunak kurmuştu. Baba Kır-Sakallı'nın mağarasından getirdiği bir avuç dolusu humustan demlediği çayla adak adamıştı. Islak likenle can dostunun ve ev arkadaşının ateşli alnına soğuk kompres yapmıştı. Belki o akşam Penny'nin dünyaya gözlerini kapamadan önceki son gecesiydi. Ancak ölümü Maxwell'in kölesi olarak yaşamaya tercih ediyordu. Nanobotların beynine ve kasıklarına saldırmak üzere daha şimdiden kümelenmeye başladıkları gözlerinin önüne gelmişti. Omaha'daki babasına telefon etmişti. Annesi iyileşmemişti ama durumu kötüye gitmiyordu. Ona yüksek dozda uyuşturucu veriliyor ve hayatta kalması için bir mide tüpü aracılığıyla zorla besleniyordu.

Sanki ona sadece Tad inanıyordu. Telefonuna cevaben sıra evine koşturmuş, ikisi birlikte gözden geçirsin diye dava dosyasını da yanında getirmişti. Penny, mutfakta pizza yerken Nepal seyahati hakkında açıklamalarda bulunmuştu. Ona milyonlarca kadının içinde pusuya yatan bekçiden, şu penis yarıcı süründüren habis plazma enerjisi atımından bahsetmişti.

Penny her şeyi açıklamıştı. Artık, ancak şimdi romantik arkadaşlıklarını hakkıyla ve dürüstçe tamama erdirebilirlerdi. Baba'nın kutsal humus çayından fincan fincan içerken, mutfak masasının başında oturmuşlar ve ilişkilerini o bir sonraki düzeye çıkarmayı tartışmışlardı.

Tad ona bakıyordu. Aralarındaki soğumaya yüz tutan pizzayı unutmuşlardı. Yüzünde şaşırmış, ürkmüş küçük bir oğlan

çocuğunun ifadesi vardı. Brillstein'ın aylar boyunca ofiste topallayarak dolaştığını görmüştü. Belli ki bu uzun süren bir ıstıraptan kaynaklanmıştı. Gergin bir şekilde yutkunmuştu. Görünüşüne bakılırsa, benzer bir akıbeti paylaşmaya pek hevesli değildi. "Vajinal ilişki kuramadığını sanmıştım?"

Baba'nın Penny'ye söyleyeceği gibi, güce sadece vajinasıyla erişmiyordu. Artık güzel veya çirkin, ince veya şişman olması fark etmiyordu. Zaten muazzam ölçüde becerikli bir seks büyücüsü haline gelmesini sağlayacak kadar iyi eğitilmişti. Binlerce cin fikirli seks ustası kuşağının aktardığı becerilere sahipti. Bilgi Penny'nin her kasına inceden inceye işlenmişti. Sırf idmanlı rektumu bile sayısız haz verme yöntemini biliyordu.

Penny Tad'e bu doğal yeteneklerinin hiçbirini övmemişti. Aksine başıyla Sub-Zero marka buzdolabına doğru işaret etmişti. "Soğuyan bir şişe şampanya var." Ağzından erotik imalar damlatarak, "İyisi mi, ben yukarı gidip üstüme seksi bir şey geçirirken, sen de şampanyayı patlat?" demişti.

Penny yatak odasında koyu mora boyanmış marabu tüyünden yapılma geceliğini arayıp bulmuştu. Tüylerin birçoğu kurumuş kanla kaskatı kesilmişti. Bu Brillstein'ın kanıydı. Gene de mor renk habis patronunu baştan çıkarıp sorguya çektiği o korkunç akşamın delilini mükemmel bir şekilde gizliyordu. Kuş tüylerini bürünüp ayaklarına en yüksek topuklu Prada'larına geçirmiş ve sonucu soyunma odasındaki aynada incelemişti. Kocamış kıdemli ortağın içinde çakılıp kaldığı, acıdan gözlerinden yaşlar boşandığı halini hatırlayınca kıkırdamıştı. Muhteşem, tüysüz vulvasının görüntüsü acısıyla tatlısıyla restoran tuvaletinin tezgâhında Alouette'in güzel yüzüne abandığı anı aklına getirmişti.

Tad aşağıdan yukarıya doğru bağırmıştı: "Şampanya hazır."

Penny'se, "Bana bir dakika daha tanı" diye aşağıya doğru seslenmişti. Ardından da Monique'in odasına koşturmuştu. Ev

arkadaşı mışıl mışıl uyuyordu. Penny bir kucak dolusu çok kullanılmış yapış yapış *Beautiful You* ürününü toplarken, bitkinlikten Monique'in ruhu bile duymamıştı. Bunları hızla kendi banyosuna taşımış ve duş kabininin içine fırlatmıştı.

Tad gene yukarı doğru bağırmıştı: "Hazır mısın? Şampanyayı getiriyorum."

Penny "Yatak odamdayım" diye haykırmıştı. Ödünç aldığı çeşitli erotik aletlerin üzerinde birikmiş kayganlaştırıcı kalıntılarıyla kurumuş vücut sıvılarını her ihtimale karşı sudan geçirmek için apar topar el duşunu kullanmıştı. Artık Max'in tasarım sırlarını bildiğinden, ürünlerden birinin bir insan köprücük kemiğinin plastik versiyonu olduğunu kolaylıkla fark edebiliyordu. Bir diğeriyse açık açık kürek kemiğinin kauçuk kaplanmış fiberglas kopyasıydı. Bir el havlusuyla hepsini tek tek silip kurulamış ve yatağının üstüne savurmuştu. Merdivenleri tırmanan Tad'in ayak seslerini duyduğunda, kirpiklerini kıvırmak, bacaklarına ağda yapmak ve kulaklarının arkasına parfüm sürmek için hemen hemen hiç zamanı kalmamıştı.

Bunları yaparken, bir yandan da erkek cinsel anatomisiyle ilgili ayrıntılar için hafızasını yoklamıştı. Bazı şeyleri Max öğretmişti. Baba Kır-Sakallı'ysa daha fazlasını; ancak ne yazık ki Penny bu bilgilerinin hiçbirini hayata geçirmemişti. Telaşlı bir şekilde Tad'in alt rektum sinirini* ve *tunika vajinalis*ini** zihninde canlandırmaya çalışmıştı.

Penny bir son rötuş olarak geniş bir daire çizerek yürümüş, aşk odasına rayihasını saçmıştı. Baba doğal yollarla Howard bezesinde biriken güçlü feromonları ortaya çıkarma konusunda onu adamakıllı eğitmiş ve o da bu sayede romantik ortamı etkin bir şekilde, hissedilmemesi imkânsız, hoş bir hormonal kokuyla doldurmuştu.

Tad çoktan yatak odasının kapı ağzına ulaşmıştı. Elleriyle bir şampanya şişesiyle iki Baccarat marka kadehi kavramıştı.

* Latincesi *Nervi rectales inferiores.* (ç.n.)
** Latincesi *Tunica vaginalis testis* olan ve testisleri saran seröz zar. (ç.n.)

Gözlerinden ilgi uyandıran bir heyecan ve savunmasızlık birleşimi okunuyordu. Penny Marabu tüylerini dalgalandırarak onu yatağa sevk etmişti. Bir yandan onu hızla soyarken, diğer yandan da gizlice genel anatomisini incelemişti. Birkaç tatlı dokunuşla pubis-prostat bağını saptamıştı. Parmaklarını inceden inceye yürüttüğü bir keşifle bulduğu rektumunun içine batırdıkça batırmıştı. Kasık kanalından bulboüretral bezlerine*, oradan da sperm atıcı kanallarına kadar iz sürmüştü. Tad, Penny'nin densizliklerine içten içe itiraz ettiyse bile, sesini çıkarmamıştı. Aksine bu erkeksi acar avukat, Penny pembe şampanyayı tescilli gizli bileşenler dolu bir paket *Beautiful You* premiksiyle karıştırmakla meşgulken, onu seyretmekle yetinmişti. Hatta heyecandan hop oturup hop kalkmıştı. Penny ona dokundukça diri teni biraz korku biraz da sabırsızlıktan ötürü tir tir titremişti.

O habersizdi ama koynuna girmeye can atıp da hevesi kursağında kalanın kan lekesi hâlâ sevişmelerine sahne olan şiltede duruyordu. Neyse ki Penny ters çevirmeyi akıl etmişti.

Penny dikilmiş kıllarının tadına bakmıştı. Direktifleriyle vect halini tırmandıran Max de böyle hissetmişti. Bu kudretti. Soylu gencin uzun boylu ilanı aşkından eser kalmamıştı. Onun için hayatında ilk defa farkına vardığı erotik duyumlar dışında başka bir şey yoktu. Penny şırınganın püskürtme memesini büzülmüş sfinkterine soktuğunda ve içeriğiyle oynanmış pembe şarap yayılıp damarlarına nüfuz etmeye başladığında, Tad duyduğu ve gizlemeyi pek beceremediği arzudan zangır zangır titremişti. Penny bedenini baştan çıkarıp onu basbayağı gerçeklikle bağını koparmaya zorlayacak bir tatmine doğru sürüklüyordu.

Eğer Penny de kendini uyarılmış hissettiyse bu entelektüel bir düzeydeydi. Tad'in inlemeleri ve kıvranmaları insan haz merkezleri konusunda ustalaştığının kanıtıydı. Bundan etkilenen çok sayıda kadın görmüştü. Fena halde yönlendiriliyorlar-

* Erkek sidik borusu soğanına açılan dallanmış iki bez. (ç.n.)

dı. Bir erkeği aynı ölçüde etkileyebildiğini fark etmek harika bir duyguydu. Max bir konuda haklıydı: Bu oğlan çocuklarının kızlara karşı yürüttüğü bir savaş değildi. Bu kendi bedenin hakkında edindiğin içgörü sayesinde başkaları üzerinde kurduğun egemenlikti. Penny bir zamanlar yerlerde sürünen, ağzının suyu akan bir denekti. O gece onun sözü geçer olmuştu. Artık dümeni o elinde tutuyordu.

El çabukluğuyla spermogenezi* baskı altına tutmak için seminifer tübüllerine** basınç uygulamıştı. Penny Harrigan etkilenmeyi bekleyen o titreyen et parçası değildi artık. Mora boyanmış kuş tüylerine rağmen, rakipsiz bir seks Lamia'sıydı. Her dokunuşunda genç avukatın nabzını ve ateşini denetliyordu. Soluk soluğaydı. Nabzı dakikada 197 kere atıyordu. Tad'in pelvis tabanı gevşeyince, Monique'in genişçe stokundan seçtiği bir şeker pembesi fallusu ustalıkla içine itmişti. 371 numaralı ürünü, yani Fevkalade Aşk Çubuğu'nu kullanarak erkek arkadaşının bağırsaklarındaki keyif verici karışımı altüst edip çalkalamıştı. Bu tür oyunlar onu kısa sürede erotik nedenlerden kaynaklanan bir komaya sokmuş –vücut içi sıcaklığı seksen derece fahrenhaytın altına düşmüş, bakışları sabitlenmiş, gözbebekleri büyümüş– ve Penny onu suni teneffüsle hayata döndürmeye mecbur kalmıştı. Tıpkı Max'in onu can çekişinceye kadar uyarıp, sonra da hayata döndürüşü gibi, Penny de Tad'i diriltip "Sakın ölme. Bedeninin varabileceği zevkin farkındayken, beş para etmez hayatına sıkıca sarıl..." demişti.

Bu seks Tad'in hep bildiği cinsel ilişki şekli değildi. Yani Sigma Chi'lerin bildiğinden farklıydı. Boşalmamıştı. Penny'nin dikkatli tantrik dokunuşu testis atardamarını baskı altında tutmuştu. Tam tazyikle sıcak tohum salgısı fışkıracağına, mecalsiz düşmüş orta boy penisinin ucunda sadece billur gibi bir seminal*** sıvı damlası sallanmıştı. Penny zarif bir hareketle bu

* Sperma oluşumu. (ç.n.)
** Sperm hücrelerinin üretilip taşındığı kanalcıklar. (ç.n.)
*** Spermayla ilgili sıvı. (ç.n.)

damlacığı parmağının ucuyla topladığı gibi diline götürmüştü. Cowper bezlerinin* ürettiği seminal sıvıların her zamanki meyve şekeri tadına sahipti ama bunun altında kolayca fark edilmeyen tat nüansları gizliydi.

Penny, Baba'yı yaparken gördüğü gibi, numunenin her bir nüansını emip yalamıştı. İçinde Tad'in ona karşı beslediği erkek öğrenci şefkati vardı. Bunu okuyabilmişti. Onun evlenip bir koşu kalabalık bir şen şakrak çocuk sürüsü yetiştirme hayallerini sezmişti. O tek bir beze salgısı damlasından banliyödeki bir çiftlik evinin, safkan bir İrlanda seterinin, yedi yolcu kapasiteli küçük bir minibüsün tadını almıştı. Penny'nin kapıldığı kendi hayalleri gibi, o da küçük çaplı, cinsiyet temelli hayallerinin kapanına kısılmıştı. Bütün bu ayrıntıların gerisinde tarifi daha zor bir şey gizliydi. Dudaklarını yalamış, son ipuçlarının da tadına bakmıştı. Tat tomurcukları nihayet anahtar lezzet bileşenini ayırt etmişti. Bu utançtı.

Tad bitkin düşmüştü. Darmadağınık yatağa sere serpe uzanmış ve Penny'nin sabit bakışları içini karartmıştı. Buna rağmen Penny'nin elleri testis torbasının hassaslaşmış, kızışmış derisine rahatlatıcı bir sülük lapası sürmekle meşguldü.

Sıvısındaki gerçek Penny'yi çok şaşırtmıştı. Ama bu söz götürmezdi. Ona süklüm püklüm gülümseyerek, "En karanlık sırrını biliyorum. Artık gizlemene gerek yok" demişti. Penny bu kelimeleri sarf ederken Tad gözlerini kapatmış, yerin dibine geçmişti.

"Kimseye söylemeyeceğim..." diye söz vermişti. "Yale'e gitmedin değil mi?"

Hırslı genç dava vekili bunu duyunca gözyaşına boğulmuştu.

Penny yeminli tanık olarak, artık konuşamayacakların yani Alouette ve Clarissa'nın yerine doğruyu söyleyecekti. Beşinci Cadde'de kuyruğa giren pejmürde kılıklı güruh için de konu-

* Bulboüretral bezlerin bir diğer adı. (ç.n.)

şacaktı. Duruşma salonuna girerken tutanakları incelemiş ve paniğe kapılmıştı. Jüri heyetinde hiç kadın yoktu. Galerideki muhabirler ve izleyiciler arasında bile tek bir kadın mevcut değildi. Hazır bulunanların hepsi erkekti. Kapı ağzında bir an için donakalsa da, bu süre bütün gözlerin onu fark etmesine yetmişti. Salon sessizliğe gömülmüştü. Nefes kesici göründüğünün farkındaydı. Her bir kası gergindi. Manikürlü parmaklarından birini kaldırıp parlak saçlarının arasında gezdirmişti. Uzun, gür saçları uçuşsun ve ışıldasın diye başını hafifçe bir o yana bir bu yana çevirmişti. Bütün erkekler ona bakıyordu ama onun gözü dünyayı görmüyordu.

Adım atmak için kendine telkinde bulunmuş ve bütün gözler onu takip etmişti. Nefretleri ona, davacı masasına varıncaya kadar, kol ve bacaklarının çevresinde fırıl fırıl dönen yakıcı bir sis gibi gelmişti.

Brillstein duruşma salonuna ağır aksak yürüyerek girmişti. Ondaki gibi yaralar yaşını başını almışlarda çok yavaş iyileşiyordu. Hâlâ ıstırap duyduğu belliydi. Penny'nin yakınındaki koltuğuna aheste aheste yerleşirken yüzünü buruşturmuştu. Kanlanmış gözleriyle ona ters ters bakmıştı. Onları birbirlerinden sadece Tad ayırıyordu. Şirkette Penny tanık sandalyesine oturduğunda gençten bir erkeğin ona sorular sorması konusunda mutabık kalınmıştı. İfadesine başvurulabilecek tanıklar listesi kısaydı çünkü Tad Maxwell'in not defterlerinin ibrazı için mahkemeden celp kararı çıkarttırmayı planlamıştı.

Dış koridorda bir patırtı kopmuştu. Duruşma salonundaki başlar gürültünün geldiği yöne çevrilmişti. "Maxwell, Alouette'i hâlâ seviyor muydun?" diye bağıran erkek sesleri duyuluyordu. Bir erkek korosu da, "Clarissa'nın kendi kendini öldürmesi bu kadar tazeyken nasıl metanet gösteriyorsun?" sorusunu haykırıyordu. Dışarıda yaşanan Penny'nin BB&B binasının lobisinde tanıklık ettiği, Alouette D'Ambrosia'nın asansörden çıktığı andaki sahnenin neredeyse tekrarıydı. Şimdiyse düzinelerce gazeteci ve blog yazarı Max'in dikkatini çekmek için

yarışıyordu. Duruşma salonuna girerken videosunu kaydedebilmek için hepsi telefon kameralarını havaya kaldırmışlardı.

Penny onu seçemiyordu. Lacivert takım elbiseli koruma kalabalığı tarafından çok yakından kollanıyordu. Gene de onu çeşitli açılardan gösteren minik kamera ekranlarını görüyordu. Bir düğün veya cenazeye uygun koyu renkli bir Ralph Lauren takım elbise giymişti. Soluk tenli elleri boştu; canavar *Beautiful You* nanobotlarının aşılandığı herhangi birine azap verebileceği kontrol kutusunun izi yoktu. Boş bulunmuş, soluk dudaklarında alaycı bir gülümseme belirmişti. Ama o da gelip geçmişti.

Penny'ye gelince, o evladiyelik şık bir Jil Sander pantolon takım giymişti. Bedenine etek veya elbise geçirmeyi göze alamazdı. Alouette'in Oscar töreni sahnesinde sergilemeye mecbur kaldığı ölümle sonuçlanan o hüzünlü striptizi tekrarlamaya hiç meraklı değildi. Başkan Hind gibi Prada omuz çantasıyla salona gizlice bir tabanca sokmayı düşünmüştü ama Max'in canına kıymak için artık çok geçti. Zaten duruşma salonu güvenliği epeyi sıkı olmalıydı.

Muhabir sürüsü Max'i ta davalı masasındaki yerine kadar takip etmişti. Orada savunma avukatları ekibinden biri koltuğunu öne çekmiş, Max Penny'nin yönüne doğru göz ucuyla bakmaktan bile kaçınarak oturmuştu. Penny onca mesafeden dahi Max'in tavrının her zaman ona buz gibi gelmiş elleri kadar soğuk olduğunu anlıyordu. Gönlünü okşayıp bütün dertlerini dökmesini sağlayan o tatlı tatlı gülümseyen, her daim saygılı akşam yemeği flörtünden eser yoktu. Onu kalemsiz ve not defitersiz görmek de garibine gitmişti.

C. Linus Maxwell sözünde durmuş, Penny'nin elli milyon dolarlık emanet fonu faiz ödemelerinin akışını kesmişti. Penny, çok zorlandığında, boynunun çevresindeki ince altın zincirden sarkan iri yakutu her nasılsa satabileceğinin farkındaydı. Ona gününü göstermek için parasını son kuruşuna kadar harcayabilirdi.

Hâkim salona girerken herkes ayağa kalkmıştı. Tokmağını masaya vurup duruşmayı başlatmıştı.

Tad söz alıp, "Davacının danışmanı olarak, ilk tanığım Penny Harrigan'ı kürsüye davet ediyorum" diye bildirmişti.

Penny ayaklanırken bütün gözler onun üzerindeydi. Dünyanın zengin ve ünlülerince durmadan didiklenmek, herkesin onu mercek altına aldığı böylesi anlara karşı ona bağışıklık kazandırmıştı. Bin kadar yabancı bedeni, saçı, hatta kişiliği hakkında akıl yürütüyordu. Bunların hiçbirini dert etmiyordu. Giyotine doğru uzun adımlarla yürüyen bir kraliçe gibi ilerlemişti. Elini ona uzatılan bir İncil'in üstüne koymuştu. Ancak o zaman Maxwell'le göz göze gelmeyi uygun bulmuştu. Maxwell sakin, umursamaz bakışlarla karşılık vermişti. Yüzündeki ifadeden sıkıntıdan patladığı anlaşılıyordu. Yarı aralık göz kapakları esnememek için kendini zor tuttuğunu gösteriyordu.

Maxwell, Penny mikrofonun arkasındaki yerini alıp kayda geçirilmesi için adını belirttiğinde, soluk tenli ellerinden birini takım elbisesinin cebine atmış ve küçük siyah bir nesneyi dışarı çıkarmıştı. Bunu avuçlarından biriyle kavramış ve parmaklarını adeta bir kısa mesaj tuşluyormuşçasına oynatmaya başlamıştı.

Penny bu bir kısa mesaj değil diye düşünmüştü. Bu kesinlikle bir *uzaktan masaj*dı.

Etkisi psikosomatik mi değil mi, Penny anlayamamıştı. Ama memelerini aniden huzur verici bir ılıklık sarmıştı. Genel etkisi bakımından o kadar sevgi dolu, o kadar besleyiciydi ki Penny hayal kurduğunu sanmıştı. Maxwell'in daha önce ona gözdağı verdiği kaba cinsel saldırılara hiç benzemiyordu. Apış arasındaki bu hafiften okşama duyumu daha ziyade Baba Kır-Sakallı'nın dokunuşundan kaynaklanıyor gibiydi. Penny'nin canı birazcık yanmıştı. Muhtemelen Max'in yaydığı, kadınları kitaplar ve ayakkabılar almaya yönlendiren duygular bunlardı. Kadın seçmenleri bu sayede tercih ettiği kendi adaylarına oy

verdirtiyordu. Azıcık gıdıklanıyordu. Bu etki onu annesinin kullandığı "güllerim yarılıyor" ifadesini hatırlatmıştı.

Tad koltuğundan kalkıp ona yaklaşmıştı. Söze "Bayan Harrigan" diye başlamıştı. "Bakire misiniz?"

Penny hiç şaşırmamıştı. Sorgulamasını satır satır biliyordu. Stratejilerini Penny'nin kötü yola düşmüş genç bir çiçek yerine, parlak bir müşterek mucit gibi gözükmesi üzerine kurmuşlardı. "Hayır" diye cevaplamıştı. "Bakire değilim."

"Bay Maxwell'le tanıştığınızda bakire miydiniz?"

Penny başını iki yana sallamıştı. "Hayır, değildim." Haz veren duyumlar içinde hızla ilerlemeye devam etmişlerdi. Yüreği o kadar şiddetle çarpıyordu ki, yakut taşlı pandantifin neredeyse göğüs kafesinin üzerinde zıpladığını hissediyordu.

Tad gözlerini ona dikmiş sert sert bakmıştı. "Bay Maxwell'le cinsel ilişki kurdunuz mu?"

Max'in parmakları Penny'nin ona ihanet ettiği anı beklercesine havada asılı kalmışlardı.

Penny kafa sallamıştı.

Hâkim lafa karışmış, "Kayda tanığın olumlu cevap verdiği geçirilsin" demişti.

Tad devam etmişti: "Erotik deneyimi ziyadeleştirme amacıyla tasarlanmış araçları özgür iradenizle mi kullandınız?"

Uzaktan kumandalı haz veriş birdenbire durmuştu. Meme başlarıyla kasığında duyduğu o içini ısıtan zevk kuruntu değildi. Bir ikazdı. Tad'in son sorusuna "Evet, Bay Maxwell'in çoğu düşüncesini üzerimde denemesine ben müsaade ettim" diye cevap vermişti.

Max gözlerini ondan ayırmadan, çabucak bir dizi tuşa basmıştı.

Penny koltuk altlarının ıslandığını hissetmişti. Sanki elbiselerinin kumaşı da içten içe yanıyor gibiydi. Adeta tutuşmak üzereydiler. Kalçalarının arasındaki yarıktan aşağıya ter süzülüyordu. Dilinin ucuna uzun, şehvetli bir inilti gelmiş ama dizginlemişti.

Tad sormuştu: "Bay Maxwell için harcadığınız emeğin karşılığını aldınız mı?"

Max, *emek* kelimesini duyunca sessizce gülmüş, çenesini göğüs kafesine gömmüştü.

Penny öfkeyle "Hayır. Bana kişisel nitelikte belirli hediyeler verdi –örneğin, özel dikiş elbiseler– ama resmen ne onun meslektaşı ve araştırma ortağı olarak addedildim ne de emeğimin karşılığı ödendi" diye cevaplamıştı.

Max ona yan yan bakmıştı. Hiddeti yüzünden rahatlıkla okunuyordu. Kendini onunla eşit statüde görmeye nasıl cüret edebilirdi? Kontrol kutusundaki birkaç tuşu tıklatmıştı.

Penny'nin anında nefesi kesilmişti. Kalbi teklemişti. Bedeni giysilerinden kurtulmaya can atıyordu. Derisinin her bir noktası o kadar hassaslaşmıştı ki, ipek iç çamaşırları bile dikenli tel gibi dalar hale gelmişti. Parmaklarıyla, uyarıldığını açığa vurmadan, birçok düğmeyi ve fermuarı açmak için debelenmişti. Max'e bunun hazzını çıkarmasına fırsat veremezdi. Ayrıca, ayranı kabarmış bir direk dansçısı misali kıpır kıpır kıvranırsa tamamı erkek jürinin sempatisini de pek kazanamazdı.

Sanki hali Tad'in dikkatini çekmemiş, sorgusunu sürdürmüştü: "Davalıya takılan Climax-Well adının farkında mısınız?"

Penny içinde kabaran yeni bir cinsel isteği bastırmıştı. Kalçalarını göze çarpmadığını umduğu bir şekilde oturduğu sandalye üzerinde yuvarlamıştı. "Boyalı basın ona böyle hitap ediyordu. Ama zaten bütün bu *boyalı basının sahibi* o!"

Tad devam etmişti: "Bayan Harrigan açıkça konuşmanız gerekirse, Bay Maxwell'in cinsel konulardaki derin uzmanlığının kaynağı nedir?"

İşte o an gelip çatmıştı. Onu itham edeceği *fırsatı yakalamıştı*. Penny ağzını kaplayan sıcak tükürüğü çabucak yutmuştu. Alnında biriken boncuk boncuk teri kurulamak üzere, dikkati çekmeden eline bir kâğıt mendil almıştı. Bütün dünya kulak kesilmişken, Maxwell'in Nepal seyahati ve Baba'nın dizinin dibinde gördüğü çıraklık eğitimi hakkında açıklamalarda bulunacaktı. Beklenmedik bir şekilde sona eren trajik

evliliğinin onu nasıl harekete getirdiğini anlatacaktı. Ve Penny tutanağa geçsin diye, *Beautiful You* kişisel bakım ürünlerinin kendilerini ölesiye hazza boğan deliye dönmüş hacıların kupkuru kemikleri örnek alınarak şekillendirildiğini beyan edecekti. Dünya çok yakında Maxwell'in, kadın tüketicileri köleleştirip harcama alışkanlıklarını kontrol etmek için, nasıl bütün bir insanlık tarihinin tensel sırlarını yağmaladığını öğrenecekti. O onurları kırılmış hanımefendiler, havsalarına sığmayan bir erotik gücün esiriydiler ve Penny onları kurtaracaktı. Max'in maskesi düşecekti.

Kelimeler henüz dudağının ucuna gelmişti ki, soluğu tıkanmış ve dili ağırlaşmıştı. Uylukları ıslak külotundan kurtulmak için kımıldamışlardı. Ayakları onları kapana kıstırmış gibi duran pabuçlarını tekmeleyip atmışlardı. Erkek izleyiciler gayri iradi bir tepki göstermişler, daha yakından bakmaya can atarak gıdım gıdım koltuklarının kenarına doğru ilerlemişlerdi. Şehvet dolu bakışlarıyla onu yalayıp yutmuşlardı.

Tad, "Anlatın bize" diye onu yüreklendirmişti. Avukat kıyafeti içinde gerçekten çok çekici gözüküyordu. Penny onunla bu ateşten gömleği arkada bırakır bırakmaz evlenmek için sabırsızlanıyordu. Balayı seksi inanılmaz olacaktı.

Max'in, daha büyük bir vect dalgasıyla tanıklık ifadesini budamayı hedefleyerek, tuşlara ne kadar çılgınca bastığının hayal meyal farkındaydı. Belki de onu haz kaynaklı bir inme veya kalp kriziyle öldürmeye çalışıyordu. Gözünü ondan hiç ayırmıyor, sürekli fiziksel tepkisini izliyor ve acımasızca tuşlayıp duruyordu.

Şu sinir sistemine aşılanan nanobotlar, muhtemelen bütün hayati bilgilerini Max'e yetiştirenler onlardı. Nabzını, tansiyonunu, hormon düzeylerini –her şeyi– ona aktaran elindeki şu siyah kutuydu.

Maxwell'in güçleri tahminlerinin çok ötesindeydi. Bir tuşa basmış ve Penny anında hayali bir çikolata tadını almıştı. Bu ona göre gelmiş geçmiş en iyi siyah çikolataydı; ağzı aldığı ta-

dına doyulmaz lezzetten sulanmıştı. Bir başka tuşa basmış ve Penny bu sefer güzel bir gül bahçesinin baş döndürücü parfüm kokusunu duymuştu. Kötü sanlı Yusufçuk aracılığıyla ilettiği şu nanobotlar, bunlar bütün duyularını uyarmak için seferber olmuşlardı. Kulaklarında büyük senfoni orkestraları keman konçertoları çalıyorlardı. Pembe şampanya duşu nefes kesici etkisiyle yeni baştan içini kabartıyor gibiydi.

Penny, buna rağmen konuşmak için çırpınıyordu. Elleri kendiliğinden saçlarının arasında geziniyordu. Sırtı göğüslerini ileri itecek şekilde kavislenmişti. Titrek bir sesle, "Dünyayı kontrol ediyor..." demişti. Titreyen bir parmağıyla "Bakın! Telefonuyla!" diye göstermişti.

Istırabı gözüne çarpan Tad, sözünü kesmişti. Hâkime hitap ederek, "Sayın Hâkim, sanırım tanık hasta düşüyor."

Penny, "Lütfen onu durdurun" diye feryat etmişti. "Zihnimi kontrol ediyor!" Gemi azıya almış elleriyle bluzunu çıkarıyordu. Şiddetli bir şekilde sürtünmesi ve çalkalanması şalvar model pantolonunun dalgalanarak aşağıya doğru kaymasına ve ayak bileklerine yığılmasına yol açmıştı. Bir iştah kabartıcı tatlar –kaz ciğeri ve Grand Marnier* ve karamelli latte– kakofonisi damağını gıdıklıyordu. Kulaklarında Mozart'ın sağır edici aryaları çınlıyordu. Tatlı yasemin ve gelincik kokuları sinüslerini dağlamıştı. Dünyaya göre Tetris oynuyor gibiydi ama bütün bu enfes duyumların gerçekleşmesini tetikleyen, parmaklarını tuşların üzerinde bir piyano virtüözüymüşçesine gezdiren Maxwell'di.

Penny çaresiz kalmıştı. Bedeni adeta görünmez bir saldırgana karşılık veriyordu. Delikleri yüzlerce sertleşmiş penisin tecavüzüne uğramış gibi sızlıyordu. Bacakları ve dudakları zorla ayrılmıştı. Üzerine çullanan bir sürü gizli dili hem hissediyor hem de onların tadını alıyordu. Hayali dişler meme başlarını şakacıktan ısırıyorlardı. Dahası ensesinde sıcak nefesler duyuyordu.

* Bir portakal aromalı konyak markası. (ç.n.)

Çığlığı basmıştı ama kimse imdadına koşmamıştı. Mahkeme stenografı yalvarışını kayda geçirmişti. Eskiz sanatçıları debelenişini çizmişlerdi.

Tad hayretten donakalıp gözlerini ona dikmişti. Artık o becerikli bir seks büyücüsü değildi. Daha önce de karşı karşıya kaldığı gibi, bir başkasının erotik kontrolü altına girmiş terli bir et parçasıydı.

Sağlık görevlileri gelmiş ve onu kaldırıp bir tekerlekli sedyeye yatırmışlardı. Ona hangi yıldayız, başkan kim diye sormuşlardı. Adını da sormuşlar ve onu tanıyınca bayram etmişlerdi: "Şu Gıcık'ın Külkedisi."

İçlerinden biri akıl hastanesine kadar durmadan haline şaşırdığını belirtmişti: "Onunla evlenmeliydin..."

Dinmek bilmeyen buz gibi sağanağa rağmen, perişan alışverişçiler kuyruğu Beşinci Cadde boyunca uzanıyordu. Yağmur damlaları alınlarından aşağıya dökülen, fersiz, cam gibi gözlerini gizleyen saçlarını yassıltıp incecik şeritlere dönüştürüyordu. Birikintiler içindeki paçavraya çevrilmiş ayakkabıları su alıyordu. Birkaç dakikada bir acınacak haldeki hırpani kılıklı bir kadın sendeleyerek bir adım öne ilerliyordu. Kuyruğun bir ucu dükkânın pembe ayna kaplı kapılarından içeriye doğru kayboluyordu. Öteki ucuysa ufka kadar uzanıyordu. Orada burada yere yığılmış bir alışverişçi vardı. Ama o mecalsiz hanımefendiler bile elleri ve dizleri üzerinde yavaş yavaş yol almaya devam ediyorlardı.

Upuzun bir limuzin gelinin yanı sıra nedime ve sağdıçlarını Aziz Patrick Katedrali'nin önüne taşırken yok denecek kadar az sayıda alışverişçi başını kaldırmıştı. Katedralde gelen misafirleri yağmurdan bir tente koruyordu. Aralarında dünya liderleri, İngiltere kraliçesi, bir Çinli medya baronu, her kesimden ödül sahibi kadın sanatçılar vardı. Kaldırım muhabir kalabalığından geçilmiyordu. Bu son on yılın en önemli haberiydi. Dünyanın en zengin, en güçlü adamı evleniyordu.

Gelin nikâhına giderken miller boyunca uzanan bitap düşmüş alışverişçi kuyruğunun yanından geçirilmişti. Tanınmasın diye duvağını hep inik tutmuştu. O, yani Penny Harrigan kimseyi kurtaramadığı gibi, şimdi bunun kefaretini de ödüyordu. Gelecek kadınlar kuşağı için yeni bir yol başlatamayacaktı. Feminizm için yeni bir cephe açamayacaktı. Vücut hatlarını ortaya çıkaran bir Priscilla of Boston marka gelinlik kuşanmış, kendini C. Linus Maxwell'e sadık kalacağına dair yemin edip dünyaevine girmeye hazırlamıştı.

Her kaldırım köşesindeki gazete tezgâhında günün öne çıkan boyalı basın manşetleri gözler önüne serilmişti. Bir başlıkta, "Gıcık Kral Kötü Kalpli Kraliçesiyle Evleniyor" denilmişti. Diğer bir manşetteyse şöyle yazılmıştı: "Herkes Kraliçe Penny'ye Minnet Duyuyor". Daha başka boyalı basınsa bu haberi şu şekillerde ayyuka çıkarmıştı: "Climax-Well Dünyayı Ele Geçirmek İçin Dolap Çeviriyor" ve "Corny Maxwell Seks Robotları İmal Ediyor". Stratejisini sadece Penny kavrıyordu. Bu hikâyeleri, gerçek aptalca bir şaka sayılsın diye o yerleştirmişti. Maxwell keşfinin inandırıcılığını iki paralık ediyordu. Artık asla hiç kimse ona inanmayacaktı.

Klasik gelinliği gayet isabetli bir şekilde ağırdı. Jüponların ve farbalaların yükünden zorlukla yürüyordu. Ancak sahnelenen mitoloji için bu gerekliydi. Bu onun dışındaki herkese bir masal kitabının sonu gibi gelecek, tarihe böyle geçecekti: Nihayetinde Külkedisi Beyaz Atlı Prens'iyle evleniyordu. Max onca yıldır kurnazca yarattığı yanılsamayı beslemeye ihtiyaç duyuyordu.

Genelde yanan lateksin zifiri dumanı şehrin üzerine çökmüştü. Gökten alevli zıbıklar yağmaya devam ediyor, bunlardan ötürü insanlar kim vurduya gidiyordu.

Beautiful You kalabalığından ayrı düşenler uzak bir muharebe meydanından geri çekilirken sonu gelmeyen bir yolculuğa girişen askerler gibi ayaklarını sürüyorlardı.

Yaralıydılar. Keyifleri kaçmıştı. Sırılsıklam elbiselerinden aşağıya sular akıyordu. Dünya çapındaki kumpasın piyonları olduklarından habersizdiler. Penny sadece onlara destek verememekle kalmamış, onları hezimete uğratanın bilfiil suç ortaklığını da yapmıştı. Onları yıkan silahlar onun yatağında mükemmelleştirilmişti. Kendi cinsini mahveden aletler Penny'nin geribildirimi sayesinde geliştirilmişti. Dolayısıyla Max'e bağlanma mecburiyetini hak ediyordu.

Dünyadaki en zeki, en yetenekli, en azimli kadınlar artık onun heveslerine tabiydiler. Bir tuşa basarak ağızlarını inanılmaz tatlarla doldurabiliyordu. Var olmayan fevkalade melodiler işitmelerini sağlayabiliyordu. Gerçekliklerini kontrol ediyordu. O gün her yerdeki kadınlar için karanlık bir çağın başlangıcıydı ve Penny bunun sadece bir kuşak sürmesini diliyordu. Gerçek büyük ölçüde anlaşıldığında, belki gelecek kuşak *Beautiful You* ürünlerinden uzak duracaktı.

Penny, gene de nanobotlar kendi kendilerini kopyalayabiliyorlarsa, o zaman her anne minik canavarları kızlarına bulaştırabilir diye düşünmüştü. Hatta oğullarına bile. Bir kuşak zarfında Max bütün bir sanayileşmiş dünyayı ele geçirecekti. Habis Max.

Eğer dediği gibi vazektomi yaptırdıysa, mirasçısı bulunmayacaktı. Penny onu iyi tanıdığından, böyle bir durumda dizginleri tam otomatik bir süper bilgisayarın ele alacağını varsayıyordu. Çok geçmeden herkese hissettiklerini ve tattıklarını bir yazılım söyleyecekti. Sinir sistemi robotları aracılığıyla ulufe dağıtırcasına yapay orgazmlar yaşatacak, uydurma müzikler dinletecekti.

Penny o zamana kadar herhangi bir şeyin tadının nasıl olduğunun fark etmeyeceğini anlamıştı. DataMicroCom sattığı gıdalara istediği bileşenleri koyabilecekti. Gıdanın asıl lezzeti ve ağızda bıraktığı his hiçbir önem taşımayacaktı çünkü tüketicilerin bütün ürünleri nasıl algıladıklarını nanobotlar belirleyecekti.

Penny taksiyle geldiği Chez Romaine'deki ilk akşam yemeği randevusunu hatırlamıştı. O akşam kırmızı halı üzerinde ilk defa yürürken kimse ona aldırmamıştı. Oysa şimdi, evleneceği sabah haber peşinde koşan muhabirler kaldırımda kalın bir duvar örmüşlerdi. Giydiği süslü gelinlikle fotoğrafını çekmek için birbirleriyle yarışıyorlardı. Max'in düzinelerce uşağı hem gelinliğinin kuyruğunu taşıyor, hem de tek bir yağmur damlası bile görünüşünü bozmasın diye siyah şemsiyeler tutuyorlardı. Kalabalık arasından geçerken ona bir dolu lacivert takım elbiseli koruma eşlik etmişti.

Katedralin basamaklarında koştururken ağzına baharatlı ızgara pirzola tadı gelmişti. Kuş cıvıltıları duyuyordu. Penny bunların hiçbirinin gerçek olmadığının farkındaydı. Bu algıları aklına koyan Max'ten başkası değildi. Tahminine göre onu av tmak için yapıyordu. Artık aklı elden gitmişti.

Kilisenin fuayesine ayak bastığında gözüne üç tanıdık yüz ilişmiş ama onları Max'in meydana getirdiği ilave halüsinasyonlar diye elinin tersiyle itmişti. Gülümsemişlerdi. O da onlara gülümseyerek karşılık verip sormuştu: "Millet, gerçek misiniz?"

Bunlar ebeveyni ve ev arkadaşıydı. Anneciği de Monique de dermansız ve bir deri bir kemik kalmış görünüyordu ama anlaşılan Max o gün orada bulunsunlar diye onlara yeterince ruh kazandırmıştı. İki kadın nikâh davetlisinden çok törenin kazasız belasız atlatılmasını garantilemek için oraya getirilen rehinelerdi. Penny pekâlâ ikinci bir isyana kalkışabilirdi. Ancak sevdiği insanlar sürekli risk altındaysa buna cesaret edemezdi.

Ne tuhaf ki, anneciğiyle Monique daha düne kadar Penny'nin başının etini yiyorlardı. Israrla doğum kontrolünü bir kenara atıp, evlenmeye razı etmek amacıyla Max'i kapana kıstırsın istiyorlardı. Oysa şimdi kapana kısılan kendisiydi. Ve o sabah ikisi de bir cenazede yas tutanlara benziyordu. Dördü de kucaklaşmıştı.

Teşrifatçılar ebeveynini oturtmak için hazır beklerken, annesi Penny'nin kulağına fısıldayarak, "İşte burada, al şunu" demişti. Kızının eline bir şey tutuşturmuştu. "Oku onu."

Penny dehşet içinde anneciğinin bileklerindeki taze ip yanıklarını fark etmişti. Çıplak kolları kabuk bağlamış kırmızı iğne izlerinden ötürü benek benekti. Avucuna sıkıştırdığı katlanmış dört köşe bir kâğıt parçasıydı. Düzlediğinde bunun çok eski bir *National Enquirer* sayısının sararmış sayfası olduğunu anlamıştı. Gergin bir şekilde korumalardan birine kullanabileceği bir tuvalet bulunup bulunmadığını sormuştu.

Haftalardır kilisenin dini bütün temizlikçi kadınlarından hiçbiri işe gelmemişti. Penny bunun farkına vardığında dudak bükmüştü. Devasa kasnaklı eteğini manevralarla leş gibi bir tuvalet kabinin içine sokmak epeyi bir çaba gerektirmişti. Her hareket ince satenin idrar kokulu zeminden pis su emmesine yol açmıştı. Boyalı basın sayfasına kudurmuşçasına göz atarken "Düğün Marşı'nın" başlangıç nağmelerini duymuştu. Makalenin başlığında "DataMicroCom Klonlama Teknolojisinde Büyük Oynuyor" deniliyordu. Makalenin devamında yazılanlara göre, Max'in şirketi yaşar bir insan embriyosu yaratma ve bunu klonlama araştırmalarına muazzam bir yatırım yapmıştı. *National Enquirer*'ın bilim yazarının anlattıklarına bakılırsa, şirketin belirtilen uzun vadeli hedefi mikroskobik bir klon üretmekti. Bu klon durdurulmuş canlılık yöntemiyle saklanacaktı. Taşıyıcı bir rahme aşılanıp orada olgunlaştırılabilecekti.

Penny makaleyi klozete atıp sifonu çekmeden önce defalarca okumuştu.

Penny, Max kadınlara sinsice zihinlerine giren nanobotlar yerleştirebiliyorsa, neden canlılığı durdurulmuş embriyon halindeki bir klonu da gizlice içlerine koyamasın diye düşünmüştü. Hatta ona bile? Hiç şüphesiz bu onun klonu olurdu. Buydu, onun asıl planı *buydu.* Dünyanın nüfus artışını kontrol etmekti... kurumsal gücünü küresel çapta ebedileştirmekti... bir asalak misali binlerce, muhtemelen milyonlarca özdeş

Max'i gafil kadınların uteruslarında kuluçkaya yatırmayı planlıyordu. İnsanlığı barışa kavuşturma düzeni buydu. Mükemmel dünyasını kendi bir milyar versiyonuyla dolduracaktı.

Maxwell sunakta dikilmiş duruyordu. Ebeveyni ön sırada oturuyor, yüzlerce mevki sahibi ve ünlü kişi arasında gelinin dünyaevine girmesini bekliyorlardı.

Kilisedeki bütün kadınlar kendilerinden geçmiş halde gülücük dağıtıyorlardı. Belli ki, Max duyularını akla hayale gelebilecek her türlü keyifli duyumla bombardıman ediyordu. Penny'nin annesi sanki fırından yeni çıkmış *brownie*lere* dalıp gitmiş gibi iç çekiyordu. Monique vals müziğinden meydana gelen bir uçan halı üzerinde taşınıyormuşçasına gevşemişti, gözleri süzülüyordu. Max tören ilerledikçe diğer kadınları muma çevirmek için her ne kullanıyorsa bir tek Penny bundan muaftı.

Çok kısa bir süre sonra artık Bayan C. Linus Maxwell diye anılacaktı. Kim kimi buldu belirsizdi ama sonuçta talihinin kucağına atılmıştı. O günden itibaren dünyanın en büyük şirketinin dümenini elinde tutacaktı. Yeryüzündeki en zengin adamın karısı olacaktı. Penny Maxwell'in yanındaki yerini almıştı. Telli duvaklıydı. Aşılanmıştı. Onu sevecekti, ona saygı gösterecekti, onu kalbinde yaşatacaktı ama hepsinden önemlisi –ona boyun eğecekti.

Piskopos, "Herhangi biri bu ikilinin kutsal evlilik çatısı altında birleşmemesi için geçerli bir neden ileri sürecekse, şimdi konuşsun veya ebediyen sessiz kalsın" demişti.

Kilisenin arka tarafından bir mırıldanma sesi gelmişti. Kamburu çıkmış bir figür orta koridordan ağır ağır ilerliyordu. Bir sürü zarif boyunlu baş da güçlükle yürüyen bu figüre doğru çevrilmiş, onu izlemeye koyulmuştu. Darmadağınık gri saç örgülerinden aşağıya yağmur suyu boşanıyordu. Pörsük bedeni yavaş yavaş geriden geliyordu. Anadan doğmaydı. İzini süren gür gri kasık kılları o kadar uzamıştı ki, kırmızı halıyı

* Bir tür kakaolu ıslak kek. (ç.n.)

süpürüyordu. Suratındaki şaşkınlık ve korku ifadesine bakılırsa, Max bu hortlak kılıklı davetsiz misafiri anında tanımıştı. Yaklaşan cadaloz, rengi atmış kör gözlerini ona dikip konuşmuştu: "Maxwell, kokunu alıyorum. Korkuyorsun." Çatlak bir sesle karga gibi ötmüştü. Dişsiz ağzıyla, "Kes şu... maskaralığı!" diye buyurmuştu.

Max her ihtimale karşı elini smokin ceketinin içine daldırmış ve siyah kontrol kutusunu meydana çıkarmıştı. Bir dokunuşuyla milyonlara eziyet edebileceği gibi hepsini öldürebilirdi de.

Gitgide sokulan cadaloz emretmişti: "Söyle ona Maxwell!" Büyücü yamuk yumuk parmağıyla Penny'yi gösterip gene buyurmuştu: "Bu kızla evlenmeye niyetliysen ona gerçeği söylemelisin! Genç gelinine varoluşunun içyüzünü anlat!"

Dehşetten Max'in gözleri yuvalarından fırlamıştı.

Artık koridoru yarılayan cırtlak kadavra-kadın, "Benim dile getiremeyeceğim sırrı ona söyle. Bu bilgiyi sen vermelisin. Söyle ona!" diye buyurmuştu.

Penny apışıp kalmıştı. Gözleri bir itham eden cırtlağa bir kocası olmaya hazırlanan adama kayıyordu.

Elbette bu Baba'ydı. Ta Nepal'den kalkıp New York'a gelmişti. Dudakları aralanmış ve "Ona hayatını neden kadınları hazza boğmaya adadığını anlat!" demişti.

Max kontrol cihazını herkesin görebileceği şekilde havaya kaldırmıştı. "Bak kocakarı, bir adım daha atarsan bir milyar kadının ölümünün vebali altında kalırsın!"

Baba hızını kesmişti.

O anda Penny lafa karışmıştı. Cesaretle, "Baba" diye haykırmıştı. "Maxwell'in antik dünyanın *tensel sırlarını neden çaldığını* biliyorum. Dünyanın en iyi vajinalarına erişmek için neden ömrünü riske attığını da biliyorum!"

Törende hazır bulunan kadınlar uyanıkken dalıp gittikleri haz rüyalarıyla kendilerinden geçmeye devam ediyorlardı. Erkek davetlilerse aksi takdirde can sıkıcı bir şekilde geçecek nikâh töreninin sekteye uğramasına şaşırmışlardı şaşırmasına

ama sanki buna içten içe de sevinmişlerdi. Zaten bu adamlar esas itibarıyla *Beautiful You* etkisini istismar eden, hayâsız çapkınlar ve karaborsa vurgunculardı.

Penny, Max'in parmağı küresel bir katliamın tuşları üzerinde sallanıp dururken, "Klonlama araştırması hakkında bilgi sahibiyim. Max'in her bir *Beautiful You* ürünü kullanıcısına kendi klonlanmış embriyosunu aşıladığını biliyorum. Ve çok geçmeden hepsinde gebeliğin başlamasını tetikleyecek" diye açıklamıştı. Bağıra bağıra "Max'in kölelerine haz ve acı veren aynı nanobotlar, o aynı minik robotlar aksi takdirde yabancı fetüsleri reddedebilecek bağışıklık sistemini baskı altında tutacak. O mikroskobik robot ordusu yüz milyonlarca doğurgan kadının Cornelius Linus Maxwell'in tıpatıp kopyalarını doğurması amacıyla o fetüsleri görüp gözetecek" dediğinde de katedraldeki herkes kulak kesilmişti.

Penny kısa konuşmasının sonuna doğru artık feryadı basmıştı. Düğün buketini çılgınca sallıyordu. Put kesildiğinde bir araya gelmiş kalabalık hayretten donakalıp ona boş boş bakmıştı. Kabarık, farbalalı giysisi içinde Max'in öfkesini kusmasını beklemişti. Hatta birkaç tuşa basarak ona acı çektireceğini düşünmüştü. Buna hazırlıklıydı. Ancak bunların hiçbiri vuku bulmamıştı.

Baba donuk gözlerini ona çevirmişti. Kocakarı sorgulayıcı bakışlarla başını yan yatırıp, "Sen neden bahsediyorsun canım? Hiç de öyle değil" demişti.

Devasa kilisenin bir köşesinde, birisi kıkırdamıştı.

Max tehdit etmişti: "Bir laf daha çıksın, size aklınıza hayalinize gelenden çok daha fazla acı çektiririm!"

Bu tehdide pabuç bırakmayan Baba Kır-Sakallı, "Penny Harrigan, giydiğin elbise yirmi beş yıl önce *onun* elbisesiydi. Max'in uzun zaman önce ölen karısının tam seninle aynı yaştayken giydiği gelinlikti!" diye cesaretle girişmişti. Sözleri muazzam şapelin taş duvarlarında yankılanmıştı. "Güveyine neden bu elbisenin cuk oturduğunu sor!"

Elbise ona tam gelmişti. Zaten Penny, ilk denemesinden itibaren bu giysi sanki onun için dikilmiş gibi hissetmişti.

Max, bu mucize üzerinde bir an bile kafa yormasına fırsat vermeden, cihazını parmaklamıştı. Gözlerden uzaktaki bir uydu sinyali iletmiş ve Penny aniden iliğine kadar işleyen yakıcı bir acı duymuştu. Benzer şekilde nikâh töreninin kadın davetlileri çığlığı basıp soğuk zemine yığılmışlardı. Sadece Baba ayakta kalmış, meydan okurcasına dik dik Max'in kan çanağına dönmüş gözlerine bakıyordu. Tıslayarak, "Kıza anlat" demişti. "Kucağına atılacağı alın yazısını bilmesi lazım."

Max, "Asla" diye bağırmıştı.

Penny, Baba'nın Maxwell'le arasındaki mesafeyi kapattığının hayal meyal farkındaydı. İki hasım, smokine bürünmüş züppeyle derisi kemiklerine yapışmış iskelet birbirinin etrafında dönüyordu. Maxwell kontrol kutusunu smokin ceketinin iç cebine zula etmiş ve iki elini de tehditkâr bir şekilde havaya kaldırıp ağzını bir daha açar açmaz cadaloza doğru hamle yapmaya hazırlanmıştı.

Piskopos Penny'nin başında duruyordu. Küplere binmişti. Penny ayaklarının dibinde neredeyse çıldırmış bir halde, bir yandan ıstırap ve tensel hazdan kıvrım kıvrım kıvranıp, bir yandan da ağzından bir delinin boğuk yaygaraları boşandıkça, kızarıp bozarmıştı.

Baba haykırmıştı: "Sen, küçük Penny, onun uğursuz enerjisini yansıtmalısın. Maxwell'le tanışman tesadüf değildi. Onun hakkından ancak sen gelebilirsin!"

Max, Baba Kır-Sakallı homurdanarak *bu kelimeleri sarf* eder etmez, yerinden fırladığı gibi onun kupkuru gırtlağına yapışarak, "Geber, melun efsuncu!" demişti.

Baba, nefesi kesilmiş haldeyken bile konuşmasını sürdürmüştü: "Not defterinde sen doğmadan dokuz ay önceki güne bak, Penny!" Sesi boğulmuş, "Bak ve o zaman kimi baştan çıkarmakla meşgul olduğunu anla..." diye fısıldamıştı.

Penny enikonu kabarık gelinliğinin içinde yuvarlanıp durmuştu. Nanobotların damarlarında tabanlarını yağladıklarını hissediyordu. Atardamarlarını yarıp kanını son damlasına kadar akıtmak istemişti. Robotlar hiçbir zaman huzur bulmayacaklardı. Onlardan asla kurtulamayacaktı. Maxwell'in küçük nöbetçileri capcanlıydılar ve ona içerden acı veriyorlardı.

Boynu Max'in soğuk elleri arasında ezilmişti, Baba can çekişiyordu. İki yüzyıl boyunca hacıları cinsel aydınlanmaya ulaşmaları için yetiştiren şefkatli yogi, sonunda en önemli öğrencisinin pençesinde son nefesini veriyordu. Eller nefes borusunu sıkarken bile kısık bir sesle konuşmuştu: "Evladım, enerjisini geri püskürtmelisin. İçinde dolaştırıp daha büyük bir güçle iade etmelisin!" Fısıldamıştı: "En sıcak güneşin ışınları bile asla bir aynayı kavuramaz!"

Penny, sahte hazzın saldırısını boşa çıkarmak için bütün dikkatini birbirlerine sıkıca bağlı aile fertleri ve onların Lutherci inançları üzerinde toplamıştı. Monique'le aralarında gelişen gerçek dostluğun zevkine varmıştı. Dünyada gerçekten sevdiği her şeyi aklına getirmiş, bunları bağrına basmıştı. *Butter brickle* dondurma. Ron Howard. Richard Thomas. Penny'nin bilinci düzenli meditasyon sayesinde Max'in kontrol kutusundan gelen sinyalleri saptırmaya başlamıştı. İçinde cirit atan nanobotlar yavaş yavaş aşağıya doğru süzülmüşler, topluca onları pusuda bekleyen pelvisinde çakılıp kalmışlardı.

Aynı anda kilise kulak tırmalayıcı bir ıslığa boğulmuştu. İlk başta zayıftı. Gitgide şiddetlenmişti. Islık, hava saldırısı varmışçasına, yeri göğü inleten bir sirene dönüşmüştü. Siren sesi bir megafondan çıkıyormuş gibi artmış, hatta o kadar yükselmişti ki az kalsın hazır bulunan herkesin beyni dağılacaktı. Davetliler, piskopos, devasa kilisedeki herkes elleriyle kulaklarını kapatmış ve acıdan iki büklüm olmuşlardı.

Sesin kaynağı Penny'ydi. Sadece etekleri ve kasnaklarının bastırdığı ses, bacaklarının arasından yayılıyordu. Taş duvarlarda yankılanıyordu. Tavana kadar yükselen vitray zangırdı-

yordu. Nasıl *şofar*lar* Ceriko'nun yüksek duvarlarını yıktıysa, katedralin taş duvarlarında çatlaklar meydana gelmişti. Sıvalar dökülüyor, etrafa toz savruluyordu. Ses gök gürültüsüne dönüşüp gelinliğinin saten ve jüponları arasından patlamış, payetler ve kum incileri şarapnel gibi çevreye saçılmışlardı. Lime lime olan danteller sayısız beyaz konfeti taneleriymişçesine uçuşup gelinin güç merkezini açığa vurmuşlardı.

Penny büyük Baba'ya duyduğu sevgiye odaklanmış ve cinsel organının dudakları dışa doğru kabarıp birdenbire ortaya muazzam bir ses çıkarmışlardı. Sanki büyük bir gümbürtüyle bir top patlamıştı. İnfilak kutağın mumlarını söndürmüştü.

Ansızın katedralin muazzam gül penceresi tuzla buz olmuştu. Ama pencere dışarıya doğru değil, *içeriye doğru* dağılmıştı. Yankee Stadyumu tarafından son sürat gelen bir şey tarafından paramparça edilmiş, jilet kadar keskin kırmızı, mavi ve yeşil cam kırıntılarını nikâh davetlilerinin üzerine yağdırmıştı.

Yıldırım gibi ilerleyen... bir ateş topu... alevli bir lateks ve pil eriyiği büyük kutağın o enli aralığını hızla katetmişti. Bu ölüm saçan roket dosdoğru Max'i vurmuştu. Hem de tam özel tasarım damatlık pantolonun el dikişi ağından. Bu havan topuna dönüşmüş kızgın kişisel bakım ürünü, damadın erkeklik organlarına dalmış, onu iki büklüm etmiş ve yere çalmıştı.

İki yüzyıllık Lamia ölmüştü.

Maxwell, kendi uzay çağı haz aracı cephaneliğinden çıkan bir silahla –imha edilmek üzere Promise Keepers'ın şenlik ateşine atıldığında kendi kendini havaya fırlatan bir fallusla– ölümcül bir şekilde yaralanmıştı! *Smokin pantolonunun* yırtılan ağından sürekli kan akıyordu. Penny'nin Maxwell'in üreme organlarının ortadan kalktığını anlaması için daha yakından bakması gerekmiyordu. Lisede okumaya mecbur bırakıldığı Ernest Hemingway romanlarından bazılarındaki

* Yahudilerin boynuzdan yapılan nefesli çalgısı. Orijinal metinde trompet diye geçmektedir. (ç.n.)

karakterler gibi, patlama edep yerini un ufak etmişti. Baba Kır-Sakallı ölmüş, Max'se can çekişiyordu.

İçindeki nanobotlar artık ona azap vermiyorlardı. Yavaş yavaş Penny ve kilisedeki diğer kadınlar ayaklanmak için gayrete gelmişler, mahmur gözlerini kırpıştırmışlardı. Yüzlerini örten dağınık saçlarını arkaya atıp, o uzun, yorucu makyaj tamir etme işine koyulmak için çantalarını açmışlardı. Elbette hayatlarını da düzelteceklerdi.

Penny'nin ayak bileğine sıfırı tüketmekte olan bir elin parmakları yapışmıştı. Bu Max'ti. Başını kaldırmış yalvaran gözlerle ona bakıyordu. Zaten her dem soluk benzinden kan çekilmişti. "Dinle" demişti. "Bak." Serbest kalan elini ceket cebine sokup eski püskü bir parça gazete kâğıdı çıkarmıştı. "Senin için" diye devam etmiş ve Penny'ye uzatmıştı.

Penny eğilip almıştı: Bu otuz yıl öncesinin bahsi geçen günkü bir gazete kupürüydü. *National Enquirer*'dan kesilip saklanmıştı. Kupürde belirgin bir şekilde öne çıkarılan siyah beyaz bir fotoğraf vardı. Grenli'ydi ve yıllar onu sarartmıştı ama kendini sanki aynaya bakıyor gibi hissetmişti. Yüz onun yüzüydü. Üzerindeki duvak ve gelinliğin aynısını giymişti. Bir nikâh duyurusuydu. Cornelius Linus Maxwell Phoebe Bradshaw'la evlenecekti. İkinci bir gazete haberine, tam 136 gün sonrasının tarihini taşıyan bir ölüm ilanına zımbalanmıştı. Genç Bayan Corny Maxwell kabuklu deniz hayvanlarına gösterdiği alerjik tepki yüzünden ölmüştü.

Yüreğine korku çökmüştü. Penny'nin de kabuklu deniz hayvanları alerjisi vardı. Chez Romaine'deki ilk akşam yemeklerinde tam deniztarağı suşisi sipariş etmek üzereyken Max onu engellemişti. Her nasılsa Max onun akut alerjisinden de haberdardı.

"Karım" demişti. Penny bir zamanlar penis ve testislerinin sarktığı yerde artık sadece kan fışkırtan derin bir yara bulunduğunu görmüştü. Daha önce gazete kupürlerini meydana çıkaran, sıfırı tüketmekte olan aynı el şimdi ona hep yanında

taşıdığı not defterini uzatıyordu. Özellikle bir sayfayı açık tutarak, " 'Bin yüz kırk sekiz numaralı denek, Myrtle Harrigan, yirmi dört Mart, 19 –, Yer: Shippee, Nebraska...' " diye devam etmişti.

Maxwell yüksek sesle gizli buluşmalarının ayrıntılarını okurken, Penny'nin annesi sessizce gözyaşı döküyordu. Yirmi beş yıl önce mahalli çiftçi birliği salonundaki tart toplantısına katılan yeni evli bir kasabalıydı. Max alışılmadık ölçüde centilmence bir dille " 'Denek bana hamile kalamamasıyla ilgili sırrını açtığında kimsesizmiş gibi gelmişti. Kasabadaki yabancıydım. Herhalde onda senli benli konuşabileceği güvenilir biri sanısı yaratmıştım.' " diye kaydetmişti. Bir kuşak önce bu genç Nebraskalı kadın Max'e derdini dökmüş; gizli korkularını, ilerde Penny'nin Chez Romaine'deki ilk randevularında yapacağından farksız bir şekilde, ayrıntılı olarak anlatmıştı. " 'Kadın yüz altmış sekiz santim boyunda, yaklaşık elli beş kiloydu –' "

Max'in not defterini elinde tutup geçmişini aktardığı yerden biraz uzakta duran Penny'nin gözü yaşlı annesi, başını bir avuç dolusu kâğıt mendilden kaldırıp lafa karışmıştı: "Taş çatlasa elli bir kiloydum!"

Can çekişen Max, devam etmişti. " 'Yüreğimden bu zavallı, kısır kadın için onu orgazmın midesinin kaldıramayacağı kadar yüksek noktasına ulaştırmaktan daha fazlasını yapabileceğim geçiyordu. Ona sevdasına düştüğü bebeği vermek benim elimdeydi.' "

Bu son deneği bir dilim balkabaklı tartla nasıl baştan çıkardığını anlatmıştı. Kocası katıldığı bir hafta sonu Promise Keepers toplu inzivası nedeniyle kasaba dışındaydı. Yalnızlık çeken bu genç ev kadınını ikna etmek için fazla dil dökmesi gerekmemişti. Max geceyi kiralık Ford Explorer'ın arka koltuğunda tamama erdirmişti.

Max dobra dobra " 'Nabzı dakikada yüz altmış üç kere atmaya başladığında, içine hayatta kalmasını garantiye almak

için gereken son nesil nanobotlarla birlikte klonlanmış bir zigot yerleştirdim.' " diye okumuştu.

Penny'nin anneciği içini çeke çeke ısrar etmişti: "Beni hamile bırakmanın ardından bile, asla yüz yirmi libreden fazla gelmemiştim!"

Dokuz ay sonra Penny doğmuştu. Bu sözde bir mucizeydi.

Penny, yüzündeki kederli ifadeden babasının bu konuda hiçbir fikrinin bulunmadığını anlamıştı. Ebeveyninden hiçbiri uzun süre önce ölmüş karısını kopyalama planına bulaştıklarından şüphelenmemişlerdi. Bir şeytanın deneyine saf saf yataklık etmişlerdi. Embriyosunu aşk macerası yaşadığı herhangi bir kadına yerleştirme imkânı vardı. Belki de embriyolarını hepsine aşılamıştı.

Penny'yi asıl huzursuz eden kendisi olmama ihtimaliydi. İtki yaratan, haz merkezlerinin uyarılmasına yol açan ışınlara tutulması zaten yeterince vahimdi. Şimdi de DNA'sı elden düşme çıkmıştı. Sevgilisine kavuşmak için yanıp tutuşan kaçık bir *dahi tarafından aktarılmıştı*. O, yani Penny Harrigan, genetik müdahaleyle diriltilen Phoebe Maxwell'di.

Aklının durduğu, diğer taraftan sessizliğin hüküm sürdüğü o anda, bir ses ortamı çınlatmıştı. Her zamanki kadar delifişek haliyle Monique, "Omaha kızı! Aman tanrım!" diye haykırmıştı.

Kilisenin daha arkalarındaki gene fevri Latin Esperanza'ysa çığlığı basmıştı: "*Ay, caramba*!"

Max fısıldayarak, "Ömrün boyunca ajanlarım sana kol kanat gerdiler" demişti. Bacaklarının arasındaki lime lime kesikten kan damlıyordu. Kilise o kadar sessizliğe gömülmüştü ki, hazır bulunan herkes itiraflarını rahatlıkla duyuyordu. Anlattıklarının doğruluğunu anlaması için Penny'nin ölüm ilanındaki soluk fotoğrafa bakması yetmişti.

Artık farkına varmıştı. Koruyucu melekleri *Homeland Security*'nin yardımsever ajanları değillerdi. Bebekliğinden itibaren, o takım elbiseli ve güneş gözlüklü muhafızlar onu

Max'in namına korumuşlardı. Olgunlaşıp uzun zaman önce ölen karısının yerini alabilecek yaşa gelinceye kadar başının hiçbir belaya girmesine izin vermemişlerdi.

Max, "Sen klonlama teknolojimin işe yarayacağının ispatısın" diye devam etmişti. "Ömrümü uygar dünyadaki her uterusa erişmeye çalışmakla çürüttüm."

Bu jesti, Penny açısından bile, gerçekten gayet dokunaklıydı. Maxwell onu *sevmişti*. Onu öldükten sonra diriltecek kadar sevmişti.

Maxwell böbürlenmişti: "Mükemmel cinsel organlarınla, benim güzel kızım, sen bütün erkeklere hediyem olacaksın!"

Baba'nın hurdası çıkmış cesedi yanında yatıyordu. Hem de o kadar dibindeydi ki, fışkıran kanı onu yalıyordu. Max'in gözleri can suyunun akışı yavaşladıkça kırpışarak kapanmıştı. Ciğerleri son defa soluk vermişti. "Ah, Phoebe... onca yıldır senin hasretini çektim..." Ve Max gitmişti.

Penny Himalayalar'daki mağarasında yapayalnız –tabii ki çırçıplak halde– kuşbaşı kertenkele suyuna yaptığı çorbasına çeşnilik serpiyordu. Kabı karıştırmış, ağır ateşte pişirdiği kaynar çorbadan bir kaşık dolusu alıp ağzına götürmüştü. Çorbanın tadına bakınca içini göçüp giden Baba'ya duyduğu özlem sarmıştı. Kederlenmişti. Lamia ve Max'in Aziz Patrick Katedrali'nin zemininde son nefeslerini vermelerinin üzerinden daha bir saat geçmeden, kiralık bir özel jete binmiş ve Nepal'e doğru kanatlanmıştı. Everest Dağı'nın sarp kayalıklarını paramparça gelinliği hâlâ üzerindeyken tırmanmıştı. Gideceği yeri hiç kimseye söylememişti.

Penny'nin ebeveyni emin ellerdeydi. Monique pilli takıntısından kurtulmuştu. Saat başı bombardıman ettiği kısa mesajlarına bakılırsa, Tad'le nişanlanmıştı. Hem Upper East Side'daki sıra evde oturmanın *hem de* yakışıklı bir hayat arkadaşının onu delice sevmesinin keyfini sürüyordu.

Penny belki zamanla, yüzyılların erotik mirasını sürdürebilen, eskiden kalma mistik bir seks büyücüsü efsanesinin girda-

bına kapılan az sayıda öğrenci onu burada bulur diye akıl yürütmüştü. Devamlı bir, erotik eğitim almaya çabalayan, fiziksel bakımdan mükemmel örnek a mı olacak; bunlar çıraklık yapmak için kendilerini ona teslim edeceklerdi. Penny toplu tantrik becerilerin mirasçısıydı, değil miydi? O, yani Penelope Anne Harrigan, Baba Kır-Sakallı ve Bella Abzug gibilerinden miras kalan meşaleye uygun davranacaktı. Kadınları cinsel isteklerini gidermek için erkeklere başvurmaktan kurtaracaktı. Uzun bir zamandır peşinden koştuğu kısmeti bu mirastı –ne giysiler ne mücevher ne de avukatlık mesleğiydi. Onunki tensel hazlara dayalı bir kudretti. O kişiler arası politikaların sınırları aşan bir âlemin hükümdarıydı.

Penny neyin ağırlık taşıdığını öğrenmişti. Aile önemliydi. En yüce şey sevgiydi.

Yavaş yavaş karıştırıyordu. Baba'nın gözde tarifine göre hazırladığı çorbanın yüzeyi baharatlı guano pullarıyla süslenmişti. Penny kazanın yanı başında bağdaş kurup oturmuş, alevlerin *tatlı sıcaklığının zevkine* varıyordu. Elinde taze bir dal parçası *gibi duran boğumlu kısa* bir şey vardı. Kendini bir sumo güreşçisi edasıyla uyuşuk uyuşuk okşuyordu. Bu Baba'nın en uzun parmağıydı. Aynen kadim ustanın Penny'nin bütün sırlarını okuduğu parmağıydı. Yaşlı Lamia nasıl ölü annesinden bir parmak kestiyse, Penny de akıl hocasının soğuyan bedeninden bu *memento mori*'yi* koparmıştı. Taşta öğütülmüş tavşan sebumuyla** iyice yağlanmasına rağmen bu yadigâr gene de Penny'nin artan melankolisini gidermeye yetmiyordu.

Aklına *uyarılma bağımlılığı* kelimeleri düşmüş ama içini karartan bu düşünceleri hemen zihninden kışkışlamıştı.

Baba'nın şekil verdiği ilkel haz araçları... bunlar idare ediyordu. Ama Max'in ileri teknoloji hibrit araçlarının sağladığı vajinal uyartı şöyle dursun, basın yayının iştah kabartıcı ilgisi-

* Latince "fani olduğunu hatırla" demektir ve insanın ölümlülüğünü simgeler. (ç.n.)

** İçyağı. (ç.n.)

nin yokluğu, Penny'nin süngüsünü düşürmüştü. Delikanlıların video oyunlarını ve porno filmleri elden bırakmamalarına benzer şekilde, Penny de şeker pembesi ürünlerini arıyordu. Belki uyarılma bağımlılığı sabitti. Limbik sistemi dopamine susamıştı. Hipotalamusunun hepten ayarı bozulmuştu! *Beautiful You* etkisinden el etek çekmekten muzdaripti. Kurumuş parmakla çabalayıp durmuş hatta iki katı gayret göstermişti ama pek bir sonuç alamamıştı.

Ocak başından uzaklaşıp mağaranın çer çöp dolu zemini boyunca paytak paytak yürümüştü. Bir şey bulmaya çalışıyordu. Çılgına dönmüş halde sürdürdüğü araştırması sırasında yıllanmış kas kirişlerini ve Prada el çantalarını bir kenara fırlatmıştı. Sonunda hummalı bir şekilde yokladığı nesneyi bulmuştu.

Bu aşağı yukarı Game Boy* boyutlarında, küçük siyah bir kutuydu. Max'in kumandasıydı. Bunu içine edilen nikâh töreninin son anlarında cebine atmıştı. Ayrıca Max'i alevli bir mermiye dönüşen zıbık öldürücü bir şekilde kesip biçince, onun kıymetli not defteriyle birlikte sıvışmıştı. O günden beri içinin karardığı saatleri şifreli tensel araştırma kayıtlarını çözmekle geçirmişti. Siyah tuş mozaiği de şifreli bir yazıyla etiketlenmişti. Ama kendisini en iyi sonuçları almak için hangi tuş birleşimine basması gerektiği konusunda eğitmişti.

İşe mağara girişinin dışında ortalığı kasıp kavuran kar fırtınasıyla başlamıştı. Rüzgâr gece gündüz yeri göğü inletiyordu. Dur durak bilmeyen bir sıkıntı kaynağıydı. Penny kısa sürede kumandadan faydalanıp algısını değiştirmeyi öğrenmişti.

İlk kodu tuşlamış ve uydu rölesinden kaynaklanan edilgi neredeyse anında gerçekleşmişti. Ağzı, boğazına indirdiği çikolatalı krema ve rengârenk şeker tanecikleri kaplı kırmızı kadife kek tadına boğulmuştu. Bir İsviçre saatçisi bile kodları onun kadar el çabukluğu ve kesinlikle rast getiremezdi. Penny zihnini biraz daha dağıtabilmek için bir başka tuş birleşimine

* 90'lı yıllarda çok popüler olan bir video oyunları cihazı. (ç.n.)

basmış ve leziz bir *butter brickle* dondurma tadını almıştı. Her şeye rağmen, işlek parmakları bunlarla yetinmemişti. Tom Berenger ve Richard Thomas'ın dudaklarını ve memelerini şapır şupur öptükleri, karşı konulamaz bir haz yaratmak amacıyla bir çırpıda beyin ve kan damarlarındaki nanobotları harekete geçirmişti.

Bir an sonra kanını donduracak bir şey meydana gelmişti. Bir ses duymuştu. Birisi konuşmuş ve öpücükler kesilmişti. Bu tanıdık bir sesti. Bir kadın sesiydi. Penny gözleriyle çerçöp dolu mağarayı süzmüş ama buna hiçbir anlam verememişti. Bu gaipten gelen kelimeler bir hayal kadar muğlaktı. Ama kaynağı gene de söz götürmüyordu: Konuşan Baba Kır-Sakallıydı. Buz gibi ortama, Lamia'nın seksten nefes nefese kaldığında çıkardığı, karakteristik ekşimiş yumurta sarısı kokusu sinmişti.

Penny umut beslemeli miyim diye düşünmüştü? Acaba büyük mistiğin ruhu geri gelip uykudayken ona aşk büyüsü yapar mıydı? Daha korkutucu bir ihtimalse, nanobotların her nasılsa algılarını şekillendirmeye devam etmeleriydi. Baba düşünce kadar hafif bir sesle, "Yok et onu!" diye buyurmuştu. Yankının yankısının yankısı kadar zayıf işitilen kelimelerle uyarmıştı: "Yavrum, böyle bir güç Maxwell gibi seni de yozlaştırır..." Ruh üstelemişti: "Uğursuz kontrol cihazını seni *baştan çıkarmasına* fırsat vermeden iki büyükçe kaya parçası arasına koyup ez!"

Penny cevaben korkuyla karışık şaşkınlık içinde fısıldayarak, "Baba, burada mısın?" demişti.

Kulak kesilerek beklemişti. Ama sert rüzgârın sesinden başka bir şey duymamıştı. Oturup sadece kemik ve bağ dokularından kertilmiş, yosun tutmuş aşk alet edevatıyla bir başına geçireceği bir geleceğe dair düşüncelere dalmıştı. Beşer beşer yüze kadar saymıştı. Tırnak derilerinin acınacak halini incelemişti. Ardından da yirmişer yirmişer bine kadar saymıştı. Seks büyücüsünün ruhu bir daha konuşmamıştı. Seks ustasının genç çırağı daha sonra ne yapacağına karar vermekte zorlanmıştı.

Ansızın aklına parlak bir fikir gelmişti. DataMicroCom'un uyduları hâlâ yörüngedeydi. Neden dünya çapında onunla aynı kaderi paylaşan, *Beautiful You* bahtiyarlığından el etek çekmekten muzdarip kız sürüsünün imdadına yetişmiyordu ki?

Diğerkâmca, bütün *Beautiful You* ürünleri aşılanan kadınlar aynı inanılmaz duyum yağmuruna tutuluncaya kadar bir işlemden diğerine geçmiş ve tuşlayıp durmuştu. Penny'nin Omaha'daki anneciği. İşveli, delifişek Monique. Hatta Brenda –artık Yuri'nin kısa bir süre önce evlendiği karısı *ve* Allied Chemical Corp.'un Mali İşler Başkanı. Kwan Qxi ve Esperanza da! Her neredeyseler, hepsi ağır tatlıların ve pişkin film yıldızlarının onları havalara uçuracak öpücüklerinin zevkine erecekti.

Birdenbire, onların ücra köşelerdeki burun deliklerini mango rayihaları saçan meltemlerle doldurmuştu. Kız kardeşi bütün kadınlar bayram etsin demişti kendi kendine. Onun sayesinde arka arkaya vermeyi başarırlar diye düşünmüştü.

Belki aslında yoksulluk ve cehalet onların içlerini kemiriyordu. Buna rağmen onlara mevcut durumlarının yerini tutan mükellef bir gerçeklik bahşedecekti. Tat tomurcuklarını lezzetli gurme yiyeceklerden meydana gelen bitmez tükenmez bir ziyafetin hazzına boğacaktı. Tek bir şişmanlatıcı kalori almaksızın sonu gelmeyen bir yemek! Sıradan düşüncelerinin yerine Merly Streep'in terbiye görmüş dilinden dökülen esinlendirici dizeler koyacaktı.

Uygun tuşlara birkaç dokunuşla, onları yaylım öz saygı ateşine tutacak ve içinden çıkılması zor *beden imajı sorunlarını* kökünden halledecekti.

Göğüslerini avuçlayıp yukarı kaldırmış ve meme başlarını artan bir huşu ve hayretle incelemişti. Şaşırtıcıydılar. Kendi göz alıcı görünüş ve güzelliğinin farkına varması yüreğini, yok yok, bütün hücrelerini hoplatmıştı. Aynı hareketi yapan, dünyanın dört bir tarafındaki kadınlar –boylu boslu kadınlar, en-

gelli kadınlar, şişman, yaşlı, genç ve sıska kadınlar; hepsi kendilerini yeniden keşfetmişti. Hayatlarının o anlarında, her neredeyseler –pikniklerde tıkınırken veya otobüslerde yolculuk ederken veya girift beyin ameliyatları gerçekleştirirken– duraklayıp bedenlerine yepyeni, güçlü bir değerbilirlikle bakmışlardı. Penny, tahta göğüslü, çarpık bacaklı, kambur veya kelleşen kadınları doğuştan güzelliklerini fark etmeye zorlayacaktı. Uydu rölesinden kaynaklanan tahrikiyle, bütün kadınlar kendilerini okşamaya başlayacaklar, tenlerinin kalitesi karşısında coşkuya kapılacaklardı. Penny'nin elektronik dürtüsü onları hemen kendi kendileriyle sıkı bir aşk macerası yaşamaya sürükleyecek, bedenlerini göklere çıkarmaya mecbur bırakacaktı.

Bu, bu kudretti. O, yani Penelope Harrigan, dünyaya hükmedecekti. Halk yığınlarını haydi haydi hak kazandıkları hazla ödüllendiren hayırsever bir hanım diktatör olacaktı. Kahramanları Clarissa Hind ve Alouette D'Ambrosia'nınkini aşan bir nüfuz elde etmişti. Max'in şeytani teknolojisinin kefaretini ödemek için dünyayı tek başına barış ve düzene kavuşturacaktı. İyi davranışı ödüllendirip kötüsünü cezalandıracaktı.

Penny'ye göre kadınlar kuşaklar boyunca, lüzumundan fazla uzun bir süre aşağılanma ve adaletsizlik aramak için bilenmişti. Sevinçten sucuklarını çıkarıp, onları mutluluğu kabullenmeye sevk edecekti. Mutlu son. Haz noktalarının sezdirmeden, incelikli manipülasyonuyla onları erotik potansiyellerinin son raddesine erişmeleri amacıyla usulca iteleyecekti. Bir ihtimal kadın politik aktivistler stratejik hedefleri, platformları ve gündemleri uğruna ayak direyeceklerdi. Ama Penny bedenlerini öyle bir heyecan dalgasına hatta tsunamisine kaptıracaktı ki, dalgalar didişme gürültülerini bastıracaktı.

Bir zamanlar eskiden kalma beylik bir lafla "Kişisel gelişim mastürbasyondur..." diye buyrulmuştu. Nihayet tersi de gerçeklenecekti.

Penny haykırmıştı: "Baba, koruyucum, huzur içinde yat! Bu gücün beni zayıf düşürmesine fırsat vermeyeceğim!"

Ardından kendi kendine fısıldamıştı: *Bu, bu tarihin varlığını bir kadın olarak sürdürmeye en uygun zamanı.*

Hanımlara en üst düzeyde ayak bağsız düzüşme imkânını sağlayacaktı. Erica Jong onunla epeyi iftihar edecekti. Bu –seks zanaatı, tensel büyü mesleği– gelecek nesil genç kadın araştırıcıları açısından yeni bir cephe halini alacaktı.

Penny içinden gelen bir itkiyle, Gloria Steinem'da ta uzaklardan, sevgi dolu, kardeşçe bir kucaklanma duygusu uyandırmak üzere tuşlara basmıştı.

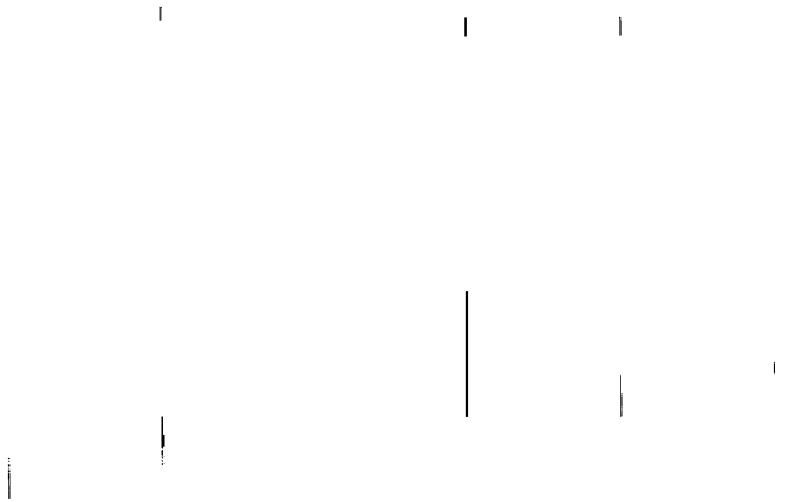
Bunu yerine getirince, lezzetli kertenkeleleri kavrulmasın diye gerisingeri yemek ateşine doğru seğirtmişti.

Memnuniyetten kendinden geçmiş, sevinçten yorgun düşmüş halde yeniden Max'in kodları içeren not defterine yönelmişti. O an mükemmel olmasına mükemmeldi. Kıymetli parmak iyice içinde gömülüydü; skink suyuna yaptığı ağızlara layık çorba fokurduyordu; alevler çıplak, şaşırtıcı ölçüde büyüleyici bedenini ısıtıyordu ama bu sahnenin bile daha iyisi yapılabilirdi.

Yorgun, titrek, uyuşuk parmaklarıyla kumandadaki birkaç tuşa daha basmıştı.

Bunun ardından meydana gelen sadece nanobot kaynaklı bir halüsinasyondu ama Penny bunu görebiliyor, kokusunu alabiliyor, hissedebiliyordu.

Tipinin içinden güçlü, dalyan gibi bir figür çıkagelmiş ve mağaranın ağzında arsızca anadan doğma bir vaziyette dikilmişti. Fıldır fıldır eden mavi gözleri şehvetle doluydu. Yürek hoplatıcı, pembe çilli erkeklik organı bacaklarının arasında ağır ağır salınıyordu. Ve Ron Howard misali yakışıklı kendinden emin bir şekilde kasıla kasıla ona doğru yürümüştü.

Yazar isimleri aşağıda yer alan ileri görüşlü kimselerin edebiyata duydukları sarsılmaz inanç ve esirgemedikleri desteklerinden ötürü teşekkür eder. Pineklediğinizde, Tantrik tanrıların sizlere sık sık, yüreklerinizi hoplatan, su gibi terlediğiniz, bir dizi dolu dolu boşalma yaşatmasını dilerim.

Mallory Moss
Katie Dodd
William Klayer
Rebecca D.
Kasey Bossert
Ian W. Arsenault
Halle Kasper
Megan McCrary
Mandy Boles
Kyle Becker
Adam Stratton
Donald Hugo III
Chuck Crittenden
Peter Wollesen
Stephanie Jean Ray
Nicole Doro
Valeriya Kulchikhina
Meghan Sherar
Charlotte O'Neil Golden
Michael Anderson-McGee
Katie McCartney
Jacquelyn Nicole Tawney
Gary Eaton
Mike Parkinson
Dustin Schultz
Gina Chernoby
Michele McDaniel
Jake Richard
Angelena Bigham
Zachary Glenn Harbaugh
Andrew G. Gahol
Peter Osborn
Christopher Seevers
Kerstynn Lane
Michael John Silvin
Mandy Marez
Joe Wilson
Wessly Ford
Stephanie Wiley
Patrick D. O'Connor
Henry S. Rosenthal
Brian Manning
Parker Cross
Margaret Dennison
Sharon Leong
Kevin Stevulak
Meredith Alder
Tiffany Joy Atencio
Kyle Adamski
John Michel
Quentin R. Voglund
James Bendos
Gabriel Cesana
Jason W. Bohrer
Shane Gollihue
Scott Trulock

Ryan O'Neill
George Washington Anderson III
Aysha Martinez
Trev Pierce
John Hardenstine
Bettina Holbrook
Michael Bowhay
Mark V. Paulis
Kevin Sharp
Patricia Scott Petey Wells
Mike Hardin
Thomas Wayne Harvey
Andrew Greenblatt
Elizabeth C. Nichols
Brian Foster
Bryce Haynes
Tatianna Abastofl or
Ronald Green, Jr.
Alisha Ohl
Cody Maasen
Bryan Kraig Ward
Jessica Dugan
Matthew A. Eller
Aaron Blake Flynn
Brett Kerns
Juliet Walker
Kristina Valencia
James P. Giacopelli
Karen Zacconi
Sean K. Smith
Rita Su
Will Tupper
Michael Pedrosa
Russ Robertson
Tag
Samantha Jade Schnee
Rubyann Baybo
Yassaman Tarazkar
Shereen Lombardi
Ashley Blaike Ralph
Mike Dyson
Lorne Sherman
Patti Vanty-McKinley
Shaun Sharma
Christine Strileckis

"Bir Milyar Kocanın Pabucu Dama Atılmak Üzere"

Ezik çağdaş erkek ruhunun klasikleşmiş portresinin çizildiği *Dövüş Kulübü*'nün yazarı şimdi de kadın hazzına dair karanlık pazarlama imkânları hakkında bir roman kaleme almıştır. Kız kardeşler bir başlarına haz alabileceklerdir. Ve bunu habire, defalarca, durmadan yapacaklardır...

Penny Harrigan Manhattan'daki büyük bir hukuk bürosunun alt kademe çalışanlarından biridir. Asansörü bile bulunmayan tek odalı bir apartman dairesini iki arkadaşıyla paylaşmaktadır. Çok da parlak olmayan bir aşk hayatı vardır. "Orgazm-Pınarı" lakaplı, yazılım mega-milyarderi, dünyanın en nefes kesici ve en başarılı kadınlarının sevgilisi, seçkin C. Linus Maxwell tarafından akşam yemeğine davet edilince aklı başından gider. Maxwell, bu yemek sonrasında Penny'yi Paris'e uçuruverir. Onu orada günler boyunca, aralıksız hazzın akla hayale gelmez doruklarına ulaştırır. Peki, bunun nesi hoşa gitmez? Şu: Penny, dünya çapında *Beautiful You* adlı marka şemsiyesi altında pazarlanacak bir dizi ürünün geliştirme sürecindeki deneklerden biri olduğunu fark eder. Bu ürünler o kadar güçlü ve etkilidir ki, milyonlarca kadın ilk günlerden itibaren bunların satıldığı *Beautiful You* mağazalarının önünde kuyruğa girer. Sonra da kendilerini odalarına kapatıp hiç dışarıya çıkmazlar. Yeni pillere ihtiyaç duymaları dışında... Maxwell'in erotizme dayanan dünya hâkimiyeti planının önüne geçmek gerekir. Ama nasıl?

THG
966547
DGV

AYRINTI • YERALTI EDEBİYATI
ISBN: 978-975-539-999-7
9 789755 399997

28 00 TL

07002640